

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

РАЗУМНИТЕ СЪЩЕСТВА

СПЕЦИАЛЕН ОКУЛТЕН КЛАС

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

РАЗУМНИТЕ СЪЩЕСТВА

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

РАЗУМНИТЕ СЪЩЕСТВА

МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС
XVI ГОДИНА

(1936–1937)

Първо издание

София

2002

Ученикът трябва да благодари от сутрин до вечер за всичко, което вижда около себе си.

Тогава струите на Любовта ще потекат през неговата душа.

Учителят

(Свещени думи на Учителя, стр. 68, София 1938 г.)

Ученикът трябва да бъде благодарен на това, което Учителят му дава, и да върви напред.

Учителят никога няма да остави ученикът да се спре. Ученикът чувства подкрепата, която иде от Учителя, от цялото Небе. Това го изпълва всеки момент с благодарност и благоговение.

Учителят

(Свещени думи на Учителя, стр. 100, София 1938 г.)

Учителю, благодарим Ти за Божественото Слово, с което ни дари. Израз на нашата благодарност ще е изучаването му от всеки ученик, на когото съзнанието се е отключило за него, за Словото.

РАЗУМНИТЕ СЪЩЕСТВА

"Отче наши"

Имате ли тема? — Да

Прочете се темата: *"Отличителните черти на правите и кривите линии"*

Каква зависимост има между точка, права линия и крива линия? Правата линия е възможност на точката да се прояви. А кривата линия е възможност на правата да се прояви. Защото ако не съществува кривата линия, правата не може да се прояви. Разбира се, в съвременната математика нямат тия разбирания. Точката, правата и кривата линии употребяват в друг смисъл. Но това се съдържа в самата идея. Когато се говори за точка, за права, за крива и когато се развива човешкият ум, тогава изпъква това, което природата е съградила. Много неща има, които хората не подозират.

Запример говорим, че по-голямо число от едното няма. А в аритметиката считат, че 2 е по-голямо от 1. По какво се отличава 2 от 1? 2-те е два пъти по-голямо от 1-то. По какво се отличава 3? 3-те е 3 пъти по-голямо от 1. Идваме до 9, което е 9 пъти по-голямо от единицата. Но това са човешки определения. Всяко следващо число във възходяща или в низходяща степен по какво се отличава? Какво е свойството на 3-те? *(То е 3 пъти по-голямо от единицата)*. Така е в идейното. Много работи има, на които човек не знае произхода. Човек не знае произхода на смеха. Какъв е произходът на смеха? При една сериозна мисъл не може да се смееш. Може да се смееш там, дето има много силен контраст. Запример, срещаш човек, който си е облякъл палтото наопаки, веднага започваш да се смееш. Защо? Защото той мисли, че го е облякъл хубаво. Смехът подразбира, че една идея не изявява своята форма. Когато хората се смеят, ти си обърнал наопаки идеята, или мисълта, или чувствата, пък мислиш, че са прави. Ако вземете скръбта, какво е свойството на скръбта?

От какво произтича скръбта? Дето има загуба, там винаги има скръб. Щом имаш органическа загуба, имаш скръб. Скръбта е израз на нещо, което си загубил. Ако хората можеха да разсъждават правилно, щяха да видят от какво произтича скръбта. Скръбта се различава по степени. Ако загубата е голяма и скръбта е голяма. В какво седи голямата скръб? - Нещо ценно е загубено и тогава скръбта е голяма. Да кажем, умре баща ти, или майка ти, или някой твой приятел, ти скърбиш. Като умре баща ти, скръбта се различава, като умре майка ти, скръбта се различава.

Вземете една обидна дума по какво се отличава? Обиждането от какво произтича? Казваш: "Аз съм обиден." Каква е вътрешната идея на обидата? Човек трябва да разглежда човешкия език и неговите физиологически процеси, които стават. Запример, ти казваш една обидна дума на човека и той се обиди. Казваш на един свой приятел, че е невежа. Като чуе тази дума, той веднага се обижда, заражда се малка обида. На кое място, как е схванал той обидата на думата "невежа"? Какво означава "невежа"? Човек, който не знае. Тогава, за да не се докачиш, той ти казва: "Ти си невежа, ти от науката малко разбираш." Ти се обръщаш към него и казваш: "Пък ти от живота малко разбираш." И това е вярно. Твърде малко разбираш от живота. Ти не си готов да пожертваш всичко, което имаш, пък аз не съм в състояние да обясня всичко, което има в науката. В това отношение право е, че ти си невежа, не може всичко да обясниш. Ако някой се докачи, че не е набожен, може ли всичко той да обясни?

В дадения случай питам: един милиард килограма вино, колко хора може да го носят? Трябва доста дълго време да смяташ. Сегашните учени искат да намерят произхода на живота. Според теорията на Дарвин от малките животинки са се развили големите и че човек е произлязъл от маймуната. Защо е обидно на човека да кажеш, че е маймуна, щом от маймуната е произлязъл? Турците казват: "маймун сурат" Маймунският образ в какво седи? Идеята е за животно. Всяко животно има особено качество, което човек не иска да му се препише. Коя е

отличителната черта на маймуната? Подражанието. Това е вярно, тя подражава. В нея конкретният ум е развит, но тя няма разсъждение. Тъй като се говори общо за типовете, какво ще разберете? В някои отношения маймуната има добри черти, тя не е месоядна. Маймуните ядат ли месо? Какво казва естествената наука? Само насекоми ядат. Запример, маймуните убиват ли едно животно за да го изядат, както тигърът, лъвът, вълкът, хване едно животно, разкъса го, изяде го? При какви условия вълкът се е научил да яде месо? При какви условия животните са станали месоядни? Било е време, когато те не са разкъсвали другите животни, после са се научили. Много неща са придобити отпосле. Кога се е научил човек да пооткрадва? Запример, кражбата децата произхожда много естествено. Искане му се да открадне ябълки, орехи, круши. Едно време тия плодове са били свободни. Те като малки маймунки са се качвали на това дърво, на онова дърво, никой не им забранявал. Това малкото маймунче станало човек, влиза в един свят, дето градината е заградена, има пазач. Кога [у] сегашните хищници се е развил този характер у себе си, да убиват други животни? Сега не е въпросът за злото. Много пъти са се питали за произхода на злото в света. За това има много теории. Какво движение прави човек, когато го ухапе нещо? Когато е ухапан или има някаква неприятност, прави едно естествено движение, като че отхвърля нещо. Ако турите огън на дланта на човека, той веднага ще изхвърли огъна навън.

При сегашния живот трябва да се проучват състоянията и техния произход. Минава една мисъл през ума ти, не знаеш нейния произход. Мислите може да бъдат приятни, може да бъдат неприятни, може да бъдат успокоителни, а може да произвеждат безпокойство, може да произвеждат не онова, което вие желаете. Нужно е голямо разсъждение. Да допуснем, че вас ви обидят отвън. Щом ви обиди някой, веднага трябва да се изправите. Това съществува и в животните. И животните имат обида. Като се срещнат две животни, веднага се погледнат и в тях има известни правила. Едното трябва да отстъпи. Тогава започва борбата. При животните слабите винаги трябва да

отстъпват. Тогава каква е философията? Ако слабият отстъпва, има ли някакво прегрешение?

Умният да отстъпи, понеже ако не отстъпи може много да изгуби. Ако силният отстъпва, какво показва, какво има в силния? В тях има съзнание. Вземете тигърът, нахвърля се на едно животно, нахвърля с на човек, нахвърля се на слон, на каквото и да е животно се нахвърля. Но тигърът, като види една кобра, трепери. Кобрата не е по-силна от тигъра. Но той съзнава, ял е попарата на кобрата, като го клъвне, в една минута се свършва с него.

Казвам: сегашният начин, по който се развиват учените, културните хора, е добър, те вървят по много добър път. В медицината се изучава анатомията. Вие в гимназията сте изучавали малко анатомия. Какво представлява анатомията, на какво да я уподобим? Тя изучава архитектурата на организма, как е построен, костите как са построени, как е съградено тялото. При това можете да изучавате самите кости от какво са създадени архитектурно. Или изучавате физиология. Каква е разликата между анатомия и физиология? Във физиологията се изучават живите функции на тялото. Или изучавате биология. Какво трябва да имате предвид, при изучаването на биологията? Или изучавате геология. Геологията на какво можем да я уподобим? За някого казват, че е географ. Какво представлява географията? Географията изучава земята, [но] как тя е разпределена. Изучава на кое място се намират разните държави: Германия, Япония или Америка, или Азия, едно описание на Земята. В бъдеще има да изучавате още, сега сме в началото, ще има и други разпределения в пространството. Дойдете до астрологията. Какво представлява тя? Или вземете науката френология, която още не е призната, или физиогномията, или хиромантията, или графологията. Засега изучавате един предмет от разни гледища. От почерка на човека трябва да определиш какъв е неговият характер, какви черти има развити и какво ще направи за бъдеще. Един графолог по някоя буква може да определи характера на човека. Да кажем, напише буквата "М". Първият връх на буквата е по-висок. Този

човек е егоист, той повече мисли за себе си. Ако напише втори връх по-висок, тогава е обратното. Който пише по този начин, той мисли повече за ближните си. Първата мисъл е за ближните, после мисли за себе си. Графолозите отде са дошли до тези заключения? Единият се показва по-висок, горделив, а другият е по-смирнен. Каква е разликата, ако подигаш себе си, или ако подигаш ближния си? Като подигаш някого, ти работиш - нали така? Първо, за да може човек да работи, трябва да подигне себе си. За да може да се подигнеш, философия има, не е лошо да се подигаш. Ако вършиш някоя голяма работа, надигаш се много, но ще дойде време да си починеш. Как ще си починеш? Ако подигаш себе си, как ще си починеш? Ако искаш да си починеш, не трябва да се подигаш. За да почине десният крак, трябва да подигнеш левия. Ако не подигаш ту единия, ту другия крак, ти няма да можеш да вървиш. Ако не мислиш за своите близки, ти няма да можеш да си починеш. Има една философия, която разрешава нещата. Подигането още нищо не значи. Нищо не означава, че някой е горделив. Де е грехът на горделивия? Грехът, погрешката е там, че той мисли, че всичко може да направи. Питам, ако го поставя с един крак, с една ръка, какво може да направи? Как ще се премести с един крак, с една ръка? С един крак може да ходиш, ако имаш две ръце. Но представи си, че имаш един крак, а нямаш ръце, какво ще направиш? Ще седиш на едно място. Ако имаш два крака, то е възможност да се движиш. И животните, като съзнавали тази философия са се запасили. Стоногата има сто крака. Паякът колко крака има? Има шестоноги, осмоноги, десетоноги. Питам, кога и кой е създал краката? Учени хора са направили това. Един ден ако изследвате напредъка на науката, самолетите, железниците, ще видите опитите, които са правени. Животните не са нищо друго, освен опити, които са правили съществата. После други същества са правили опити върху тях и най-после е дошъл Господ, който направил последната форма на човека. Ще видиш, че върху всички животни са работили същества. Върху вълка, тигъра, змията, мухата са работили същества и по това ще ги различавате. От онова, което те са направили, ти ще изучаваш

какви са те. Казваш: "Толкоз му стигал умът." Не, толкова знаел. Направил един паяк. С колко крака го направил? Но това е необходимо. Без един вълк не може. Много вълци са непотребни, но без вълк не може.

Казвам, в живота всяка мисъл, всяко желание и всяко чувство е на място. И горделивият е на мястото си. Има един горделив, който е на място. Англичаните имат едно изречение, в което казват, че са англичани. Гордеят се. Българинът може ли да бъде горделив? Англичанинът може да бъде горделив, че е англичанин. Българинът с какво ще се похвали? И българинът се хвали. Трябва да извадим полезното. И науката има свой произход. Всичките клонове в науката, които сега се развиват, те идат по едно разпореждане на невидимия свят. Всяка наука внася нещо в живота. То [е] място, дето се проявяват силите на природата. Сега имаме много ясна представа за строежа на човешкото тяло, едно време това са го знаели само посветените, неколцина, а другите не знаели, те са били деца. На вас е дадено знание и вие не знаете как да го употребите. Искате да поправите характера си и не знаете как. Виждате, че някой път имате нещо опако. Пишете, както не трябва. Седни и се научи да пишеш правилно. Ти ще се самовъзпитаващ. Като пишеш правилно, красиво, ще се самовъзпитаващ. Или като ходиш, ще съзнаващ как да ходиш. Ще придобиеш известни качества в себе си. Ако не изявиш това в себе си, не можеш да се възпитаващ.

Сега има педагози, които искат да възпитават децата, като им казват: "това прави, онова не прави". Първо ще научиш детето как да ходи, как да говори. Не безразличен говорът, като употребяваш прилагателни, местоимения, глаголи, съществителни, съюзи. Като изучавам някои поети, проучвам поезията по онова благородното, което може да внесе. Благородното иде от друго място. Казваш: "един съюз". Много важна дума е съюзът. Те са първите думи, с които човек е започнал. То е връзката. Ако съюзите не разбираш и другите части в изречението ще останат неясни. Запример, съществителните имена са произлезли най-после. Въпросът не е за произхода. Онези, които заболяват умствено, първо загубват

съществителните имена, остават глаголите, после идват прилагателните, местоименията и най-после остават съюзите. Като започне оздравяването, човек ги възстановява по обратен ред, постепенно. В природата има ред, по който нещата стават. Като говориш, не може да не употребиш "аз", "аз". Като станеш скръбен, не употребяваш "аз", тогава се подига втория връх на буквата "М". Ако искаш да знаеш дали си се научил да мислиш право, ще се опиташ да напишеш буквата "М". Ти донякъде можеш да оправиш това лично чувство. Като изпъква то и другите искат и тогава идва стълкновението. Какво означава, ако пишеш и двата върха на буквата "М" равни? Липсва ти мекота. Ти си от правите хора. Навсякъде търсиш правото от свое гледище. Ти си толкова тесен в своите възгледи, че няма къде да живееш. Може да направиш "М"-то много разтегнато. Аз бих предпочел "М"-то да е написано неразтегнато. Такъв човек е сприхав, но е добър за работа. Като го бутнеш, веднага ще те обиди. Това, което се изучава, се отразява и върху лицето. Както мислиш, така ще бъде създадено лицето, носът, ухото. Като разглеждате човешкото ухо, може да разгледате външната страна как е направена, но може да разгледате и неговия строеж и ще видите какво ви не достига. По ухото на човека може да знаеш колко е напреднал в музиката. Не че от ухото зависи музиката, но по ухото ще познаеш музикалността на човека. Френолозите първо търсят музикалността на челото. Ако ухото ти е развито, ще бъде развит и този център на челото. Казвам: всяка дарба може да се развие. Ако обичаш да свириш, да пееш, ако се интересуваш от музика, ще развиеш това чувство. Музиката ще предизвика да се развие в тебе друг център. Ритъм не може да се прояви в човека, ако няма музикалност. Музикалността в човешкия характер създава нещо друго. Ритъмът създава друго нещо. Човек, който има ритъм в живота, е разположен, той остава всяко нещо само по себе си да дойде. Разбира ритъма на нещата. Не се тревожи. Говорят за такт в музиката. Тактът в музиката е да знаеш да разпределяш. Тактът може да бъде бърз и бавен. Тактът минава и в живота. Искаш една работа бързо да я свършиш, тогава каква е твоята музика?

Някой път бавно ще работиш. Как се нарича в музиката, когато с пее бавно? Какъв е терминът? (*анданте, адажио*).

Сега може и без тия обяснения. Съвременната наука във всички области е богата и музиката е богата. Съвременната наука показва докъде е дошъл човека. Има много начини на самовъзпитание. Ти седиш и мислиш, че много знаеш. Малкото, което знаеш, ти го увеличаваш. Имаш лъжливо понятие. Като гледаш под микроскоп, право е, но в действителност не е така. У теб говорят личните чувства, мислиш, че знаеш. Но дойдеш в живота, изкарат те някъде, направиш погрешка и ти се чудиш. Всеки има възможност в себе си, но трябва дълго време да се упражнява. Погрешката е в това, че които влязат да се учат, не се учат както трябва, но отгоре само, като покривка. Говорят за смятане. Но и в смятането има неща, които ще употребиш. Някой каже някое количествено число и по това се различава. Един казва: "Да имам 500 хиляди лева." Друг казва: "Да имам 600 хиляди лева." Трети казва: "Да имам 700 хиляди." Четвърти: "Да имам един милион." Друг казва: "Да имам 10 милиона." Дойде някой човек и казва: "Да имам 5 лева за хляб."; друг казва: "Да имам 2 лева." Всеки човек изразява своето вътрешно състояние с някакво число, голямо или малко. Един се задоволява с 1 лев, друг – с два лева, трети – с три. Някой не може да се задоволи с много.

Казвам: първо човек трябва да разбира какво му трябва. Никога не трябва да товари съзнанието си повече, отколкото му трябва. Съзнанието на човека може да се помрачи, ако умът или нервната система не е в състояние да изнесе едно бреме на човешкия ум. Много хора заболяват нервно, понеже не могат да издържат енергията, която минава, не могат да издържат напрежението. Това, което поврежда, не е чистата мисъл. Ако прекарате една чиста мисъл през вашата нервна система, никакво заболяване няма. Ако вашата мисъл е натоварена с известно напрежение на вашите чувства, тогава има повреждане. Много от болестите на нервната система се дължат, когато човек е натоварен със своите чувства. Става нагорещяване. Де е причината? Причината е твърде малка на

онези нерви, които са наболели. Има малко повишение на температурата. Ако се повиши температурата, тогава нервната система заболява. Ако се премахне повишението на температурата, заболяването изчезва, настана нормално състояние на температурата. Щом се повиши температурата, в тила става заболяване от неестествената температура. Природата е поставила естествена температура. И лекарят като дойде при болния, гледа температурата. Каква е нормалната температура на тялото? То има нормална температура. Всяка част от тялото има нормална температура. Ако разгледате предната част на тялото, то не се нуждае от много топлина, то трябва да бъде студено. Ако си музикант или ако си художник, или какъвто и да си, трябва да имаш в предната част на челото си естествена температура. Ако влезете в обществения живот, задната част на мозъка пак трябва да има топлина. Ако нямаш, хората ще виждат в тебе противоречие. Както представям хората, някой прави погрешка, във всички има погрешка – температурата на мозъка не е такава, каквато трябва. В това е погрешката. Тогава един се смее на друг и всички се усмихват. И са прави. После се хвалят. Хубаво е хваленето. Но човека може да похвалиш за онова, което заслужава. По-добре е да хвалиш човека, отколкото да го укоряваш. В това отношение е по-хубаво като хвалиш, причиняваш полза за себе си, пък като укоряваш, то е загуба. Трябва да се учите да употребявате науката за подигане на вашето съзнание. В човека може да се зароди амбиция. Амбицията не е нещо лошо, но трябва да знаеш възможността до която можеш да работиш в даден случай. Трябва да знаеш за 10 години какво може да постигнеш. Ако 10 години се занимаваш съзнателно, много може да постигнеш, пък ако не се занимаваш, съвсем малко може да постигнеш, а може и да изгубиш. Много музиканти като са се пресилвали, са губили и после не могат да работят. В природата има разни процеси.

Казвам, че неестественото безпокойство, на което хората са подложени, ги уврежда. Имаш едно чувство и се безпокоиш. Безпокоиш се, какво ще мислят хората за тебе. Ако си студент,

или ученик безпокоиш се, каква бележка ще получиш. Безпокоиш се, какво място ще заемеш, колко пари ще вземаш. Хиляди неща има, които те безпокоят в дадения случай. Кое е най-важното? Вие имате много повърхностни схващания за живота, затова идат страданията. От невидимия свят те пратят като музикант да свириш на тия хора, ти си дал задължение с всички документи, имаш всичките възможности. Като дойдеш тук, забравиш програмата и казваш: "Как така да свиря?" - Тъй, ще дадеш концерт, ще свириш без пари. - "Как тъй без пари?" - "Тъй ще постъпиш." - Казва: "Я ме докажи!" - Казвам: "Ще видиш, самият живот ще ти докаже. Ако не следваш програмата, която ти е дадена отгоре, ще закъсаш. Ще се върнеш и тогава ще видиш. Какво ти струва да свириш на хората?" - "Как ще свиря на тия невежи хора?" - "Именно, защото са невежи, затова ще свириш. Ако всички знаеха като теб, нямаше нужда от музика." Защо са музикантите? Взимам музиката като спасително средство. Може да взема и художеството, но то е само за изяснение. Музиката е важна във всички моменти, във всяко отношение, понеже в най-опасните моменти с нея можеш да се спасиш. Много музиканти не учат. Защо? Те са допуснали чувства в музиката си. Музикалността не спада към чувствения свят. Музикантите мислят какво ще бъде мнението на хората. Ако си музикант, ти ще идеш на нивата да свириш. Вземеш цигулката и ще свириш на нивата два пъти в седмицата. Ако свириш така, както трябва, твоето жито ще бъде най-хубаво. Да ви приведа примери, има стари българи, които са карали житото на своите ниви да расте. Чудят се хората, наричат ги магьосници. Човекът, като засее нивата всяка седмица ходи, обикаля нивата, върне се. Пак иде и я заобиколи и пак се върне. Като видиш големи класове на неговата нива, казваш: "И моята нива е до неговата, но няма такива класове." Тайната е там, че той свирил на нивата си. Като ходи, погледне я, обиколи я и пак се върне.

Приложението къде е? Вие имате чувство, което искате да развиете. Музикант сте. Ако не "обикаляте", музиката, не може да се развие. Друг музикант казва: "Каквото Господ даде!" Ти

имаш първото разочарование. Мързеливият като почива, казва: "Каквото Господ даде!" Какво дава Господ на мързеливите? Хубаво е каквото Господ дава, но ако ти обикаляш нивата си; ако не я обикаляш, Господ пак ще ти даде, но ще ти даде друго, от което ти няма да бъдеш доволен. Между онзи, който обикаля нивата и житото се образува връзка. Ако не можеш да накараш музиката да те възлюби, ти музикант не можеш да станеш. Музиката трябва да те възлюби. — "Ама как ще ме възлюби музиката?" Музиката, това са музикални същества от другия свят и ако те не те възлюбят, музикант не можеш да бъдеш. Музиката ще разбираш, не в звукове, но в разумните същества. Ти в тях като се влюбиш, музикант може да станеш. Ще ги възлюбиш и ще ги намериш. Казваш: "Де ще ги намеря?" Ще ги търсиш. В Божествения свят има десет видни първостепенни музиканти, в ангелския свят има сто, а в човешкия свят има хиляда — всичко 1110. Човешкият музикант, ангелският и божественият музикант се различават. Всеки последващ е десет пъти по-силен и по-способен от другия. Те съзнават това. Като дойдат тия тримата музиканти, Божествен, ангелски и човешки, те предават нещо на човека. Някой път може само един да вземе участие, някъде може и десетте да вземат участие и да предадат нещо. Когато човек иска да се подигне, той трябва да обича музиката, да обича онези, които са създали музиката. Когато искате да прогресирате, трябва да се свързвате с разумни същества. Всеки клон от науката има свои разумни същества, които я поддържат. Здравето се поддържа от разумни същества. Доброто се поддържа от такива същества. Доброто не е нещо, което принадлежи само на един човек. Ако сам се трудиш да бъдеш добър човек, то е трудна работа. Ако живееш между добрите, тогава ще се проявиш. Защото доброто в дадения случай е възможност за всички постижения в света. Да бъдеш добър, не е нещо механическо. То е една възможност за постижение на всички блага, които искаме в живота. Това ви давам отчасти за изяснение. Не искам да бъдете светии, то е голяма работа. Но да бъдете малко добри, е достатъчно. Малкото добро има всичката сила в себе си. Всеки ден като ставаш да

съзнаваш и да се радваш, че ставаш малко добър. Много работи си изучил, но не си толкова добър. Като забележиш едно малко подобрене да ти трепне сърцето, да се зарадваш. Радвайте се на малките придобивки, които имате. То е път за правилно развитие. Не да нямаш погрешки, но погрешките да изпъдите навън. Малката погрешка, която правиш, тя ти показва какво не ти достига. Като правиш погрешки, ще имаш друго изяснение. Погрешката, която направиш е проверка на онова, което не ти достига. Зарадвай се на проверката. Учителят направи забележка на ученика. Той се зарадва, а сега му става мъчно. Ако учителят не беше ти направил забележка, за да не те обиди, да не ти каже погрешката, ученикът не може да я изправи. Като излезе във външния свят, той ще направи същата погрешка и светът ще му направи същата забележка. Ако един учител иде в първо, второ или трето отделение и прави работи, които децата знаят, ще изгуби всичкото си влияние. Щом направиш една погрешка в природата, ти губиш, щом я изправиш, ти печелиш. Съзнавайте когато един човек ви направи забележка. Кажете "Благодаря!" Един професор пише на дъската и направи погрешка. Студентът казва: "Господин професоре, там имате погрешка." Казва: "Благодаря!". Студентът показва погрешката и той благодари. Че и професорът може да направи погрешка. Кой няма да направи една погрешка? Вие мислите, че не правите погрешки? Великите поети и писатели колко пъти са писали и задрасквали и като са писали много пъти, написали са нещо много хубаво. И вие като направите сто корекции на онова, което пишете, ще напишете нещо хубаво.

Казвам мисълта: "Обичайте!" — "Кого?" — Обичайте невежия, който има възможност да се учи. Обичайте слабия, който има възможност да стане силен. Обичайте всички, които имат възможност да се подигнат. Обичайте, защото това е прогресът, това е успехът. И после радвайте се на своята съдба. Като срещнеш човек, ако няма тази възможност, дръж се малко настрана. Аз бих предпочел огън, който сега започва да гори, отколкото онзи, който изгаря. Може да е бил много голям огън,

но останал само пепел. Обичайте огъня, а не пепелта. В човека обичайте неговата светлина, неговия ум, когато свети. Обичайте неговата топлина, която сега започва. Не проявявайте всичката светлина, понеже е непоносима. Малката светлина, която сега проявява вашия ум, на нея се радвайте. На малката топлина, която проявява вашето сърце се радвайте, понеже това е естествен процес. Времената, които ви очакват, работа има. От сега нататък трябва да работите. Досега вие сте заели само за опит да ви приемат. От сега ви предстои работа. Там седят всичките блага, които ще дойдат за бъдеще.

Отче наши.

16 год.,

1 лекция на младежкия клас, държана от Учителя на

25 септември 1936г. 5 часа сутринта. петък.

Изгрев — София.

ФУНКЦИИ НА ЧЕРНИЯ ДРОБ

“Отче наш”

Каква беше темата на миналата лекция?

Имате ли зададена тема? — Да — *“Отличителните черти на горчивото и сладкото”*.

Какви свойства имат горчивото и сладкото? Горчивото и сладкото съществуват за човека, а човек не съществува за горчивото и сладкото.

Вие не сте се заемали да изучавате себе си. Едно чувство на недоволство се явява у вас, недоволен си, но отде започва недоволството не знаеш. Някой път знаеш причината, защо си недоволен. Недоволен си от някой твой приятел, от някой съсед, или от бакалина, или от книжаря, може да си недоволен от професора си. Някой път може да си недоволен от баща си, от майка си. Различни са причините на недоволството. Доста голямо разнообразие има. Вие не сте проучвали от какво се отличава недоволството от бащата от недоволството от майката. Недоволството от баща ви и от майка ви не може да бъде едно и също. Може да сте недоволен от ваш приятел. Ред съображения има за недоволството. Може да имате материални причини. Ако майката не даде това, което детето иска, то е недоволено; а когато му дава това, което иска, то се радва и е доволно. Ако на детето дадат някаква храна, която не съответства на неговия вкус, детето пак става недоволено. Предметът, който притежава, не му произвежда такова впечатление, каквото то очаква. За някой ученик, или за някого от вас кажат: “Много е даровит”. Тебе ти прави приятно впечатление да слушаш това. Или някъде кажат: “Даровит е”. Каква е разликата, когато да кажат “даровит е”, или “много е даровит” Имате две различни впечатления. Вълните на въздуха, които са достигнали до вашето ухо, степента на трептенията са произвели едно впечатление в съзнанието ви. Когато кажат

“много си даровит”, вие сте доволни, а във втория случай, когато кажат “даровит сте” не сте така доволни. Нали доволството трябва да съответства на действителността. Ако в действителност сте много даровит, добре е, но всъщност, ако не сте даровит, какво се ползвате?

Съвременното човечество някои въпроси е разглеждало от хиляди години, а някои въпроси едва сега започва да разглежда. Значи някои въпроси са разглеждани някъде и хиляди години са минали. Хората са дошли практически до някакво разрешение. Вземете простия пример. При всяко недоволство в човека става физиологически процес. У стария и у възрастния при недоволство стават известни промени в артериалната система. Изпъкват жилите (*вениите*) по лицето, по челото. При недоволството става натрупване на едно място повече, на друго по-малко на човешката кръв. Някога има чисто недоволство, но друг път то е примесено със страх. При страха артериалната кръв се скрива във вътрешните кръвоносни съдове на организма, тогава човек побелява, пожълтява. Когато някои от вас пожълтее, причината е, че кръвта функционира във вътрешните съдове на организма, а се отдръпва от повърхностните. На какво се дължи? Това се дължи на голямо съпротивление. Вие сте загубили вяра в себе си, понеже не можете да преодолеете външните причини. При преодоляването на причините във вас се явява боязън. Ученик или студент сте, у вас се явява страх, че ако професорът ви извади вън от чина, ще объркате предмета. Най-често това става когато искат да докажете нещо по математика или геометрия. От какво става объркване? Объркването става, че физиологически кръвта в тялото се събира във вътрешните съдове. Като се яви страхът и кръвта отиде навътре, и човешката памет донякъде се парализира. Не може да помниш, изгубиш паметта си, раздвои се съзнанието ти, объркаш предмета, объркаш се.

За да се възпитава човек, научно трябва да разглежда нещата. Психолозите, физиолозите, анатомистите, всички, които изучават човешкото естество още малко знаят. Те се добират до някои факти, но не могат да ги свържат, не могат да намерят

основната причина. Един факт има влияние в живота. Запример, ти си любопитен, наблюдаваш нещо. Малко нещо станало, ти ходиш, интересуваш се. Кое е онова, което те интересува, защо имаш това любопитство? Събрали са се 10 – 15 души, искаш да знаеш какво разискват. Или се интересуваш от твоето бъдеще. Същият закон е. Интересуваш се от бъдещето си, какво ще бъде то, искаш някой гадател да ти каже. И културните хора се интересуват и казват: “Кажете ми какво ще бъде бъдещето ми.” Някой казва: “Аз подозирам, предполагам, чувствам, че моето бъдеще ще бъде добро.” Друг казва: “Чувствам, че моето бъдеще ще бъде лошо.” Когато чувства, то е вече от съвсем друг свят. Чувстването или предвиждането не е на физическия свят. Който чувства, в него се е събудило астралното тяло. Има четири тела – физическо, астрално, ментално и причинното тяло, които функционират в съзнанието на човека. Има други три тела, които са в застой. Тези четири тела функционират добре, ще ги изучавате така, както изучавате физиологически физическото тяло. За да разберете другите тела, считайте, че те са подобни. На всяко тяло, което не знаете, съответстват някои органи във физическото тяло. Запример, мозъкът съответства на умственото тяло. Симпатичната нервна система ли стомашният мозък съответства на духовното тяло. Черният дроб, далакът, стомахът съответстват на нисшите полета на астралното тяло. Ако са разстроени тези органи, няма да имате разположение. Ако черният дроб е малко разстроен, чувствата ви няма да функционират правилно, ще имате неразположение. Казвате: “Не ме бутайте, не съм разположен.” Черният дроб не функционира правилно. Какво ще правите черния дроб? Ще ви дам едно лекарство, което да ви е приятно в най-малката степен. Щом си неразположен, вземи един лимон, отрежи с ножчето едно парче, тури го в устата. Виж какво ще произведе. Това ще направите, ако искате да се учите. Ще вземеш второ, трето, четвърто парче. Лимонът, неговият цвят ще подействат на черния дроб да функционира правилно. Тогава във вас ще се поправи неразположението. Не че вие ще станете идеалист, но ще се сменят нисшите чувства на вашето недоволство. Щом

са разстроени низшите чувства, вие сте недоволен, обичате да се сърдите, светът ви изглежда тъмен, мислите, че всички хора не ви обичат. Като че ли лещите, с които гледате света са се объркали и вие ще объркате, разбъркате работата. Като е разстроен черният дроб, вие разглеждате предмета така, както не трябва. Питате: "Какво е черният дроб?" Черният дроб същевременно помага на храносмилането. Той отделя такива сокове, които са потребни за смилането на някои храни. Всички отрови отиват в черния дроб, той е много жлъчен. Ако отровите не влязат в стомаха за храносмилането, те ще влязат в кръвта и тогава произвеждат разстройство в астралното тяло. Няма да има съответствие. Силите на астралното тяло няма да минават правилно. Едно разстройство в черния дроб на физическото тяло и паметта не може да работи правилно, и тя отслабва. Раздвои се умът, дойдат ред болки, страдания, тогава се явява неврастенията. Косвено този орган ще повлияе и на симпатичната нервна система. Симпатичната нервна система е в тясна връзка със стомаха, с храносмилането. Храносмилането е свързано с дишането, дишането е свързано с човешката мисъл, с мозъка. Щом някой орган от системата не функционира правилно, влияе и на другите.

Да кажем, пожълтели сте. Това се дължи на вашия черен дроб. Причината не е той, а той е следствие. От какво зависи разстройството на черния дроб? От вашата мисъл и чувства. Вашите низши чувства и силните влечения са свързани с черния дроб. Ако мислено не контролирате вашите чувства, те ще разстроят черния ви дроб, а черният дроб ще разстрои целия организъм. Тогава ще викате един лекар, ще викате втори и ще ви объркат. Лекарите лекуват, както не знаят. И те са прави, те търсят и искат да поправят функциите на черния дроб и някой път ще ви сплашат. Казват: "Съвсем се е разстроила вашата нервна система, ако не вземете мерки, лошо ще бъде." Ще ви сплашат лекарите, но тази работа със страх не става. Защо ще те сплашат? Страхът е камшик за упорството на човека. Като е много упорит, човек трябва да се сплаши. Казва: "Аз не искам да вземам лек, не искам нищо." Кажеш му: "Това направи, онова

направи.” Не иска нищо. Какво трябва да правиш? Ще го сплашиш. Като го сплашиш, той омеква. Кажеш му: “Ще те смажа от бой, ще те убия!” Той се уплаши и започва да мисли. Страхът го накарва да мисли. Страхът не спада към висшите чувства на човека, но страхът е най-високото състояние на животните. Страхът е великият закон на животинското царство. Там страхът разрешава въпросите. При хората ред, съдии, прокурори, адвокати ще разрешат кой има право. В животинския свят като се яви силният, въпросът е разрешен. В животинския свят никое същество не се противопоставя на силния. Казва: “Тази работа е предрешена.” В човешкия свят вече излизат от тази област на материалното, на егоистичното, на теченията, които отиват към центъра на Земята. Страхът е крайна граница. Страхът наричам граница на онова материално чувстване, състояние, от което човек не може да излезе без знание. Когато изучават човешкия мозък знаят, че съвестта на човека е съградена точно върху страха. Страхът е корените на човешката съвест. И в животните има малко съвест. Едно животно е съвестно, но то е съвестно само от страх. Ще забележите, че ако има котка в стаята и има нещо, което мирише, тя иска да яде, но тъй гледа, като че няма да бута. Страхува се от тебе и казва: “Той е силен, ако направя нещо, ще има бой.” Щом излезеш от стаята, тя бута. Щом се махне силният, котката казва: “Аз съм господарка, няма кой да ме плаши.” Щом се явите, веднага се оттегля. И страхът разрешава известни въпроси, той има своето място. Обаче страхът още в човешкия свят се проявява, още по съвест не постъпват. Малко постъпки има по съвест. В участъка кой царува? В университета и там силата царува. Понякога и професорът не мисли право ли е или не, но веднага постъпва по правата на животинския свят, ще те сплаши. Ще те изключат от училище, ще те изключат от университета, казват: “Няма да ти позволим.” Вие се събирате тук, но понякога и вие постъпвате по законите на животните. Казвате: “В ада ще те пратим, ще те изключим, няма да ти дадем.” Още постъпвате по животински. Не че това е лошо. Животните как ще възпитаваш? Ще ги сплашиш и ти ще се освободиш. Как ще

възпитаващ една змия? Може да я уплашиш с поглед, ако имаш по-силен поглед, ще я гледаш, но ако тя е с по-силен поглед, ще се увие около теб. Тогава ще я хванеш за врата зад главата, като усети, че си по-силен, ще се отвие, ще те пусне. Ако усети, че тя е по-силна от тебе, свършена е твоята работа. Тя ще постъпи по животински.

Има едно чувство, което точно прилича на змията. Туй чувство ще се увие около тебе. Ти ще му кажеш: "Недей, моля ти се!" Няма "недей и моля ти се". В дадения случай ще го хванеш за шията, няма да го хващаш за опашката, ще стиснеш колкото можеш до тогава, докато поясите на змията се махнат от тебе. Ще проучвате вашите чувства. Всяко чувства има своя форма. Едно ваше чувство може да прилича на вълк, може да прилича на тигър, може да прилича на паяк, на какво ли не може да прилича. Те приличат на всички животни, но в по-висша форма. Такива тънки работи има. Може да имате чувство, което да те подяжда като червей, който прояжда дървото. Чувстваш в себе си нещо, което те гложди. Гложди те, образува дупка и нарушава твоя мир. Едно чувство яде те като червей и те изяжда. Това чувство ще го изучаваш, ще го туриш настрана, ще го храниш, както хранят бубите. Нали бубите поставят в една стая, хранят ги и после им вземат пашкулите. От пашкулите правят търговия, цяла индустрия. Ако сте умни и вие от такива чувства можете да направите индустрия. Пък ако не сте умни, или ако не знаете как да се справите, тогава ще имате раздвояване. Намирате се в свят, който не е хармонизиран. Светът, в който живеете, се намира в материя, дето растат най-противоположни чувства, животински чувства, с които трябва да се справите. Някои чувства са доста висши, но някои са доста низши.

Какво ще правите със страха? Да кажем във вас се яви чувството на страх, страх ви е да ходите вечер, или ви е страх да ходите по високи места, страх ви е от дъжд, от студ, страх ви е от вятър, страх ви е от слънце да не ви опали лицето или да не слънчасате. Много работи има, от които се плашите. Какво ще правите със страха си? Някои от вас сте по-страхливи, някои не сте толкова страхливи. Ако имате много страх, не можете да

го продадете. Когато на бойното поле войниците не са добре организирани, достатъчно е един войник да извика: "Кавалерия!" и всички войници хукват да бягат, като мислят, че неприятелска кавалерия е дошла. Един като извика, всички с пушките бягат. Кавалерия може да има и при студентите. Те държат изпит, някой каже: "Професорът не е разположен. Страшно!" Всички студенти се сгущват.

Казвам: всички трябва да разсъждавате. Когато ви кажат нещо, ще проверявате. Кажат нещо, нищо че казват, всичко можеш да чуеш, но провери. Кажат: "Кавалерия!" Провери, има ли неприятелска кавалерия и тогава взимай мерки да бягаш, или ще вземеш позиция да се бориш. Първо провери, има ли кавалерия, нищо, че някой казал: "Кавалерия!". Възможно е.

Да се върнем на въпроса. Когато черният дроб е разстроен, често кавалерия иде. Човек напълно не вижда нещата. Като пътува вечер в гората, какво ли не вижда. В турско време един албанец пътува през гората с коня си. По едно време гледа една черна фигура на пътя седи, чака го. Около нея насядали все въоръжени хора, чакат го. Той знаел, че в местността имало един много лош поп и албанецът вика: "Папаз ефенди, да се махнеш отпреде ми!" Вика веднъж, вика два пъти, не се маха. Тогава казва албанецът: "Има и друг път." На сутринта като се връща, вижда един горян чукан и бърз наоколо. Казва си: "Колко съм бил страхлив!" Изважда сабята и започва да реже чукана. Това е случка, която показва да знаеш в дадения случай хора ли са или бърз, поп ли е или горян чукан. Той може от някоя страна да изглежда цял поп с много хора наоколо, които го чакат. В такива случаи страхът работи. Този арнаутин си въобразил и вижда не само попа, но с много хора наоколо. Той разсъждава: "С попа мога да се разправа, но с другите..." Сега изводът какъв е? Страхът е на място. Страхът ще свържеш с човешкото разсъждение. Като те е страх, ще разсъждаваш правилно, за да се избавиш. Щом те е страх, ще разсъждаваш правилно, има ли условия, има ли причини за този страх.

Един прост пример има, дето страхът се явява в най-малка степен. Казваш някой път: "Еди кой си не ме обича." То е страх.

Като кажеш, че този не те обича, ти вече се страхуваш. Страхът косвено идва. "Този не ме обича, някой път ще ми направи някаква беда." Има малък страх. Като кажеш: "той не ме обича", явява се страхът, защото в обичта е оня закон, който уравновесява. Силата на любовта функционира във всичките тела на човека. Любовта функционира във физическото тяло, функционира и в астралното тяло, функционира и в умственото тяло, функционира и в причинното тяло. По тия сили човек се различава. Трябва да изучите законите на любовта. Тя не е нещо просто, както ни се вижда някой път. Тя не е усет, тя не е трепет. Може да имате физически усет, може да имате астрален усет, може да имате усет на ума и усет на причинното тяло. Различават се. Съединени във физическото тяло и когато физическото тяло заповядва, астралното и умственото тела се подчиняват на него.

Да кажем, човешката алчност на какво се дължи. От какво произтича алчността? – От желанието да имаш. В човека има чувство на стежнолюбие. Природата, Бог е поставил в човешкия мозък това чувство по-лесно да работи, да не разпилява нещата, но да прибира. Ако няма такова желание в себе си, човек ще бъде нехаен; пък ако имаш това желание за придобиване нещата, ще желяеш, ще ги складираш на едно място. В природата туй чувство съществува. Вие мислите, че природата няма стежнолюбие. Че как е събрала тази материя на Земята? Не от едно място, но от много места е събрала. Колко е била внимателна, нищо да не се изгуби. В природата има стежнолюбие, но алчност няма. Чувство на алчност няма в природата. Алчността е в низшите светове. Алчността показва съвсем друго движение. В природата има стежнолюбие, тя иска да има. И каквото има, тя го пази. И във вас трябва да бъде същото: да пазите онова, което сте придобили. Алчността е от съвсем друго естество. Как трябва да възпитаваме вашата алчност? Първо, алчността трябва да сплашите. То е вече животинското царство. У някои у животните алчността е силно развита. Пример за това е катерицата, мравките. Мравката е много алчна. И у пчелите това чувство е силно развито. Пчелата от цвят на цвят ходи, събира, носи, стежнолюбие е. Мравката

през най-малката дупчица ще влезе, носи, складира. Пусни кокошката при най-голямото изобилие, започва да рови, да разпръсва. Друг е въпросът, защо у кокошката алчността не е развита, а защо у катерицата е развита. Катерицата яла попарата и казва: "Трябва да имам." Кокошката живяла при благоприятни условия, била в богато състояние, хвъркала. Катерицата не може да хвърчи, да отиде на далечно място. Кокошката едно време хвъркала, имала богат запас, тя е царска дъщеря. На това дърво кацне, на онова дърво кацне, казва: "Няма какво да събирам." Алчността се е развила при най-лошите условия. Майката била в много бедно състояние. Тя излизала от много бедни родители. Най-бедните родители родили алчността. Най-бедните родители в умствения свят родили гордостта. Гордостта показва, че е родена при много лоши условия, но умствени, не физически.

Англичаните имат едно самочувствие и казват: "Аз съм англичанин." Питал съм ги: "В какво седи силата на англичанина?" Казва: "Законът на природата е закон на Англия." Значи те имат съзнание. У англичаните личното чувство на самоуважение е силно развито. И стежнолюбието у англичаните е силно развито. Той има развити лични чувства, но и сърце има. Има практичен ум. От дълги години са дошли до положението, да не очакват, но навреме да си свършат работите. Англичаните се отличават и по това, че те не бързат, но имат търпение, разум.

Има един анекдот за един англичанин, който се хранел със своя слуга в една гостилница. Хранят се и двамата, но слугата му внезапно умира и господарят продължава да се храни. Когато келнерът дошъл и направил сметката, той му казал: "Имате грешка, слугата ми умря при първото ядене, не яде повече, изяде само една порция." Това е англичанинът. Смъртта си е смърт. Ако вие нямате това хладнокръвие, ако вашият вътрешен слуга умре и вие викнете и плачете, не е лошо да плачете, хубаво е да плаче човек, но няма да можете да се справите с известни положения в живота. Понякога алчността и крайното честолубие разстройват. Гордостта е крайно самоуважение. Българите казват: "Много честолубив, много егоист." В егоизма

две крайни неща функционират. Функционира гордостта. Функционира и алчността. Това са две чувства, аномално развити. Те ще го вкарат в противоречия. Англичаните имат развито чувство на гордост. Англичаните са умни и не влизат в стълкновение със своите съседи. Обикновено те отлагат, отлагат работите. Но засегни англичанина на материалното да се яви опасност, че може да загуби, веднага разрешава въпроса. Те знаят, че ако влязат в борба, ще изгубят повече и веднага решават. Има един пример. Гладстон, когато беше жив, искаше да даде свобода на Ирландия, но отлагаха. Засегнаха англичаните на тяхното финансово положение и те се съгласиха да дадат пълна свобода. Ирландия стана свободна. Това, което Гладстон искаше беше една десета от това, което те дадоха, когато ги засегнаха на финансовата страна. Веднага употребиха друга тактика.

Сега вие не виждате връзката между политическия живот на един народ и отделния човек. Всеки народ и всеки човек е такъв, според основните черти, които преобладават в него. Казвам, че англичаните имат един организиран черен дроб. Те са господари на своите чувства. У тях има друга черта. Де се показва гордостта на англичанина?

Има един пример, доколко е верен, не зная, не съм го проверявал, но показва какъв е англичанинът. Един богат англичанин от аристокрацията отива в Италия. Спира се в един хотел и вечерта гледа, един господин иска да се самоубие. Туря револвера на гърдите си, пак го дръпне, пак го тури, пак го дръпне, остави го настрана. Англичанинът се запознава с него и му казва: "Господине, кое Ви кара да искате да се самоубиете?" Той му разправя, че го сполетяло голямо нещастие, няма нищо, пък имал жена, деца. Пита го: "Колко Ви трябват?" Казва му. Написва му един чек и му го дава. После взема револвера му казва: "Така човек се самоубива." Веднага се застрелял в главата. Като му платил дълговете, се застрелял. Искане да покаже, че не е страхливец. Проявява се гордостта, да покаже, че е безстрашен, че не е баба. Като ще правиш нещо, направи го. Ако човек се самоубие, какво ще направи? Понякога вие

младите може да постъпите като англичанина, напишете чека, вземете револвера и се застреляте. Аз привеждам този пример да покажа, де седи гордостта, да не бъде човек страхливец.

Вие младите в себе си се нуждаете от две неща: да употребите вашата гордост и да употребите вашата алчност, за да бъде в изправно положение вашият черен дроб. Ще държите черния си дроб в изправно положение. Тогава няма да бъдете нервни. Щом сте неразположени малко, черният дроб не функционира правилно. Казваш: "Аз съм неразположен." – Черният дроб не функционира правилно. Яж лимони. Щом си неразположен, дето и да живееш, яж лимони и търси причините. Отвън може да има някакъв повод, то е друг въпрос. Тия поводи съществуват, ние не можем да ги отменим (отместим). В цялата природа съществува някакъв повод. Вие може да си помогнете. То е безобидно лекарство за черния дроб. Сега аз ви давам едно лекарство, има и други лекарства. Има много специалитети за лекуване на черния дроб. Трябва да научите езика на органите. Всеки орган има свой специален език. Черният дроб има специален език. Стомахът има специален език. Симпатичната нервна система има специален език. Мускулите имат специален език. Всеки орган има специален език, имат своя граматика. Ако не знаеш да говориш на техния език, няма да те разберат. Трябва да изучите езика на черния дроб. Дори окултисти има, които се ползват от езика. Като знаеш езика на един орган, може да му внушиш една идея. Ако твоят дроб е разстроен, ти може да му внушиш. И като му внушиш ще имаш резултати. Ти си се разболял, ще се отделиш като отделно същество и ще говориш на болния орган, ще кажеш: "Не се страхувай! Ще оздравееш, ще оздравееш, ще оздравееш!" Ще говориш като на второ лице. Ако ти кажеш: "няма да я бъде", ти вече внушаваш на органа и те заболи кракът. Ти ще кажеш: "Ще оздравееш." Ти кажи: "Аз сега ще туря една пчела, като те жилне непременно ще оздравееш." Всички хора оздравяват кога? – Когато повярват. Когато лекарят лекува някой орган, трябва да знае езика. Ако лекарят говори на черния дроб, може да го лекува; ако не знае езика на черния дроб, никакво лекарство не помага. Който иска

да бъде лекар, трябва да знае езика на съответния орган, на черния дроб, на стомаха, на белите дробове, на нервната система. Щом не знае езика, той го смесва. Лекарят казва: "Той е неврастеник." Какво означава "неврастеник"? – Едно безразборно харчене. Неврастеникът или нервният човек е разточителен като кокошка, той е разточителен, събаря, няма никаква система. Тогава, за да се подобри финансово, ще почне да пости. Един неврастеник навсякъде ще се намеси. Меси се там, дето не трябва, където иде, си дава мнението.

Тук двама техници поправяха нещо и казваха как да се поправи. Идва един, който нещо не разбра и той си дава мнението. Единият му казва: "Махни се, ти нищо не разбираш!" И двамата са техници, разбират. Онзи, който нещо не разбира, и той си дава мнението. Като му казаха, че нищо не разбира да се махне, той се оттегли малко недоволен. Няма защо да се месиш в работата на двамата техници, които разрешават един специален въпрос.

Сега кое е основното? Разбрахте ли кое е полезно? Какви функции има черният дроб? Черният дроб има много голяма функция. Ако черният дроб не работи правилно, ако е разстроен и ако не му дадете нужното възпитание, което трябва, ще се зароди алчността, ще стане причина да се подигне една гордост у човека. Ако се яви алчността и гордостта, идва външното падение на човека, идат всичките болести и нещастия.

Но за тия неща трябва да дойдем до един опит. В окултната наука, ако не се направят опити, мъчно може да се върви.

*Само светлият път на мъдростта води към Истината.
В истината е скрит животът.*

16 година

2 лекция на младежкия окултен клас от Учителя на

2 октомври 1936 год. 5 часа сутринта, петък

Изгрев – София

ДВЕТЕ КОЛЕЛА

“Отче наш”

Имате ли тема? – Нямаме.

Пишете върху темата: “Зависимост на валежите”

Пишете върху втора тема: “Зависимост на богатството”

Защо едни хора са богати, а други – бедни? Богатството зависи от нещо. Каква е зависимостта на богатството?

Какво значи “зависимост”? Казва се: “Зависим е той”.

Онова, от което зависиш, е по-силно от теб. Зависимост има, тя ти дава направление и до известна степен не си свободен. Има

зависимост в света, която не показва подчиненост, че не можеш

да направиш нещо. Синът е зависим от бащата, дъщерята е

зависима от майката. В хората има стремеж да се освободят от

тази зависимост. Представете си, че сте зависими от светлината,

но ако тя не дойде, не може да ходиш, не може да тръгнеш.

Зависими сте от въздуха. Защо? Ако няма въздух не може да се

поддържа живота. Има зависимост, от която може да се

освободите, но има зависимост, от която не може да се

освободите. Казвате: “Аз искам да бъда свободен.” Има свобода,

от която ако се освободиш, както мислят съвременните хора, тя

носи смърт. Ако се освободиш от светлината, какво става? –

Сляп си. Освободиш се от водата, пресъхне ти гърлото.

Освободиш се от хляба, развали се стомахът. Като се освободиш

от всичко, какво става? – Напускаш Земята. Идеално свободен

си. Онези от вас, които са пострадали от своите чувства, поражда

се желание у вас да се освободите от любовта. Някой път

казвате: “Дотегна ми животът, искам да се освободя от

него.” Искат да се освободят от живота. Хората имат различни

чувства. Има ред разсъждения, които не допринасят нищо в

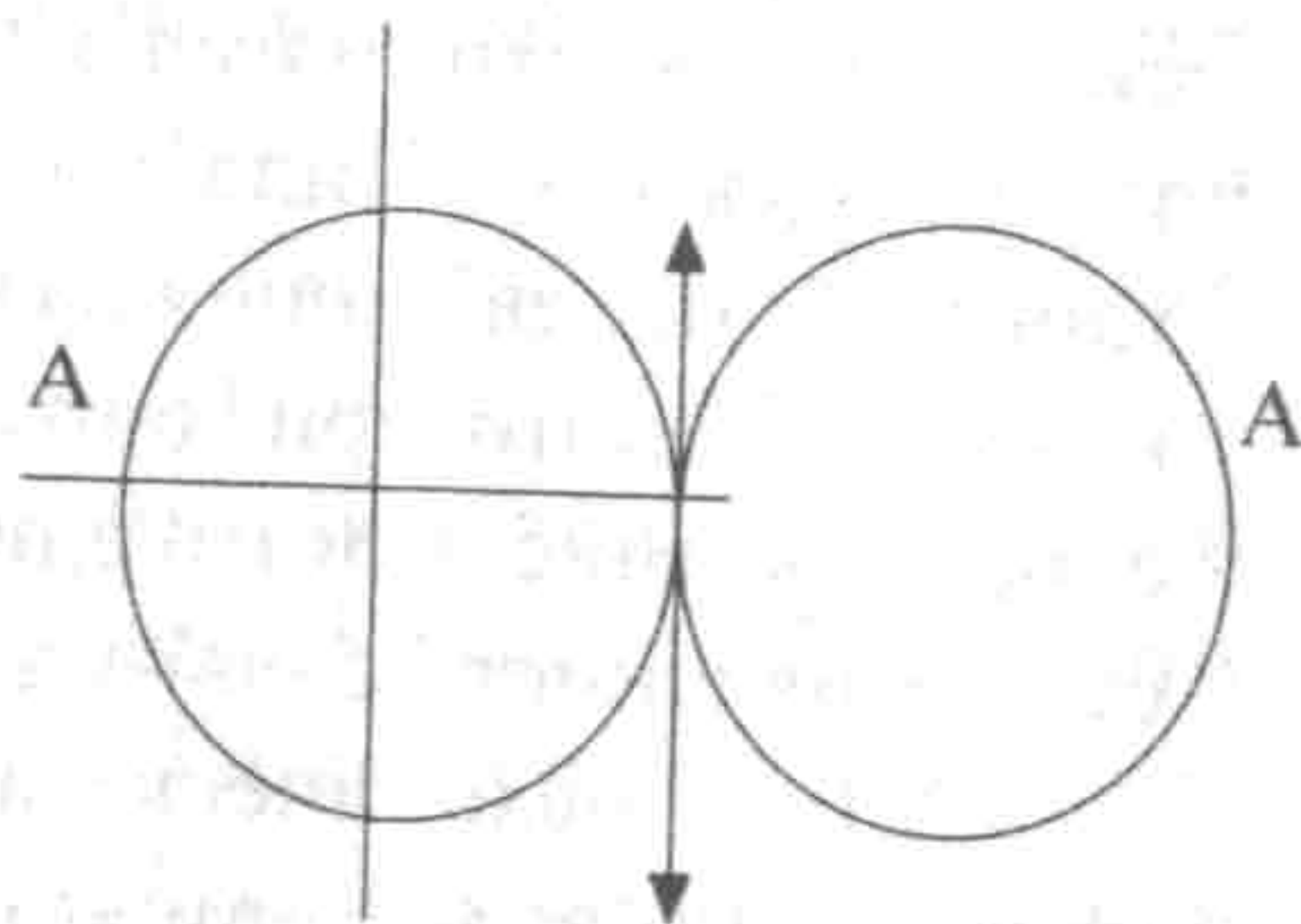
даден случай. Представете си, че сте музикант и сте запознат

много добре с всички гами. Отидете да жънете при един

зеделец, какво ще ви ползват вашите гами? Зеделецът не

иска да знае, как разбираш гамите. Него го интересува, дали можеш да жънеш добре със сярпа, другото е празна работа според него. То не е нито за ядене, нито за пиене. Ако рече да разправа за гамите, земеделецът ще му каже: "Остави тази работа, много проста е, житото и сярпът тук са важни." Този кръг е много скържав, не иска да отпусне малко кредит. Не е добре финансиран.

В геометрията вие сте изучавали кръга. Тук имате две окръжности и една тангента, която има една допирна точка с окръжността. Какво е далечното приложение на една тангента? Това са две зъбчати колелета, тия окръжности са в движение. Те са зъбчати колела, които имат допирна точка в един зъбец. Ако двете колела имат само една допирна точка и се движат в една и съща посока, какво ще си предадат? Едното колело е в зависимост другото. Тук имате и една тангента. Кой е в зависимост – тангентата или колелото? Тангентата разбира онова влияние, което тази права линия указва. От двете колела едното зависи от другото. Когато едното колело се движи, другото в коя посока ще се движи? В същата посока се движи. Но това движение после ще вземе противоположен характер. Една тангента може да я използвате, пък може да направите опит и да не я използвате. Един инженер я използва, той разбира, туря ги на работа, туря ги в движение, туря колелата да се въртят, прави станове, това са тангенти и колелета, цели фабрики прави. Ако не разбираше тия отношения, ще каже: "Това са две окръжности, които се допират в една тангента." Това е на физическия свят. Тия тангенти какво положение може да имат? Първото положение е, когато тия колела се движат и тангентите се движат, имате станове. Второто положение е, че около движението на тия колела и станове се натрупват тангенти като някакви същества, седят изправени. И те правят нещо на стана. Ако разгледате, тия тангенти на



физическото поле движат колелетата, но и тия, които стоят и те правят нещо. Как ще си изясните? Ще видите, че някой път има движение. Всяко движение е свързано с някакъв процес. Ще видите, че една тангента се движи ту наляво, ту надясно; друга тангента се движи назад – напред. Първо колелото трябва да се завърти, да се образува един стан. Мога да ви наведат такива съчетания, които ги има в природата. В природата има отлично тъкане. Тя е научила човека да тъче. Тя е образувала тия тангенти, тия движения на колелетата. Защо трябва да има едно колело? Защото при движението на колелото има най-малко съпротивление. Когато един предмет се движи кръгообразно, съпротивлението е най-малко.

Това е механическата страна на обяснението. Да кажем имате радиално движение. (*Учителят начерта двата перпендикулярни радиуса на чертежа.*) Когато имате радиални движения, имате само една допирана точка с окръжността. Имате диаметрално движение, имате две допирни точки с окръжността. Да допуснем, че имате квадратно движение в кръга. (*Учителят начерта квадрата в окръжността.*)

Това, което ви изяснявам прилича на музиканта, който знае всички гами и онзи земеделец, при когото отишъл да работи. Теоретическата страна на въпроса е това. Ако завъртите квадрата около своя център, какво ще образува? Ще образува кръга. При този кръг имате четири кардинални точки. В квадрата имате само четири точки, които се допират до окръжността, които имат отношение с нея. Теоретически погледнато окръжността по какво се отличава? Тя се образува от безброй точки. Щом говорите за окръжност, разбирате безброй точки, които са в движение в една посока. Радиусът има само една допирана точка, диаметърът има две допирани точки. Движението от какво се получава? Ще кажете, че този кръг се е образувал от движението на един радиус. В една сфера имате безброй радиуси. Така е в механическия свят. Ако подвижите радиуса, който има една допирна точка с окръжността, ще образува кръга. Но един жив кръг можете ли да го направите от един радиус? Трябва да се размножи. Следствието е много

далечно. Както виждате, един радиус да се превърне в разбрана теория е много мъчно. Има много мъчни нища. Така е мъчно, както когато ви кажат да опишете сладкото. Описвате го, описвате го, но сладкото не може да се разбере, яде ли се, пие ли се. Как ще опишете сладкото? Ще кажете, че сладкото предизвиква приятно разположение. — Е, колко е приятно? Вярно е, че предизвиква приятно разположение, но някой път сладкото може да е толкова силно, че да предизвика неприятност. Един килограм захарин се равнява на 700 кг. захар по сладчина и ако го опитате, ще съжалявате.

Понеже сте земеделци, вас ви интересува само сърпа и житото, какво ще изкарате, какво ще ядете. Казвате: "Тия работи са празни." — тъй казвате понякога. Ти си неразположен. От какво зависи твоето неразположение? Банкер си, направил си някои операции на борсата, изгубил си. "Какво става?" — "В борсата изгубих всичкото си състояние." Неразположен си, държал си изпит при много учен професор, който ти е дал мъчна задача и те е скъсал. Всичко ти потъмнее, неразположен си, скъсан си. Как си скъсан? Виждам, никъде не си скъсан, дрехите ти здрави, палтото ти здраво. Иносказателно е това. Скъсаният пропаднал вече. Тази година е изгубена, наново трябва да се държи изпита. От къде се е явило това желание у професора да те скъса? На теб ли остана да ти даде този мъчителен въпрос? Какво отношение има професорът? Професорът иска да ти покаже, колко той знае да те накара да мислиш. Той ти дава такъв въпрос, ти даже не си го сънувал и иска да го разрешиш. Както в средните векове са се мъчили да изчислят колко дявола може да се съберат на върха на една игла. — "Отде ще знаая?" Гледаш, няма никаква плоскост на този връх, колко хиляди дявола може да играят? Казваш: "Отде ще знаая?" Сегашните учени като се смееха на ония учени, които се занимавали с този въпрос, но и те се занимават с такива въпроси. Казват, че на този връх може да играят милиони. Учените доказват научно, че на върха на иглата толкова хиляди частици може да се съберат. Те не ги виждат, но предполагат. Разбира се, с мисълта е. Това, което на физическото поле не може да видиш, не може

да усетиш, ти ще го усетиш, ще го видиш със своята мисъл. Какво ще придобиеш, ако разбереш колко частици се движат около един връх на игла? Ти имаш философия и казваш: "Знаеш ли с едно движение какво мога да направя?" Ти си в една плевня, драснеш кибритената клечка, запалиш я. Това е първото движение, запали се клечката. Второто движение е, че се запали сламата. След половин или един час какво ще стане? Цялото движение ще се предаде на сламата. Като се подвижи всичката слама, какво ще стане? Плевнята ще иде, ще изгори.

Да ви покажа последствия, които може да произведе една дума. Дойде един учен просяк. Той закъсал, иска от този земеделец да му направи една услуга, да му даде хляб. Той казва: "Махни се от тука, такива кучета не искам, да идеш да работиш." Просякът казва: "Ще му докажа, че не съм куче, но учен човек." Изважда кибритена клечка, отива при плевнята и цялата плевня пламва. Отиде плевнята. Защо? Как ще обясните? "Да се махнеш, ти си едно куче, такива кучета не искам" – му каза земеделецът. Питам: кой е по-умен, земеделецът или просякът? Земеделецът е умен човек, че накара просякът да измисли, накара го да изобрети нещо, което досега не е мислил. И вие всички сте такива изобретатели, някой път палите плевните. В себе си запалвате плевнята. Имате състояния, при които цяла нощ не можете да спите, безпокоите се. Вие не разсъждавате, че между земеделеца и този просяк стана едно неестествено съприкосновение. Дойде ти някаква мисъл и казваш: "Моята работа е свършена, аз съм пропаднал човек, нищо няма да стане от мен." Като кажеш така, цяла нощ не можеш да спиш – плевнята се е запалила. Твоята плевня се е запалила и цяла нощ се въртиш в леглото си. Това ли трябваше да кажеш на този странник, който дошъл? Това са думите: "От тебе нищо няма да стане." Такива учени просяци, нищо няма да стане от вас. Ученият казва, че ще стане нещо от мене. И аз ще ти докажа, че твоята плевня ще гори. Ще стане. Запали плевнята и казва: "За бъдеще аз просяк няма да бъда." Като дойде втори път просякът казва: "Твоята плевня изгоряла" – нищо друго няма да му говори – "Твоята плевня изгоряла, аз

съм майстор, мога да градя такива плевни.” Тогава земеделецът му дава пари, материал и той му съгражда плевнята. Оправя се работата. Той си показва изкуството, как може да гради.

Вие не виждате зависимостта, която съществува в природата. Ако започнете да изучавате биологически клетките, някой път ви се струва, че някоя клетка е много проста. Не, много умни са тия клетки. Една клетка може да даде разпореждане на всички клетки каква функция трябва да изпълняват. Ако изучавате клетките, когато се създава човешкия организъм, една клетка на мускулите никога няма да влезе в стомаха. Клетките на стомаха са слаби, те не са като клетките на мускулите. Тя казва: “Тази работа не е за нас.” Тя като по-силна отива да уреди мускулите. Клетките, от които е съградена нервната система и клетките, от които са изградени костите, се различават функционално се различават. Клетките, които създават мускулите, постепенно се оформяват. Това, което преди милиони години е ставало, ние не подозираме как е създадено нашето тяло, нямате понятие. Създадени сте, а не знаете как е създадено тялото, как са създадени краката, ръцете, очите, ушите, носът, вътрешните органи. Хората още понятие нямат за ония сложни процеси, които стават в човешкия ум, процесите, които създават човешките чувства. В даден случай не знаете кои са ваши и кои външни, не знаете това, което зависи от вас. От земеделецът зависи да каже: “ти си едно куче”, но от него не зависи да запали плевнята. Може да допуснем, че земеделецът ще каже това на този просяк. Аз го взимам само като изяснение на нещо, което рядко става. Хората са добри, но има и такива сприхави хора. В дадения случай може ли да предположите, че земеделецът е запалил плевнята? Не може да допуснете това. Не може да допуснете, че този просяк е обидил земеделеца. Просяците изобщо не обиждат, те като просят, добре се отнасят. Той ще каже някоя добра дума. Не зависи обидата от него. Втората обида, която може да произлезе от просяка, тя вече зависи от някого. Един студент професорът го скъсва. От какво зависи? Ти си млад студент, преди теб има една млада и красива студентка, тя като влезе минава без да

има дори половината от знанието, което ти имаш, но професорът я прокарва, а тебе, който знаеш два пъти повече от нея, те скъсва. Питам, как ще обясните това явление? Аз обяснявам: имаш един слаб кон, малко ще го товариш; имаш един силен кон, два пъти повече ще го натовариш. Питаш: "Защо натовари този кон?" — "Защото може да носи." И хората някой път имат една мярка, с някои хора се отнасят по-добре. Когато хората се отнасят с теб добре, ти си много слаб човек. Натоварят те някъде хубаво, значи, силен си, можеш да носиш. Ако двата коня се разговарят и единият каже: "Мене господарят много ме натовари." Другият каже: "Господарят към мен много добре се отнася, много е добър към мене, едва ми тури десетина кила." Другият казва: "Мене сто кила ми тури на гърба." Защо господарят е добър към единия кон, а лош към другия? Коя е причината? Добър е към слабия, защото толкова може да носи. Лош е към другия кон, защото той може да носи, силен е. В заключение, какво произвежда силата в света? Това са ред разсъждения. Вие искате да бъдете силен кон. Трябва да знаете последствията. Много ще носите на гърба си. Искате да бъдете слаб — малко ще носите.

Вземете другото положение. Някой казва: "Аз искам да бъда мъжествен, да не бъда баба." Ти си млад момък, вземат те новобранец. Прегледат те лекарите и хайде, в първа рота. На първо място ти дадат пушка. Като се яви работа казват: "Той да иде, силният човек." Яви ли се трудна задача, винаги на теб я дават. Ще се намериш в положението на онзи инженер, на когото заповядали да направи мост за 20 минути, за да преминат една река. Тази работа трябвало бързо да стане. Вика Наполеон един от своите инженери и му заповядва да направи един мост. — "Нямам инструменти, Ваше Величество." Казва: "В 25 минути ако не построиш мост, ще те застрелям. За 25 минути, за половин час мостът трябва да бъде готов, иначе ще бъдеш застрелян." Той седи, върти се, какво да прави. Идва му една идея. Изправя се до брега на реката и гледа да заеме такова положение, при което козирката му да опре до другия бряг. След това гледа до коя точка се опира крайт на козирката му, тогава измерва това разстояние и вече знае колко ще бъде дължината на моста и

започва да строи. Някога и на вас ви кажат за 25 минути да построите един мост. Ако не можете, ще последва смърт. Като мислил този инженер, идва му на ум да използва козирката си. Ще кажете, че не е човешко да изисква да построи мост без никакви инструменти и ако не може да го застреля. Наполеон казва: "Ако е майстор, ще построи мост." Де е лошото тук? Ако ти за 25 минути не накараш своя ум да работи, аз ще те застрелям. Казва: "Не мога." Почти същите отношения са.

Ние имаме съвсем повърхностни понятия за онези методи, с които природата работи. Да кажем, ти си дошъл на Земята, искаш да бъдеш щастлив, искаш да бъдеш богат, искаш това, онова, ама не знаеш лошите последствия. Ако си органически богат, имаш много мазнини по тялото си, дойде една болест. Болестта винаги хваща мазните хора, има какво да вземе от тях. Този мазният човек след като боледува два три месеца, съвсем изтънее, мазнините изчезнат. Останат неща, които са съществени за организма. Казвате: "Съсипа ме болестта." Съсипа те тази болест, но остана жив. Питам, де е злото, ако дошла болестта и взела мазнините? Мазнините не представят голяма важност. Те са вещества, които се изгубват, които си отиват. Онези вещества, които са полезни за организма, които тъкат, които работят, клетките на мускулната сила, те са важни. Мазните вещества нищо не означават. Да кажем, лицето на някого стане валчесто. То е натрупване на мазнини. Натрупването станало безразборно. Който много е напълнял, той не е складирали веществата, но дето завърне е турял тук и там. И той като някоя домакиня, която само събира неща в този ъгъл, в онзи ъгъл, цялата къща е безразборно напълнена. Ако дойде някоя сприхава слугиня да изчисти къщата, ще изхвърли всичките непотребни неща и ще даде такъв вид на къщата, какъвто подобава. Дебелия човек уподобявам на бит пазар, на човек, който се занимава само с вехти дрехи, напълнил своите складове с какво ли не. Гледаш го, боядисва старите дрехи да ги продава. Старото ново може ли да стане? Не може. Вехтата дреха ще обърне от другата страна, подновява я. Но има нещо в дрехата, което липсва. Тя няма органическа стойност. Хората

сега казват: “Ами старите дрехи?” Старите дрехи да си вървят, да бъдат за други. На хората, които прогресират, трябва им нови дрехи. След като си боледувал, не обръщай дрехата, но я изгори и си направи нови дрехи, нови обуца, нова шапка, а всичко старо изгори. Нови дрехи се позволяват на хората само след всяка болест. Щом оздравееш – нови дрехи. Ще отпуснеш пари, колкото ти трябва. Болестта се е скрила в дрехите като проказа. Като ти дадат нови дрехи, хвърли старите дрехи, изгори ги. Вземеш ли ги, проказата ще дойде на тебе.

Това става в света. Що е моралът на света? Някой иска да ти предаде една идея, която носи проказа в себе си. Тази идея е огън. Надалече стой от злото в света, то носи проказа в себе си. Що е злото? – Проказа носи. Щом влезе тази проказа, с теб е свършено. Що е доброто? Това са новите дрехи в света. Щом дойдат те, ти си в друго състояние – може да мислиш, може да работиш, всичко може да постигнеш постепенно. С новите дрехи всичко се постига. Но в широк смисъл вземете новите дрехи.

Казвам сега: що е тангентата? Първо, ще дойде едно зъбче, ще потегли колелото на твоето сърце, което е заспало. Като дойде, в теб ще стане движение, цяла фабрика ще се развие. Какво лошо има в това, ако колелото на любовта само с един зъбец потегли колелото на вашето сърце и вие се подвижите? Или какво лошо има ако дойде радостта и със своя зъбец подвижи твоя ум? Какво лошо има и в това, ако истината със своя зъбец дойде и потегли колелото на твоята воля, която е била в бездействие? Лошото е, когато човек не знае да използва онези блага, които природата носи със себе си и дава на човека.

Един англичанин по природа искал да стане инженер, но по стечение на условията на живота, той свършил право без да иска и станал адвокат. През целия си живот не могъл да се освободи от инженерството. Трябва да проучи някое дело на свой клиент, като рече да помисли по делото, веднага изскочи инженерството, разни планове се въртят в ума му. Вземе книгата и започне да чертае, ще направи някакво изобретение. След това вече ще проучва делото. Който не разбира законите на природата

ще каже: "Гледай, този глупавия човек, не си гледа работата да проучва делото, ами седнал да чертае някакви планове, да изобрети нещо." Ако този английски адвокат начертае плановете, тогава много добре проучвал и делата. Щом се откаже от плановете и другите му работи не вървят. Да направя една аналогия сега. Някой път вие седите, съвсем сте закъсали. Станали сте туй, което не сте. Беден студент си, нямаш достатъчно средства, окайваш се. Като започнеш да учиш, започваш да конструираш света, нареждаш всичко. Ти си инженер. Мислиш как трябва да бъде светът. Ти чертаеш. След като философстваш, мислиш за себе си, върнеш се на твоето положение. Казваш: "Аз ли ще оправя света? Що ме интересува?" Но ще оправиш себе си. Начертай онова, което природата ти дава, начертай проекта на това изобретение. След това започни да учиш.

Седи студентът и вижда, как професорът прокарва тази студентка, а него скъсва. Какво трябва да прави? Какво заключение трябва да извади? Той ще каже: "Този професор е несправедлив, той има някакви тайни цели." Умният професор казва на студента: "Ти си силен, тя е по-умна. Ред съществування е работила върху себе си и станала красива. Аз давам цена на нейната красота. Ти ред съществування си мислил лошо, затова те скъсах, да работиш, да станеш красив." Казваш: "Как ще стане тази работа?" Преди десет прераждания тази красива мома, която той прокарва, била негова дъщеря, той я търси и като я вижда, харесва я. И тебе после ще прокара, ще бъде снизходителен, казва: "Ти си способен." Ама той има предвид да те ожени за своята дъщеря, която преди десет прераждания била спънка за тебе. Казва: "Ти си станал много умен." Това са ред разсъждения, които трябва да разберете, за да разберете връзката. Това е една връзка, която ви се струва не на място. Засега е така, за бъдеще има съвсем друго отношение. За това по-напредналите в живота казват: "Направи добро, пък го хвърли в морето."

Не мислете за противоречията в света. Никога не давайте една резолюция. Да ви дам пример. Дойде някой и те обере. Кажи: "За добро е това нещо." Като дойде този разбойник, кое

е по-хубаво, да ти вземе парите или да те убие? Влязъл човек, иска зло да направи. Но като вземе парите и замине. В дадения случай освобождава твоя живот. Какво лошо има в това, че ти е взел парите? Де е лошото за теб? В самата природа има ли добро? Да кажем, дадат ти 25 хиляди английски лири. Ти изведнъж какъв ще станеш? Имаш весело разположение. Вземат ти тия 25 хиляди лири, изведнъж имаш друго настроение. Де е злото? Като ти дадат парите, органически какво ще ти донесат те? Може да са златни. Ако са медни 25 хиляди английски лири и те накарат да ги носиш, ще можеш ли? Това са мерки. Кой от вас би могъл да носи 25 хиляди английски лири в медна стойност? Ще може ли да ги носите? Златото в природата може да се привлече. Има известни идеи, които като приемете, могат да привлекат златото. Има идеи, които привличат медта. Като мислиш, трябва да знаеш всяка твоя идея какво привлича.

Може да се намерите в противоречие, както се намерил един земеделец. Той бил бездетен и се оплаквал, че в живота няма смисъл, нямал деца. Имал една крина с жито. Казва: "Господи, защо ми е това жито, като нямам деца да го ядат?" Рита крината с житото. Всички житни зърна се превърнали на деца. Като ги видял толкова много, казал: "Че те ушите ми ще изядат!" Взел една цепеница и започнал да убива децата. Най-после останало само едно, което казва: "Татко, мене не убивай, аз ще ти помагам!" Казва си: "Едно дете, ще го търпя." Хората са турили едно разрешение в света. Този земеделец се оплаквал, че няма деца. Ритнал крината, трябва да преведем какво означава този ритник, че зрънцата се превърнали на деца. Кои са безбройните деца? Вие се смеете. Може да преведем този анекдот. Ти в себе си имаш безброй желания, натрупали са се тия деца, които викат, крискат. Оплакваш се най-после вземеш цепеницата, искаш да се самоубиваш. Цяла философия има самоотричането. Казва: "Постоянно умъртвявай децата, да остане само едно желание, което да функционира."

Казват: "Умъртви всяко желание, за да прогресиращ в света!" Неразбрани работи са те. Ти казваш: "Дотегна ми този живот, роб съм станал, не съм свободен." Оплакваш се. Ти имаш всички положения на свобода. Ако ти си славей, хванат те и те

турят те в кафез и там не си свободен. Казваш: "Ограничен съм." Тогава кон ли трябва да бъдеш или славей? Има изходен път. Ако искаш да се освободиш от положението на коня и от положението на славея, трябва да приемеш положението на човек. Но и като човек ще бъдеш ограничен. Какво трябва да станеш? – Ангел. Всякога може да станеш ангел. Всеки от вас може да стане ангел, като прави добро. Ако не носиш доброто в света, никакъв няма да станеш. За да стане ангел, човек трябва да носи доброто. Щом носи доброто, вече има условия за него. Така е, който съзнава. Казвате: "Ние ще станем ангели за бъдеще." Това не е нещо чудно. Ако вземете всички зародиши, в първите три месеца си приличат, като се развиват зародишите до три месеца си приличат, минават през известни форми. Като минат трите месеца, тогава се появява друга форма, която показва, какво ще излезе. През първите три месеца, когато минавате низшите състояния, не мислете какво ще стане от вас. Чакай, четвъртия, петия, шестия, седмия месец, за да видиш какво ще излезе от теб. Първите месеци не показват какво ще излезе от тебе. За една работа, която си започнал от един месец, не си давай мнението. Нека се минат няколко месеца, най-малко нека се минат три дена, месеца, три години, трийсет години, триста години, три хиляди години. Казваш: "Какъв ще бъда в бъдеще?" Аз ти казвам: "Сега си кон, за бъдеще ще бъдеш славей в кафез" Славеят пита: "Аз какъв ще бъда?" – "Сега си славей в кафез, но в следващия живот ще бъдеш натоварен кон." Тия неща са разпределени.

Вземете числото 21. 2-те означава отрицателна сила, едното положителна. Първо имате отрицателното, после положителното. Или имате числото 24. Пак имате първото отрицателно и положителното 4-те. Имате 27. Нареждате ги. Следващите какви ще бъдат? Ако е като първото, пак ще бъде отрицателно. Колко ще бъде? Започвате в друга гама. Когато в живота започнеш с положителна сила, всякога свършваш с положителна; когато започнеш с отрицателна, всякога ще свършиш с отрицателна. Смени има. Трябва да знаеш с какво започваш. Ти не може да започнеш със злото и да свършиш с доброто; не може да започнеш с доброто и да свършиш със

злото.

Това са неща немислими. Може да мислиш, но не може да направиш едно добро и след това да направиш едно зло. То е само привидно, когато правиш доброто. В същност, който прави добро, той пак ще свърши с добро. На това е основан великият закон в света. Никога не мисли зло за себе си и никога не давай мнението, че от теб нищо няма да стане, понеже това е глупава работа. Тебе Господ те е създал за нещо и няма какво да се месиш в живота. Ако ти не можеш да вършиш една работа както трябва, не казвай, че Господ зле те е създал. Трябва да мислиш, какво може да излезе от теб. Много неща могат да излязат от тебе. Всичко може да излезе, ако знаеш как да работиш. Ако знаеш да свириш, музикант ще излезе. Ако знаеш да мислиш, философ ще излезе. Ако знаеш хубаво да пишеш, поет ще излезе.

Казвам: първо ще се учите да съзнавате вашите погрешки. Една погрешка е съвсем странично нещо, външно. Никога не влагай в себе си неща, които не съществуват. Казваш: "Мене Господ ме е забравил, никакво отношение няма към мене." Ако Господ няма отношение към тебе, то зависи точно от тебе. Някой път съзнаваш положението си. Когато аз направя едно гърне, какво ще мисли гърнето за мене? Аз ще си служа с гърнето и щом си свърша работата с туй гърне, щом се счупи, счупването е признак, че гърнето е повишено, освободено. То ще мине в по-хубава форма. След всяко счупване гърнето прогресира. Това става и в училище. Професорът пише на дъската и пита студентите: "Написахте ли?" – "Написахме." Той заличава написаното за удобство, после продължава да пише. После пак изтрие. Ако се изтриват хубави неща във вас, професорът е свършил своята работа. Ти казваш: "Отиде." Ще дойде вторият процес, после третият. Те са нещо, което всеки ден го наблюдавате. Прави ви впечатление и вие казвате: "Отиде онова хубавото, което аз имах." Не отиде, то продължи. Кое то си има се заличи, но нещо по-високо от старото идва да се провери.

Когато се явяват две колелета, ще знаете, че едното колело движи другото. Когато в живота се яви едно противоречие, всякога противоречието е най-малкият признак, ще има

движение в света. От това движение, което ти не разбираш, зависи твоето бъдеще. След туй работа трябва. Някои казват, стари методи. Старите методи означават едно нещо. Във вас имате идеята, майка ви да ви носи на ръце, да ви тури на някоя люлка, да ви пее "нани-нани". До една, две, три години да си в люлка е естествено, но 10, 15, 20 годишен момък си станал и майка ти постоянно да те люлее... Един, два месеца да седиш в яйцето, но ако не се решиш да излезеш от яйцето, то ще се развали. По-хубаво е да те изведат, отколкото да се развалиш. Не може да стоиш в едно яйце. Всяка мъчнотия е като обвивка и ти трябва да намериш изходен път да излезеш навън от това яйце по какъвто и да е начин. Тогава казват: "Да има някой да ми помогне!" — "Че нали ви помагат!" Дойде някой, обере те. Не е той един професор, който те учи. Ти никога не си плакал, тогава започваш да плачеш, казваш: "Взеха ми богатството, какво ще правя?" След това дойде друг, казва: "Какво е станало?" Той те потупа, даде ти парите. Ако не беше те обрал онзи, ти не щеше да плачеш и не щеше да се запознаеш с този. Той внесе нещо повече. Казват: "Който краде, никак не прокопсва." Сполети те някое нещастие, ти никога не си молил Бога, сега започваш да го търсиш. Де е нещастieto? Той дойде, потупа те, запознаеш се, стане ти мирно на душата, дойде една нова мисъл. Всичко, което става в света е велико, то е за добро, за полза. Всичко, което става, е за добро. Всички препятствия, които съществуват, са само повидиму, но те са велик подтик. Това колело движи света. Всеки зъбец, каквото върши, то е за добро. Това е новата философия, новият път, по който хората трябва да вървят. И постиженията и всичкото бъдеще е там.

*Само светлият път на мъдростта води към Истината.
В Истината е скрит животът.*

16 година

3 лекция на младежкия окултен клас от Учителя на

9 октомври 1936 год. 5 часа сутринта, петък

Изгрев — София

СЪЩЕСТВЕНОТО ЗА МЛАДИТЕ

Добрата молитва.

На вас сега ще ви задам въпроса: Кое е същественото в живота на младите? Не бързайте да отговорите. Мислете, има много съществени работи. Кое е най-същественото в живота на младия? Може да ви запитат и друг въпрос: Кое е същественото в живота на организмите, които се развиват на Земята? Или може да си зададете въпроса: Кое е същественото в моя живот? Съществено разбираме онова, към което човек трябва да се стреми. И като го постигне, да намери смисъл в живота. Не само да се реализират нещата, да спечелиш пари. То още не е същественото. Ако спечелиш пари, пък не можеш да се ползваш от тях, то не е същественото. Да допуснем, че някъде си намерил някакъв скъпоценен камък, то е едно богатство, но няма кой да го носи — нито ти може да го носиш, нито другите. Питам: Този камък за какво ще го употребиш? Помнете: Когато намерите същественото в живота, няма да има никакво търкане. Щом има най-малкото търкане в живота, вие не сте се добрали до същественото. Вие сте се добрали до някаква реалност. Като намерите реалността, ще намерите някакво противоречие. Каква е разликата между реално и съществено? — (Няма). Реалност не разбира същественото, реалното не отговаря на същественото. Например, ти може да вземеш думата "амин" и да я замениш с друга дума, да я преведеш на друг език, на английски, на български. Или думата "алилуйя", можете да я преведеш, ще туриш някоя друга дума, но тя не е същата. Никога не можете да преведете точно думите от един език на друг, може да им дадете някаква цена, но тя няма да е същата. Всяка дума се е явила при известно развитие на един народ. Думите имат свой произход, те са се родили при известни условия. Кога се е родила скръбта? Скръбта в рая или извън рая се е родила? Тя се е родила в рая, но отвън започнала

да расте и да се възпитава. Тя се е явила накрая, когато изпъдиха хората из рая. Когато хората излязоха из рая, когато ги изпъдиха, то е началото на скръбта. Тогава се появи първата скръб. Как е скръб на френски? – “Дуль”. На английски? На немски, на турски? Филолозите развиват своите теории за образуването на всички думи. Има специфично време за раждането на всяка дума. Кога се е родила думата “любов”? Ние знаем кога се е родила думата “любов”. Кога се е родила истината? Ние знаем кога се е родила думата за истината. Ние знаем и кога се е родила думата “мъдрост”. А в еврейски кога се е родила, и в славянски, и в немски, английски, санскритски, ватански? Имало е време, когато са се родили думите. Те не са случайни, те се родиха. Но от кого тия думи се създадоха? Имаше една реалност, от която се родиха всички езици. Преди да се роди човешкият език е съществувал ангелският език. Когато връзката между хората и ангелите не беше скъсана, хората имаха понятие за ангелският език те говореха ангелски език. Но когато съгрешиха, стана падението на хората и те дойдоха до равнина на животните. И ние сега имаме животински език. Езикът, който ние сега имаме, той е на животните. Животните едно време говореха така, както сега говорят хората. Човек като дойде до техния уровень, започна да говори на животински език, а самите животни слязоха по-долу, започнаха да мучат, да реват като магарето. И магарето говори на език, но неговият език е реване. Петелът кукурига и то е говор. И животните говорят. Когато петелът кукурига показва две неща: когато времето ще се развали и когато времето ще се оправи; кога ще има буря или вятър и кога ще престане вятърът; кога ще има сняг, и кога ще престане снегът; кога ще има дъжд и кога няма да има дъжд; кога хората ще се бият и кога няма да се бият; кога хората ще се обичат и кога няма да се обичат. Когато петелът кукурига, ще забележите, че има една интонация в неговото кукуригане. Петловият език е едносложен като китайския, само с по една сричка са думите. Двусложните думи показват напредъка на речта. Има трисложни, четирисложни и с пет слога.

Питам сега: Вие на кой език говорите? – На животински

език. В говора на хората няма мекота, интонацията не е мека, то е животинско състояние. Вижте какъв е говорът на едно куче. Като те види, ще излезе, ще си отвори устата, ще си покаже зъбите, ще изръмжи и като те хване, ще се свърши. Тогава за този език трябва да имаш едно дърво, защото веднага ще се нахвърли отгоре ти. Някой човек каже една дума и те закачи, като каже една дума и той се нахвърли. Каква е разликата между кучето и човека? И двамата са приятели, няма разлика. Кучето казва на езика си: "Аз като ям, ти ще мълчиш, ще стоиш надалече. Ако дойде някой, тогава ще се разправя по всичките правила." Какво правят хората? Същото нещо правят. Казва: "Там ще стоиш, няма да се приближаваш." След като яде, голямото куче, като се заmine, ако остане нещо, може да вземе малкото. Като заmine голямото куче, ако остане нещо, тогава ще дойдат малките кучета и ще се облизват. Казвате: "Това е морал." Никакъв морал няма в това. То е разбиране на човека. И той разбира, както животните разбират. Има малка разлика, че кучето яде месото в природно състояние, а човек ще го сготви, ще тури лук, масълце, ще яде с паница, с вилица – културен е. Но това е съвсем животинско състояние. Вие не те си задавали въпроса, като човек ли ядете или като животно? Едва сега хората, като седнат да ядат, помолят се на Бога, обърнат се към Бога, искат да се избавят от животинското. Като започне да яде животното, отварят му се очите, хване със зъбите. Соколът като хване една птица, държи я с краката си и къса от нея. Още като лети започне да къса.

Казвам: вие може да изучавате науката, как да живеете. Кое е същественото в живота на младите? Имате наследство, баща ви е оставил пари, но тия пари са добити по нечестен начин. Баща ви беше касапин, който одрал сто хиляди вола и от техните кожи станал богат. И вие на техните сто хиляди кожи сте богати. Или вашият баща изсякъл едно време 20 хиляди дървета, които живееха по хиляди години и от тях събра своето богатство. Кое е честното богатство в света? Не постъпваме ли и ние по същия начин? Едно животно работило хиляди години да развие своя организъм, да го унищожим. Дойде един сокол, изяде една

птица. Казва: "Ти за мене разви своето тяло, аз трябва да живея, а тя да страда."

Хората развиват теорията за правото на богатия и правото на сиромаша. Но въпросът не се разрешава по начина, по който сега го разрешават. Кое е същественото качество на богатия и кое е същественото качество на бедния? Сиромашията не е голямо зло. Думата "сиромашия" се е родила при други условия и тя друго означава. Като кажеш "сиромашия", ти вече разбираш известни несгоди в живота; като кажеш "богатство", разбираш известни удобства в живота. При сегашното разбиране като кажеш че някой е сиромаш, значи има известни неудобства, беднотия има. Като кажеш "сиромаш", разбираш, че къщата е малка, някоя колиба, малки прозорци, хлябът не е така хубав, както трябва, обувката му, дрехите му скъсани, в училище не ходи, има всички несгоди. Кога се е родила сиромашията? — Когато престанаха хората да бъдат богати. А кога се роди богатството? — Когато хората престанаха да бъдат сиромаси. Като престанаха да бъдат сиромаси, някои хора станаха богати; като престанаха да бъдат богати, някои хора станаха сиромаси. Богатството се роди при най-хубавите условия, сиромашията — при лошите. Сиромашът се ражда сиромаш, още като го ражда майка му. Това трябва да се проучва. Сиромашът се ражда сиромаш, богатият се ражда богат. Вие искате да ви се докаже това. Талантливият човек отпосле става талантлив, или се ражда талантлив? Гениалният се ражда гениален, глупавият се ражда глупав. Колкото да възпитаващ глупавия, той си остава глупав. Идиотът и той се ражда идиот, отпосле не става идиот. Той се е родил при условия, които не подходат. Идиотът трябва да работи известно време. Човек не може отпосле да стане гениален. Светиите се раждат, талантливите се раждат, гениите се раждат. Всички качества, които хората имат трябва да се родят с тях, отпосле само ги развиват, нищо друго не могат да придобият. И вие трябва да развивате тия неща, които са ваши. Трябва да признаете тази истина. Казват: "Така сме родени." Да кажем, някой човек не обича да говори истината, или казва, че е роден месоядец. Ако човек се е родил да яде месо, той ще

яде месо, каквото и да го правиш, ще яде месо. Ако се е родил вегетарианец, ще бъде вегетарианец. В природата вълците се раждат, овцете се раждат. Питам: каква е ползата да направим вълците вегетарианци? Но интересното е, че месоядството не е първото състояние на вълка, месото не е първата му храна. Когато вълкът гладува, че не може да намери месо, той знае на кои дървета корените са сладки и отива да разравя сладките корени и ги яде. Тогава яде растителна храна. Значи месоядството произлязло при лошите условия. Няма какво да се противопоставяме на месоядците. Месоядството се е явило при едно състояние, през което са минали животните. Някои форми на животните, тигърът, лъвът, вълкът, всички месоядни животни минаха през една епоха и тогава не бяха такива животни, различаваха се. Като минаха през тия условия, не можаха да издържат и станаха месоядни. Вегетарианците, тревопасните минаха през благоприятни условия и останаха вегетарианци. При животните имаме две условия, през които е минал и човек. И тогава част от хората са добри, другите са лоши. Тия хора, които са добри минаха през добри условия и сега са добри. Онези, които са лоши, минаха през лоши условия и станаха лоши. Имам две категории хора. Сега разбирате половината от човечеството. Казвате: "Как е възможно на едно дърво в рая да има и добро, и зло?" В рая расло едно дърво, което съдържало в себе си едновременно и доброто и злото. Аз виждам, тия дървета ги има. Всеки човек е едно дърво. Виждам, един човек при едни условия показва благородство, готов е да спаси живота на някого, жертва живота си, а при други условия изважда ножа си и намушква някого на 20 места. От едната страна на туй дърво излиза отрова, а от другата страна излиза сладчина. Вие това го чувствате всеки ден. При едни условия вие сте готови да говорите истината, но като дойдат лошите условия, вече имате друга мярка, истината я няма. Щом дойдеш на тясно, не говориш истината. Да кажем, тебе те водят да те съдят някъде, какво ще направиш, как ще кажеш на съседите си? Не смеееш да кажеш, че ще те съдят. Ако кажеш истината, тъй както е било, няма да те осъдят. Как трябва да постъпиш?

За да осъдиш вълка прати го при ония условия, при които е станал вълк. Там го прати. Интернирай го при ония условия, при [...]

Някъде ще бързаш да минеш, някъде ще спреш да чакаш при тия взривове. Трябва да знаеш времето, защото докато питаш другите да ти кажат, можеш до страдаш. И сега откъдето и да минавате има бомби, войниците, които оперират с тях са ги поставили. Някои са жени, някои са мъже, някои са моми, някои са свещеници, съдии, адвокати. Кой как мине, навсякъде има бомби. Свещеникът, младата мома, младият момък, бащата, майката се за бомби, разправят, се за хубави и лоши бомби разправят. [...] казва: "Минете." Минеш, но пръсне се кракът. Този е лош свещеник. Той трябваше да ти каже: "Останете малко, една минута, след една минута пътят ще се отвори. Сега ще стане взрив."

Вие младите мислите, че Господ има всичките благоприятни условия. Благоприятни условия има само онзи, за когото слизат разумни същества да го ръководят. Те ще кажат: "Не бързай да вървиш, разсъждавай малко." Искаш да направиш нещо. Казват: "Туй не прави, почакай." Учи те. Искаш да четеш нещо, казва: "Не е време." Така като започнете, животът ви ще се оправи. Ако нямаш едно вътрешно ръководство как да живееш в света, не можеш да се избавиш от нещастията. Чрез знанието можеш да се избавиш от нещастията.

Казвам: същественото за младите хора кое е? – Знание. Да имаш това знание, че когато се пукат бомбите или да закъснееш, или да избързаш. Това е същественото. Вие сте пътник, някъде ще става голямо наводнение. Трябва да знаете това. Качвате са по планината. Понякога се подигат такива бури, които събарят, отвлечат. Трябва да знаете кога ще стане бурята и да минете по-рано или по-късно. Ако не знаете, ще бъдете отвлечени от ония тайфуни, както този, който минава през Филипините. Светът сега е нареден и раят ще бъде нареден от възвишени същества. Всяко дърво в рая беше създадено от една категория същества, които в развитието си го създадоха. Всяко дърво означаваше една област от живота. Други същества, които

изведоха това дърво за познаване на доброто и злото, поставиха го в рая и туриха знак, никой да не го бута. На всички дървета имаше указания. Като влезе, Адам трябваше да чете като дойде при някое дърво какво ще стане от него. На дървото за познаване на доброто и злото и на него имаше надпис: "Не бутай." Но понеже Адам не знаеше езика, не знаеше, че има изяснения. Казва: "Как да не знае?" Да кажем, вие знаете да говорите един език, но не разбирате известни съществителни, глаголи, местоимения, прилагателни, съюзи и т.н. Пита те някой прост човек, какво е съюзът. Казваш: "Да сдружи хората." Но той не разбира тези съюзи на речта. Какви са съюзите в българския език, колко съюзи има в българския език, аз не съм ги броил.

Вие седите в живота и сте недоволни. Двама души се карате. Защо? Представете си, че двама души делите едно дърво с ябълки и скарвате се за ябълките, кой коя страна да обере, кои ябълки са по-едри, кои по-дребни. Не може ли да постъпите по следния начин? Щом не се спогаждате коя страна да оберете, употребете втория метод. Оберете всичките ябълки и тогава ще разделите най-едрите наполовина и всеки ще вземе по половина. После разделяте по-дребните. Ако и така не се спогаждате, тогава премерете ги. Има три начина по които може да разделите ябълките. Имате две дървета, едното ражда сладки ябълки, другото ражда кисели. Скарвате се за двете дървета, че единият взел сладките, другият киселите. Разделете сладките от киселите, разделете сладките и киселите наполовина и половината на единия, другата на другия, половината от киселите на единия – другата на другия. Въпросът ще се разреши, няма какво да се карате. Вие постоянно ядете кисели ябълки. Кажеш някому кисела дума. Тя е много вкусна, вкус дава. Като ти кажат някоя горчива дума и киселата можеш да ядеш по-сладко. Ако е малко, ако е много, не е така. Нали някой, като го заболи стомах, не взема сладки, но взема малко горчиво. Горчивите неща са, които оправят работите. Искаш да оправиш в себе си някой квартирант. Влязъл вътре, обсебил червата, стомаха, намериш се в трудно положение. Ще повикаш полиция, ще ги арестуваш и всичките да идат в участъка. Щом

препятстват на храненето, арестувай ги. Прати ги в участъка, дето няма да дигат шум. Щом една мисъл те безпокой, арестувай я, прати я на място; щом едно чувство те безпокой, тури го на място. Смени кабинета, ти си цяла държава. Министрите, на които им е дадена власт не работят както трябва, направи криза, смени кабинета. Избери нови министри, дай им власт на разположение месец, два, три, четири, година, ако не върви, пак направи смяна, тури други на власт. Вас сега ви е страх да направите смяна. Сменете всички ваши министри, на войната, на просветата, на вътрешните работи, министър председателя сменете, навсякъде турете ред и порядък. Това е самовъзпитание. Никога не разчитай на един кабинет, когато вдига шум в тебе и прави далавери. Кой прави тези далавери в тебе? – Министрите в тебе, не си ти виновен. Те направиха тия сделки отвън заради тебе. Вие за всичко считате себе си отговорни. В една държава не е виновен само човекът. Той е виновен, че не сменя кабинета. Този кабинет няма право само той да управлява. Той е турен за известно време. Ако са добри и честни, нека седят, няма никакво противоречие. Казвам сега: сменете кабинетите си! В света идва нов кабинет.

Казва се: “Да се обърнеш към Бога.” Ти не може да се обърнеш към Бога, ако не смениш кабинета. Работата не е лесна да снемеш кабинета. Ако не знаеш как да го смъкнеш, ще имаш доста неприятности. Ще има интриги, заговори, ще започнат да те заплашват, че ако не смениш кабинета, ще те бият, това ще стане, онова ще стане. Няма да се плашиш. Кабинетът се сменя отвътре. Във всички народи няма кабинет, който иска да бъде сменен. Но другите държави не дават кредит, няма пари отвън. Кабинетът трябва да се смени. Вие сте принудени да си смените кабинета, за да ви дадат помощ отвън. Казвам: “Промяна!” Ти ще снемеш своя кабинет, понеже няма кредит от небето. Кредит няма отвън, от Слънцето, от звездите. Щом кабинетът е лош, ние на може да имаме никакъв кредит. Щом кабинетът в тебе е лош, всички богати, талантливи и гениални мисли, това е един прилив, които идва към тебе, всичко това ще престане и ти ще осиромашееш. Ще изучавате социално

как трябва да разбирате живота. Трябва да се учите. Сега бързо се сменят кабинети и нека се сменят да се оправят работите. Не само ти, но целият ти народ трябва да вярва в кабинета. И краката ти трябва да вярват в този кабинет. Министрите, които управляват в тебе да бъде за полза на целия народ, да мислят за стомаха, за дробовете, за червата да мислят, да мислят за краката, за ноктите, за космите, за облеклото, да мислят за храната. И като отварят война да мислят за доброто на народа. Не да отварят война не на време. Често стават такива войни. Че и между вас стават войни. Вие мислите, че светът е умирнен. Всички говорят за свят, който го няма. Ти казваш: човек трябва да живее в един уреден кабинет. Влез в една държава и ще знаеш какво е положението, ще го почувстваш. Като влезеш в Англия ще почувстваш ред и порядък, ще почувстваш свобода. Иди в Германия, съвсем другояче ще се чувстваш. Иди в Русия, или където искаш иди, навсякъде ще чувстваш законите какви са, ще почувстваш каква е атмосферата. Влез при един човек, който държи чиста къщата си, добре замазана, навсякъде е чисто, приятно ти е. Влез в къща, дето не е чисто, навсякъде нечисто, чиновниците не си гледат работата. За мен един лош живот е човек, който не е уреден. Силите, които има са като един народ, който не разбира как да живее. Нито горните, нито долните разбират как трябва да живеят. Турците казват: "Тутан тутна." Намерете някой турчин да ви каже какво значи. Кой когото хване. Понякога превеждам някои неща от турски език, понеже турците мислят, че техният език е първообразен. Те имат само един корен, който произтича от първообразния език и въз основа на това поддържат, че техният език е първообразен. Имат една дума, която има този основен корен.

Да оставим тия философски коментари. Всички неща в света са се родили при известни условия, единични и колективна, през които човек е минал. Никога едно дете не може да бъде гениално, или талантливо, или каквото и да е, ако баща му и майка му не съдържат тия качества в себе си. От вълк овца не може да се роди. От крава кон не може да се роди. От кон кон се ражда. Конете са създадени при известни условия. Не

мислете, че човек не е създаден. Няколко пъти се е пресъздал. Поне в Библията има два начина. Казва: "И направи Бог човека по образ и подобие свое, мъжки и женски пол." Едното създаване. След туй има друго: взима Господ пръст от земята, направи човека и му вдъхна дихание. Този човек е друг и първият е друг. Те се различават. Две поколения са. Тези, които са направени от пръст, в тях има всички противоречия. Който е създаден от пръст, не съдържа всички елементи, той ще има противоречия. Казва: "Вдъхна дихание на живот и той стана жива душа." След това този човек се е поляризировал. Господ го приспал, извадил му едно ребро и направил друго поколение, което съвсем не прилича на него, различава се. То е последното поколение. Едното поколение с брада, мустаци, другото е без брада и мустаци. Първите са космати, вторите не са космати.

Дърветата, които спускат своите корени в почвата, последните им служат като помпи, изтеглят водата на повърхността. Растенията задържат влагата затова, там дето има дървета, има повече влага. Където се изсекат горите, водата потъва надолу. В първия Адам водата е на повърхността, условията са били добри. У втория Адам, направен от пръст, по негово желание водата отишла надолу, условията станали по-лоши, влошило се положението на човека. При създаването на косматите хора, на гладките идва падението на човека. При безкосматите хора станало падението на човека. И косматите хора започнали да си бръснат главите, да приличат на гладките, по-културните. Англосаксонската раса си бръснат брадите и мустациите, за да приличат на другата култура. Сега аз изнасям известни факти.

Някои поддържат теорията на Дарвина, че човек се е развил от малките животни чрез еволюция. Другояче трябва да се разглежда този въпрос. При какви условия е станал човекът? Както Дарвин твърди, то е стара теория. При какви условия от малките животни се е развил човекът? Човекът е създаден от малкото и голямото. Но първо човек е станал от голямото. Малките неща после са станали големи. Несъвместимо е големите неща да са станали от малките. В това е спорът.

Всякога трябва да знаете, че първото създаване на човека е станало от голямото. Той е излязъл от голямото. При сегашния процес имаме обратния процес: големите неща са станали от малките. Това е едно свойство. Голямото може да се увеличава и да се смалява. Казваме, че малкото е станало голямо. В абсолютната реалност голямото и малкото са едно и също нещо. Голямото става малко и малкото става голямо. Ако се смали цялата вселена, може да се събере в един лешник и целият лешник да стане толкова голям, че да не му знаеш границите. Тия неща са извън границите нашето схващане, тия работи са съвсем непонятни. Те се отнасят до човешкото съзнание. Съзнанието може да се занимава с такива дребни работи, пък може да се занимава и с такива големи работи. Съзнанието може да се занимава с цялата вселена, може да я представи безпределна, пък може да си представи цялата вселена в най-дребните частици. Но то е съзнанието. Дали в действителност може да стане, то е въпрос. Защото, закон е: "Когато човек бил малък, не могъл да мисли." Трябва голям да станеш, за да мислиш. Казва: човек не е имал съзнание, не е могъл да мисли. Като станал голям, той тогава започнал да мисли.

Сега ние се отклонихме. Да дойдем до мястото на съществените неща. Що ни интересува нас, каква е вселената? Да приемем нещата тъй както са, да приемем човека тъй, както е. Косматият човек е отзад, гладкият е отпред. Лицето на човека е гладко, ръцете са гладки. Питам: де стават престъпленията - в света на гладкия човек, или в косматия човек отзад? Ръцете отгоре и отдолу са гладки. Гладкият човек е съединен с косматия. Значи, гладкият и косматият са събрани заедно. От сегашните хора никой не е гладък и никой не е космат като първоначалния. Първоначално е създаден космат, сега е наполовина. Смесени са двете раси. Едната раса е крайно активна, прави каквото иска, другата раса е крайно съобразителна. Понеже имате две раси в човека, той проявява два възвишени характера, противоположни един на друг. Трябва да изучавате законите на едната раса и на другата.

В християнството проповядват, че Бог слезъл да живее в

човека. Човек, като се обърне към Бога, ни най-малко няма да измени коренно характера си. Който е сприхав, сприхав си остава, който е разположен, разположен си остава. Като влезе Бог, ще стане по-умен и ще се въздържа само. Който обича да си похапва, пак ще си похапва. Всеки ще запази качествата, които има. Духът ни най-малко няма да измени нещата, той само ги развива. Човек остава както първоначално е създаден. Като дойде Духът, произвежда едно развитие.

Казвам: Сега на младите какво трябва? Първата раса, която е създадена по образ и подобие – “направи Бог човека по образ и подобие” – тия хора живеят в едно тяло, те не остаряват. Другите, създадени от пръст, те са раздвоени, те остаряват. Това, което остарява е старо; това, което са подмладява, то не остарява. Значи, като се ражда, човек се подмладява. Старите представляват втората раса. Младият трябва да изучава законите. И направи Бог човека по образ и подобие да мислят и да разбират Божиите закони. Вторите трябва да проучват Земята. Старият трябва да иде при своята раса, отдето е станал. Не съжалявайте, че трябва малко да се разделите. Мъжът трябва да даде отпуск на жената, да иде при своите родители. И вие умираете. Сегашният човек е двоен. Тъй е в свещените книги. Соломон казва: “Плътта ще остане тук на Земята.” – то е едната раса. Другата раса – духът ще иде при Бога. При създаването на човека духът е онова, което не умира. То е първата раса. Диханието е турено в тях да живеят и човек станал жива душа. Направил го от пръст, то е низшето съзнание.

Когато някой път вие се изпразните, че не можете да мислите, нищо не разбирате, това представлява първата раса, която е направена от пръст. Трябва да чакате, да дойде диханието. И когато Господ вдъхне диханието си през носа, вие ще станете жива душа. Първата раса била на устата, втората раса била на ума, третата раса – на ушите, четвъртата раса – на очите. Отбелязани са епохите, образувани у човека. При създаването животът влиза през устата, влиза през носа, влиза през ушите, влиза през очите. Аз ви казвам това, не искам да се помирим. Казвам ви, както е. Устата създаде първата раса, носът

създаде втората раса, третата раса създаде ушите, четвъртата раса създаде очите. Когато някой път чувствате празнота, това е расата, която е направена от пръст, в нея Божественото не функционира. Когато започна да функционира втората раса, тогава започна да функционира Божественото и дойде онова Божественото разсъждение. Доброто не може да дойде, преди да е дошло диханието. Като дойде диханието, тогава ще дойде доброто. Когато човек живее добре, това показва, че в него функционира Бог. Когато не мисли, Божественият живот не е в него. Кога са се родили числата? За всяко число, когато се е родило, има си време. Кога дойде 1, 2, 3? Едното дойде с първия човек. 2 – те дойде с втория човек. Трите дойде, когато се явиха децата в света. Като разбираме 1, 2 и 3, то е достатъчно, защото другите числа са образувани от тях. Всички други числа може да ги образувате. Едно плюс три колко прави? $1+3$ е равно на 4. Щом имате 4, то може и 5 и 6 да образувате. 2 и 1 прави 3. Идея трябва да имате. 1-то трябва да го умножите на себе си. Ако умножите 1×1 пак имате 1. 1 и 1 прави 2. 1-то се увеличава само, когато се събира. Когато умножавате 1 по 1, пак е 1. 1-то при умножението не си увеличава. Интересно е 2-те. Числото 2 има това свойство, че и като се умножава и като се събира са получава едно и също число. 2 по 2 прави 4 и 2 и 2 пак прави 4. Другите числа нямат това свойство. На 2-те това е същественото, че при събиране и умножение дава един резултат. Едното при умножението остава същото, а при събиране се увеличава.

Казвам, човек в даден случай представлява едно число, една величина. Може да е количествено, може да е силово. Може да е величина на човешкия ум, може да е на човешките чувства. Има силови полета, има и умствени полета. Казвам, всякога трябва да изваждате заключения. За да подобриш живота си, трябва да измениш едно поле. Човек може много добре да подобри живота си в умствено отношение. Въздухът в града е нечист, ще се излезе горе в планината, ще измени условията. Горе, на чистия въздух веднага ще подобри своето състояние. Умният човек трябва да мисли, трябва да се подигне. Трябва да знаете законите на подигането. Ако ти седиш на един и същ

уровен, никога няма да прогресиращ в света. Трябва да знаеш как да се подигнеш. Половин сантиметър да подигнеш ума си и ти ще влезеш в друго поле. Представете си, че тук има голям порой, който тече и ако ти не можеш да се подигнеш, този порой може да те отвлече. Ако се подигнеш половин сантиметър над него, ти си свободен от влиянието му. Не се изисква с километри, два сантиметъра като се подигнеш и ти си свободен от туй течение. Или дойде едно течение, дето огън върви. Пак същият закон: като се подигнеш един сантиметър, като се подигнеш, ти си свободен. Казва: "Не може да се постигне." Тоя огън има място, дето действа, той не може да мине из тая област. Има разграничения. Казват, че топлината излиза от Слънцето. Тогава тази топлина, като минава през пространството, защо не го стопля, ами е студено 160 градуса под нулата. Слънцето не изпраща топлина, но енергия. Енергията като дойде на Земята се обръща на топлина, трансформира се, на Земята се образува топлината. Лъчите като се ударят на повърхността те се разбиват и образуват топлината, която е потребна за развитието. И тогава Божествената енергия, която иде от безпределното пространство, от този център, вие схващате тази енергия. Тя като се блъсне във вас се явяват противоречия, за да се развие онова, което вие искате. Достатъчно енергия има, която да ви съответства.

Вие говорите за любовта. Ако изучавате любовта, силата ви е там. Ако разбирате закона по който любовта действа, тогава ще бъдете свободни. Вие за любовта имате особено чувстване. А пък трябва да разбирате какво нещо е чувстването. Любовта е едно условие за чувстване. Четири неща има в любовта. Първо, вие имате усет, един импулс, той е най-малкото при което вашето съзнание започва да функционира. След това имате едно влечение. То е по-горе от импулса. След това имате чувство. То показва реалността. След това имате стремеж. Това е до съзнанието. Трябва да съедините усета, влечението, чувстването и стремежа в едно и вече имате понятие, какво нещо е реалността. Реалността трябва да я чувствате. Ти не познаваш човека, докато не чувстваш. Като чувстваш, ще влезеш в

положението, как страда, не как мисли. В даден случай вие може да мислите след десет години, какво ще бъде с вас. Казвате: "Това ще бъде, онова ще бъде." Вие вече знаете реалността. Дойде друг човек и казва: "Аз чувствам, че след десет години ще бъда богат." Много добре. Но онова, което първият чувства се сбъдва, а онова, което вторият чувства, не се сбъдва. Нещата зависят от чувстването, не от мисълта. Мисълта е само да поправиш някаква погрешка. Когато вие се занимавате с ума, поправяте погрешките. Когато се занимавате със вашето сърце, ще се запознаете със самата реалност на нещата. Това, което дълбоко чувстваш в душата си, то е вярно. Тогава като дойде умът, той ще бъде в правата посока, той ще мисли вярно. Ако чувстваш криво и умът ти ще мисли криво. Когато мразиш един човек умът взел връх над сърцето, умът ти мисли. Когато мразиш един човек, умът ти и сърцето ти са заедно, умът се солидаризира с твоите чувства, каква пакост да направят на човка. Когато обичаш някого, тогава и умът се солидаризира и той мисли хубави работи. Умът прави туй, което ти чувстваш. Вие не можете да се изправите, ако не чувствате. Добре ако чувствате и умът върви по същия път. Ако чувствате лошо и той върви по същия път. Ако имаш хубави чувства и умът мисли хубаво. Психологически това са данни. Това са закони на окултната наука. Първо ще обръщате внимание на вашето сърце. Казвате: "Аз така мисля." Ти може да мислиш, но ще останеш една гола мисъл. Ще имаш добро сърце, за да може и умът ти добре да мисли. Ще мислиш добре да бъдеш богат, да имаш всичко, да имаш всички благословения. Нямаш ли добро сърце, какъвто и ум да имаш, той не може да ти помогне. При сегашните условия вие първо чувствате в себе си. Вие за себе си няма да имате такива понятия. Вие не се познавате. За себе си нито добре мислите, нито чувствате. Научете се да чувствате добре. Като чувствате да ти е приятно. Има една вътрешна приятност. Ако не чувствате добре меланхолия, песимизъм ще дойдат. Тогава няма да имаш ясна представа, едно ясно чувство нямаш в себе си. Някой казва, че е егоист и не обича. Вие не може да обичате, докато не чувствате. В ума си хората са

егоисти. Те имат много лоша представа. Ти отиваш на бойното поле въоръжен, и другият е въоръжен. И му теглиш един куршум и той ти тегли един куршум. И двамата се връщате инвалиди. Питам: Де е геройството? Бият се двама, но е единият и другият умират. Срамота е да мислите, че това е геройство. Героят е всякога герой, той не умира. Ако не умира, това е геройство. Може да се лекува той сам.

Сега да остане една мисъл. През каквото и да минавате, вие минавате живота на миналите поколения, на миналите раси. Трябва да бъдете внимателни. На кино гледате едно представление. Мислите ли, че ако гледате едно представление, е безопасно? Мислите ли, че ако с вашият език опитвате всичко, че това е безопасно? Мислите ли, че ако допуснете една кобра да ви ухапе, че това е безопасно? Вие не разбирате оня великия закон, който регулира живота. Вие давате право на ума си. Казвате: "Аз мога да мисля всичко, каквото искам." Оставете това. Вие може да мислите всичко, но ако мислите всичко, ще създадете на себе си най-голямото нещастие. Затова и лекарят, като дойде при болния, пипне само пулса на ръката, не иска да пипа повече болния. Даде лекарство, иска да се освободи. Ако идеш при болния и го буташ, ти ще почувстваш нещо от болния. Онези, които изучават медицина, като изучават признаците на болестите, като заболяят, мислят от какво ли не са болни. Болезнените състояния са много заразителни. Чуващ, че станало убийство и ти се заразяваш. Хвърлете всичко това настрана. Вие се съмнявате. То е по рефлекс.

Разправяше ми един приятел, който живееше в Свищов. Той искал да има пари. Молил се за пари много пъти. Една вечер сънува, че намерил пари една кесия. Казва: "Сбогом, сиромашийо!" Гледа една крава започва да се върти около него. Като ритва кравата, тя обърнала четирите си крака нагоре и нещо като вода потича отгоре му. Събужда се и вижда, че той ритнал масата, която се обърнала нагоре и каната с вода, която била на масата се разляла. Той хванал чаршафа на леглото и мисли, че държи кесията. Това е илюзия. Илюзорният живот това са пособия, с които вие си служите и си помагате. Понякога

дават друго значение. Може да мислиш, че твоят чаршаф е кесия, пълна със звонкови, че твоята маса е крава. Но масата е маса, чаршафът - чаршаф. Никога не туряйте надеждите на нещо, което няма тази същина. В реалността може да влезе едно заблуждение, в същината никога не може да влезе и илюзия не може да влезе. В същината ще имаш нещата, както са. Реалността е малко изменение на две противоречия.

Сега какво разбрахте? Кое остана съществено за вас? (Младите трябва да се учат да пазят Божествените закони). Младият трябва да познава Божествените закони и да работи, да функционира с тях. Божественото трябва да му бъде цел и стремеж във всичките области през целия живот, каквото и да започне той. Защото с това ти може да запазиш своята младост, да развиеш своите дарби, да придобиеш щастието, което търсиш. Сега аз не искам да ви намеря остарели. Ако това не пазите, един ден ще остареете. Тогава ще ви кажа, че друго трябва да учите. Учете сега. Новото е спазване на Божественото.

Само Божията Любов носи пълния живот.

16 година

4 лекция на младежкия окултен клас, държана от

Учителя на 16 октомври 1936г. 5 часа сутринта, петък

Изгрев – София

БАЩА И СИН

Новата 1937 година, която сега настъпва, ще бъде малко по-добра от тази, която изтече. Годишната 1936 представляше един разточителен син, който направи много дългове. Сега иде бащата да изплати дълговете на своя син.

Две неща определят живота: денят и нощта. Те се образуват от движението на земята около нейната ос. От движението на земята около слънцето пък се образуват годишните времена. Понеже земята има дъщеря – луната, от движението ѝ около земята се образуват седмиците и месеците. Най-малката мярка на живота е денят, който се определя от движението на земята около своята ос. Както при движението на земята около оста ѝ се образуват ден и нощ, така и в живота на човека настъпват радости и скърби, разположения и неразположения на духа. Какво показва това? – Това показва, че човек има своя собствена земя, която се върти около оста си. Движението на земята около слънцето представя духовния живот на човека. Значи, както видимата земя се движи около слънцето, така и земята на човека се движи около едно невидимо, духовно слънце. Седмиците и месеците определят възгледите на хората. Двете седмици на месеца представят възходящите фази на луната – новолуние и пълнолуние. Другите две седмици представят изпразване на луната – низходящите ѝ фази.

И тъй, всяка година носи нещо в себе си. Както земята се движи около слънцето и образува годишните времена, така и човешката душа се движи около Бога и образува духовни годишни времена. И човек има своя луна, която се движи около земята, като образува седмици и месеци; той има и своя земя, която, при движението си около своята ос, образува ден и нощ, а при движението си около слънцето – годишните времена. Оттук вадим заключението: в каквата система живее човек, такива са и възгледите му за живота.

Тази вечер всички хора, всички народи посрещат новата

година по различен начин, според обичаите и традициите си. Има един анекдот, в който се разказва, как един японец, от високо произхождение, посрещнал една Нова година. Той дължал голяма сума на един богат търговец. Тъй както вървели работите му, длъжникът не виждал никакъв изход да се улесни по някакъв начин и да изплати дълга си. Затова, в навечерието на новата година, той отишъл при своя кредитор, богат японски търговец, и му казал: "Господине, дойдох да ви се извиня, че и тази година не мога да изплатя дълга си. Това е срам, безчестие, което не мога да понеса. Аз съм отчаян от себе си, от положението, в което се намирам, и реших да туря край на живота си. Дойдох пред тебе да направя „хара-кири" (*разпаряне на корема с нож*). Не искам вече да живея, да те лъжа. Веднъж обещах, че ще изплатя дълга си, но не можах. Втори път не искам да обещавам и да не изпълня обещанието си." - "Не, не бързай, господине. Ти си добър, благороден и честен човек, няма защо да се самоубиваш. Ето, аз скъсвам полицата ти пред тебе. Бъди свободен, не мисли за дълга си към мене. Считай, че всичко си ми платил. Остани да живееш, да изпълниш предназначението си на земята като човек. Седни да пием по един чай." - "Много благодаря, господине, за великодушното отношение към мене. Радвам се, че ме освобождаваш, но не мога да остана повече тук, защото бърза работа ме чака." - "Каква работа може да има един човек, който преди половин час беше решил да се самоубие?" - "Трябва да отида още при шест души на които дължа големи суми, и пред тях да направя „хара-кири"."

Както виждате, умен бил този японец. Той използвал един благоприятен момент – настъпването на новата година, в който да посети своите кредитори и да получи от тях прощаване на дълговете си. Всички негови кредитори скъсали полиците му, и той посрещнал новата година без никакви дългове. Добре е човек да посреща новата година без дългове.

Сега на вас не ви препоръчвам да правите „хара-кири", за да се заличат дълговете ви, но вие трябва да учите. От вас се иска учене и работа. Като ученици, вие сте забравили пътя, който

ви предстои да минавате. Затова, вземете книгата „Пътят на ученика” и я проучете. През цялата година работете върху нея. Приложете всички правила и принципи от нея в живота си. Каквито противоречия и да срещнете, вие ще можете да ги разрешите.

Като е дошъл на земята, човек се запитва, каква е целта на неговото идване. За каквото и да е дошъл човек, първо трябва да яде. Дали ще работи нещо, дали ще учи, дали ще се моли, той непременно трябва да яде. Ако запитате учения, защо е дошъл човек на земята, той ще каже, че човек е дошъл, за да учи. Религиозният ще каже, че човек е дошъл, за да се моли. Според нас, обаче, за каквото и да е дошъл човек, първото нещо, което трябва да направи, е да яде. Яденето поддържа живота на човека, на всички живи същества. Яденето, храненето е основната религия, която се поддържа от всички живи същества, от най-малки до най-големи. И ангелите поддържат религията на храненето. Истинската религия в света се заключава в яденето. Изкуство е да знае човек, как да яде! Който знае как да яде, той има религия; който не знае, как да яде, той няма никаква религия в себе си. Яденето е един от символите на истинската, на новата религия в света.

Казвате, че „символът на вярата” е съставен от 12 члена. Символът на новата вяра, на новата религия е съставен от четири члена: светлина, въздух, вода и храна. Който знае, как да възприема светлината в себе си, той е разбрал и приложил, религия; който може правилно да диша е разбрал и приложил новата религия; който се е научил правилно да пие вода и да уталожва жаждата си, той е разбрал и приложил новата религия; и най-после - който се е научил правилно да яде, той е разбрал и приложил новата религия. В какво трябва да вярва човек? — Човек трябва да вярва в хляба, във водата, във въздуха и в светлината. Христос казва: „Аз съм живият хляб, слязъл от небето. Който вярва в мене и яде от този хляб, той ще има живот в себе си”. Казано е в Писанието: „В начало бе Словото, и Словото бе у Бога. И Словото бе Бог.” Словото, това е живият хляб. Ако се храните с живото Слово, което слиза на земята,

вие ще растете и ще се развивате. Всеки човек трябва да стане хляб за ядене. Той трябва да представя живота Слово, с което душата се храни.

Съвременните хора се страхуват от края на живота си и се запитват, какъв ще бъде краят им. — Много просто. Краят на живота им ще бъде крайно осиромашаване: всичко, което са спечелили, ще го изгубят. Те ще се намерят в положението на краен бедняк, с едно съзнание само. — Ами после? — Понеже си обеднял и не разполагаш с никакви богатства, отново ще те пратят на земята да се трудиш, да работиш, да придобиеш онова богатство, което не се губи нито на земята, нито на онзи свет. Човек мисли, само докато се труди и работи. Само така той може да се освободи от противоречията на живота. Човек търси спасението си вън от себе си. — Не, спасението на човека е в самия него. Спасението на човека зависи от неговите вътрешни разбирания за живота. Който разбира важността на духа, на светлината, на въздуха, на водата и на храната, само той може правилно да мисли, само той може да се спаси.

Съвременните хора се трудят, работят, но въпреки това не успяват. — Защо? — Те не знаят, как да работят. Те са пренебрегнали своето сърце, а трябва да работят, именно, върху сърцето си. Те не подозират даже, че всички спънки в живота им се дължат на сърцето. Първият човек още е направил голяма грешка, като е допуснал друг някой да влезе в сърцето му. И оттогава досега този, който е влязъл в сърцето на човека, без негово позволение, му създава ред спънки и противоречия.

Следователно, всички страдания на човека, всички вътрешни борби, които човек преживява, се свеждат към това, да изпъди той от сърцето си онзи, който незаконно е влязъл в него. Като го изпъди навън, човек ще придобие свободата си. Човек е заложил сърцето си, вследствие на което не е господар на положението си, не е господар на своето сърце. На човека се дават страдания с единствената цел да изкупи сърцето си. Докато не го изкупи и предаде в ръцете на Бога, човек постоянно ще се ражда и умира, всякога ще бъде нещастен. До това време въпрос за щастие не може да става. Казвате за някой човек, че

има кораво сърце. Коравото сърце е заробено сърце. Такъв човек плаче и скърби, само когато неговите интереси се накърняват, когато той е обран и излъган. Обаче, когато той обира и изнасилва другите, тогава не скърби и не плаче. Тази е причината, задето страданията идат върху човека. Те имат за цел да смекчат сърцето му, да изпъдят от него онзи, който се е наместил там без позволение. За това е казано в Писанието: „Сине мой, дай ми сърцето си!“

Сега ще приведа един пример из живота на един беден човек. Той ходел от къща на къща да работи. Тук го викали да работи, там го викали, но малцина му плащали. Като се отчаял от работата си, той решил да пее. Тръгнал по кафенета, по кръчми, но щом отварял уста да запее, веднага го спирали, като му казвали: „Какво си се разкряскал? Хайде излез вън да крякаш! Не искаме да те слушаме.“ Като видял, че и с песен не може да се живее, той решил най-после да ходи в черква да се моли. Тръгнал от черква на черква да се моли, но и оттук бил изпъден. Като се намерил вън от черквата, най-после си казал: „Както виждам, в този свет не може да се живее нито с работа, нито с пение, нито с молитва. Нищо друго не ми остава, освен да си купя един револвер и да тръгна да обирам хората.“ Както казал, така и направил. Купил си револвер и Тръгнал по улиците. Първият човек, когото срещнал, бил един богаташ. Последният го спрял и запитал: „Къде си тръгнал тъй замислен? Какво мислиш?“ – „Мисля, че за да вървят работите ми добре, трябва да бъда богат.“ – „Ами Господ съществува ли за тебе?“ – „Зависи. Докато работите ми вървят добре, и Господ съществува. Щом работите ми се объркат, никакъв Господ не съществува.“ – „Какво ще кажеш по въпроса за работата, за пението? Струва ли човек да работи, да пее?“ – „Това не се отнася до мене. Аз опитах и едното, и другото, но не ми върви. Тази работа оставям на богатите, нека те да работят и да пеят. Ето, виж този револвер. Решил съм вече с него да работя.“ – „Ти вярваш ли в него?“ – „Вярвам. Дай тогава, колкото пари имаш в джоба си! Иначе, ей сега ще опиташ силата на моя револвер. Аз искам твоя Господ – парата, да бъде и мой Господ.“ – „Моля ти се, не ме убивай!“

Ето, вземи тези пари, и бъди доволен.” Питам: Кой от двамата печели – богатият, или сиромасът? – Нито богатият, нито сиромасът. – Защо? – Утре ще се яви друг сиромас с револвер в ръка ще го насочи срещу първият, който е решил да живее с обири. – Не, по този начин въпросите не се разрешават.

Защо работите на сиромаса не вървели добре? – Защото вършил всичко без любов. Той работел без любов, пеел на хората без любов и ходел на черква да се моли, пак без любов. Защо богатият бил обран? Защото придобил богатството си без любов. На съвременните хора, богати и сиромаси, липсва любов. Когато един млад човек се явил при Христа и Го запитал, какво трябва да направи, за да придобие вечния живот, Христос му казал: “Едно ти не достига – любов нямаш. Щом придобиеш любовта, с нея заедно ще придобиеш Вечния живот.” Христос казва и на съвременния човек: “Продай имането си, раздай го на сиромасите и ела, та ме последвай!” – “Как да го раздам?” – “Като дойдат разбойници в дома ти, как ще го раздадеш?”

В турско време, когато искали да изтръгнат пари от някой български чорбаджия, турците туряли на врата му нагорещена желязна верига. И тогава иска, не иска, чорбаджията вади гърне със злато и го дава на турчина. Ще дойде ден, когато нагорещената верига ще мине през врата на всеки човек. – Може ли да стане това? – Ще го опитате. Като наближи края на живота, хората очакват да дойдат ангели от небето да ги вземат и да ги занесат пред престола на Бога. – Не, в последния час на живота ви ще дойдат разбойници, ще ви хванат за врата и ще кажат: “Дай всичко, което си спечелил!” – “Ами какво ще оставя за децата? Как ще се развиват, като нямат пари?” – Това е заблуда. За развиване на човека е нужна любов, а не пари. Ако децата ви нямат любов и те ще бъдат нападнати от разбойници и обрани като вас. Човек трябва да работи с любов, да пее с любов и да се моли с любов. Хората познават влюбването, но не и любовта. Когато богатият има любов, той е истински човек. Когато сиромасът има любов и той е истински човек. Богатият без любов не е човек. И сиромасът без любов не е човек.

И тъй, човек има всичко, но любов няма. Само едно му не достига - любов. Докато не придобие любовта, той ще се ражда и умира, ще бъде недоволен, ще се мъчи и ще страда. Щом придобие любовта, той коренно се изменя - става радостен и от всичко доволен. Как да придобием любовта? — Както вие разбирате. — Как да живеем по любов? — Както вие разбирате любовта, а не както другите я разбират. Досега вие сте живели по чужди разбирания, а не според вашите. Живейте според вашите дълбоки вътрешни разбирания и ще видите, че тези разбирания са еднакви за всички хора. Те са написани от Бога в сърцето на човека. Ако приложите любовта според правото разбиране на вашето сърце, вие ще възкръснете. За онзи, който е готов да се жертвува, любовта е дошла. Който не е готов да се жертвува, той ще изпита всички разочарования на влюбването.

Защо сте се събрали тази вечер тук? Кое е онова, което ви е събрало и което събира всички хора? — Любовта. Само любовта е в сила да събере всички хора заедно. Събрания стават не само на земята, но и на небето, във възвишените светове. Там се събират разумни, възвишени същества, по-велики от всички велики хора по лицето на земята. Истински велик е онзи, в душата на когото любовта царува. Хората искат да бъдат щастливи, да отидат при Христа. Христос живее в любовта. Следователно, ако нямате любов в себе си, не можете да бъдете щастливи, не можете да отидете при Христа. Любовта е врата за Царството Божие. Който мине през тази врата, той ще влезе в Царството Божие. Без любов човек се намира пред затворени врати. Дето похлопа, все затворена врата ще намери. Докато не придобие любовта, човек всичко ще има, но ще бъде вън от живота на небето. — Какво ще има тогава? — Той ще има всичко, каквото растенията имат; той ще има всичко, каквото рибите, птиците и млекопитаещите имат. Той ще има даже и това, което човек има, но няма да има Любовта на Бога. — Като умрем, нали ще отидем на небето? — Зависи, как сте умрели. Някои хора умират и след смъртта си пак остават на земята. Други хора умират но след смъртта си възкръсват и отиват на небето. Така умира и житното зърно: посадят го в земята и след известно

време покълва, дава стъбло и листа, започва да се развива. С други думи казано, житното зърно възкръсва.

Желая ви тази година да придобиете любовта в себе си като врата, през която да влезете в новия живот. Вие сте добри хора, но нямате онази любов, през която да минете за Царството Божие. Щом нямате тази любов в себе си, няма кой да ви пази от разбойници. Те ще дойдат и ще ви оберат. – Как да се справим с греха? – Като престанете да се занимавате с него. Любовта не се занимава с греховете на хората. Тя има предвид освобождаването на хората от смъртта. Щом се освободи от смъртта, човек придобива любовта и тя започва да го учи, как да живее. Щом любовта отсъствува, човек се натъква на противоречия, ограничения, страдания, мъчности и намира, че животът няма смисъл. Това се отнася и до физическия, и до духовния живот на човека. Любовта разрешава всички противоречия, всички мъчности.

Двама души пътуват заедно към един планински връх. Единият носи в ръката си шише с вода, а другият върви празен. По едно време вторият ожаднява и моли първия да му даде шишето си, да пие вода. – “Не давам. Ще имаш търпение. Като извървим още един километър, тогава ще ти дам да пиеш.” – “Много съм жаден, дай ми малко вода. Страдам от жажда.” Като не може да задоволи жаждата си, той започва да мисли, как да се домогне до шишето, да пие вода. – Защо първият пътник не задоволява желанието на другаря си? – Той е умен човек, знае, че след десет минути ще стигнат до един чист планински извор, дето и двамата ще пият от неговата кристална вода. Ако другарят му пие вода от шишето и уталози жаждата си, няма да усети благотворното влияние на чистия планински извор. Наистина, след десет минути те се намират пред извора. – Хайде да поседнем пред този извор. Ето, вземи шишето, и пий от него! – Не, щом съм пред този извор, не се нуждая от водата на твоето шише. Благодаря ти, че не задоволи жаждата ми, за да мога сега да пия от водата на този чист извор.

Съвременните хора страдат, понеже някои от тях имат шишета, пълни с вода, а други – нямат. Които имат, те не дават

от своята вода на онези, които нямат. Казвам: Идете при извора, при изобилието на живота! Там се разрешават всички противоречия и мъчнотии в живота. Изворът, това е разумният живот, в който се разрешават всички задачи. Това не става изведнъж, но постепенно, докато човек придобие права мисъл и абсолютна вяра в Бога.

Следователно, събирането на хората на едно място зависи от любовта. Функцията на удове на човешкия организъм зависи от живота на този организъм. Докато човек има живот в себе си, всички удове на тялото му ще функционират правилно.

Казано е в Писанието: „Бог е Любов.“ Любовта носи живот, носи светлина и знание, носи свобода. Любовта изключва всички заблуждения, всички криви разбирания. Казвате, че едичкой си не живее добре, върши престъпления. Когато видя, че някой греши, аз се уча от неговата грешка и избягвам да правя същата погрешка. Виждам, че някой иска хляб от един фурнаджия. Последният му казва: „Имаш ли пари?“ – „Нямам.“ – „Щом нямаш пари, не ти давам хляб.“ Като видя това, тихичко се приближавам към този човек и му казвам: „Ела при мене. Ти си сбъркал, забравил си, че трябва да дойдеш при мене. Ето, вземи този хляб и продължи пътя си.“ Така постъпвам с всички хора, на които фурнаджиите не дават хляб. Какво показва това? – Че любовта разрешава всички въпроси в живота.

Задача за през годината: всеки ден да разрешавате по едно противоречие. Всека седмица да разрешавате по още едно противоречие. Всеки месец - по още едно, най-после, и през годината да разрешите по едно противоречие. Знаете ли, колко противоречия можете да разрешите в сто години? Какво по-голямо богатство ще иска човек, ако може да разрешава противоречията на своя живот? За да разрешава противоречията си, човек трябва да бъде носител на любовта.

Защо мъжете и жените не успяват в живота си? – Те не успяват поради известни слабости, които се крият в тях. Мъжът не успява поради своята грубост. Външно мъжът е груб, защото обективният ум в него е силно развит. Значи, злото в мъжа е отвън. Когато прояви грубостта си, тогава вижда погрешката си и казва: „Не трябваше да постъпя така.“ Той започва

постепенно да омеква. Щом омеква, Бог се проявява в него. Жената пък външно е мека, а вътрешно – груба. Докато се ожени, тя е мека, внимателна, отстъпчива. Щом се ожени, тя проявява своята вътрешна грубост и казва на мъжа си: “Сега вече, като си се хванал на хорото, ще храниш и мене, и децата, ще носиш юлара.” Понеже мъжът е груб отвън, а жената груба отвътре, Бог ги е съединил, за да могат вътрешният Бог в мъжа и външният в жената да се съюзят и да изгонят външното зло от мъжа и вътрешното – от жената. Този е дълбокият смисъл на женитбата. Ако женитбата не може да изпъди злото от мъжа и жената, тя няма никакъв смисъл. Когато злото не иска да излезе от семействата, то разделя мъжа от жената и ги озлобява един против друг. За да издържа на противоречията в живота, човек трябва да съедини силата на ума си със силата на своето сърце. Така само той ще изпъди злото от ума и сърцето си и ще пусне Бога да живее в него. Днес Бог не живее в сърцето на човека, а трябва да живее. И затова Той се обръща към човека с думите: „Сине мой, дай ми сърцето си”. Бог иска да изпъди от сърцето на човека онзи, който незаконно се е наместил вътре, и да заеме неговото място.

Желая на всички тази година да служите на Бога с любов. Съединете силите на ума със силите на сърцето си, за да изпъдите неканения гост. Станете господари на вашето сърце!

Беседа от Учителя, държана на 1 януари, 1937 г. София. — Изгрев.

КОЕТО МИСЛИШ, СТАВА

“Отче наш”

Пишете върху темата: *“Какво аз зная.”* Разбрахте ли? Може да предполагате, че знаете много работи, но знанието, което може да опитате е същественото. Има и несъществени работи. Същественото, което знаете, за него пишете.

Има ли някоя изостанала, нечетена тема, или всичко е на ред?

Запример, ако ви попитат за произхода на мигането, как бихте го определили, ако такава тема имате? От кога се е родило мигането? Една функция е то. На какво е резултат мигането? Някои птици не мигат. Човек мига. Някой мига по-бързо, някой мига по-бавно. Казват, че мигането не е нещо научно, но е една функция на клепките на окото. Или какъв е произходът на сълзите? При голяма светлина двата клепача изменят положението си. Каква форма заема окото? (*Зеницата се намалява*) Зеницата се намалява и увеличава, но същевременно клепачите не вземат обикновената форма, те стават елипсовидни. Колкото светлината се увеличава, толкова елипсата става по-голяма. Клепачите се свиват и се увеличават. Ако вие сте физиономист, ще изучавате клепачите, защото те се различават. От тях можете да научите някои особени черти на душевните изживявания. Понеже всяко нещо си има своя причина. Някъде причините са едни, дето на човека и на ум не му идва. Има далечни причини, които създават нещата. Когато са се построили клепачите на човека, тогава са се събрали най-гениалните същества, мислили дълго, правили опит, втори, трети, милиони опити правили. След това, което са намислили, са го проектирали върху човешкото лице. Човек днес си служи с клепачите.

Представете си, какви трябва да бъдат очите на един ангел? Те виждат много далече в известни отношения. Или пък вземете създаването на устата, на зъбите. Може да кажем, че у някои

животни устата и зъбите са създадени, но зъбите не функционират. Вземете змията, тя не дъвчи храната. Щом хване някоя жаба, постепенно цяла я нагълта. Змията има навик да гълта цели жабите. Колко време е взело за създаването на зъбите? При това те физиологически имат свое предназначение. Зъбите са в услуга да помогнат на стомаха в неговата работа. И при човека, и при животните е така. У животните, запример, в някои месоядни, лъвът, тигърът като остарее, нямат зъби, не могат да си хванат жертвата, те отиват подир младите животни от своя род, те като хванат жертва и се нахранят, старите ядат останалото, доядат останалото. Значи в това отношение, синът приглежда бащата. Зъбите му паднали, не може да лови жертвата.

В съвременната наука не се занимават с тези работи, те се занимават с по-великите работи, тези считат за маловажни. И хората се занимават които са необходими, които са грандиозни. Учените търсят повода, причината, как е създадена вселената. Има теории с математически изчисления, с геометрически чертежи, как се движат телата, защо, за какво — това искат да изяснят. Какви са били причините, които са създали Слънцето; какви са били причините, които са създали планетите, кометите, звездите и т.н. Един обикновен човек казва: "Далечни работи са. Мене не ми трябват." В старо време са изучавали астрологията. Обаче ти не можеш да бъдеш астролог, ако не разбираш устройството на Слънчевата система. Не можеш да бъдеш астролог, ако не знаеш нещо за домовете на Слънцето. Земята обикаля около Слънцето и има 12 дома и във всеки дом престоява известно време. От това се образуват известни характери в хората, които се раждат под съответните зодии. Отде-накъде, че Земята се спряла в някоя зодия да има такова влияние? Да кажем, спряла се в Овена, в Телеца, в Рака. Тия животни, които са свързани със зодията, донякъде отговарят на някаква идея.

Или да кажем, че имате навика да изтривате обувката си отзад и отдолу. Петата е изядена. Някои деца толкова силно вървят, че бащата трябва след един-два месеца да праща обувката

при обушаря да ги поправя отзад на тока. Някои кривят обушата настрана, някои – отпред. Онези, които изучават човешкия характер се питат, какво означава, че човек изяда обушата отзад, или какво означава, ако са изядени отвън, отстрана или отпред. Този навик, да изтъркват обушата си отзад, не че вие сте го създали, но 10, 15, 20, 100, 200 поколения, хиляди поколения са създали този навик. Един навик има свой повод отнякъде. Човек сега трябва да образува навика да стъпва правилно. Ако вие искате да си създадете характер, трябва да се научите да ходите правилно. Ти никога не можеш да създадеш правилен характер, ако не знаеш да ходиш правилно. Това изкривяване на крака е един навик, който ще се отрази на твоята мисъл. Като вървите, вие първо в ума си трябва да имате една правилна фигура, как трябва да стъпва човек.

Някой път вие сте нервни. Нервността произтича от едно сътресение. Вие удряте крака някъде повече, отколкото трябва. От тия маловажни неща всеки ден създавате вашите навици. Представете си, че 50 пъти на ден вие туряте повече енергия, отколкото трябва. Като вървите 50 пъти си удряте крака повече. С петдесетте удара знаете ли каква излишна енергия изхарчвате? Природата търпи. Но всеки ден по петдесет удара, за една година колко удара правят? Сметнете го (18250) Колко енергия ще изхарчите? Нервната енергия е скъпа. Ако турим по една стотинка на удар, 18250 колко правят? Живял си 120 години по 18250 удара на година, колко удара ще станат за целия ти живот? Точно пресмятайте, да не се заблудите, понеже върху това ще построя нещо. Природата държи тънка сметка (21940) (*А то е 2190000*). Представете си, че се плаща в златни, природата не признава книжни пари, ако за всяка погрешка тя застави човека да плаща по 1 грам злато. Знаете ли колко струва 1 грам злато? (80 лв.) Тия погрешки по един грам злато, колко струват? За всяка погрешка вземат по един грам за енергията, която е изразходвана.

Помнете закона: “Онова, което мислиш, в края на краищата става. Онова, за което никак не мислиш, не става“. Ако нещо е станало във вашия живот, то е, понеже вашият дядо, прадядо

или прабаба мислили, мислили и сега става. И ти участваш в това, което дядо ти и баба ти мислили. Онова, за което сега мислите, то ще стане в бъдеще. А онова, което е станало, за него са мислили дядо ти, баба ти, хиляди поколения са мислили и ти участваш в него. Сега законът какво ще ви ползва? Казвате: "Каквото ще стане, ще стане." Помнете: онова, за което мислите, ще стане, когато и да е. Може да мислиш, че някои неща ще станат, може да не станат. Не е така. Каквото мислиш, ще стане. Една мисъл в даден момент може да не се реализира. Някой път ти мине в ума мисълта: какво ще ходиш на работа да се мъчиш, открадни 20, 30 хиляди лева. Какво има, ако се открадне? – Няма нищо, философски разсъждавам. Вие казвате: "Няма нищо, ако се открадне." Учителят: "Какво има, че си преместил парите от една каса в друга?" Държавата има друга теория и тя казва: "Понеже ти си преместил парите от една каса в друга и аз ще те преместя от една къща в друга. Ти премести златото от една каса в друга и теб ще те преместят от една къща в друга къща." Аз поставям последователно мислите. Понеже ти си имал добрата воля да преместиш златото, направил си услуга, на същото основание и държавата ще те премести, ще те тури в затвора. Казвате: "Това е карма." Хората обясняват кармата. Има изопачаване на кармата. Да дадем сега изяснение за причините и последствията. Ти си преместил златото от една каса в друга и тебе ще те преместят от една къща в друга. И след това с големи почести ще поставят няколко души адютанти да те пазят. Гвардия ще имаш като излизаш навън. Понякога ще ти турят гривни на ръцете и краката, ще те украсят. Ще дойде някой, ще надникне от прозореца да види този високия гост, който дошъл в този дом, да не му е лошо. Казват: "Защо са го преместили от неговата къща в друга къща?" – "Защото и той направил една услуга, една торба със злато преместил от една каса в друга." Тогава какъв извод ще направите, ако не искате да имате адютанти вече? Щом сте на такова почтено място, без адютанти не може. Ти вървиш и адютантът върви. Не може да бъдеш свободен. Пазят те да не би ти стане пакост някъде. Да кажем, ти си преместил само

една торба. Представете си, че златото си го взел и си го хвърлил във водата. Тогава какво ще стане? Как ще стане работата?

Разправяха ми един анекдот, аз не съм го наблюдавал. Вървят един паток, една патица с малките си патенца. Излиза един плъх и хваща едното патенце. Патокът се затичва и хваща плъха за врата, вдига го във въздуха, носи го. Както плъхът хванал патето и го носи, така и патокът хваща плъха и го носи, пхнал го във водата, после го изважда над водата да види мърдали, после пак го натопява. Като престанал да мърда, той го оставил на брега. Какво иска да му каже патокът? Наблюдавал съм патици и гъски лятно време, когато падат черниците. Те стоят под черницата и патето, като види, че падне една черница, то се затичва. Ту кокошка, ту пате се затичва и петли тичат. Вятърът като разклати дървото, падне черница и те се затичват. Първо всички седят спокойно и от време на време се затичат. Ако падаха изобилно, нямаше да тичат, но в минутата падат две, три. Всички седят и наблюдават само, изведнъж се затичват. Като духа слаб вятър, рядко падат, но като задуха силно, като стане буря, събори много черници, тогава всички се наядат. Всичко утихне, няма тичане. Щом се наядат и кокошки и петли, легнат на корема си. Питам: "Кой ги събра под черницата отдолу?" Ако са се събрали без позволение, какво ще стане? Ще кажат, че там има престъпление. Какво ще стане в бъдещото прераждане, че преместили тия черници в себе си? Казват: "Имали право да яде?" Едни казват, че имат право да ядат, други казват, че нямат право да ядат. Лятно време косовите по цели групи ходят по черешите. Ако не ги подплашиш, всеки кос ако изяде по десет череша, стотина косове колко череша ще изядат?

Вие считате, че тези неща са маловажни. Съгласен съм с вас, че са маловажни. Ами вие седите и се безпокоите, че за Великден нямате нови обуца. Вие, модерните хора, които нямате някакво разбиране, гледате, че обущата ви са "прогледнали". Вие си затваряте очите и казвате: "С "прогледнали" обуца ще се ходи." Съдрали са се обущата и вас ви е срам да ходите със съдрани обуца. Защо ви е срам да ходите със съдрани обуца? На какво отдавате срама на човека

да носи съдрани обуща? Когато обувката са нови, човек има особено разположение. Твоите обуща са нови, но тия обуща от чий гръб са снети? Знаеш ли колко ще платиш за едни великденски обуща? Колко обуща могат да се направят от една телешка кожа? Или от една ярешка кожа, колко предполагате, че може да се направят? В желанието си да заколиш едно теле и да направиш от кожата му обуща, представяш ли си след колко поколения трябва да плащаш за своите обуща? Знаете ли колко ще платите? По съвременния морал на човека, ще помислиш за обуща, че трябва да се платят. Казваш: Този добитък е заклан, аз не съм отговорен. Човек е отговорен за всичко, което върши. Защото твоето желание за новите обуща ще се предаде на хиляди хора. Ти несъзнателно ще причиниш вреда и страдание. Ще кажеш: "То е животно, в него страданието не е така силно." Право е, че животните не страдат така, както човек страда. Но все-таки, щом животните страдат, това страдание ще се пренесе и върху хората. Страданието у животните ще се предаде, както в по-висшия живот страдат от по-нисшия. Вземете микробите. Един по-нисш живот става причина, един по-висш живот до страда. Вземете чумата, холерата, има и други болест, които се дължат на малки същества, които искат да живеят. Тия същества като влязат в човека, ни най-малко не искат да го уморят. Но те са като стадо говеда, като минат някъде отъпчат тревата, всичката трева е опасана, оцапана. Тия микроби са такива, че като влязат в човешкия организъм за 24 часа, те са милиони и оставят своите извержения, отравят човека и той умира от нечистотиите. Той не може да се справи с тия нечистотии. Отровата на микробите зависи от техните извержения. Учените хора се стремят да спрат процеса на размножаването на микробите, да не се размножават. И тогава са дошли до извода, че човек трябва да има чиста кръв. Като дойдат тия микроби, да не намерят храна да се размножават, да измират гладни, да не могат да се размножават. Някой пита: "Защо трябва да живеят в човека?" Ти трябва да имаш чиста кръв да не те изядат микробите. Като имаш нечиста кръв, те ще ти идат на гости. Първо ще дойде хремата. Хремата е дама от високото общество.

Тя в стомаха не слиза. Дойде в носа, качи се там, вземе първите стаи в апартамента и след туй започва да чисти, отвори прозорците. Понеже се е качила в носа, не можеш да я изпъдиш.

Ония погрешки, които правите, като дойдат във вас на гости, ще вземат някой апартамент в очите, в ушите, в устата, на зъбите, на пръстите. Като се качи на пръстите, деформира пръстите. Някой цирей излезе. Не зная дали излизат циреи на пръстите. Такива малки фуски, нали излизат? Казвам, трябва да имате начин за вашето самоусъвършенстване. То е процес. Това, което говоря не е лошо за един обикновен човек. Вие искате да уредите вашия живот на Земята. Човек да уреди живота си, трябва да разбира, да знае как трябва да живее. Защото живеенето на Земята е едно изкуство. Един цигулар, който иска да се научи да свири, трябва да разбира от музика, трябва да разбира онзи инструмент, който има, как да го държи и как да разполага с инструмента. И животът е едно голямо благо. Вие искате да живеете. Трябва да знаете как да живеете. Дайте една правилна насока. Искаш да бъдеш щастлив. Какво подразбирате под думата "щастие"? Или искате да бъдете здрав, или искате да бъдете умен и искате да бъдете добър. Много качества има, които трябва да ги придобиете. Добрият човек, за да бъде добър, какво му трябва? Според вас, какво трябва на добрия човек? Добрият човек трябва да има качество, което трябва да го [е] придобил в миналото: той не трябва да бъде свидлив. Добротата не може да се прояви, ако ти си свидлив. Искаш да направиш някое добро, искаш да дадеш хляб на един човек, или грозде, или ябълки, или круши. Наблюдавал съм често, някой носи една кошница с ябълки, като се спре, гледа в кошницата. Отгоре има много хубави, но той даде някоя малка отдолу, не му се дава от хубавите. На друго място иска да даде, гледа да даде от най-хубавите. Този, който дал хубавата ябълка и другият, който дал малката, какво има в единия и в другия? Единият е свидлив. Който не е свидлив, дава хубавата ябълка. Или ще вземе две, три ябълки и даде. Казвам, добрият човек не трябва да бъде свидлив. В разсъжденията си казвате: "Ако така дава човек, какво ще стане?" Не считайте, че това даване, което хората

правят, е правилно. В природата има едно даване, което иде естествено. Трябва да дадеш, понеже даването е един закон. Природата като прати човек на Земята, опитва го да види какво дава. Някои хора много добре изпълняват този закон, щедри са; някои не го изпълняват добре, не са щедри. Тези, които са изпълнили този закон, вече са белязани в света. Те носят това благо. Който се учи и той има благо. Който е поет има едно благо; който е художник, който е учен има благо. Всички неща, които човек е придобил, това е като награда. Ако срещнеш някой, който е много учтив, особено любезен към младите момичета, това е отбелязано на главата. Някой учител е много любезен към учениците си, които са на 15 – 16 години. Някоя учителка е много любезна към учениците си. Това е отбелязано и минава за особена добродетел.

Ако влезете в един свят и срещнете един ваш приятел, кое е онова, което е привлякло вашето внимание, за да се образува тази връзка? Някои казват, че то е кармично. Много общо казано е. Трябва да има един повод. Според вас, кой е поводът? Двама ученици в училище стават приятели, кой е първият повод за това? Някой от вас, от учителите, какво ще кажете? Доста сложен въпрос. Нека си послужим с едно сравнение. Кой е първият повод, че искаш да ядеш? Кога се ражда този повод? Поводът за приятелството кога е станал? Някакво причина има. В училище единият е направил някаква малка услуга. При малката услуга се образува приятелството. Много малък повод може да послужи за да се образува приятелство за цял живот. Всички велики работи в света стават не с нещо голямо, но с нещо микроскопическо. В приятелството човек е много внимателен в малките работи и ги оценява. Ако вие не можете да оцените малките работи, които образуват връзка в човешките отношения, ще ви липсва много. Не можете да бъдете щастливи. Малките работи, които човек прави, може да послужат за повод на големи работи.

Искам да ви наведе на мисълта. Да допуснем, вие седите и сте крайно неразположен, не ви върви. Не знаете защо, но криво ви е. Някой човек е облечен хубаво, намирате му махна, защо

той да е облечен, като че той ви е крив. Казваш: "Много се облякъл, много се натруфил." Направил къща и тя ви е неприятна. Вози се на файтон или автомобил и това ви е неприятно. Аз разсъждавам сега: Ако аз се безпокоя за положението на хората, какво ще придобия? Казвате: "Той е много богат, може да разполага." Какво има от това, че може да разполага. И аз разполагам, че плащам и той разполага, че дава пари на заем. Да кажем, че той дава пари на заем, пък аз събирам парите. Какво разлика има между онзи, който дава пари и онзи, който събира пари? Де има по-голяма [иждивяна] енергия, когато даваш или когато вземаш?

В живота има много малки правила, които трябва да знаете. От какво зависи доброто разположение на човека? Ти седиш, неразположен си. Тогава вие как лекувате вашето неразположение? Как се освобождавате от този взискателен гост? Като дойде у вас, какво правите, как се освобождавате? Той е почтен гост, като княз. Недоволството е княжеска дъщеря, принцеса, като дойде, раздруса всичко. Дошла недоволната принцеса и всички са недоволни. Тя е недоволна и те са недоволни. Дошла принцесата радостна и всички са радостни.

Да оставим тия принцеси, които носят радостта, те са щедри. Онази принцеса на недоволството като дойде, тя събира данъците, тя взима. Като дойде, тя казва: "Защо това не е направено, защо онова не е направено?" Онзи, който носи радостта, като дойде, подарява. Казва: "Това ще раздадеш, онова ще раздадеш." Радостта е най-голямата гадателка, най-големият астролог. Тя като дойде даром ще ти направи един първокласен хороскоп. Радостта прави най-хубавите хороскопи. Като дойде скръбта и тя прави хороскопи с всичките противоречия. Защо този човек е такъв, тя прави неподходящи съчетания, как са били сдружени Марс и Венера. Някой път аз ще се занимая с астрология, аз не я разбирам. Някой се занимава с астрология и казва, че простят българин си заминал и това имало връзка с Марс. Чудя се аз, де намери причините между този, простия българин и Марс. Или че Юпитер, който е благороден, карал този българин да ходи с онова велико разположение, че той

обърнал особено внимание на него, занимава се. Сега да оставим тия неща, ще ги изучавате за бъдеще.

Да кажем, имате неразположение на духа, какво трябва да го правите? Ще изучавате психологията на вашето неразположение. Ще изучавате неразположението като голям аристократ, ще видите какви особености има. Ще видите, обича ли да го хвалиш. Ще намериш някоя слаба черта. Недоволен си, че нямаш дреха. Мислено може да си поръчате дрехата. Извикай един шивач мислено, избери си някой хубав плат, направи хубава дреха и я облечи. Ако не си доволен от тази дреха, или нещо не ти харесва, поръчай си втора, трета. Ако още си не доволен, дрехи имаш, но пак си недоволен, казваш: "Не съм ял сладко." Представи си най-богатата трапеза, от всичко си ял. Ако пак си недоволен, представи си, че си в университета, че си свършил четири факултета, станал си професор, ученици имаш, студентите те обичат. Но пак си недоволен. Представи си, че имаш някаква идея. Пак нещо ти недостига. Ще дойда до последния момент. Недоволен си в себе си. Седни и напиши едно любовно писмо на твоето недоволство. Ще пишеш: "Откак дойде в мене, сърцето ми трепери. До сега бях много невежа, много работи не разбирах, но откак дойде, умът ми се просвети от това, което ти внесе в мен. Моля, да имаш добрината по-често да ме посещаваш." Като напишеш това и още няколко неща като напишеш на твоето недоволство, какво ще стане с теб, знаеш ли? Като че от теб ще падне един товар, ще се проясни.

Имате характер в себе си, с който да осъзнавате вашия живот. Защото начинът, по който хората са възпитават е механичен. Човек така не може да се възпита. Ако дойдете до едно положение да имате най-голямото нещастие, което може да сполети човека, защото ние мислим, ще има такова нещастие. Мога да ви представя от историята много примери. Нещастieto, което сполетя Христа, нали е едно от най-големите нещастия, което може да сполети човека. Млад човек на 30-33 години, който трябваше да живее, хващат го без никакво основание, разпъват го на кръста. Казват: "Какъв позор!" Това е едната

страна. От две хиляди години като разглеждаме този въпрос, как бе по-хубаво: трябваше ли да разпънат Христа, или да не бъде разпънат? Кое беше по-високо? Христос не беше първият, който беше разпънат. И други хора са били разпъвани преди него. Той влиза в положението на страдащите. За да опита най-мъчителното състояние, което човек може да опита, да ти заковат ръцете и краката с гвоздеи. Питам: "Колко може да трае това мъчително състояние?" Докато ти се свързваш с материалното, което имаш на Земята, дотогава ще страдаш, докато съзнанието е в тялото. Искат да ти вземат тялото, което имаш. Като се решиш да напуснеш тялото, страданията ще престанат. Най-после Христос каза: "Тялото, което имам, давам го." Казва, че предава духа си в ръцете на Бога, а тялото остава на хората да правят каквото искат. И тогава хиляди хора има, които се ползват от смъртта на Христа. Той е един пример в живота. Като дойдете до страданията и помислите за Христа, ви олеква. Понеже Неговата мисъл е силна, Той е разсъждавал. Каква концентрирана мисъл е имал, когато удряли, ругаели, той седи тих и спокоен, разсъждава за характера на хората. Изучавал характера на хората, не само какви са, но и за бъдеще какви ще бъдат. Той наблюдавал хората. И на кръста като бил, Той правил своите наблюдения и виждал от какво произтичат негодите на човешкия живот. Той решавал една задача. Когато страдате, вие трябва да знаете, какво решавате в това страдание. Някой път страдате и трябва да знаете, защо страдате. Някой път нямате обуца, страдате за обуца; някой път нямате шапка, страдате за шапка; някой път не сте яли, страдате за ядене; някой път не сте здрави или нямате жилище през зимата. Има много причини, които създават неразположението на човека.

Всякога се спирайте пред съществени работи. Сега минавате и казвате, че сте много нещастни. Вие не разсъждавате правилно. Хората не могат да бъдат нещастни. Нещастни сте, ако нямате глава; нещастни сте ако нямате ръце, крака, уши. Но всичко е на място, ушите са на място, главата е на място, стомахът е на място, дробовете са на място, мозъкът е на място, очите са на място. Всичко имаш и при това си недоволен. Вие

не оценявате благата, които имате в себе си. Нямате ясна представа за великите блага, които са вложени във вас. Казвате: "С такова малко чело какво мога да направя?" Хората, които имат големи чела, нищо не правят. Малката глава е опасна, но и голямата глава е опасна. Ако човек имаше главата на една муха, какво щеше да направи? – Нищо няма да направи. Но ако и мухата има главата на човека и тя нищо няма да направи. Човешката глава ще туриш на човека и главата на мухата, ще туриш на мухата. Всяко нещо да иде на мястото си.

Всички вие грешите, че искате да имате главите на други хора. В дадения случай ти, който си се родил, не може да намериш по-хубава глава от тази, която имаш. Направете опит. Всякога хората страдат, че искат да имат други глави. Казвате: "С добро не може да се ходи." Туряте друга глава. Не, в тази глава е доброто. Ти ще туриш своята глава. "Ама човек трябва да бъде умен." Това е другата глава. Главата, която ти е дадена в дадения случай, е най-добрата. Като идеш в другия свят и като те пратят отново на Земята, ще ти турят друга глава. Но не съжалявайте, че имате тази глава, която сега имате. После се огледате и сте недоволни от вашето лице. По-добро лице от това не може да ви се даде. Ако ви дадат друго лице, съвсем ще загазите.

Казвам: оценявайте тази глава, която имате, тия разбирания, които имате. Радвайте се. Вие имате много хубави разбирания. Всички хора имат много добри разбирания, но като дойдат до приложението, не прилагат. Нямате приложение. Запример, аз съм щедър. Като погледна някой човек, не ми харесва. Като погледна главата, не ми харесва. Бръкна в джоба си и търся дребни пари да му дам. Напирам 100 лева, казвам: "не." Напирам 50 лева, пак го погледна, казвам: "не." Напирам 10 лева и тях не давам. Като напирам 5 лева, казвам: "стигат му." Това е несправедливо. Справедливо е, каквото имаш в джоба да не знаеш, да не знаеш, какво имаш. Като бръкнеш, не търси по-малка монета да дадеш, но каквото напираш, дай го, не разсъждавай. Като бръкнеш и вземеш 100 лева, дай ги. Законът е такъв. Това е, ако искате да се поправите. При един съвременен

епископ, католически или православен, идва един богомолец, хваща ръката на владиката и туря една банкнота от 10 хиляди лева. Какво трябва да направи владиката с тези пари? Той ще ги тури в джоба си. Като си отиде този, богатия човек, след него идва сиромас и той целува ръката на владиката. Сиромасът, като целуне ръката на владиката, последният трябва да даде това, което богатият му три в ръката. Владиката служи само като проводник. Като погледне на сиромаса, казва: "Много ми се харесваш, може да ти дам 10 хиляди лева, понеже ти си се молил заради мене." Владиката казва: "Аз ще ти дам тия пари, ти да се помолиш заради мене, че аз като човек правя грехове." Да кажем, богатият дал хиляда лева. Една целувка и хиляда лева. Владиката счита устните на бедния човек толкова чисти, че той само да го целуне, ще му даде хиляда лева. Тия разсъждения трябва да имате. В живота трябва една правилна обмяна на мисли и чувства. Във всеки момент, като се поставите пред лицето на Бога, трябва да бъдете изправен и разположен. Не само да искате благословение. Благословението, което Господ ти дал, дай го на другите. Аз похвалявам поета. Каквото богатство Господ му даде, той пише едно стихотворение и даром го дава. Може ли да накараш един поет да ти напише едно стихотворение, колко ще ти вземе? Като срещнеш един поет, може ли да му кажеш? Човекът от добра воля си пише. Един цигулар и той свири. Може да му дадеш хиляда долара, те правят 82 хиляди. Някъде този цигулар с пари го заставят да свири. Този цигулар отива в някой дом и без пари свири. Кое е онова, за което свири? И там има нещо дадено, и те са платили. Не мислете, че не се плаща в света. Ако Бог на едного дава повече, на друг по-малко, това зависи от човешкото разбиране. Ти не разсъждаваш или криво разсъждаваш. Ако ти имаше една слонова глава с един дълъг хобот, какво щеше да правиш? На всеки едного Господ му е дал точно онова, което му трябва. Телата, в които вие сега сте облечени, вие сте си ги харесали.

Един окултист, учен човек, представя работата така. Аз изнасям неговата мисъл, според неговата идея. Горе – долу е прав. Той казва, че всички тела на хората са като костюми,

изложени на витрините в другия свят. Някоя душа иска костюм, тя ще влезе в едно тяло, после ще го съблече. Тя облича едно, второ, тяло, докато облече една форма, която ѝ харесва. Щом ѝ хареса една форма, тя от нея не може да се освободи. Искане да я съблече, започва да рита, рита, но все повече се оплита, докато най-после се роди на Земята. Харесаш ли дрехата, която си облякъл, не може да се освободиш. Ако започнеш да риташ, ще се намериш роден на Земята. Законът е верен: "Щом обичаш нещо, непременно то се хваща за вас." И най-после това, което желаете, ще стане. Затова седнете и мислете за нова, което е положително. За хубавото постоянно мислете. Вие седите и мислите лошо за себе си, а искате другите да мислят добро за вас. Научете се да оценявате онова, което Господ ви е дал. Детето да оценява своето детство, музикантът да оценява музиката, поетът да оценява поезията, работникът да оценява работата си. Оценявай в дадения случай онова, което имаш. Онова, което оценяваш, то ще дойде; онова, което не оценяваш, няма да ти се даде. Много нещастия произтичат от факта, че ние сме неблагодарни за онова, което имаме, вследствие на това животът ни се изопачава. Как се изопачава? Вземеш един плод, държиш го една седмица, две и някои плодове не могат да траят дълго време, изгниват. Ти ще вземеш плода и на момента ще го изядеш. Щом го оставиш за няколко дена или седмици, той сам по себе си ще се развали. Има неща, които са бързи, не ги оставяйте. Сготви си ядене, не го оставяй за другия ден. До вечерта трябва да се изяде. Аз съм правил опити: всичко, което съм оставял се разваля. Ти, каквото приготвиш днес, трябва да го изядеш. В природата е друг въпросът. Утрешният ден ще донесе нещо ново.

Казвам: научете се сега да мислите. Човек се отличава със своята мисъл. Човек е онзи, който мисли. Всичките противоречия в света са начини да ни заставят да мислим. Това са противоположности. Да кажем, ти се считащ нещастен. Не, че това, което чувстваш не е вярно. Ти се радваш и оценяваш радостта, а не оценяваш скръбта. Когато си радостен, ти се захласваш в своята радост, при скръбното състояние, ти си

много разположен да направиш една услуга. Като страдаш някой път си готов да послужиш повече, отколкото когато си радостен. Някой път си се облякъл официално като министър, отиваш на визита, виждаш един беден човек, казваш: "Нямам нищо." Щастливите хора нямат време за нищо. Трябва да ги хване скръбта и тя казва: "Скоро направи това!" Скръбта е на място. Казваш: "Защо скърбя?" Ти си министър – председател, скръбта ти казва: "Слез от автомобила, направи една услуга. Ако не направиш тази услуга, ще ти пати главата." Скръбите са благословение. Аз давам два случая, много интересни: Отива един човек при един български чорбаджия да му иска нещо. Той му казва: "Иди да работиш." На българския чорбаджия му казват: "Знаеш ли, че този човек ще стане министър – председател?" – "Брей, не думай!" Той вика човека в къщата си: "Ела бе, момче!" Другият случай: При един свещеник идва един калугер, който ходел по селата окъсан. Не по селата, но ходил на Света гора на хаджилък, знае няколко езика. Гледа го попът и иска да се освободи от калугерина. Той му иска 50 лева за път, но попът казва: "Нямам." Калугерът си отива. Приближавам се аз при свещеника и му казвам: "Този калугер беше Христос!" – "Стой, не думай! Пари имам, ако е Христос, готов съм да дам." Това е неразбиране. Много материалистически разбираме работите. И Христос казва: "Гладен бях, жаден бях, това бях, онова бях." – "Господи, кога? Не те видяхме." – "Понеже не сте го направили на едного от моите малки братя, нито на мене сте го направили."

Всякога в човека виждай Божественото. Зачитай онова, което Бог е благоволил да го надари. Направи една услуга и виж Божественото в него. Това е добрият начин. По този начин ще подобрите живота си. Всяко добро, направено по този начин, влиза в скачените съдове. Ако разсъждавате така, постепенно вашата карма ще се разтопява, разтопява и във вашата долина на живота ще започне тревата да никне, ще има за оране и плод ще има. Този е правият път.

Оценявай онова, което Бог ти е дал. Не роптай против твоята глава, не роптай против дробовете си, не роптай против стомаха

си, не роптай против краката си, не роптай против ръцете си. Всичко е на място. В другия живот, друго ще ти даде. Благодарни на Бога, там е щастието на човека. Проверете това и ако е вярно, следвайте този път. По-права философия от тази няма. То е философията, която съществува в природата. Тя така работи. Тя наблюдава хората. Щом вие сте съгласни с нея и тя е съгласна с вас. Няма нещо по-хубаво от това да бъдеш в съгласие с природата. И няма нещо по-хубаво от това, тя да бъде в съгласие с тебе. Ако ти си в съгласие и тя ще бъде в съгласие; ако ти не си в съгласие и тя ще бъде в несъгласие.

Сега какво разбрахте? Какво разбрахте от правилото? Погрешката е, дето всички не сте заинтересовани от следното: За нещата трябва много да платите.

Ще ви превода един български анекдот. Дали е вярно или не, не зная. Отива един да си купи ахтопод. Продавачът отрязва по погрешка едно парче сапун. Той изважда ахтопода, започва да го дъвче, а той се пени в устата му. Той си мисли, че е особен ахтопод. Казва: "Пениш се, не пениш се, пари съм дал, ще те ям." Пък то не е ахтопод, а сапун. Питам: Щом е сапун, трябва ли да го ядете? Понякога и вие постъпвате така. Бих показал несъответствието на една мисъл. Казвате: "Толкова ли съм глупав да ям сапун?" Колко пъти ти ядеш сапун и казваш: "Пари съм дал." Ти ядеш, - пени се. Сапунът за какво е? За очистване на дрехите, за пране. Следователно, когато искаш да се очистиш, сапун ще вземеш; когато искаш да се нахраниш, ще вземеш малко ахтопод.

Един американец цигулар отишъл при един виден професор да взима уроци. Този знаменит професор искал 10 хиляди долара на урок. Три часа ще му предава и ще му даде 10 хиляди долара. "Втори урок ще искаш ли?" – "Не, казва, засега е достатъчно. Всичко научих за 10 хиляди долара." Това не са един, два долара, десет хиляди долара да ги дадеш за един урок! Казвам ви, вие не сте научили, защото не сте платили. Ако платите за една лекция десет хиляди долара, ще научите за една лекция. В природата има един закон и аз ще ви го превода. Когато в

природата не оценяваш една постъпка или едно действие както трябва, глобяват десет хиляди долара. На професора ще дадеш доброволно. Природата като изпрати своите агенти, ще платиш. По закона ще те глобят. Закон е, трябва да се плати. Сега стражарите седят с перото и който плюне на улицата, глобяват го. Хубаво е това, всеки да си извади кърпичката.

Казвам: ако не изпълнявате това, което ви казвам, всеки от вас ще даде десет хиляди долара за един урок. Ако имате пари, нямам нищо против да платите. Четири, пет глоби по десет хиляди долара, петдесет хиляди долара. Те правят пет милиона български лева. Десет хиляди долара правят близо един милион.

Мислете добре! Всеки от вас да мисли хубаво. Нали трябва да правите някакви справки, трябва да ходите на пощата да си дадете адреса. Адресът трябва да бъде много правилен, трябва да бъде точен. Някой път ви намират на еди коя си улица, еди къде си. Като ви пишат от невидимия свят, обичат да имате точен адрес. Вие не можете да имате точен адрес, ако не правите добро. Тогава каквото ви изпратят от невидимия свят, няма да го получите. Щом правите добро, вече имате точен адрес. Тогава всичките ви работи се оправят. Защото всичко, каквото съдържа Земята, то е за разумните хора. Един ден всеки от вас ще участва в тия блага. На Земята има още хиляди блага, неопитани. Те очакват разумните хора да дойдат и да се радват на тия блага. Вие мислите за онзи свят, да умрете и да се преродите. Вие ще направите една погрешка. Турците казват: "Дойде говедо, пък вол си отиде." Ако си се родил говедо и вол си отишъл, какво си придобил?

Сега аз ви казвам, какво може да направите. Поне една плевня може да запалите. Казвате: "Нищо не мога да направя." Питам: "Как, свещ ти можеш ли да запалиш? Може да запалите една свещ." Казвате: "Нищо не мога да направя." Казвам: "Една стомна вода може да донесете навреме и тя струва милиони." Да знаеш кога да донесеш водата, струва милиони. Ако не я донесеш навреме, нищо не струва. Някой път човек би дал милиони за една стомна вода. И ако навреме запалиш свещта и

тя струва много.

Казвам: Навреме правете всичко, което ви казвам.

“Отче наш”

16 година

6 лекция на младежкия окултен клас, държана от Учителя
на 8 януари 1937 год. 5 часа сутринта, петък

Изгрев – София

ГЛАДНИ И СИТИ – ЕДИНЕНИЕ И РАЗЕДИНЕНИЕ

“Отче наш.”

Имате ли тема? – Да. – Каква? – “Какво аз зная.” Нека двама или трима прочетат темата си.

Знанието на какво можете да уподобите? Какво уподобление може да дадете на знанието в живота? На ред неща може да го уподобите. Знание е това, с което човек разполага. То е капиталът, на който може да разчиташ. Знанието може да има приход. Всеки капитал има приход. Заблуждението е само в това, че понякога чакаш от това, което знаеш по-големи лихви или приходи. Случва се някой път, че никакъв приход не може да дойде. Тогава се разочаровате. Пък знанието си е знание, капиталът си е капитал. Трябва да бъдете умни, да го турите в обръщение. Всички влагате капитала си там, дето не трябва. Понякога изгубвате от капитала си и вследствие на това се разочаровате. Не влагайте капитала си там, дето ще изгубите. Ако не спечелите от капитала си, поне да не изгубите. Знанието наричам майка на нещата. Гледай да не изгубиш майка си. Ако изгубиш майката, отиде вече. Сега може да имате разни възражения, то е друг въпрос. Може да мислите, както искате. Знанието, което имаш, ти ще го провериш с ума си, със сърцето си и с волята си. Знанието всякога може да се провери. Това, което човек знае, може да го приложи; това, което не знае не може да го приложи. Може да имаш някакви понятия, може да имаш някакви теории, хипотези, но те са неща, които в бъдеще могат да се проверят.

Да кажем, имате понятие за музика. Всъщност, в какво седи музиката? Музиката е един вътрешен, определен подтик, музикален подтик. Когато дойде този музикален подтик, той се отличава по това, че всички състояния, които обезсърчават човека, изчезват. Може да кажете, че някой човек пее тъжна песен. Тъжното състояние е вметната материя. То не е музика. Музиката дава друго настроение. Музиката е форма, изявление

на самия живот. Когато животът губи тази форма, какво става със самия живот? Прозаичният живот е малко музикален. Поетичният живот е повече музикален, а духовният е музикален. Вие искате да отделите живота си, да го оголите, че да остане сухи кости. Е, това не е животът. Животът трябва да бъде облечен, не да има само оголени диреци, но трябва да има мускули, нерви, мазнини. Много работи трябва да има животът, за да се прояви. Кой неща обезсърчават човека?

Вие се занимавате с аритметика. Да кажем, умножавате 2 по 3, на колко е равно? Или умножавате 3 по 4, или умножавате 5 по 7. Казвате: "Това е механическа работа." Ако двама души работят по три часа на ден, колко работа ще изкарат? Шест часа ще работят. Двама души в природата не могат да работят еднакво. Два десни крака не могат да работят. Ако имаш един десен крак и един ляв, могат да работят, може да извървят едно място. Два дни ако ходи по три часа, колко ще изходи? Шест е числото, което показва изходеното. Двамата, които работят тяхната мисъл, техните състояния, еднакви ли са? — Не, различават се. И работата, която са изработили, и мястото, което са изминали, вие ако сте чувствителен, ще знаете. Като минете, ще знаете, кой е минал, дали е бил мъж или жена, откъде е вървял мъжът, отдясно или отляво. Едно куче по стъпките познава своя си господар откъде е минал. Това куче ще ходи по стъпките на господаря си, ще обикаля.

Каквото мислите, не е безразлично. Казвате: "Аз мога да мисля каквото си искам." В дадения случай мислиш това, което си; не мислиш това, което не си. Пък ако искаш да се учиш, трябва да разбираш нещата, защото ти може и да не ги разбираш. Имаш един приятел, трябва да влезеш в неговото положение, да го разбереш. Никой не може да те разбере, ако не влезе в твоето положение. Вие не се заблуждавайте, или да употребявате други думи. Не употребявайте дума, която още ви тури в крива посока. Вие казвате: "Ако аз бях в тази форма, щях да постъпя другояче." Да допуснем, че аз мога да ви дам каквато форма искате, кажете ми сега, каква форма искате? Нали някой път искате друга форма, не тази, която имате. Кажете ми,

коя форма искате да ви дам? Но в тази форма да няма погрешка. Ако дойде един художник и рисува гениално, накарайте го да нарисува на картината основните черти на човешката добродетел. Не може да го нарисува. Той ще нарисува красиво облаче, но добродетелта я няма. В дадения случай изкуството не е само да рисувате, но трябва да внесете доброто. Но трябва знание. Аз мога да внеса мекота в леда. Казвам на леда: "Аз мога да изменя твоето естество." Имам кибритена клечка, запалвам една лампичка, поставям леда в една паничка и като поставя лампата отдолу, ледът стане мекичък. Изменя се естеството му, става подвижен. След това казвам: "Пак мога да изменя твоето естество." Отнимам топлината и той пак става лед.

Вие мислите, че знаете това изкуство. Понякога разтопявате леда, понякога замразявате водата. Казвам: "Аз мразя някого." Да мразиш, значи да го заледиш, да го замразиш. Това значи "мразя" Обичаш някого, искаш от лед да го превърнеш на вода. Той стане мекичък, пластичен, каквото искаш ще правиш. Щом е вода, готов е на всички твои услуги. Дето го туриш, там ще влезе. Казвате: "Това така ли е?" Идва съмнението. Ами както вие мислите, така ли е? Нямам нищо против всички възражения и те са на място. Това, което знаеш, е на място. Ако носите раница на гърба си и сте въоръжени с вашето оръжие, трябва да минете пред една тясна дупка, можете ли да минете както сте въоръжени? Какво трябва да направите? Ще снемете оръжието, раницата и ще минете без оръжие. В природата има много тесни дупки, през които трябва да минете. Какъвто багаж носиш, ще го оставиш, ще оставиш пушката, ще оставиш ножа, ще оставиш горното палто, ще остане само същественото, само с тънки дрехи можеш да минеш през дупката. Като минеш през дупката, тогава ще изтеглиш сабята, пушката. От другата страна пак има широк свят. Някой път като минаваш през митницата казват: "Ще плащаш мито за пушката." Носиш нова дреха и за нея ще платиш мито. Вашите страдания, които имате сега се дължат, че минавате през тесни дупки, хващат ви митничарите и казват: "Плащай!" В новия свят нещата, за които плащаш мито,

няма да ти послужат, там има по-хубави неща. Представете си, че влизате в една дупка в нов свят и носите разни консерви. В новия свят има всички узрели плодове, вашите консерви за какво ще ви послужат? Там има узрели круши, ябълки, защо ви са консервите? Оставете ги зад дупката. Дръжте тази мисъл в живота си. Сравнявайте. Като говоря понякога, някой загубва своята вяра. Като говорих онзи ден една сестра се обезсърчила. Казва: "Аз се обезверих, не зная в какво да вярвам." Казвам ѝ: "Това не е вяра, това е наука." Вярата е онова същественото, реалното. Тя до сега считала, че кръгът е идеалното, пък аз го нарекох животинско. Тя не разбира разсъжденията. Кръгът, който е идеален, слиза да помага на животните. Слиза там, че трябва да ги пази. Не турих елипсата, защото елипсата сега се учи от кръга как да помага. Тя излязла от едната и от другата страна, наблюдава какво да прави. Сестрата казва: "Понеже кръгът съпоставих при животните, работата излязла бамбашка." Божественото трябва ли да вземе друго място? Божественото, като слиза при нас да ни помага, то става ли като нас? Бог става ли като нас или ние ставаме като Него? Огънят като слезе при дървото, става ли дърво? Дървото какво става? Дървата горят, нещо отива с огъня, а една част от дървото става на пепел.

Искам да ви кажа: Съществените, реалните неща са неизменни. Във всеки човек има нещо неизменно – то е същественото в човека. Дръжте се за туй, реалното в себе си. Вън от реалното има нещо, което постоянно се мени и променя. И на това обръщайте внимание, в това е културата на човека, на неговото развитие. Не само вие, но всички хора като дойдат до изпитание, се намират в трудно положение. Да кажем един поет е писал. Като говорим за поетите ще знаете, че и те имат степени: обикновен поет за народа, талантлив поет и гениален поет – три степени. Представете си, че един гениален поет е писал нещо и хората не го оценяват. Те не го оценяват, защото тия хора са малки деца по на 4 – 5 години, а той писал такива отлични неща, но те не ги разбират. Има ли някаква погрешка, че поетът писал неща, които тия деца не разбират? Те като станат възрастни ще четат. Той не трябва да бърза. Неговата

погрешка е, че бърза. Малките деца не са за неговата поезия. Ще дойде време, когато те ще станат възрастни и ще могат да разбират поезията му. Някой път вие се смущавате, че вашите идеи хората не могат да ги приемат. Не се смущавайте, тия хора са още деца, те си имат залъгалки. Това, което очаквате след време ще дойде - след 5, 10, 15, 20, 30 години ще дойде на Земята. Тъй трябва да разсъждавате. Понеже материалистически разсъждавате, за това се намирате в трудно положение.

Казвам: Като умножите 3 по 4, това са динамически числа. В обикновения физически живот процесите са други. Ако умножиш 3 по 4, знаеш какво ще стане. Представете си, че това са 12-те зодии, през които Земята минава. Като се върти Земята и ти ще минеш през всичките зодии. Като минеш през всичките зодии, какво ще стане с теб? Като минеш през зодията на Телеца, какво ще стане; като минеш през зодията на Лъва, на Овена, като минеш през Скорпион, през зодията на Стрелеца, или през Риби, или през Водолей, какво ще стане? Числото 12 в обикновения смисъл е много просто. Имате 12 гроша, 12 лева, 12 зодии в годината. Колко годишни времена има? Четири годишни времена по 3 месеца - 12. Тогава разделят зодиите на кардинални. Ако един човек е роден в зодията на Овена, какви качество има? Нали сте учили, тук доста астролози има, какви качества ще има? – (Реформаторски). Реформаторски – засяга неговия мозък. В природата вие на можете да умножите 3 на 4. В природата може да множиш само, ако обичаш. Ако го обичаш, може да му дадеш, ако го обичаш може да го заведеш в къщата си. Ако не го обичаш, умножение не може да направиш. Ти може да кажеш, че 3 по 4 е равно на 12, но ти не може да умножаваш. Ако една ябълка не те обича, тя нищо няма да ти даде. Щом те обича, дава; щом не те обича, нищо не дава. Казваш: “Аз мога да умножавам.” Само любовта е, която умножава нещата. Ако ти имаш този закон на любовта, може да умножаваш. Някой казва: “Аз съм научил умножението.” Умножаваш, без да умножава. 3 по 4 е 12. Трима души имат по четири вола, всичко 12 вола. Хората имат по 12 вола, пък аз

нямам нито един вол. Двама души имат по три овци - шест овци, аз нищо нямам. Аз само правя сметката на хората. Ти може да умножаваш чуждото. Те го знаят, нямат нужда от твоето умножаване. После ти не може да бъдеш астролог и учен не може да бъдеш, ако не обичаш хората. Един човек не се открива пред теб, ако не го обичаш. Ако го обичаш, веднага можеш да говориш с него, понеже със своята обич хвърляш светлина върху него. Тази твоя светлина го осветява и ти може да видиш, как е създаден. Като не го обичаш, ще бъде тъмно, ще бъде непознат за тебе. Някога вие искате да познаете някой човек. Не може да го познаете, ако не го обичате. Щом не го обичате, той е затворен за вас. Това е разбиране.

И в музиката е същото. Не може да бъдеш музикант, ако не обичаш музиката. Не може да бъдеш поет, ако не обичаш поезията. Не може да бъдеш учен, ако не обичаш науката. Всички отрасли, които съществуват в природата, трябва да ги обичаш, тогава можеш да се ползваш от благата, които съществуват. Казвам: Това са новите възрения, които трябва да имате. Вие без да обичате нещата искате да ги познавате. Вие гледате някакъв красив, въображаем живот. Някой иска да иде в небето. Може да идеш в небето, щом имаш любов. Щом нямаш любов, ти никъде не може да идеш — ти си без пари, без капитал. Без пари ти никъде не може да идеш. Здравият човек всякъде може да иде, но болният, който очаква да го возят с количка, къде може да иде? Някои хора очакват като инвалиди. Казва: "Да имаш вяра." Никъде няма да идеш. Вярата подразбира съвсем друго нещо.

Вие сега сте загазили и знаете ли защо? Защото искате да имате един живот красив и богат, искате да оправите живота си без знание и без любов. Тогава се сърдите на Провидението, сърдите се на приятелите си, на баща си, всички се сърдите на условията, на държавата, на строя и казвате: "Не се живее!" Може да се сърдите, нямам нищо против това. Ако всеки ден се сърдиш три пъти по шест, какъв ще бъде резултатът? Три по шест е осемнайсет. Какво ще ви допринесе сръдната? Три дни по шест пъти ако се сърдиш, какво ще спечелиш? Представи

си, че при всяка срѣдня строшавате по едно шише с розово масло. Разсърдиш се, удариш шишето. Осемнайсет шишета удряш за три дни. Колко струва едно шише с розово масло? Да направим сметка, то е реално. Осемнайсет шишета по един килограм като счупиш, едното кило е по трийсет и пет хиляди лева, колко ще струват всичките? Аз ви навеждам на една мисъл. Колко сте изгубили с вашата срѣдня - най-хубавото. Имали сте хубаво чувство, което струва милиони. Ти се разсърдиш, туй чувство изчезне, отиде розовото масло. Блъснал си шишето, няма го. Тебе ти е мъчно, мъчиш се в душата си. Да допуснем друго положение: три дни си учил по шест часа, колко часа си учил? – Осемнайсет. Какво искате да турим, че си учил? Три дена си изучавал закона на любовта. За три дни си научил по един закон на любовта. Три дни си учил по шест часа, научил си по един закон и може вече да направиш по един малък опит. Научил си тия закони, че когато човек се сърди да знаеш как, да му отвориш сърцето. Като се обърнеш към него по този закон, той става щедър, на разположение е колкото искаш, въпрос не прави, не пита. Ако вие разбирате тия трите закона, съвременната криза, която имате, ще се махне.

Да кажем, някой от вас е учител, или директор, или инспектор и е много взискателен. Може да направи такава ревизия, да даде такива сведения, каквито не трябва. Като докоснеш сърцето му, той става разположен и дава сведения: “идеална учителка, такава учителка не съм срещал.”

Казвам: Изучавайте положителното и отрицателното. Вие повече изучавате отрицателното. Искате някои неща в света да стават и се сърдите, ако не станат. Детето се сърди на майка си, че не му дала хляб с масло. Ще се разсърди на майка си, ще я застави да му даде хляб, намазан с масло. Дойде майката, погали го, даде му. Това не е наука. Ти на майка си не може да се сърдиш. Представи си, че си войник, офицерът е майка ти. Ако войникът се разсърди, дали ще има пак масло? Веднага ще идеш в карцера, в затвора. При майката срѣдната минава, тя ще му даде масло. При офицера ако се разсърди, ще иде в затвора.

Някои от вас се сърдят на Господа. Малко хора съм срещал,

които да не се сърдят на Господа, че не ги направил такива, каквито трябвало да ги направи. Казва: "Не ми е дал Господ онова, което искам." Трябвало нещо да му даде. А пък той не знае, че Господ намислил нещо по-хубаво, по-мощно да му даде. Господ предприел нещо велико за него. Понеже това, което Господ е намислил е неразбрано, той се сърди преждевременно, че не му е дадено нещо. А то не му е времето сега да се даде. Запример, вие искате да бъдете богати, без да имате знание. То е все едно да искате да ядете много, когато стомахът ви е разстроен. Питам: какво ще се ползвате от това ядене? Диета ще пазите. Яденето подразбира здравословно състояние, това, което ядеш да ти е приятно. Ако имаш изобилна храна, стомахът не може да я възприеме. Храната е безполезна в дадения случай. Богатството е безполезно и вредно в дадения случай, когато ти не си готов да го използваш. Природата не търпи да вложиш капитала някъде в банка. Всяко нещо, което имаш, трябва да е в обръщение. Такъв е законът в природата. Когато престане това обръщение, явяват се ония състояния, които сега имате – неразположение на духа.

Кажете ми, какво искате сега? Какво да умножим? Умножението в природата е друго. Когато двама души имат обмяна на мисли, започват да вършат нещо, то е друг процес. Умножението е процес във физическия свят. Това е само за изяснение. В природата процесите са други. Да се умножи една добродетел, или да се изважда, или да се събира, съвсем друг смисъл има.

Ако ти събираш в живата природа, числата имат друг смисъл. Тия числа 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10. Всяко число има особени черти. Следователно, за да впрегнеш един кон на работа, трябва да познаваш неговото естество. Трябва да му туриш седло, да се качиш. Ако няма хубаво седло, конят ще те хвърли. Ще му туриш хубаво, меко седло и като се качиш на гърба му, ще бъдеш внимателен. Ако направиш погрешка, пак ще те хвърли. Това са външни обяснения и то да остане за вас. Няма какво да го предавате. Аз го оставям за вашата мисъл, няма какво да го разправяте. Чакайте да видите какъв смисъл имат числата.

Суеверието е безпредметно. От какво произтича суеверието на хората? Българите във вторник и в петък не работят. Казват: "Не върви работата." Понеделник, сряда, четвъртък, това са щастливите дни. Все има някакъв повод, някаква наука, за да се считат едни дни щастливи, други – нещастни. Разбира се, сегашният свят в петък кара машините да работят. Войниците не гледат дните и вторник за тях е ден за работа. Но обикновените хора, които нямат определена система, те някой път носят атавистични разположения. Казвате: "Днес нямам разположение." Хубаво, да допуснем, че нямате разположение. Вие сте облечени с тънки дрехи, отвън студът е 25 градуса, с тънките дрехи нямате разположение да ходите. Представете си, че зимно време излезете с топли дрехи и обуца - ще ходите. Но с такива топли дрехи лятно време не може да ходите. С тънки дрехи зиме не може да ходите, но лете може да ходите. Ако турите дебело палто, а отвъд има 30 – 40 градуса топлина, веднага това палто ще ви тежи. Зиме е добре, но лете не може да ви служи.

Казвам: Вашите зимни дрехи – вашите възгледи, които досега сте ги носили, са много хубави, но лете са невалидни. Вашите дрехи, които лете сте ги носили, те са несъвместими със зимата. Това трябва да знаете. Когато срещнете един вол и когато срещнете един вълк, по един и същ начин ли ще постъпите? Как ще постъпите с вола? Да направя мисълта си по-ясна. Ако имате хляб, ще го турите в торбата, но ако имате вода, може ли да я турите в торбата? Няма да я турите в торбата, понеже ако я турите, водата ще излезе през торбата навън. Хлябът няма да си позволи да излезе, но водата ще си позволи, тя си дава тази свобода. Когато изучавате хората, едни приличат на хляб, други – на вода, трети – на огън. Ако имате огън, ще го турите ли в торбата? Него ще го носите в кибритената кутия, затворен. Когато ви дотрябва, тогава огънят ще излезе навън; дето не трябва огънят ще стои затворен. За всяко нещо трябва да имате съответната форма, която природата дала. В тази форма нещата са безопасни.

Към сегашния живот ще приложите какво е вашето

разбиране. Каквото мислите е право, но само при известни случаи. Казвате, човек не трябва да бъде мек. Прави сте, но при дадените условия, при които се намирате, мекотата е несъвместима. Но при други условия своята мекота е съвместима. При дадени условия своята сила е несъвместима, но при други условия своята сила е съвместима. Казвам: Едно ваше състояние не го пренасяйте. Вие искате да пренасяте любовта. Казвате: "Трябва да се обичаме."

Когато обичаш едного ще го превърнеш на вода; когато обичаш другиго ще го превърнеш на огън; трети, ще го превърнеш на дим, на лед, на всичко можеш да го превърнеш. Ако всичко може да издържиш, ти го обичаш и той те обича. Ако обичаш едного, ти ще го прекараш през всичките форми на Битието и ако не е готов да мине през тия форми, той не може да разбере любовта. Ти, който имаш силата да прекараш тия неща, ако не разбираш всяка форма какво може да донесе, не се занимавай с това изкуство. Казвате: "Трябва да се обичаме." Какво разбирате под това? Когато обичате ябълката, какво правите с нея? Като обичате един скъпоценен камък, носите го на пръста си. Когато обичате някой часовник, носите го в джоба си. Когато обичате една ябълка, какво правите с нея? — Ядете я. Когато обикнете хляба и него ядете. Когато изяждате хляба знаете ли, дали ви обича? След като изядете хляба или крушата, които ви обичат, във вас ще дойде отлична мисъл, ще се повдигнете. Щом изядете ябълката, която не ви обича, тогава казвате: "Стана ми нещо." Между ябълката и вас няма обич. Не само да я ядеш, не само ти да я обичаш, но и тя трябва да те обича. Понеже имаш право да ядеш само това, което те обича. Защото, ако без обич си я изял, тогава няма да се ползваш. Ако четеш книга, която не разбираш, четеш, някой философ разсъждава върху някой въпрос и своята вяра се разколебае, веднага ти казваш: "Тази книга ми размъти ума." Когато проучавате, трябва да имате знание. Онова верую, което имате, дръжте него. Всякога се допитвай до твоето верую. Във всеки човек има едно верую, което е право. Колкото и малко да е, допитай се до него. Колкото и малка да е частицата, която гори

в съзнанието ти, допитай се до нея. Не оставяй другите хора да четат за тебе.

Да оставим другите хора, защото ще ме разберете криво. Дето ти трябва да четеш, не карай другите хора да четат; дето трябва другите хора да четат, не отивай ти да четеш. Дето трябва другите хора да ядат, дай им правото да ядат; дето ти трябва да ядеш, не карай другите хора да ядат, ти нищо няма да придобиеш. Казваш: "Нека учат заради мен." Ако някой яде заради тебе ден, два, три, четири, нему е добре, ти какво трябва да правиш? До четиридесет деня ти може да постиш, а той да яде. Тази постъпка той ще намери съобразна. След четиридесетия ден ще кажеш: "Ти няма да ядеш, пък аз ще ям." След четиридесетия ден трябва ли да му дадеш яденето си? Как мислите? Аз да съм, няма да му дам. Ще кажа: "Достатъчно те храних четиридесет дни, сега ти няма да ядеш, пък аз ще ям, ще опиташ." На четиридесетия ден ти пак няма да ми даваш да ям. Това, което говоря, правя го доброволно със себе си. Нему давам да яде, пък аз правя своите разсъждения. Като погледна, виждам на мене очите ми хлътнали, лицето повяхнало, светец съм станал, а той мазничък, червеничък. Казвам: "Моето ядене много добре му е подействало." Този човек има тлъсто лице, но няма моята мисъл. Казвам: "Ти ще дойдеш на моето място и аз ще дойде на твоето, за да се разберем."

Тия правила не ги вземайте за абсолютни. Това, което знаете, не е достатъчно. Всяко ново разбиране, всеки способ е опресняване. Считайте всяка теория на място. Всяка ново знание е малък приток, който се влива в едно езеро и го опреснява. Не че притокът ще пренесе нещо, но езеро, което има притоци всякога се опреснява. Не че ако изтича ще изнесе нещо, но всякога трябва да има втичане и изтичане. Езера, които имат втичане и изтичане, се опресняват. Когато нещо се втича в живота и когато изтича, то е правилното положение. Що е радостта? Радостта е нещо, което се втича в човека. Що е скръбта? – То е нещо, което изтича от човека. Имате едно понятие за скръбта – изтичане. Радостта е втичане, вливане. Щом скърбите, значи излиза нещо от вас; щом се радвате, влива

се нещо. Казвам: Радостта ще се превърне на скръб. Един ден вашата радост ще се превърне на скръб и ще излезе навън. Тогава вашата скръб, вашата вода ще излезе навън. Тази вода, която се вляла, изтича и тя ще бъде радост за другите. Вашата скръб ще бъде радост за другите; вашата радост ще бъде скръб за другите. Тъй щото радостта, която е дошла във вас, иде от скърбящите. Вашата радост иде от скърбящо езеро. Тъй като мислите, нещата в природата ще ви станат ясни. Другите разбират другояче работите. Сега мислете, че не трябва да скърбите. Невъзможно е да не скърбите. Щом радостта се влива, внася нещо. Стига да не изнесе нещо повече, отколкото трябва. Радостта и тя да не внесе повече отколкото трябва. И тя да внесе толкоз, колкото трябва.

Сега какво разбрахте? Как разбрахте работата? Един въглен може ли да го накарате да прояви свойствата на диаманта? При състоянието при което сега въглените се намират, никога не може да го заставите да прояви тия качества. При какви условия може да накарате въглена да прояви същите свойства на диаманта? Учените сега се мъчат да превърнат въглена в диамант. Правят опити. Въгленът може да се превърне в диамант, но при какви условия, при каква топлина може да се стопи, без да изгори? Знаете ли при колко градуса? (5 – 6 хиляди). Щом имате една мисъл от въглените, турете я под 5 – 6 хиляди градуса топлина, за да я превърнете в диамант, да кристализира. Ония хора, които имат големи страдания уподобявам, че в техните лаборатории въглените се превръщат в диаманти. Някой ми разправя за страданията си. Казвам: Ти ще станеш богат, стига опитите във вашата лаборатория да бъдат сполучливи. Ти ще забогатееш от ония въглени, които ще се превърнат в диаманти. Ако едно страдание може да внесе в душата ти една идея, на място е. Да кажем, един изобретател мисли, работи 20 – 30 години. Един ден той изнася нова мисъл. Това е основна мисъл, която прилага. И от там насетне всички работи тръгват.

Ние нагазихме в една дълбока област. Да се върнем назад. Не е лесна работа човек да носи страданията. Не е лесна работа, човек да дава. Скоро имаше един пример. Един лорд в Англия

започнал търговия и се прочул със своята щедрост и добрина. Сега казва: "Дотегна ми да бъда щедър." И сега иска да бяга от Англия. По 600 писма получава на ден, все му искат, разправят му за своите страдания. Получава всеки ден по 600 писма, на които той отговаря. Той казва: "Аз имам своите бедни." Той пишел и на онези, които не са негови. Да отговаряш на 600 писма и все просби да дава по нещо. Сега иска да напусне Англия, казва: "Бягам да не съм толкова известен със своята добрина." Представете си обратното: някой човек не е щедър и на него пращат 600 писма на ден. Той какво ще прави? Или някой, който не е щедър, излязъл на пътя и някой разбойник извади револвера, казва: "Давай!" Таман минал няколко крачки, среща го друг и казва: "Давай!" 600 души те срещат и искат. Ти ще даваш. Този, който не дава, десет дена като има такава опитност, до какво заключение ще дойде? Той ще каже: "Ще си купя и аз револвер." Този господин има една опитност, но тя е неестествена. Всички англичани не са щедри като този. Ако всички хора бяха щедри, едва ли на ден ще се случи да дойде един човек да поиска. Тогава е в реда на нещата. Може би на месеца ще се случи някой да поиска и ти тогава ще го считаш за привилегия. В годината тогава колко души биха дошли да ти поискат? Ти ще считаш за привилегия, ако някой дойде и ти поиска. Ако 600 писма идат и искат всеки ден от тебе, това е неестествен процес. Казвам: Не си струва човек да бъде щедър. Ако в десет години един човек дойде да ти поиска нещо, струва си човек да бъде щедър. Разбира се, тогава ще бъде привилегия.

Какво приложение има досегашното ви състояние, в което се намирате? Казвате: "За да излезем от това състояние, в което се намираме, какво трябва да направим?" Онези, които са учители, какво трябва да направят за да излязат от учителството? Които държат изпит, какво трябва да направят с изпита? Които държат изпит много се молят, свещи палят. В спиритизма ще питат духовете, може ли да си изкарат изпита добре или няма да го изкарат. Ще се върнете към онова същинско вярване, което всеки човек има. Вслушайте се във веруюто на всеки човек, когато ви разправя една своя опитност, обръщайте внимание,

понеже всеки човек говори това, което знае. Обаче с туй вътрешно знание, което хората имат, може да си помагат.

При мене дойде един господин и ще ви разкажа само това, което той ми разправи. Интересни работи. Казва: "Намерих едно лекарство, което лекува почти всички болести. Ако вземеш мед – колко, няма да кажа, ако вземеш ленено семе, чер пипер и индийско орехче, ще направиш един цяр, който лекува всички болести. Той ми даде пропорцията, аз не ви я давам. Какво ще разберете? Има пропорции. Медът е лековит, лененото семе е лековито. Него вземат за разхлабване на червата. Черният пипер сгрява, индийското орехче и то има лечебни свойства. Като се съберат на едно, като се сдружат медът, лененото семе, черният пипер и индийското орехче, лекуват всички болести. Които от вас са болни, се интересуват, които са здрави, ще кажете: "Нито медът, нито лененото семе, нито черният пипер, нито индийското орехче ме интересуват." Като сте болни ще питате: "Колко мед?"

Един пример: Смесете един грам любов с два грама знание, смесете двацет грама свобода и двацет грама справедливост, всичко разбъркайте и ще имате едно лекарство. Ето аз как ще направя това лекарство. Искам да взема един грам любов, какво трябва да направя? Ще намеря едно момиче на 15 години и ще го помоля да държи ръката в едно чаша вода една минута. Като държи една минута, ще кажа: "Стига." После ще намеря едно момче на 15-16 години и то да държи ръката две минути в чашата. От него ще взема два грама знание. За да взема десет грама свобода, ще намеря един млад човек на 21 години да си държи ръката десет минути чашата. Най-после ще намеря един професор, който да си държи ръката двацет минути. От това лекарство ще даваш три капки сутрин, три капки на обед и три капки вечер – всичко девет капки. Може да имате отлично успокоение. Вие сте се енервирали, ще вземете три капки, ще дойде едно успокоение във вас. Ръката на този, който я държи в чашата, трябва да бъде чиста. Лесно ще бъде да убедите децата си да държат ръката, но професора как ще убедите? Вие как бихте убедили професора да си държи ръката? Да оставим този

въпрос неразрешен - и до Великден може да мислим по въпроса. Мъчното състояние в човека е професорът. Понякога човек е opak, не може да го убедиш. Този професор в тебе не може да го убедиш. Той трябва да си тури ръката, как ще го убедиш? За това лекарство до трима души съм дошъл, но сега се занимавам с професора. Него намирам много упорит. Казва: "Тази работа е суеверие, как ще си [топя] ръката?" Може да намеря някой болен професор, но болна ръка не ми трябва. Здрава, гладка, хубава ръка ми трябва. Той погледне, не иска. Сега остава да го приспим и да му вземем ръката и да я турим в чашата полека да се нагоди на неговата топлина. Като стане, той ще усети, че нещо е взето от него. Сега как ще влезете в стаята, как ще убедите домашните му. Може да е женен, да има жена, деца.

Спрете се и вярвайте в онова, което Бог е вложил във вас. Вярвайте в онова, което Бог ви говори, не онова, което хората говорят. То се отличава по следното: Когато Бог говори, винаги има единство, няма спор. И мислите и сърцето, на един ум са. Щом хората говорят, всякога има раздвояване. Човешкото винаги раздвоява. Божественото винаги обединява. Там, дето се обединяват нещата, Бог говори; там, дето се разединяват нещата, хората говорят. Законът е верен. Всяко нещо, което обединява сърцето и ума, то е от Бога. Всяко нещо, което разединява, то е от човешки произход, него ще проучвате.

Станете! Само светлият път на мъдростта води към истината. В истината е скрит животът.

16 година

7 лекция на младежкия окултен клас, държана от Учителя
на 15 януари 1937 год. 5 часа сутринта, петък

Изгрев - София

ПОВОДИ НА МИСЪЛТА

“Отче наш”

Имате ли зададена тема? — “Нямаме.”

Имате ли резюме? — “Не”.

За следния път пишете върху темата: “Отношението на нервната система към човешкия ум”

Какво разбирате под думата “чистота на човешката мисъл”? Най-простото разбиране какво е? Какво разбирате под думата “чиста мисъл”? Изхождате от думата “чистота”? Какво разбирате под думата чистота? В най-простия смисъл на думата “чистота” какво разбирате? Казвате: чиста дреха, чисто лице. Когато говорите за чиста вода, разбирате да няма никакви примеси. От какво се състои водата, кои са елементите на водата? (кислород и водород). Щом има и други примеси, водата не е чиста. Така е за водата.

Ами от какво се състои човешката мисъл? Или коя е подбудителната причина на човешката мисъл? Кога започва човек да мисли? Това е доста философски въпрос, нали? Някой път не сте се спирали да мислите, какво е движението на човешката мисъл — възходящо или низходящо. Човешката мисъл слиза от много висока област, тъй както от високите планински върхове се образуват малки ручеи, когато започват да се топят снеговете. Първо човек трябва да се научи да мисли. Той не може да мисли, докато няма в себе си самообладание. Правата мисъл иска самообладание. Когато човек не се самообладава, страхува се от външните условия на живота, мисълта му не може да бъде права. Или другояче казано, мисълта не може правилно да се развива.

Представете си един богат и един беден човек, поставени при различни условия. При сегашните условия какво ще мисли един богат и какво ще мисли един сиромаш? За какво ще мисли богатият, който има достатъчно средства? Парите са

подбудителна причина. За какво ще мисли богатият? Богатият би ли помислил да иде първо на църква, да се помоли? Имате богат в обикновения смисъл на думата. Богатият казва: "Аз искам всички средства." Той за какво ще помисли първо. Сутрин като се пробудите, първо за какво мислите? Като се събуди богатият човек, стане от леглото, за какво ще помисли? Преди това е мислил да спи и е спал. След като се събуди за какво ще мисли? Той трябва да хване една права линия, една права нишка на мисълта. За да мисли, трябва да хване един път, аз го наричам път на напрежение, гама на напрежение. Като станеш, нямаш много време да избираш. Ще избираш в коя посока да тръгнеш и затова ще се яви гамата на напрежението. След гамата на напрежението, ще се яви гамата на движението. На музикален език казано. Напрежение, движение и след движението идва музикалното мислене. То е третата гама, мажорна гама. След тази гама има други гами, миньорни гами. Напрежение, движение и музикално мислене. Човек ще започне да мисли. За какво ще мисли? Ще мисли за най-хубавата песен. Коя е най-хубавата песен в живота? Мнозина тук сте музиканти, я ми кажете, коя е най-хубавата песен на живота?

Представете си, човек, осъден на смърт и вече е последният му ден. Ще го бесят. За какво мисли той? Вие нямате тази опитност, не искам да знаете, но за какво ще мисли човек, когото бесят? Той има особено чувствуване, особена мисъл. Въпросът остана нерешен в него. Да ви представя друга картина. Този, когото бесят казва: "Мене ще ме обесят, аз ще увисна като плод, като узрея, като се скъса въжето, ще падна и какво ще стане с мене, не знам." Той знае, че ще увисне на въжето, но ако въжето не издържи, отдолу има пропаст, като падне там, не знае какво ще стане с него. Падането трябва да се разбере. Помислете си, че идва помилване по някакво щастие. Този човек е осъден, но намират виновниците и му казват: "Пущаме те." Като го пуснат, за какво ще мисли пуснатият от въжето? Българинът, ето как е разрешил този въпрос. Той пита: "Какво ще правите, ще ме бесите ли?" Казва: "Каквото ще правите, правете, но да изям мамалигата, която майка ми е приготвила." Той мисли за един

хубав обяд да се наяде хубаво. Ще каже: "Без малко щяха да ме лишат от яденето." Един хубав обяд ще им даде, едно угощение, ще се освободи от въжето. Казва: "Как тъй ще бесят човека?" Но някой път и вие имате такива психически състояния. Понякога идва ви на ум да турите въжето на врата, да свършите. Има млади и стари хора, които се бесят. Не зная сегашният закон дали би осъдил един старец на 120 години да бъде обесен. Ако е на 120 години няма да го обесят и ако е дете на 10 години, пак няма да го обесят. Ако направи престъпление, кога ще го обесят? Когато мине 21 години може да го окачат на въжето.

Често вие се възмущавате, че съдбата не е праведна. Вие във вашата мисъл съдите ли право? Някой път казвате: "Аз не искам да живея, отця ми се да живея, нямам никакъв смисъл в живота." Има един разказ за един, който се обесил, но неговият приятел отишъл навреме, снел го от въжето. И той казва: "Втори път не се беся. Нямах никаква опитност, но като минах през тази опитност, втори път не турям въжето на врата си. Това, което ме мъчеше беше лошо, но след като турих въжето, това което изпитах беше десет пъти по-лошо от онова, което ме мъчеше." Ще оставим сега подбудителните психически причини. Всяко престъпление, което човек върши върху себе си, прави го с оглед, че може да му донесе някаква опитност. То е изходен пункт. Когато се намира в безизходно положение, прибегва до тия крайности, като мисли, че с тях ще разреши въпроса. Мисълта е права, че при крайностите се разрешават въпросите.

Представете си, че вие се намирате затворен в едно яйце. Казвате: "От това яйце трябва да се излезе". Как ще разрешите този въпрос? Ако излезете по обикновения начин от яйцето, какво ще разрешите? Ако сте излезли при нормално състояние, който ви е турил в гнездото в естествено състояние, трябва да дойде да ви стопли. Като ви стопли, на 21-я ден при туй напрежение яйцето ще се отвори. Вие ще излезете и ще се освободите.

И човешката мисъл започва при известни условия. Не може да мислиш, докато нямаш никакви условия, които да те стоплят,

да изменят твоето вътрешно състояние. Някакъв образ трябва да има, някакъв обект, който трябва да ти даде повод да мислиш. Казвате, че човешката мисъл е много отвлечена. Дайте ми една отвлечена мисъл, която да няма форма. Най-отвлечената мисъл ми дайте. Имате отношение $A : B$, имате A и B . Какво предствя A ? A —то като символ у египтяните минавал за натоварена камила. A —то е натоварена камила. Това положение е временно. Както се пише A —то се образува един ъгъл. То е движение на две противоположни сили. Имате движение нагоре и надолу. При обикновения живот казвате, че условията са лоши. Представете си, че между един богат и един сиромаш няма хармония. Богатият и сиромашът не се споразумяват, имат разногласия. Представете си, че богатият човек някъде е замръзнал. Той е влязъл в затвореното яйце, има напрежение. Кой може да го освободи? Сиромашът може да го освободи. Той като намери богатия човек, какво трябва да направи? Той трябва да изведе богатия от положението, в което се намира. Ако може да го размрази, може да се образува връзка между богатия и сиромаша. Богатият ще каже на сиромаша: "Ти спаси живота ми, сърцето ми към теб е отворено, аз съм готов да направя, каквото поискаш от мене."

На вас, младите ще ви кажа, как да поправите вашето положение. Вие сте закъсали като бедния човек и казвате: "Не се живее с тази сиромашия." Прави сте, не се живее. Някой е студент, свършва последен семестър, но професорът е неразположен, мисли да го скъса. Един ден той се разхождал, подхлъзнал се някъде и си изкълчил крака. Този студент бил наблизо, той следвал медицина и разбира от изкълчено. Приближава се при професора, хваща крака, поразтрива го, разпъва го и намества крака на професора. От там насетне професорът изменя своето отношение към него. Професорът направил една погрешка, стъпил както не трябва. Студентът използвал тази погрешка и намества крака. От там насетне професорът е много разположен към студента. И той свършва много добре.

Които не разбирате, какво ще кажете? — Да пострада този

професор, как му е. Не е разрешение на въпроса. Това е една възможност за вас.

Друго положение. Хвърлили бомба, която ще се разпръсне. Сегашните бомби, като ги удариш, избухват, но старите бомби, след като се запали фитилът 10, 20, 30 секунди ще минат и тогава ще гръмнат. Който знае, веднага отрязва фитила. Когато видите запалена бомба, какво трябва да правите? Или трябва да бягате, преди да се пръсне бомбата, или да отрежете фитила, с който е запалена. Сегашните бомби на хората, в умствения свят, са все запалени. Запален е фитилът, гледаш дими, дими, като дойде до края, избухне бомбата. Запример, ще забележите, че някой се гневи. Какъв е признакът, че някой се е разгневил и сега ще избухне? Наблюдавали ли сте? Как познавате, че някой ще избухне? Забелязва се, че лицето му има известно движение. Седят един богат и един сиромас, който дължи на богатия. Бедният казва: "Няма да ти платя." В този, който има да взема започва едно движение. Той е малко бабачко. Казва: "Няма да взема ли? Аз ще те накарам да ми платиш." Бедният, като го погледне и той разсъждава и казва: "Няма да ти платя по този начин." Бедният, като вижда движението на лицето на богатия, приближава се и казва: "Аз за да те опитам ти казах, че няма да ти платя. Ще ти платя всичко с лихвите. Искан да те опитам, какво ще мислиш." Забелязва много сериозна мисъл. Богатият, който има да взема, сериозно мисли и при тази сериозна мисъл, сиромасът плаща.

В предния пример професорът беше богат, студентът сиромас. Професорът си изкълчи крака, студентът го намести. Такъв е законът. Понякога и богатият може да намести крака на сиромаса. Трябва да разбирате вътрешните отношения. Да кажем, у вас има една неканена мисъл от някъде, не ѝ знаете произхода. Вие трябва да знаете отношението на тази мисъл, какво отношение има тя към вас. Мисъл, която е във вашия свят, трябва да знаете нейния път, тъй както съвременните астрономи искат да знаят защо една комета е дошла в Слънчевата система. Те знаят, че отива към главния център, ще се завърти и след туй ще вземе друго положение. Те вземат

предвид всички данни, от къде иде и след колко време ще се върне. Според ъгъла, който прави в този завой, виждат по елипсали се движи, по парабола или хипербола. Ако се движи по парабола или хипербола, много време ще ѝ вземе, докато се завърти.

Вие разрешавате много въпроси, но един главен въпрос не сте разрешили. Най-главният въпрос в живота е, човек да знае как да се освободи. Първо като влизаш в една къща, спри се при вратата и помисли, ще можеш ли да излезеш навън. Ако не можеш да излезеш, не влизай. Един много смел учен ходил да изследва действащите вулкани. Спускат го с едно телено въже в кратера да види какво има. Изваждат го примрял. Той разправя за знанието, което придобил. Докато имал съзнание - помни, но откакто изгубил съзнание, от там насетне нищо не видял. Там има знание, което няма да го ползва. Като изгубите съзнание, казвате: "Не искам да мисля." Вие сте като учения, спуснат в кратера. Като те извадят навън, ще започнеш да мислиш. Казва: "Аз не искам да мисля." Какво подразбирате? Ти си спуснат в кратера. Въглената киселина играла роля за вас. Има две положения: ти доброволно ли влизаш в кратера или тебе те пущат не по твоя воля. Какво трябва да правиш тогава? Ако доброволно влизаш, трябва да вземеш всички предпазни мерки. Онези, които те спускат да те извадят отвътре. Ако други те спускат, без ти да искаш, какво трябва да правиш тогава?

Тогава ще ви приведа един пример из българския живот. Това било във Варненско. Един баща се разгневил на сина си, който бил 10 – 12 годишен. Синът не слушал съветите на баща си. Бащата го хваща, връзва го с едно въже и го спуска в кладенеца. Синът казва: "Татко, не ми е жал, че умирам, но имам четири сестри и ти като умреш, кой ще ги гледа?" Като чул това бащата, казва: "Хайде да го извадя." Значи, братът не мисли, че ще умре, но му е жал за сестричетата. Бащата разбрал, че синът е умен. Не мисли за себе си, но мисли за сестричетата си. Бащата го изважда и казва: "От сега нататък ти ще станеш човек." Питам: Ако баща ти те спуска в кладенеца, за какво

трябва да мислиш? Ако мислиш, че баща ти е жесток, той ще те пусне в кладенеца; ако мислиш за своите сестричета, ще те извади навън. Вие всички сте спуснати в кладенеца. Баща ви е спуснал и казвате, че светът е лош. Въпросите не се разрешават. Законът за ближния разрешава въпроси. Спуснат си в кладенеца, ще започнеш да мислиш за ближните си, ще изпълниш закона. Като започнеш да мислиш за ближните си, ще излезеш от всички мъчности. Мъчнотиите не са до него, те са до всички. Има една велика задача, която трябва да решиш. Много лесна е тази задача, ако знаеш. Ако не знаеш, работите не стават.

Сега ще ви приведа друг пример. То е един анекдот и българите го привеждат. Някой млад българин тръгнал да търси занаят да научи. Минал покрай орачи, които орат нивите, покрай лозари, които режат лозето, казва: "Много мъчна е тази работа." Минал покрай един грънчар, вижда едно колело, върти около него малко кал и прави стомни и гърнета. Казва: "Лесна работа. Ето един хубав занаят." Пита грънчаря: "Вземаш ли ме да се уча при тебе? Искам да науча твоя занаят." Майсторът започнал да го учи как се приготвя кал, как да се върти колелото. Три години се учил и като научил как да прави гърнета, как да ги пече, казал на майстора: "Три години те слушах, искам да стана самостоятелен, да се замогна." Той го потупал по гърба, платил му. Младият майстор отваря работилница, започнал да прави стомни и гърнета, натурял ги в пещта, извадил ги и всички напукани. Отива при майстора си и казва: "Майсторе, всички стомни и гърнета ми се напукаха." – "Ще дойдеш още три години да ми служиш, да те науча на тайната да не се пукат гърнетата." Започнал пак да върти колелото, направил пещ, турил ги вътре и майсторът още като ги вади, духне вътре. – "Брей, казва, за едно "ху" трябваше три години да работя!"

Човек трябва да се научи да мисли. Това "ху" е лесна работа - да духнеш в гърнето, когато го изваждаш. Ако духаш, когато го туряш, или ако духаш, когато изстине, не духаш навреме. Ако духаш, когато го изваждаш от пещта, навреме духаш. Това се отнася до човешката мисъл. Нещо, което се пече в тебе, като

го извадиш от себе си да го туриш на работа. В Англия има стоки, които са произведени за продан. Първо трябва да ги опитат и тогава държавата дава позволително, една марка туря, че е позволено да се продава. Ако няма тази марка, не може да го продават. Всяка мисъл, която излиза от човешкия ум, трябва да има печата на държавата, на Божественото. Значи всичко, което човек твори да има печата на Божественото. Ако вашите работи не ви вървят, държавен печат нямате. Така ги изкарвате контрабанда. Може да ви е малко обидно. Вие мислите, че може да мислите, каквото искате. Вие може да мислите, каквото искате, но не може да продавате, каквото искате, ако нямате държавен печат. В какво се проявява свободната мисъл? Мисъл, която няма любовта за подбудителна причина, няма да се реализира. Само ония мисли имат бъдеще, които имат любовта за подбудителна причина. Такава мисъл може да се реализира. Всяка мисъл, на която любовта не е подбудителна причина, не може да се реализира. Тя ще остане чужда за вас.

Вие често разрешавате много странични въпроси. Има един въпрос, който е важен. В сегашния живот човек трябва да знае как да сменя душевните състояния. Имате едно състояние на неразположение. Търсите начин туй неразположение да се смени. Човек трябва да знае, как се сменя едно неразположение. Представете си, че имате едно неразположение, защото се изгорите някъде. Ако знаеш, ще намериш един лек да намалиш болката на изгарянето; ако не знаеш, ще оставиш нещата произволно. При изгарянето какво правите вие? Как се лекувате? Някои от вас може да знаят, че има няколко начина. С какво лекувате изгореното? Не е лошо, че не знаете, не сте лекар. Лекарите знаят как се лекува изгорено. Значи, трябва ви известно вещество, което да отнеме излишната горещина на организма и да го успокои. Някой път турят дървено масло или кисело мляко. Българите някой път турят каймак. В живота съм срещал някой да каже: "Изгори ме този човек!" Казват: "Колко души до сега той е изгорил!" В моя ум остава мисълта, че на този човек му трябва зехтин или кисело мляко. Вървят две моми. Едната казва: "Изгори ме." Търговецът и той казва: "Изгори

ме.” И на двамата трябва дървено масло. По нататък гледам млад момък и той казва: “Изгори ме.” – Дървено масло. Този въпрос лесно го разрешавам, но не викат мене да ги лекувам. Тогава е по-добре вие да бъдете лекар на себе си. Тези са странични въпроси.

Не мислете, че всичко в живота ви ще върви гладко. Щом сте дошли на Земята, ще имате много големи противоречия. Някои от вас ще имате много големи противоречия. Да кажем, във вас Луната не е в добър аспект. Венера не е в добър аспект, Сатурн – също. Едно неблагоприятно астрологическо съчетание. Луната ще ви даде едно разположение да фантазирате за неща, които никога няма да станат. Венера ще ви даде подбуждение, че всичко може да вкусите. Да имате разположение за неща, които никога не може да вкусите. Сатурн ще ви подбуди, когато видите, да го критикувате. Когато видите да мислите, че е измамник, крадец, разбойник и да мислите, че вие сте единствения човек, останал добър на света. Тогава казвате: “Какъв е цярът?” Ще намажеш Сатурн с дървено масло, ще намажеш Месечината с кисело мляко. Венера ще намажеш с каймак. Това са думи, които ще преведете. Туй се казва да се говори сладко. Никога не допускайте в ума си една излишна мисъл. Всяка мисъл може да се реализира само при известни условия. Всичко в света има закон и всички неща имат последователен път. В пътя на човешкото развитие има процес. Всеки от вас трябва да знае, кое може да постигни и кое – не. Ти музикант за една година не може да станеш. Казваш: “Какво може да постигна?” Каквото помислиш, става. Каквото помислиш, ще стане, но не знаеш колко време ще мине. Ти художник за една година не може да станеш. Философ за една година не може да станеш. Най-богат човек за една година не може да станеш. За една година нищо не става. То са изключителни условия, които стават само на сън. На сън работите лесно стават, но като се събудиш, казваш: “Това е илюзия.” Когато казвате, че каквото помислиш може да стане, тогава какво ти пречи да мислиш, че си цар, имаш голяма държава, имаш голяма войска. Цар си, но в действителния живот

не си цар, а обикновен човек. Или може да мислиш, че си философ, написал си няколко книги, разрешил си всички въпроси. Но дойдеш до обикновените въпроси на живота, виждаш, че тази философия не издържа, не устоява. Може да мислиш каквото искаш, но помнете: онова, което мислиш и искаш, то вече е станало. Каквото ти мислиш, то става. Ако мислиш, че си цар, някой е станал цар, че си философ, някой е вече философ. Вярно е, че каквото мислиш става, но не за теб, а за друго е станало. Следователно, каквото ти мислиш, ще стане за другите; каквото другите помислят, то ще стане за тебе. Бащата казва: "Моето дете философ ще стане." Като каже бащата, че ще стане философ и той става философ. Ако баща ти каже, че ти няма да станеш философ, няма да станеш. Казвам, законът е верен: Онова, което природата ще каже за нас, то ще стане, а не което ние казваме. Кое то ние кажем да стане, то за нас няма да стане, но ще стане за другите. Каквото вие казвате, не се отказвайте, то е хубаво. Може да кажеш: "Аз помислих да стана цар." И той стане цар. Аз помислих, богат да стана. Той стане богат. Може да си праведен, може да си философ.

Ще се намерите в голямото противоречие на онзи ангел, когото изпратили от невидимия свят да донесе на Земята всичките благословения на хората. Той ги носил в една голяма торба до едно време. Като идва на Земята, гледа една царска дъщеря в едно езеро. Тя била много хубава и ангелът, като я видял, захласнал се още от далеч и казал: "Как е възможно на Земята да има такава красота!" В ангелския свят не бил виждал такава красота. В захласа му торбата се обърнала надолу и благословенията започнали да падат. По едно време дошло му на ум за благословенията и като погледнал, всички пакети били изпадали от торбата и хората ги разграбили. Поглежда в торбата останал един пакет само – на вярата. Като разграбили всички пакети, идва един беден човек и казва: "Няма ли едно пакетче за мене?" – "Един пакет е останал, но той не е за Земята, той е за небето." Последния пакет, който взел, станал поет. Като няма какво да правиш на земята, ще станеш поет, ще започнеш да пишеш.

Две мисли да останат: Всичко, което вие мислите, ще стане за другите, а другите каквото мислят, то ще стане за вас. Кой хора мислят за вас? За това искаме да имаме доброто мнение на нашите близни. Онова, което твоите близни мислят за тебе, то ще стане. Каквото и ти мислиш за другите и то ще стане. Това е един вътрешен закон. Помнете хубаво: Мислете хубаво, понеже вашите мисли ще се реализират не само за вас. Искате да имате мекота, искате да бъдете учени, да станете добри. Като мислите да станете добри, другите ще станат добри, вие няма да станете. Като мислите да станете лоши, вие няма да станете лоши, другите ще станат лоши. Затова за всяка ваша мисъл ви държат отговорни. Като хванат някъде престъпници, вас ви държат отговорни. От невидимия свят търсят причината. Ще намерят, че ти си мислил. Казваш, че с добро не става, с лошо става. Ти лош няма да станеш, но ти си причина за всички лоши да станат. Затова на тебе работите не ти вървят. Човек всякога трябва да мисли хубаво, за да бъдат окръжаващите хора наоколо добри. Това е закон, аз така го обяснявам. Каквото ти помислиш, при теб ще се върне. Те ще започнат да мислят за тебе. Тогава твоето положение ще се подобри. То е Божествен закон. Затова е казано, че човек трябва да се отрече от себе си. Благото ще го пратиш на твоите близни и те като опитат това благо, тогава ще го пратят и при тебе. Така работи законът. Тогава ще се образува крива линия: всяко нещо ще се върне там, отдето е излязло. Сега погрешката е във вас. Мнозина искат това, което мислят да стане за тях. То ще стане за другите. Бих ви привел много примери да ви покажа, че в природата това е вярно. Но това оставям за друга лекция.

Само светлият път на мъдростта води към истината. В истината е скрит животът.

16 година

8 лекция на младежкия окултен клас, държана от Учителя на 22 януари 1937 год. 5 часа сутринта, петък

Изгрев – София

ГРОЗОТА И КРАСОТА

“Отче наш”

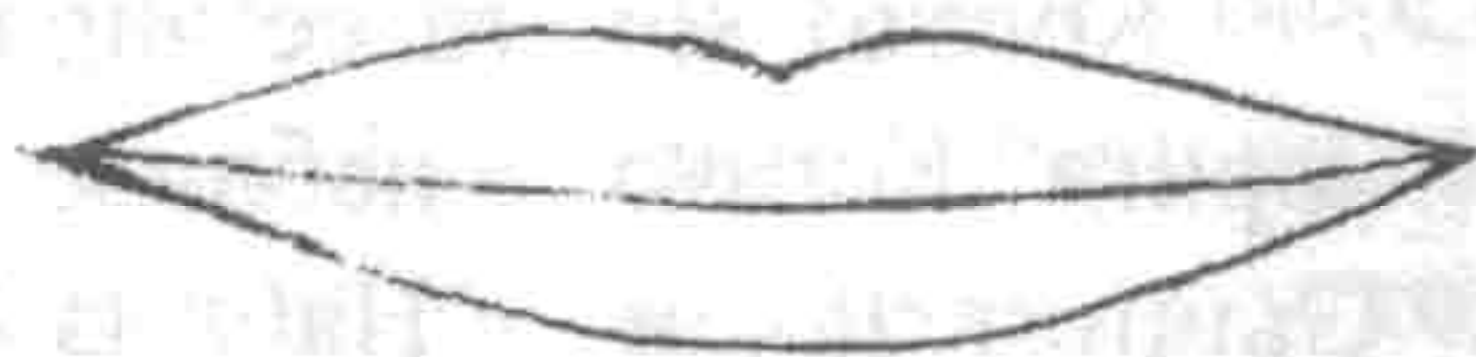
Имате ли зададена тема? - Да - Четете.

(Прочете се темата)

Да допуснем, че вие мислите за сладкото. Може ли да мислите, без да сте го опитали? Може ли да имате понятие за сладкото във вашата мисъл, без да сте го вкусили? Някой път казвате: Чиста мисъл. Какво разбирате под „чиста мисъл“? Чистата мисъл подразбира без никакви примеси. Какви примеси може да има една мисъл? Мисълта може да бъде във формата на някакво чувство. Когато обичаш някого, представяш си, че е хубав, красив. Придаваш му качества, които няма. Казваш: „Той е ангел!“ Щом не го обичаш, ще му препишеш противоположни качества, пак които ги няма. Но представете си едно същество, което има само чувстване, няма мисъл. Как ще си представите това? Представете си вашето съзнание без мисъл, само съзнание. Представете си човешкото съзнание, без човешката мисъл. Сега между тези неща не може да намерите връзка.



Вас ви смущава следното: каква е връзката между хубостта и грозотата, между красотата и грозотата? Г – грозота, К – красота. В какво е красотата на човека физически? Тя е в очите, във веждите, в устата, в брадата, в удовете, във всички отношения, които човек има. Външната красота в какво е? Запример, вземете устата: Кога тия линии са красиви? Втората уста има образ на красота, но художникът, който я рисувал, не я довършил. То е скица. На горната линия липсва нещо, за да се прояви красотата. Ако гледате един



предмет отдалеч, той не е така красив. Някои предмети отдалече се виждат красиви, но други отблизо се виждат красиви. Ако гледате отдалеч човешкото лице е красиво, но ако го гледате отблизо, грозно е. Ако увеличите човешкото лице сто пъти, отколкото е сега, има едно несъответствие. Ще видите, че някъде е гладко, другаде има празнини, дупки в порите. Изваждам извода: "Красивите неща трябва да се гледат отдалече." Всяко нещо което се гледа отблизо е грозно. Всяко нещо, което се гледа от далече е красиво. Затова казвам: грозотата са неща, гледани отблизо. Отблизо не може да гледаме целия предмет, а само части. При красотата виждаме целия предмет. Един планински връх отдалеч го гледаме. Отблизо не е така красив. Философски разглеждам въпроса. Всички предмети, които не са много близо до нас, не ги разбираме. Отношението не разбираме. Запример, вие живеете близо до един планински връх. Всякога ще чувствате, като че нещо е натегнало отгоре ти, като орел. Тогава ще бъдеш като кокошка, която се плаши от орела. Казват за кокошката, че никога не гледала нагоре, все надолу гледала. Действително, кокошката не гледа нагоре, но ако се яви един сокол, един орел на един километър високо, веднага тя ще изкърка. Как го вижда кокошката? Веднага ще даде знак на пилците, че трябва да бягат. Да оставим психически отде е този страх у кокошката, но какво вижда кокошката, това е мисълта. Интересно е, ако се яви някой самолет и се върти, дали по същия начин кокошката ще каже на пилците: "Бягайте!" И той прилича на орел. Това психически е вярно.

Когато хората се карат, законът е същият. Кога се карат хората? Когато са наблизо. Когато се обичат? Когато са далече. Същият закон е. Наблизо виждаш това, което не трябва да виждаш. Ти ще видиш грозотата, която не съставя важна част. Няма да видиш основното, което трябва. Това сега са противоречия. Казваш: "Той е близо до мен и далеч от мен. Близките са по плът, а далечните по дух. Казвате: "Близки роднини и далечни роднини." Щом кажеш, този човек ми е близък, разбира се на физическото поле. Кой най-много се карат, далечните или близките? Де става голям спор? Де се бият най-

много? Братчетата и сестричетата се бият в къщи. Най-много бой става там. Това са мои наблюдения, които вземам наполовина верни. В къщи стават най-големите спорове, големи политически преврати, революции стават. Като стане една революция, след половин час минала и братчетата и сестричетата са в мир. Защо става това? Защото са много близки. Братчетата и сестричетата са много близки. Вземете в природата: ако два върха са близо един до друг, или ако са далеч, кое е по-хубаво? Ако гледате два съседни върха отблизо, други ако ги гледате отдалече, кои са по-хубави? Голямата далечина е извън фокуса и голямата близост е извън фокуса. Нещата, които са много близо не ги виждаме и нещата, които са много далеч, пак не ги виждаме. Далечните тела не могат да се видят. Големите неща отдалече трябва да ги гледаме, малките неща отблизо трябва да ги гледаме. Следователно, грозотата е свързана с малките работи, красотата с големите. Ако гледаш големи работи отблизо, ще станат грозни; ако гледаш малките работи отблизо, са красиви, ако ги гледаш отдалече, са грозни. Изгубват своите черти.

В истинския живот като се говори за грозота, вие не разбирате какво е грозотата; като се говори за красота, пак не разбирате. Като говорим за красота, разбираме някои линии на лицето. На лицето всяка красива линия е линия на някаква мисъл, на някакво чувство или на някаква воля. Една линия в човека често изразява истината. Ония хора, които са свободолюбиви, които обичат свободата, особени линии имат. Човек, в когото любовта е развита има особени линии. Човек, който е много умен, мъдър, в него има особени линии. Три вида линии има: едни, които изразяват любовта, други, които изразяват мъдростта и трети, които изразяват истината. Какви са тия линии, няма да говоря за тях. Според мене преводът е сянка. Точката е любовта, правата линия е мъдростта, кривата линия е истината. Истината се занимава с кривите линии. Кривите линии са създали красотата. Без криви линии красота не може да има. В съвременната геометрия какво представлява една права линия? Прави линии в природата няма. Наистина,

съществуват, но правата линия, геометрически определена, има само две точки. Щом има 3, 4 точки тя не е права, тя е крива линия. Много прави линии могат да бъдат съединени на една плоскост, но всяка права линия е отделна. Затова казват, че правата линия ще се срещне в безконечността. Значи двата края на правата линия се съединяват в безконечността. Всяко нещо, на което двата края се срещат, право ли е? – Право е, разбира се. Всяка права е крива права и всяка крива права е обратното. Правото за одного не е право за другите. Правото за човека не е право за кокошката. Правото на човека не е право на вола. Като хванеш една кокошка, може ли тя да тръгне да се разхожда с тебе? Някои животни, като кучето се научават да ходят с човека, но вървят по особен начин. Никога едно животно не върви като човека. То има особен начин. Кучето върви отдясно, отляво, после върви отпред, остане назад, обикаля човека, пак тръгне напред, пак се върне. Не може да ходи като човека. Кое е, което свързва човека с кучето в дадения случай? Кое е онова, което свързва водата с човека? – Жаждата. Кое е онова, което свързва въздуха с човека? Кое е онова, което те кара да обичаш водата? – Ти имаш нужда от нея. Малката вода е приятна, голямата е опасна. Казвам сега изводите: ти, човекът във водата се давиш. Но има същества, които не се давят във водата. Кои са те? – Рибите. Там, дето човек се дави, рибите не се давят. Извадете рибата във въздуха, тя веднага ще свърши. Да оставим това, те са философствания.

Казвате: "Той е грозен човек." – Отблизо го гледаш. Или той трябва да се отдалечи, или ти трябва да се отдалечиш. По-добре ти се отдалечи. Щом е грозен, отдалечи се малко, за да стане красив. Тогава имаме два вида красота в живота: Красотата на големите тела, които от далече трябва да се гледат и красотата на малките тела, които отблизо трябва да се гледат. Грозотата винаги разбира несъответствие на частите. Ти не си избрал един фокус. Ти не разбираш едно положение. Грозотата в света е една обстановка. Може да представиш човека грозен. Един карикатурист представя човека грозен. Що е карикатура? Какво означава тази дума? Кой е коренът на тази дума?

Карикатура значи да представиш нещата така, както не са. В карикатурата има голямо несъответствие на частите. Карикатуристите като представят Америка, я представят като Анкъл Сам - сух човек с тънки крака и ръце, с цилиндър. Ръце и крака тънки и дълги. Англия представят като Джон Бул - с хубаво благоутробие, пълничък. Едно време представяха Русия като една бяла мечка или чичо Иван с калпак. Откъде е дошло на ум на карикатуристите да представят Русия като мечка или човек с бял калпак? Може би в северните страни има мечки. Искат да кажат, ти се пази от характера на чичо Иван, той е много добър, но ако го обидиш, чичо Иван не прощава. Защо американците представят високи? Ние сега не искаме да разрешим въпроса, но често в езика са внесени неизяснени думи. Казват: "грозен, неприятен." Казвам: "не, приятен." Тури една запетая след не-то. Не е отрицателно. Имате дума, съставена от частицата "не" - отрицателна частица и от думата "приятен", положителна дума. Тогава на цялата дума се дава отрицателен смисъл. Казваш: "Неприятен ми е този човек." Тури една запетая след не-то. Тогава може да ви направя този човек приятен. Как? Като отделя не-то и туря два милиона. Неприятният човек е беден. Като отмахна сиромашията от този човек, става приятен, забогатее. Неприятен е, ако е глупав. Махни не-то, невежеството, тури наука, тури музика, тури изкуство, тури сила, става приятен. Тогава казвате: "Много ми е приятен." "Не" - се превръща в много. Много (не) приятен. Не-то е в скоби и човекът стане приятен. Приятен е, защото дава плодове, услужва, всякога дава. Като турите едно тире след не-то, какъв смисъл добива? Това е вече процес на изваждане. Тирето означава изваждане. По кой начин може да махнете неприятността? Пред не-то има минус, а пред приятен има плюс. Какъв процес е събирането? Изваждането е процес на кристалите. Правите линии се представят във форма на кристали. Има ли кристали в криви линии? Какви са формите на кристалите? Кривите линии са почти изключени. Те са ръбести тела. Щом дойдем до органичния свят, имате там криви линии. Правите линии са на една култура, вече завършена.

Правите линии показват един отличен ум. Кристалите са завършили своето развитие. Те са достигнали края на своето развитие. Всички форми на кристалите представят високи умствени форми. Те са форми, които съществуват. В органическия свят разумността е още далече. Имаме първоначално движение, елементарно страдание имаме. Тогава се образуват кривите линии. Всяка клетка представя кръгообразна форма. Ако в природата при съвременните условия искате наука, много векове ще минат, докато животът стане малко по-сносен. Вие имате едно неразположение. Вас ви трябва една запетая или едно тире. Ако турите запетая, какво означава? Запетаята е мощен фактор. Това е еврейският йот. Тази буква в еврейския език означава творчески принцип. Като туриш една запетая, то е еврейският йот, трябва да знаеш от една неприятност как да изкараш приятност. Точка става тогава. Точката е един център, запетаята е помощник на точката. Точката трябва да твори. Имате точка, запетаята какво показва? Първо от точката нещата излизат. Уподобява се как е създаден светът. След това имате точка и запетая, имате две точки. Двете точки е елипса. Знаете ли, как пишат някои? Гледам писателите турят точки, запетай, точки и запетай. Казвам – кръг, парабола, хипербола. Запетаята е парабола, опашката ѝ отива. Параболата показва един външен свят, който действа. След това поставил две точки. Казвам: елипса. Двете точки е жената, тя е елипсата. Адам беше една точка, жената образува елипсата. Измениха кръга в елипса. Като се върти, изменя се. Едно тяло може да се върти само около себе си, да има равновесие. Трябва да дойде един малък дисонанс, за да излезе [из] това положение. Вземете кометите, те не се движат в кръг. Някои комети се връщат след хиляди години, други пък никак не се връщат. Пътят, който изминават, нито е кръгообразен, нито е елипса, пито е параболичен, нито е хиперболичен. Отива някъде, време минава.

Да оставим тия въпроси сега. Вас какво ви интересува? Като постави точка и запетая, човек ще покаже колко е умен. Понякога гледам, как са турени думите. Има закон, всяка дума

как трябва да се тури. На български може да кажете: "Мисля". Англичанинът не може да каже "мисля". Той ще каже "аз мисля". И той е като французина, личният елемент е много силен. На български може да се употреби без личното местоимение. Някои казват, че трябва да се говори безлично, но англичанинът не може да говори без лични местоимения. Казва: "Аз така правя". Българинът казва: "Така правя." Българинът не туря местоимението пред глагола, но го туря в глагола. Окончанието показва личното местоимение. Той е скрил своето "аз" в глагола, много скромен е. Крие се зад глагола. Англичанинът не може да се скрие така. Питам тогава: "Кой е успял повече, който се крие, или който не се крие?" може да се оспори. Ако вземете английското "аз", той се крие зад него. Славяните са по-скромни донякъде. Българите имат много земя, баща му е богат, земя има, всичко има, той напусне баща си, ходи да чука, да работи, иска да стане независим като баща си. Той търси своята независимост там, дето не съществува. Ти ще се освободиш от независимостта на баща си, че никой няма да те види. Ще се опита някой вълк да се освободи от философията на баща си! Може ли да го направи някой? Не мислете, че няма да приличате на баща си, но не мислете, че ще бъдете точно като баща си. И то е невъзможно.

Да дойдем до същественото. Кое е същественото в живота? Това, което съществува в природата. Грозотата са близките предмети; хубавите предмети са далечните. Има друго разрешение. Големите неща отдалече са красиви, отблизо са грозни. Малките неща отблизо са красиви, отдалече са грозни. Малко, красиво нещо отблизо може да го разглеждате. Ако го турите под микроскоп, ще видите чудесно устройство.

Каква беше основната мисъл? Вие се плашите и казвате: "Гладен ще умра!" Какво значи да умре човек? У – МИРА. Отива в мира. Умира значи, човек да влезе в света. Религиозният човек като умре, отива в света, няма го. Религиозният човек отишъл да живее свободно. Момата, докато е религиозна е с висока яка, дрехата ѝ затворена, с дълъг ръкав, всичко закопчано, нищо не се вижда. Като иде в света – голи ръце, ръкавите отрязани, с

деколте. Момъкът като е религиозен, шапката носи право, като иде в света, накриви си шапката. Понапред не носи бастон, в света носи бастон, започва да го върти. Като религиозен не носи фрак, като влезе в света носи фрак. Модата, която хората преживяват, показва психологическото състояние на тяхната мисъл. Наскоро гледах един беден брат с фрак, дали му фрак. Казвам: "Официално облечен".

Грозотата се образува от човешките чувства. Чувствата са майката на грозотата. Хубостта или красотата е качество на бащата, на човешкия ум. Човешкият ум образува красотата на нещата. Красивите неща ги образува умът. Грозните неща ги образува човешкото сърце. Ако ти се подадеш на чувствата си, веднага ще станеш грозен, ще придобиеш тъмна сянка. Наблюдавайте всеки човек, у когото чувствата вземат надмощие, образува се една сянка около неговото лице. Тя произтича от единствения фактор, че чувствата хвърлят сянка. На човешкото лице не може да проникне светлина и се раждат тъмните сенки. Извадете от грозния човек излишните чувства и той ще стане красив. Турете повече чувства и той ще стане грозен. Грозотата е тежка, красотата е ефирна. Грозният човек е много тежък. Красивите хора са тънки, деликатни. Като разглеждаме в този смисъл нещата, един светия никога не може да бъде грозен и ако го претеглите, тежестта му не е голяма. Човек, който е развил своя ум, става красив. В мисълта има нещо хармонично. Тя създава красотата на известни форми. Докато умът ти е силен, той изменя линиите на лицето, изменя линиите на ръката, навсякъде изменя. Умът твори в света, той прави нещата, той създава красотата. Ако искате да бъдете красиви, работете с ума си.

Каква беше темата? – (*Отношение на нервната система към мисълта*). Има положения, които сега трябва да се разрешат. (*Мисълта ли е образувала нервната система, или обратното?*) Мисълта е образувала нервната система. Мисълта съществува преди нервната система. Ние сме още в заблуждение. Едно време мислеха, че трябва жици, за да се предава електричеството, без жици не може. Като напреднаха

в знанието видяха, че трябва известни центрове. Всяка енергия може да се предаде с жици и без жици, през въздуха. Служим си още със стари системи, жици трябва. Един ден ще имаме само центрове. По-напредналите същества могат да изменят тялото си. От вас никой не може да измени тялото си. Има същества, които моделират своите тела, могат да станат веднага невидими, да взимат хиляди форми. Може да сгъсти тялото си, може да вземе каквато форма иска. Един умен човек може да се представи пред вас като едно хубаво плодно дърво, може да се представи като кристал, може да се представи като кон, магаре, може да вземе каквато форма иска. Може да се представи като планински връх. Тогава вие мислите, че е тук. Умният човек, който взема всичките форми, те опитва, колко разбираш. Казваш: "Това е едно магаре." Той те слуша и казва: "Аз съм едно магаре, което те носи, ти си магаре, което яздиш." Кое е по-силно — магарето, което носи, или което язди? Магарето, което носи е по-умно от онова, което язди. Вие виждате магарето, което язди. Веднага вие ще отнесете това за себе си и ще кажете: "Аз, който яздя едно магаре, магаре ли съм?" Ако ти, който яздиш магарето, нямаш почитание и уважение към Бога, не разбираш природата, не си ли магаре, което яздиш друго магаре и което е по-умно от тебе? Магарето знае ли защо е станало магаре? Аз съм ви казвал, една погрешка има магарето. Понеже магарето дало една крива, лоша преценка за жената, затова го яздят. Пита, защо го яздят? Крива преценка дало за първата жена, сега се учи на смирение, изправя своята погрешка. Защо са му пораснали ушите? Обясняват, че от голям зор са пораснали ушите на заека, а на магарето от голяма тъга. Като мислило за жената, пораснали му ушите. От хиляди години магарето изправя своята погрешка. То казва: "Не давайте преценка за онова, което Бог е създал, защото като мене ще ревете." Не си давайте мнението ни за човешкия порядък, ни за Божествения порядък, не давайте погрешна оценка. Магарето първо си отворило устата и като видяло жената, казало: "Красива е!" Като дошла отблизо, казва: "Не е хубава, има господарят има да пати!"

Тогава какъв е смисълът на страданието? Винаги имаме страдание за неща, които са близки на нас. Радостите са за неща далечни. Ако дойдеш близо до огъня, ще ти бъде много горещо; ако се отдалечиш от него, ще ти бъде по-приятно. Имаш страдание – много близо е един предмет. Казвам: Никога не изменяйте разстоянието на нещата, винаги се поставяйте в такова отношение, каквото трябва да бъдете. Сега говоря за завършените процеси, говоря за човешкия ум, за човешкото сърце. Всички неща във физическия свят са символи, това са мотиви. Мъжът и жената в тази фаза не съществуват. Как мислите, идеалният мъж мустаци има ли? Може ли да си представите един ангел с мустаци и брада? Сега навлизаме в друга област. Произходът на мустаците и произходът на брадата, изобщо на космите. Всичко в човека има свой произход, своя психология. Един ден още в началото на училището ще се научите каква е ролята на космите на главата, на веждите, мустаците, брадата, космите на лицето. Доста косми има човек, той още не се е освободил от тях. Космите имат своя причина. Ако при сегашните условия човек рече да изкорени космите да стане съвсем гладък, какво ще стане?

Сега сте заети с мисълта, че вашият живот трябва да бъде добър. Знаете ли произходът на доброто? Какъв е произходът на доброто? Първият човек, който искаше да проучи произходът на доброто, се натъкна на онова дърво, в което бяха събрани доброто и злото. Те бяха на едно място, на едно дърво, в едно семейство. Каза му се: "Никога да не пипаш нито доброто, нито злото!" В живота доброто и злото са свързани. В разумния живот доброто и злото са свързани. Когато човек се научи, какво нещо е доброто и злото, изпъдиха го из рая. Понеже в рая беше дървото на живота, към което сега се стремите, което не сте постигнали, понеже не сте разбрали какво е отношението на доброто и злото. Вие считате зло това, което не е. Вие чувствате нещо неприятно и считате, че това е зло за вас. То е сянка на злото. Злото е едно творческа сила в природата. Онзи принцип, който слиза в природата да твори, той е силното. В злото има повече сила. В доброто има повече мекота. Злото е силно и в

следствие на това, те са съединени. Силата е съединена с мекотата. Вие работите с доброто и злото заедно. Ако речете да отделите доброто от злото, ще се натъкнете на една болест, която е нелечима. При сегашните условия, както хората са създадени, ако се изключат болестите из живота на хората, те ще се натъкнат на много по-голямо зло, отколкото страданието от болестите. Болестите смекчават хората. Разболял се някой, смекчава се. Болестта е като предпазна клапа в човека. Набрала се много излишна пара.

Вземете това голямо наводнение в Америка. Досега близо 700 000 души са без подслон, а може би още да продължи. Водата в ниските места е дошла до 28, 29, 30 метра височина и ще приижда. Цяла Америка е мобилизирана, всичката войска. 35 000 камиона са отишли да помагат. Цели градове са залени, жителите им трябва да ги опразнят, напускат градовете. Водата завлича всичко. Как ще си обясните това? Не само да го обясните, но то е възпитателен процес в света. Такива наводнения в човека периодически стават. То е процес, който подбужда човек да мисли. Испанците воюват помежду си, една революция и в 6 – 7 месеца повече от един милион испанци са избити.

Преди няколко дена чета една статия, учените хора правят статистика за размножаването на малките мушици, малките гъсеници, за размножаването на рибите, на птиците, на млекопитаещите. Както се размножават, ако нямаше нещо да ги обуздава, в десет, дваисет години щяха да създадат цяло нещастие. Казвам, колко хора трябва да живеят на Земята? Колко хора трябва да живеят на Земята, за да бъде Земята мирна? Ако имаш инстинкта на рибите да се размножаваш по 300 хиляди, ти си в неестествено положение. Ако имаш инстинкта на птиците – два пъти в годината да снасяш яйца и да ги мътиш, ти си в неестествен положение. Трябва да изучаваш този закон на размножаването. Всичкото нещастие у човека е в ония неестествени желания за размножаване. Някой иска да бъде голям човек, или иска да бъде художник. Колко картини трябва да нарисува? Той трябва да нарисува една картина, но трябва

да я рисува 10 – 20 години. Една картина е достатъчна. Напиши една книга, но както трябва. Може да е от десет листа, по-малко от десет листа, не пиши. И в музиката, научи една песен, но както трябва и като запееш, мъртвите да оживеят. Сега свирите Бетовен, Моцарт. Хубаво е, но аз другояче гледам. Това, което класиците са писали, то е едно парче. Всичката класическа музика, която е написана, е много дълго парче. Моцарт взел една част, Бетовен взел друга част. Бах, който минава за учител, ходил по планините, за да види как се изразява музиката. Музиката на Бетовен не е като тази на Бах. Нещо класическо, равно има, равновесие, не еднообразие. Той описва хубостта на самия живот. Как човешкият дух се бори с някои неприятности, как ги преодолява? Музика има в човек, който се бори. Музика има в учения, поета, художника, музика има във всички. Навсякъде има музика. Казвам ви: Стремете се към единство! В музиката има единство. Научете се да свирите онова парче на живота, че като го свирите, не да станете музикант, но като засвириш, да измениш своето състояние да измениш своята карма. Свирете на живота. Питате, на кого да свирите. Свирете на живота. Като свириш на умрелите, да оживеят. Кой хора са умрели? – Умрели хора наричам ония, които не мислят. Като дойдеш до човека, да започне да мисли. Индусите изучават това и са намерили, че всичките животни имат своя музика. Те я крият. Като засвириш, те слушат и тигри, и лъвове, всички идват. Всички животни имат по едно свое парче, като го засвири индусът на своята пищялка, те се събират. Всяко неприятно чувство има своя музика. Колкото и да е лоша една неприятност, аз мога да я разиграя. Щом започне да играе, тя си замине. Дойде ти някакво чувство, искаш да биеш някого. То е кобра. Засвири една песен, веднага тази кобра ще се дигне, ще се измени. Тя вече няма да те ухапе, ще те погледне и ще мине като котка. Казва някой: “Що ми трябва да свиря?” Ти ще свириш и не само да бъдеш цигулар, то трябва да учиш. Господ ти дал музика, да знаеш как да се лекуваш. Пей, свири! После тропай музикално. Какво е тропането? (*Учителят тропва с крак ритмично*) Тъпанът в

оркестъра има своето място. Ще кажете: "Това не е класическа музика." Съгласен съм, че не е класическа музика, но това е органическа, това е психическа музика. Вие трябва да проучвате цялата музика, защото тя показва усилията на човешкия дух. Всички умове, свързани в едно, са дошли да дадат нещо на света. Всички музиканти са дали нещо отлично на света. Има още по-хубави работи да се дават. То е началото на нещата. Ще дойдат и други още хиляди хора да работят и в науката и във философията, в поезията, в музиката. Всичко, което е създадено, е хубаво, но не трябва да мислите, че то е последното в света. Не, то е още началото. Вие се радвайте на това, което имате. Ако при сегашния век вие не можете да пеете, ако при сегашния век не можете да свирите, аз съжалявам. Ако при сегашния век вие не можете да бъдете весели, аз съжалявам.

Запример, някой път небето е тъжно. Не че е тъжно небето, но Бог веднага ще изпрати влага, ще направи добро на тревите, след това те ще израснат. Като започнат да се радват тревите и растенията, които израстват, небето се отваря. Те казват: "Много ви благодарим за онова, което ни дадохте!" Що е скръбта? – В скръбта нещо идва отгоре. След като приемеш благословението, което идва отгоре, небето пак се отваря. Благодарите за всичко, което в теб израства. Радвайте се на вашите страдания. Ще кажете: "Как ще се радваме на страданията?" Всички се намирате в това положение.

Един турски паша искал да направи една услуга на едно село във Видинско. Пашата подарил един слон на селото. Като им подарил слона, хората обеднели. 75 килограма ориз на ден трябвало да му купуват и да му дават. Подир 5, 6 години пак минава пашата и пита, как са. Казват: "Много сме доволни от слона!" – "Да ви пратя още един?" Те от единия обедняха, че като дойде още един, 150 килограма ориз на ден да плащат за двата слона. Не че слонът е лош – ако знаеш да го туриш на работа, в двоен размер ще изкара прехраната си. В Индия го турят на работа и плаща.

На вас ви казвам: Вие имате огромно желание – като слон. Ще кажете на пашата, че сте много доволни от слона, той ще

иска да ви даде втори слон. Тогава казвам: При всеки замислен човек има един слон. Щом стане радостен, весел, пашата си е взел слона. Щом видя някой много замислен, казвам: Пашата пратил един слон. Щом стане радостен и весел, казвам: Пашата си взел слона.

Научете се да разбирате малките неща. Научете се да имате начин на разсъждение. Каква песен трябва да пеете на яйцето, за да се излюпи? На коя гама? – На гамата напрежение. До мажор – гама напрежение. Каква песен трябва да свирите на човек, за да го накарате да ходи? – Гамата движение. Сега ще турите правата мисъл. С какво започва гамата движение? Гамата напрежение започва с “до”. Гамата движение започва с “ре”. Третата гама, която ще научи човек да мисли, отде ще започне? – От “ми” ще започне. “Ми” – то може ли да го повишите? (Не). Значи, мисълта е нещо, което слиза. В до мажор вие имате “ми” и “си”, които повишавате само. Другите може да ги повишите и да ги понижите. “Ми” и “си” са изходните врати. “Ми” и “си” са входни врати на гамата. Понеже са входни врати, в коя се влиза и от коя се излиза? “Си” може ли да го повишите? И него не може да го повишите.

И мисълта има своя гама. Човек за да започне да мисли, трябва да има известна гама. Като дойде тази гама, той може да започне да мисли. Всичките мисли се нареждат музикално. Ти ще видиш как са наредени мислите ти. Тогава мислите ще имат външно изражение. Да допуснем, че някой пее много тихо, друг пее много силно. Ако вие пеете силно, кои са съображенията ви и ако пеете тихо, кои са съображенията ви? Вземете един тон да кажем “ми”. (Учителят пее “ми”). Какво означава тонът “ми”? От какво произхожда този тон? Този тон не произхожда от до минор. Когато един тон е много близо, не е ясен. Когато някой тон не е правилен, трябва да го турите там, дето трябва да бъде. Тонът, за да бъде правилен, не трябва да го вземете подолу от границите на дробовете си. Като излезе хармонично от тях, влиза в гърлото. Мисълта трябва да бъде съсредоточена, за да чувстваш хубаво, което излиза пак през дробовете. Като говориш, ти чувстваш, как излиза въздухът и как влиза.

Това, което ви казвам, вие сега не можете да го приложите. Трябва школа, едно предметно учение. Да се приложи сегашната музика, може да се извадят много парчета. Сегашната музика има богат материал за цяла една школа. Известни пасажии може да вземете от Бетовен, от Моцарт, от Шуман. Тия пасажии са основни, както в една реч има основна мисъл, така в музиката има основни пасажии, които са развити. При какви условия може да ги изсвирите? Някой път вие сте разположен, тона може да го вземете правилно, някой път сте неразположен, тонът не е верен. Запример, кой тон може да вземете най-вярно? Някои от вас вземат вярно "сол", някои може да вземете "си", някои може да вземете вярно "до", други – "ре", някои може да вземете "ми", някои може да вземете "фа", някои – "ла". Това са разни състояния. Онзи, който се намира в притеснено положение, в стегнато положение, искрено желае да се освободи от това ограничено състояние, много вярно взема "до". Ония, които искат да вървят напред, "ре" може да взимат правилно. Който мисли правилно, няма крива мисъл, "ми" взема правилно. Който иска да богатеє в света, да стане богат, "фа" взима правилно. Който иска да рисува някаква картина, "сол" взима правилно. Който иска да стане много религиозен, много набожен, "си" взима верно. Това е цяла философия на музиката. Човек, който иска разумно да се освободи от ограничителните условия, взима "до" вярно. *(към един от братята: Иване, вземи един тон, който искаш, но верно!)*

За да бъде ясен един тон, не трябва да има никакво препятствие в чувствата на човека. У гениалните музиканти има един трепет, не страх, но един трепет, едно приятно безпокойство. Щом започнат да свирят, в тях умът и чувствата се сливат и те вдъхновено свирят. В чувствата не трябва да има никакво препятствие, никакво безпокойство, да няма прекъсване, прекъсване на чувствата. Сега ще изучавате много добре музиката, да минете от сегашната музика, от до мажор в музиката на природата. Как да ви предам това? Когато тоновете са правилни, в природата има естествен ключ. Ако правилно произведеш този тон, веднага в природата ще стане промяна.

Когато засвири един цигулар, ако времето е облачно, ще се изясни. Ако пееш известни песни и времето е облачно, веднага ще се изясни. Ако пееш половин час известни песни и е ясно, цялото небе ще се скрие с облаци. И като пееш половин час, небето може да се разясни. Ще кажете: "Може ли това?" – Може, като работиш съответно на природата. Като разбирам нейните закони и постъпя съобразно с нейните закони, ще имам известни последствия. Но кога ще направя това? Запример, отивам на едно място, дето не е валило два месеца. Като ме видят растенията, започват да плачат. Казват: "Измряхме!" Сядам при тях и запявам една песен. Там вече има смисъл моята песен. Ще попея и няма да мине половин час, облаците дойдат и след един – два часа, ще има дъжд. Някъде ида, има много дъжд, че хората се издавили, завлечени ниви. Като ида, може да помогна. Кога ще престане дъждът? Защо дойде потопът? За дисхармоничните състояния и чувства. Потопът дойде да даде почивка на Земята. Кога трябва да пеете? Пеене трябва да има при вашето възпитание и трябва да има едно отражение. Пейте за себе си. Първо пейте за природата, пейте за гората, пейте за тревата, пейте за цветята, пейте за реките. Като погледнеш природата, пей, свири. Има смисъл. Кога ще вършите това? – Не когато сте на работа, но като излезете на екскурзия, отделете част от времето си. Това е за самовъзпитание. Ако дойдат двама цигулари ще има състезание, кой свири по-хубаво. Или ако дойдат двама певци, забелязваме, че единият пее не за самото пеене, но пее за да се покаже, че пее хубаво. Хубавото ядене не е в изобилното масло. Като дойде някой на гости, ще взема хубави ябълки, ще ги измия и ще ги сложа, и ще кажа: "Ето какво е сготвил добрият готвач. Аз съм негов слуга. Когато се науча да готвя като него, тогава ще готвя." Най-добрите сегашни готвачи готвят буламачи. Трябва да идете при плодните дървета и както те са се научили, така и вие да готвите. Те са истински готвачи. Ще сготвите, както те готвят, а не като сега – препържат лука, турят много масло, сол, пипер, какво ли не. Тук преди няколко деня ми донесоха едно ядене с толкова черен пипер, че то е цяр за кашлица. Като взех две – три хапки, изпотих се.

Аз сега говорих повече от един час. Понеже е определено един час, ще ни глобят за светлината, която сме изхарчили повече. Вие ли ще платите, или аз да платя глобата? Салонът е нает за един час, прескочихме половин час.

Станете!

Някой път ще наемем салона не за един час, не за два, но за три часа. Три часа са необходими за едно положение, за една философия, която може да има приложение.

За да излезем от това положение, има известни правила. Трябва да си излезе навън. Някои от вас кашлят, някои от вас боледуват, някои от вас са неразположени, някои от вас са обезсърчени, но трябва да се живее. Това е резултат. Хиляди години са минали, какво трябва да се прави? От къща, която гори, трябва да се излезе навън. Когато дойде наводнение, трябва да се излезе вън. Сега какво трябва да се прави? Всеки човек трябва да се тури на своето място. Вие още не сте на своите места. Трябва да дойде някой голям майстор, да ви тури на мястото, че никой да не ви бута. Сега ви турят на едно място, на второ, на трето, търкалят ви. Тогава къде е вашето място? Големият майстор трябва да дойде.

Имате седем тона, но като дойде гениалният майстор от съчетанието на тия тонове, ще вземе четвъртини, половин, цели ноти, ще вземе шестнайсетини, тридесет и втори, ще тури украшения и ще направи хубава песен. Украшенията много мъчно се свирят. Казвам: В човешката мисъл се изисква много голяма музика. Човек като говори да не се смущава, защото всички хора еднакво мислят, еднакво чувстват, няма да има никакъв спор. Дайте на всички хора хубаво ядене и няма да има никакъв спор. Дайте на всички хора хубаво ядене, всеки ще те обича, всеки ще е зает със своята паница. Дайте на едни хубаво ядене, на други – лошо, веднага спор има. Едните ще кажат: “Този буламач яде ли се?” Дайте на всички едно хубаво ядене, ще има хармония, ще се чува само тракане на лъжиците. Сега на всички ви трябва хубаво ядене.

Ние сме общество, дето има различни мнения. Стомахът има един възглед, дробовете имат мнение, мускулите, костите,

клетките. Някой път в тебе се заражда желание, казваш, че ти се яде кисело зеле, кисело мляко, баница, после вино ти се пие, ракия — какви ли не желаниа. Това са атавистични неща, които човек унаследил. Човек трябва да пие, но вода, тази вода не е такава, каквото той иска. В големите градове де ще намери хубава вода? Тук, в София, водата е по-хубава, но другаде такава вода не може да се намери. Вие сте в гостилница, дето готвачът готви по своему и вие сте недоволни от неговото ядене. Готвачът казва: "Готвя само за себе си, за вас не може да готвя." Отидеш в гостилницата, ако намериш нещо за ядене, ще ядеш, ако няма — ще излезеш навън. Вие всички се приготвяте, за какво се приготвяте? Някои се готвите за поети. Какво ще пишете? — Поезия. Някои се готвите за художници, ще рисувате. Някои се готвите за учени. Коя област ще вземете, от ботаниката, от зоологията, от биологията? Какво ще пише за биологията? Той трябва да представи първичните форми, с които животът е започнал. Тази първоначална форма е много красива. С нея може да започне. Човек отпосле е погрознял. Грозотата иде, че отблизо сте дошли. Ние сме дошли от близо до живота и не сме в хармония с живота. Сега се изисква хармония със самия живот.

Вземете младостта и старостта. Младостта е влизане в живота, старостта е излизане от живота навън. Влиза малкото, излиза голямото. Ражда се малкото, умира голямото. Умният човек е малък, не умира. Човек и да умре, малките клетки не умират. Всичките клетки живеят самостоятелно. Човек е организация между клетките. Руши се организацията, тогава казваме, че смъртта наставя. Трябва да разбирате правата на клетките. Първо ще разбирате правата на вашето сърце, правата на вашия ум, ще разбирате правата на вашата душа и ще разбирате правата на вашия дух. Това са четири неща. На сърцето ще дадете право и на душата ще дадете право. Вие, който давате, кой сте? Казвам: духът е вън от вас, душата е вън от вас, сърцето е вън от вас и умът е вън от вас. Вие какво сте? Ще дадете право на духа да мине през вас и сърцето да мине през вас. Вие сте проводници. Какво сте вие всъщност? Вие

сте едно малко дете в люлка. Дойде баща ви, помилва ви и ви даде нещо. Дойде майка ви и тя ви помилва, и тя ви даде нещо. Дойде брат ви и той ви помилва и ви даде нещо, и сестра ви ви помилва. Ти си малкият син на баща си и майка си, ти си най-малкият брат на братата и сестрата. Майка ти, баща ти, брат ти, сестра ти, няма да те посрещнат по един и същ начин. Баща ти и майка ти са твои родители. Сърцето представя вашата сестра, умът е вашият брат, душата е вашата майка и духът е вашият баща. Вие сте малкото братче, което сега е родено и което се нуждае. Ще дадете право на всеки. Майка ви ще ви подхвърли, ще дадете право на нея. Баща ви ще ви хване и ще ви подхвърли, и на него ще дадете право. Брат ви ще ви вземе от люлката, сестра ви ще ви вземе — на всички ще дадете право. Те си играят, те се забавляват с вас. Ще дадете право да се забавляват, ще бъдете доволни от тяхното забавление. Вашият дух, вашата душа, вашият ум и вашето сърце се забавляват с вас, вие сте деца и ще бъдете доволни от начина, по който те се забавляват.

Само светлият път на мъдростта води към истината. В истината е скрит животът.

16 година

9 лекция на младежкия окултен клас от Учителя на

29 януари 1937 год. 5 часа сутринта, петък

Изгрев — София

ЕСТЕСВЕНА ХЛАДИНА И ТОПЛИНА

“Отче наш”

Пишете върху темата: *“Силата на човешката мисъл”*

Имате ли зададена тема? — Не.

Кокошото яйце има ли сила? Кой неща имат сила? Яйцето след като се излюпи, придобива силата си, започва да расте. Може ли да има богатство там, дето няма мисъл? Може ли да има здраве там, дето няма живот? Тия изречения и думи са като камъни, които трябва да се поставят на своето място. Ако нещо не се постави на мястото, то остава неразбрано. Вземете две противоположни неща: водата, която е мека по естество, откъде добива своята твърдост при студа? Водата е мека, щом стане студено, тя се втвърдява. Откъде добива твърдостта? Сгъстява ли се водата? Знаем, че когато телата замръзват, те се свиват, а водата когато замръзва се разширява, а при това се втвърдява. Откъде произтича твърдостта и? Защо ледът при слънчевата светлина и топлина се стопява, се смекчава? Откъде иде мекотата на леда? Значи студът е твърд, топлината е мека. Следователно, студът придава твърдост на водата, а пък топлината придава мекота.

Заример, защо циментът, щом го размесят с вода, след известно време се втвърдява? Най-първо той е прах, като се тури водата се размеква, става на каша, щом се изпари водата, той се втвърдява. Откъде се взема това сцепление на цимента? Вие сте доста учени хора в сравнение с миналото. Учени хора сте, но често разбърквате цимент с вода, туряте вашите крака в тази каша и те циментират. Често се циментират вашите мисли, циментират се вашите чувства. Казваш, че усещаш нещо кораво в себе си. Направил си някакъв опит, който не е научен. Човешките чувства може да се втвърдят така, както водата се втвърдява и може да омекнат, както ледът омеква. Човешките мисли може да се втвърдят и може да омекнат.

Всички неща първоначално са били меки. Сега имаме

твърда материя, но първоначално твърдата материя е била течна. Всички предмети били течни, не са били твърди. Няма да се спирам върху твърдостта.

Тогава ще ви дам друг въпрос: кое е онова, което образува мъглата? Защо някой път мъглата падне на земята, не се дига, седи на земята. Научно как обясняват образуването на мъглата? Защо парата се вдига нагоре? Парата е въздухообразна, по-лека е от въздуха и не се дига нагоре. Защо не се дига нагоре, но седи мъглата по земята? Някой път изведнъж се дигне. Като се дигне, иде някъде, образува пластове и засени Слънцето, образува облаци и скрие Слънцето. Парата образува две противоположни неща. Когато електричеството горе е отрицателно и долу е отрицателно, двете сили се отблъскват. Двете еднородни електричества се отблъскват и то държи частиците на земята. Когато горе стане отрицателно, а долу положително, те се привличат и положителното електричество завлича всичките капки в пространството горе. Тогава как ще обясните ясното време? Значи щом във вас има мъгла, законът е същият както в природата. Щом в човешките мисли и чувства има мъгла, тогава електричеството горе и долу е еднакво и се отблъсква. Тогава между вашите мисли няма хармония. Щом има противоположни течения, ще има мъгла. Щом няма противоположност във вас, веднага ще се яви ясно време. Тогава приложете: за да отмахнеш едно тягостно състояние в себе си, трябва да измениш полюсите на живота. Ако два полюса се привличат, те имат различно електричество. Да кажем два полюса са близо. Казваме, че северният и южният полюс се привличат. Но във всяка частица, във всяка молекула има северен и южен полюс. Те нали са много близо. В един атом има северен полюс и южен полюс. Тия полюси колкото да са далеч, няма никакво пространство между тях. От северния полюс на Земята, за да идете до южния, трябва да пътувате много дълго, ще минете през екватора. Във всяка частица силите са поляризирани, тя има два полюса и те имат същите свойства както и Земята.

Превеждам този физически закон. Мъглата се застояла във

вашия двор. Може да поляризираме горе електричеството и за половин час мъглата ще се дигне. Една дума да кажеш и мъглата ще се дигне, но трябва да знаеш какво да кажеш.

Има един анекдот. Някой искал да има силата, да плаши дявола в света. Казал му, че да се научи на този закон, трябва да се ожени. Трябва да намери някоя хубава мома и да се ожени, тогава ще придобие тази сила. И действително, намерил една хубава мома, оженил се за нея. Тя започнала така да го изтезава, че той се чудил какво да прави. Един ден, за да се освободи от нея, поизлъгал я и тя отишла до кладенеца. Той я бутнал и тя паднала вътре. Казва си: "Освободих се от нея." След половин час гледа дяволът излиза от кладенеца побелял. Пита го: "Защо бягаш?" Казва: "Влезе една жена и половин час не можах да я търпя." Казва му: "Когато искаш да не се караш, ще кажеш: 'Жена ми иде.'" Разболял се някой – жена ми иде. Където ходиш, ще казваш: жена ми иде. И всичко ще се урежда. Вие ще кажете: "Колко лоши са жените, за половин час му побеля главата." Въпросът не е там. Този човек не е познавал скритите сили в жена си. Защо го е биела? – Защото не е бил способен да я разбере. Някой учител казва на ученика: "Тъпак! Учителят като работи със способния ученик, приятно му е, има поощрение.

Понякога вие се възмущавате, но и природата някой път си възмущава от вашето невежество. Вие роптаете и казвате: "Защо животът е така устроен, защо е така в природата." Това не е философски въпрос. Защо така е направен светът, този въпрос няма приложение. Една машина е направена. Защо е направена тази машина? Оставете въпроса, защо е така направена, но вижте нейното приложение. Ти казваш: "Защо са два крака, този ход не е така устойчив." Колко крака искаш? Първо, не е практично да имаш повече крака, например да имаш сто крака. Ще ти трябват 50 чифта обуца, ако са по 500 лева, или по 300 лева, дори и по сто лева да са, ще струват 10 хиляди лева. При сегашните условия това не е практично. От чисто икономично гледище по-практично е да имаш два крака. Ще дадеш 200 лева, ще вземеш едни обуца. Някои същества имат по десет, по осем,

по шест крака. Това показва опити на природата. Тя имала причини, че поставила толкова крака на някои същества. Да не се спираме какви причини е имала.

Щом мисълта ти не работи, мъгла има в тебе, значи има противоположни сили, които се отблъскват. Човек не е напълно поляризиран. Между ума ти и сърцето ти няма съгласие. Щом няма съгласие и умът е положителен, и сърцето е положително. Щом умът и сърцето са положителни, винаги се раждат мъгли. Тогава не знаеш какво да направиш и отлагаш, отлагаш, отлагаш. Как бихте приложили закона? Направете опит, мъглата може ли да се дигне отвън? За да стоплим този салон, колко време взима? С тия печки, за да го стоплим, взима 8 часа.

Имате числото 100. Представете си, че това са сто лотарийни билета. Единият от тях печели. Ако тия билети ги турите в една торба, може ли да кажете след колко бъркания ще извадите билета, който печели? Да кажем, че номер 50 печели, възможно е при първото бъркане да го извадите, а може и след 50 бъркания, а може след 1, 2, 3, 4, но непременно след стотното бъркане ще извадите оня билет, който печели. Може ли да предскажете на кое бъркане ще извадите билета, който печели? Бръкнете веднъж, виждате, че не е числото 50, което печели. От какво зависи кой билет да извадите? Една нова теория ще ви кажа. Всяко число има свое напрежение, има свой магнетизъм, има свое електричество. Следователно, ако знаеш кой номер печелиш, ако туриш този магнетизъм в ръката си и бръкнеш в торбата, ще привлечеш туй число и ще извадиш този билет. То ще се привлече тъй както се привличат железните стърготини към магнита. Ако разбираш силата на този номер, проектирай ръката си и ще излезе този номер. Ако не проектираш и не бръкнеш, няма да излезе. Такъв закон има в окултната наука. За каквото човек мисли, става. Това, което мислиш, има сила и тази сила може да излезе през теб навън, да стане. Сега се обяснява закона. Някой казва: Аз мисля. Но тази мисъл трябва да роди нещо. Ако ти мислено вземеш едно кило жито от хамбара и го посееш на нивата, какво ще придобиеш?

Нещо, което искаш да реализираш, ти мислиш за него, после ще почувстваш, че трябва да го направиш. Ако извадиш житото и го посееш на нивата, то ще бъде мисъл, чувстване и действие и тогава житото ще даде своя плод. То е реализиране. Не само трябва да мислиш за житото, но трябва да направиш нещо.

Друго противоречие, което може да се яви, е следното: едно семе е паднало много плитко, едва е покрито с половин см пръст, друго е покрито с повече, по-дълбоко е паднало. Покритото с малко пръст по-скоро израства, но понеже няма дълбоки корени, като дойде студът, измръзва. Като изникне по-рано, попари го сланата. Онова, което изниква по-късно, изниква навреме. Някой път се случва обратното, онези, които са дълбоко заровени, изгниват, не може да пораснат. Има едно средно положение, нито много дълбоко, нито много плитко. Тогава ще пренесем: нито плитко трябва да сееш, нито много дълбоко. Вие как се учите да ядете? Колко хляб откъсвате и туряте в устата? Вие почти знаете този закон. Някой път откъсвате голяма хапка, туряте я в устата – всички имате такава опитност, едва можете да си отворите устата и да обърнете езика да сдъвчете хапката. Не е потребно да туряте големи комати в устата. Може хапката да е съвсем малка. Същият закон е и за стомаха. И в стомаха турите повече храна, отколкото трябва, той не може да работи. Ще туриш толкова храна, колкото можеш да сдъвчиш. Онова положение, при което може да мислиш, онова положение, при което може да чувстваш, онова положение, при което може да действуваш, това са нормални състояния, които не ги изменяйте. Някой път имаш някаква мисъл, искаш нещо грандиозно. Какво ще направиш с една грандиозна мисъл?

Да допуснем, че вие може да напишете една книга и да обясните, как е създаден светът. Теоретически как ще го направите? Вземете кой да е морски охлюв и вие ще видите как е създаден светът. Той има табела на гърба си. Гърбът на охлюва показва как е създаден светът. Защо охлювите направиха тия движения. Те разбират, искат да покажат на хората как е създаден светът. И когато се образува вихрушка и тя се върти

нагоре, показва как е създаден светът.

Тогава може да се зароди въпросът: Вихрушката мисли ли? Аз въртя този молив. Мисли ли моливът, като се върти? Ръката мисли ли, като се върти? Движението показва, че зад него има една сила, самото движение не мисли, но друго същество мисли. Вихрушката, която се върти, има една мисъл, която е образувала. Не е произволно нейното движение. Има една мисъл, която е образувала това движение. Следователно, всяко механично движение в света се дължи на една разумност, която зад движението. Да допуснем един прост пример. Ако в тази печка турите дърва за горене, или ако турите хубави въглища, които образуват силно горене, топлината еднаква ли ще бъде?

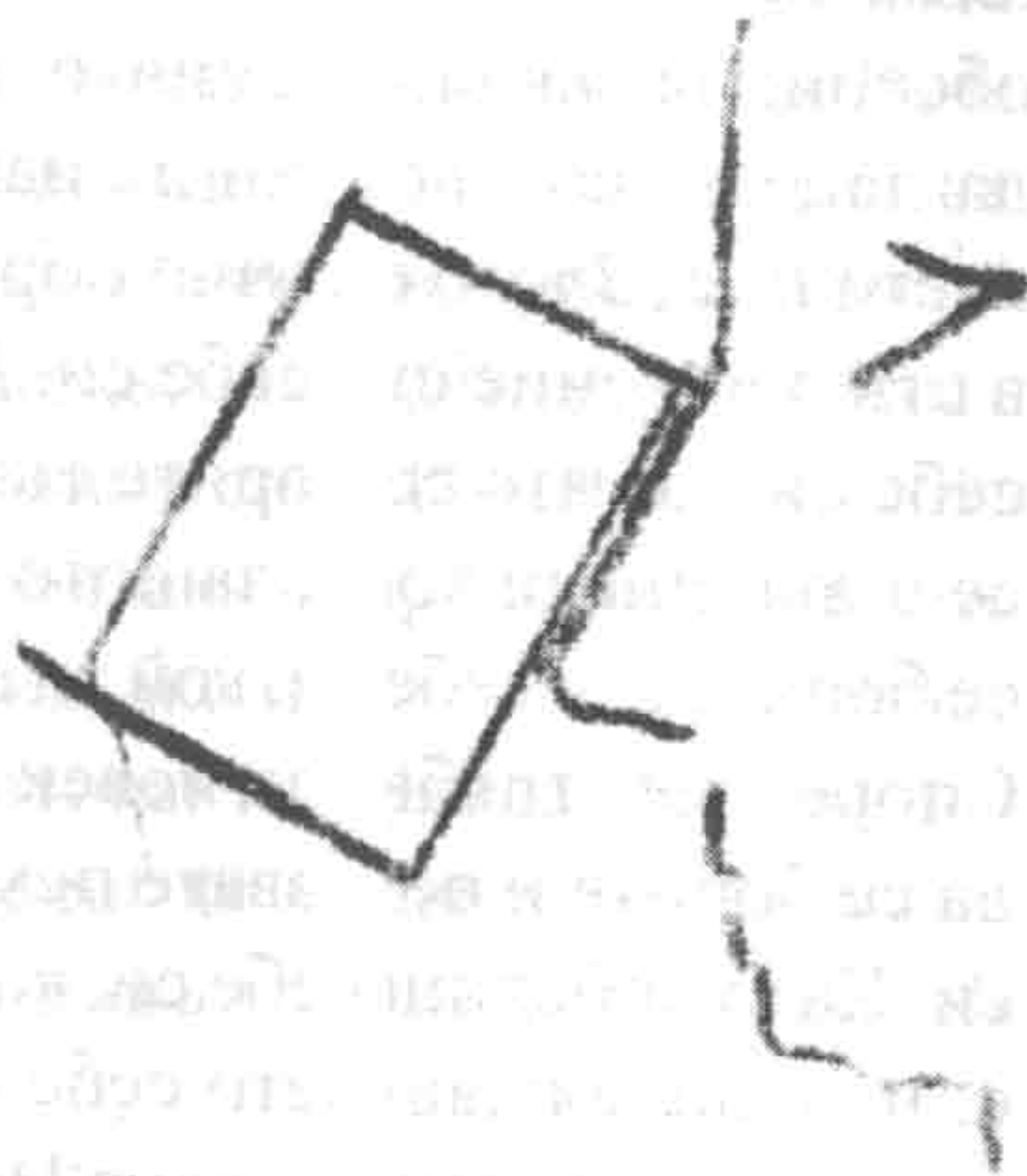
Често с вашите желания произвеждате много ваши страдания. Причината не е самото желание. Но някои ваши желания са толкова интензивни, развиват енергия, сила, която не знаете как да я употребите. След това имате неразположение. С едно твое желание ти си предизвикал енергия, която не знаеш къде да туриш. Да кажем при сегашното устройство на София, вие отидете и нямате нито пет пари. Взели сте билет от лотарията и ви казват, че този билет печели един милион лева. Ако вземете този милион и всички знаят, че имате толкова пари, при сегашните условия, както има апаши, ще можете ли да донесете вечерно време тия пари до Изгрева? Може да ви причакат 10-20-30-40 души. Вие ще ги привлечете цял кошер. Спри се с една тава мед при един кошер, всички пчели ще се нанижат, ще дойдат да вземат мед. След колко време ще напуснат тавата? Като усетят, че няма нищо в тавата. Веднъж имах един опит. Оставил съм една пита мед горе в стаята и съм забравил прозореца отворен. Като влизам в стаята, пълна с пчели. Чудя се, откъде дошли тези пчели. Търся причината. Около 700-800 пчели бръмчат в стаята. Виждам, че причината е питата мед. Медът ги е привлякъл. Влязла една, съобщила на другите и всички намерили стаята. Не оставяйте вашия мед открит. Пчелите ще дойдат.

При изучаването на живота, имате повърхностни знания. Вие знаете много работи, учили сте теоретически, как да

съедините водород и кислород. Направете опит. Или теоретически може да сте изучавали как се образуват тия циментени изделия, но да ги направите е трудно. Всяко изкуство изисква време, за да се приложи. Окултната наука и тя иска приложение. Много знание трябва, не само приложение. Често ви говоря да употребите музиката. Но как ще употребите музиката? Трябва да знаеш кои тонове да вземеш и колко време да държиш в една песен. Трябва да знаеш да започнеш с до и колко време трябва да дадеш на до-то, четвъртина, осмина, шеснайстина или трийсет и вторина. Тия тонове, като се съединят по различен начин, ще произведат известен ефект. Ако всички тонове вземете равномерно да кажем все половини ги вземете, какво ще добиете?

През идната седмица направете един опит. Ако имате неразположение, постарайте се в 15 минути да го смените. Извадете часовника и 15 минути да измените състоянието. Всичко, каквото ви дойде на ум, каквото знаете, направете, но в 15 минути да го смените. Вижте това неприятно състояние, което имате, дали може да го измените. Приложете всичко, каквото знаете, каквато философия имате, всичко приложете. Да кажем рагневил си се, искаш да кажеш нещо, иде ти състояние да се караш, изведнъж измени това състояние разумно. Не само не се караш, но приятелски да смениш състоянието. Защото ти се караш, ти се подхлъзваш, ти слизаш надолу; като дойде приятелски да говориш, ти се качваш нагоре. Като отиваме нагоре, ние мислим. Като се хлъзгаме, ние искаме да се хванем някъде. Като слизаш, може да се хлоснеш някъде. Като слиза човек, не мисли, той само чувства. Казва, това ще направя, онова ще направя, пък той нищо не може да направи. Какво може да направите за 15 минути. Какво може да направи светлината за 15 минути? Тя почти ще иде до Слънцето и ще се върне. Едно отиване до Слънцето и връщане – два пъти ще измине този път. Тя ще измине едно разстояние от 92 милиона мили два пъти, значи 184 милиона мили, или 300 милиона километра. За колко години човек ще изходи това пространство? Колко хиляди години му трябват?

Понеже египтяните разбираха от геометрия, тяхното рисуване е геометрическо. Те не са рисували перспективно, затова са рисували така. Ъгълът между челото и линията на носа означава нещо. Какво означава този ъгъл? Той е почти ъгълът, с който човек насочва своя поглед. Някой път е хубаво човек да си тури пръста в началото на носа между веждите. Хубаво е човек да се концентрира. Разсеяните да турат пръста на върха на носа и да мислят малко.



Ще се концентрираш, ще събереш мислите си. Искаш да съсредоточиш ума си, тури пръста си в началото на носа между очите. Човек трябва да направи едно движение, за да стане обмяна. Ръцете са крайно мощна сила. Те са два полюса. В дясната ръка е положителната сила, в лявата е отрицателната. Следователно, като събереш ръцете между тия сили се образува течение. Някой път седиш и ръцете са отстрани надолу. Тогава си във връзка със земята. Или поставим краката си близо един до друг и ръцете отстрани. Във всяко движение се образуват известни течения. Когато седиш, как си държиш краката? Това са различни състояния. Войниците как си поставят краката? Защо войниците не държат краката си отворени, но с допрени пети, затворени. Те са готови да тръгнат веднага.

Състоянията, които сега имате, радост, скръб, неразположение, ще бъдат една научна област за изследване. Вие имате много работи да се занимавате. Природата ви е дала цяло богатство, с което да се занимавате. Скръбта това е голямо богатство, това са израсли трънци и ако не знаеш, откъде да минеш, ще се изподереш. Има бодили, отровни змии, зверове. Скръбта е нещо необработено. Скръбта е енергия, която трябва да се обработи. Радостта е обработена енергия. Изработил е нещо от радостта. И любовта е обработена енергия. Злото е необработена енергия. В любовта има вътрешен закон, в злото

няма никакъв закон. Злото има стремеж да се разшири, да обсеби, да завладее всичко. Любовта има стремеж да подига, да даде живот, всички да направи съпричастници на доброто, което има. Злото е точно обратният процес. Някой път ние сме в стълкновение със себе си. Да кажем, някой път се борите със себе си. Когато се борите със себе си, с кого се борите? Бориш се с външните хора, защото някой ти направил пакост. Когато се борите със себе си, кой ти е направил пакост, с кого се борите? Според вас, трябва ли човек да се бори със себе си? Няма какво да се борите и показвате пехливанлък. Да не побеждавате себе си. Като победиш себе си, какво ще спечелиш? – Нищо. Казано е, не в побеждаването себе си, но в познаването на себе си. В познанието законът е друг. Познавай всички възможности, които са скрити в твоето естество.

Каква е основната мисъл сега? Каква мисъл остава у вас? Какво разбрахте? Нали хвърляме мрежата в морето и хванахме риба. Ще прегледаме, кои ще оставим и кои ще хвърлим. Ще вземем тези, които пари струват, другите, които нищо не струват, ще ги върнем в морето. Онова, което пари струва, то е печалбата на рибаря. Да кажем, че сутрин имаш желание да станеш, да идеш на работа. Събуждаш се на леглото, но не ти се става. Или не ти се яде, имаш неразположение, какво трябва да правиш? Като се събудиш, не ти се става от леглото, какво трябва да правиш? Ако станеш от леглото, свалиш си краката долу, не искаш да се облечеш. Казваш: "Да мисля." Какво ще мислиш на леглото? Събудиш се, не си облечен, размишляваш. Питам: колко време човек като се събуди, трябва да размишлява в леглото? Вие как се събуждате? Събуди се човек, обърне се на лявата страна, на дясната страна и пак заспи. Някой път, като се събуди, легне на гърба си, на крема си. Щом се събудиш и искаш да ставаш, какво трябва да бъде положението ти. Трябва ли да седиш на леглото си и да мислиш, или трябва да станеш, да оправиш леглото си, да се облечеш, да се измиеш и да започнеш работа? Вие не може да си дадете мнението, понеже всички имате разни навици. Всеки има начин на ставане, но този ваш начин не е меродавен. Събуждането и ставането на човека не е меродавно, то е специфично за него. Когато човек

се разболее, като се събуди, казва: "боли ме кракът." Първо ще обърне внимание, че го боли кракът. Казва: "Не мога да мръдна, не мога да стана." Ако не ме боли кракът, ще стана. Някой път го боли главата, казва: "Ако не ме боли главата, щях да стана." Който няма болка, казва: нямам какво да работя. Той няма никаква мисъл, няма обект в мисловния свят. Някой казва: "За кого да го направя? Какво ще придобия, ако направя това?" Мене често ми казват: "Какво ще придобия, ако пея?" Ти и да пееш и да не пееш, ще работиш, ама работи както трябва. Ти пей, но хубаво пей. Ти не може да се откажеш да дишаш, но научи се да пееш, въздухът като излиза навън поне го изкарвай музикално.

Сега ще ви наведе на следното: Бързото дишане е слабост. Бавно трябва да дишате. Всяка вдишка трябва да бъде отмерена. Когато дишаш бързо, или когато дишаш на пресекулки, е анормално дишане. Дишането трябва да върви музикално. Научи се да пееш хубаво, понеже пеенето е норма на здравето. Докато си склонен да пееш, ти придобиваш отвън. Докато пеенето е в мислите, в чувствата и постъпките, ти си здрав. Щом престанеш да мислиш за музика, ти си болен. Щом не ти се пее, ти имаш симптоми, имаш признаци на някаква болест. Докато искаш да пееш в мисълта си, ти си здрав. Щом в тебе изчезне желанието да пееш, няма да се мине ден, два, три, месец, и болестта ще се прояви. Не ѝ давай място, попей на болестта си. Не оставяй цимента да се втвърди около краката ти. Никога не оставяй едно желание, или една мисъл, което може да се циментира. Едно лошо разположение е цимент. Ти се освободи, колкото се може по-скоро. Докато е в течно състояние, освободи се от него. Как ще се освободиш? Да ви кажа. Аз не съм работил с цимент, наливай вода в цимента да се размеква, разреждай го, да не може да се втвърди. Наливай вода, разбърквай, наливай, разбърквай. Какво ще стане с цимента? Ще изгуби свойството да се втвърди. Имаш желание, което може да се втвърди. Тури вода, бъркай, тури вода, бъркай, не туряй повече цимент. Ако туриш цимент, работата е лоша. Разбърквай, разбърквай, докато се освободиш, докато желанието изгуби своята специална сила. Не позволявай да се втвърдява. Щом позволиш да стане

сцепление, тогава ще работиш с чукове, ще трябва да трошиш, да чукаш, ще имаш болка. Докато отчупиш от мястото, ще бутнеш дето не трябва.

Да кажем, дойде във вас едно желание на безверие. Как ще го лекувате? Лъжливо понятие е, че си се обезверил. Ти си се обезверил в нещо, но вярваш в друго нещо. Тогава дръж ума си само в онова, което вярваш и не мисли за онова, в което не вярваш. То е частичен процес. Казва: "Аз не вярвам в това." Но вярваш в друго. Някой мост е слабо направен, не може са вярваш в него, но има хиляди мостове в света, които са хубаво направени. Понеже един мост не е направен хубаво, от един случай не може да не вярваш във всички мостове. Другите мостове са добре направени, всички са здрави. Мислим, че всеки човек е умен. Всеки човек, който се е родил на земята така, както сегашните хора, който мисли така, както сегашните хора, непременно той е умен. Всеки, който престане да мисли, не е умен. Казваме, че както сме родени, възпитани и както живеем, е достатъчно. Не обръщаме внимание на живота, както трябва. Наблюдавали ли сте живота си, писали ли сте дневници, де са вашите дневници, откак се е появило вашето съзнание, какво е било вашето състояние? По три пъти на ден да сте записвали, сутрин като станете, какво е било вашето състояние на обед и вечер. Не знаая, може някои от вас да имат такъв дневник. Някои неща са оставени в ума ви, но много неща сте забравили. Хубаво е да имате дневник, в каква посока се е движила мисълта ви, или да имате дневник, като си влязъл в училище, от отделенията, прогимназията, гимназията, университета, като погледнеш, ще имаш цяла статистика.

Ние сега се спираме на ред положения, които са резултат на миналото. Разтревожим се някой път за някоя лоша дума, казана в миналото. Всичко, което ни тревожи, е все от миналото: онова, което ни радва е от бъдещето. Ние очакваме от бъдещето. Бъдещето са умните хора, миналото са лошите хора. Миналото е отзад, бъдещето е напред. Миналото е юг, бъдещето е север. Нещата от миналото, тури ги на юг. Затова южната страна на земята е по-тежка. Големите главоболия, които земята имала, ги пренесла от север на юг. Казват, че по-рано оста била

перпендикулярна. Ако оста била перпендикулярна, какво показва? Показва, че южният полюс е по-тежък. Земята първоначално била хоризонтална към нейната орбита, после започнала постепенно да се издига и сега от хоризонтално положение дошла до 23 градуса. Тя постоянно се издига. Колко ѝ остава още до перпендикулярното положение? – 23 градуса. Като се издигне още 23 градуса, ще има отвесно положение. Тогава ще имаме човек, на когото главата е горе. Южният полюс са краката на човека, северният полюс е главата. Човек сега върви настрана и е с наведена глава. (*Учителят върви наведен наляво с глава, наведена наляво*). Така върви Земята. Тя ще се изправи, ще върви по орбитата си. Слънцето иска да я изправи. Земята е гърбава, наведена е. То ѝ казва: "Изправи се, искам хубава да бъдеш." Погрешката на Земята е, че върви малко наведена. Слънцето казва: "Ще се въртиш, ти не знаеш как да ходиш." Нашата Земя още не се е научила как да ходи. Месечината и тя се научила от майка си, върти се като змия, ту насам, ту натам. Мъчно е да се движи право. Окултната наука ще постави Земята в нейното първично състояние. На земната ос се дължи, дето и ние не можем да ходим, както трябва. Като се изправи земната ос, и ние ще се изправим. Тя ходи наведена и ние ходим наведени. Много мъчно е да ходим прави.

Привеждал съм един пример в беседите. Един американски епископ в своя район имал около петстотин души пастири, който имал обичай да си държи главата, наведена наляво. Всички пастири, по подражание на епископа, носили главата си наведена наляво. Затова сега ще мислите повече за Слънцето, отколкото Земята. Щом мислите за Земята, веднага ще се отклоните. Щом мислиш за Земята, веднага ще се наведеш 23 градуса. Щом мислиш за Слънцето, ще се измени твоето състояние. Като мислиш за Земята, още нищо не е разрешено. Тя не е разрешила най-важните въпроси. Какво е разрешила Земята? Тя накарала всички същества, които живеят на нея да дойдат. Като видяла, че много се размножават, тя ги мори.

Земята привлича на онзи българин от анекдота, в който се разправя, че като се оженил, нямал деца, пък много искал да има деца. Молил се и един ден се разгневил и казал: Като нямам

деца, защо ще живея. Имал крина пълна с жито, че я хвърлил. Като изхвъркнали зърната от крината, се пръснали и всички станали на деца. Като завикали всичките, той се видял в чудо. Той си казал: "Тия деца ще ми изядат ушите, хиляди деца, какво ще ги правя." Взел едно дърво и започнал да ги убива. Едно дете се скрило и започнало да моли: "Не ме убивай, татко!"

Не размножавайте вашите желания, защото ще започнете да ги убивате. На този анекдот не разбирате смисъла му. Ние размножаваме нашите желания, но те искат храна. От многото желания ги ставаш разсеян. Не върви толкова деца, ще изядат всичко, ще им станеш роб. Божественото е в хармоничното, то не е безразборно, както сега го подразбирате. Всеки трябва да има възможност, има разлика в интересите. За Бога, за природата, всички интереси не са еднакво важни. Всеки трябва да расте, да работи. Човек не е дошъл на Земята само за себе си. Казвам, това е един много сериозен въпрос. Някой път вие разисквате, за кого човек трябва да живее и как трябва да живее. Запример мислите, че каквото човек мисли може да го направи. Ако съм на вашето място, ето какво ще направя. Първо ще посея сто стърка жито. Едно семе, посято по обикновения начин колко дава? Да кажем, че дава 30, 40, 50, 100, 150 до 250 може да даде едно житено зърно, един клас. Може да съсредоточа ума си и с моята мисъл 60-те да го направя на 90, да го направя 120. Това е човешката мисъл. Понякога вие искате да подобрите вашата памет. Да се подобри паметта зависи от човешката мисъл. Ако имате хубава, хармонична мисъл, непременно паметта сама по себе си ще стане по-силна. Ако мисълта не е хармонична, паметта ще бъде слаба. При слабата памет има нахлуване на повече чувствания. Магнетизмът донася повече обекти в човешкия ум, за каквото ще мислиш по-напред, не мисли само за едно нещо. Най-правилно е само за едно да мислиш. В един момент само за едно можеш да мислиш, не може да мислиш за две, три, четири неща. То е нормалното. Един момент за едно, после за друго ще мислиш. В един момент за две неща няма да мислиш.

Като се обезсърчиш, защо не се попиташ, какво ще ти даде обезсърчението. Разсърдиш се, какво ще ти даде сръдната?

Съмняваш се, какво ще ти даде съмнението? Ако не вървят работите ти, попитай се, защо не ти вървят работите. При големия студ работите не вървят. На Земята има едно състояние, при което работите вървят. Има една естествена хладина, при която работите вървят; има друга естествена хладина, при която работите не вървят. Има една естествена топлина, при която работите вървят; има естествена топлина, при която работите не вървят. Това са специфични неща, наричаме ги естествена хладина и естествена топлина. Тази естествена хладина наричаме здраве, здравословно състояние.

Основната мисъл коя е? Ще ви дам едно правило, приложете го за една седмица. Като се храниш, дойде желание още да ядеш, прекрати яденето. Спри се, не яж повече. Направете опит и ще видите какви резултати ще имате. Колкото и да е сладко яденето, има мярка. Като дойде раздвояването, спри, нито хапка повече не взимай. Ако не спреш, ще преядеш. Природата дава ти едно желание, не чакай да вземеш повече. Таман си решил да спреш, донесат някой сладкиш и си речеш: Да си хапна. Не хапвай повече. Нека други да го ядат. Ако ви дам хубава ябълка, която тежи 50 грама и хубав хляб вие ги изядете и след това ви донесат баница. Трябва ли да ядете баницата след хубавия хляб и ябълката? От хляба и ябълката няма по-хубаво ядене. Баницата е една залъгалка. Ако нямаш хляб и ябълка, яж баница, но щом си ял ябълка и хляб, не яж баница.

Като изучавате окултната наука, идете да видите как живее света. Първо изучете как живеят хората в света, после се занимавайте с окултна наука. Вие безразборно ядете. Погрешка е да яде човек безразборно, както правят на Коледа. Разправяше ви един български свещеник, казва: "Станал съм човек на 60 години и всякога на Коледа като ям свинско съм се разболявал. Но тази попска глава не разбира. Сладки кебапи, хубаво направени, опечени, много са привлекателни. Не е било изключение да не боледувам по Коледа две седмици. Казвам си, няма да ядеш свинско месо. Дядо попе, колко пъти ти казвам да не ядеш свинско месо?"

И вие приличате на този поп. Като дойде Коледа, все ще ядете кебапчета. Като се разгневи човек, за мене то е свинско

месо. Като се обезвериш, пак си ял свинско. Като изгубиш смисъла на живота, свинско си ял. Когато някой каже: "Много съм неразположен." – Кебапчета си ял. Пазете една мисъл: Следващата седмица всички приложете това. Седнете да ядете, щом дойде мисълта повече ли трябва да ядете, спрете там, не яжте повече. Щом дойде мисълта да ядеш ли повече или не, спри там. Ще кажете: "Може да е изял само десетина хапки. "Спри, нищо повече. Направете опит за една седмица да видите какво ще спечелите и какво ще изгубите. Ще направите равносметка: печалби и загуби.

Казвам ви, в тази торба като бръкнете сто пъти, все ще извадите печалбата. Някой казва, че е сигурен, че ще извади билета, който печели. Като закупя всичките билети няма ли да ми се падне печалбата? Тогава какво ще спечеля? Аз ли ще спечеля, или онзи, който направил лотарията? Какъв е процентът на печалбите, знаете ли? (В Държавната лотария 60% печелят). Тогава аз ще туря този магнетизъм на 60 номер и който и да тегли, моят билет ще излезе. В сегашните билети, кои билети печелят? Като посея жито, някои зърна ще израстнат, други няма да израснат. Зърна, които са паднали много дълбоко, не израстват. И природата понякога играе на лотария, но тя не експлоатира. Колкото дадеш, ще ти върне, пък и печалба ще ти даде. Тя ще ти върне капитала, семето, което си посял. Ако си посял една крина, ще имаш пет крини, четири ще има повече. Тогава трябва да знаете закона с кой номер трябва да печелите. Може да направите лотария, примерно от сто билета и като ги разпродавате да знаете кой билет печели. Кому ще се падне този билет? (Това е стар начин). Новият е по-справедлив. Хората не трябва да знаят кой билет печели, да не правят престъпление.

Само светлият път на мъдростта води към истината. В истината е скрит животът.

16 година

10 лекция на младежкия окултен клас от Учителя
на 5 февруари 1937 год. 5 часа сутринта, петък
Изгрев – София

ПРАВИ И КРИВИ ЛИНИИ

“Отче наш”

Имате ли зададена тема? — Да. Пишете върху темата: *“Геометрическата зависимост между правите и кривите линии.”*

Ако човек винаги яде чорби, меки храни, ще развали зъбите си. Ако се храни само с твърда храна, ще ги строши. Ако човек разрешава най-лесния въпрос, има опасност да му изпаднат всичките зъби. Ако разрешава мъчни въпроси, зъбите му ще уякнат, но трябва да ги пази да не ги строши, да не ги натиска повече, отколкото трябва.

Каква ви е темата? — *“Силата на човешката мисъл.”* — Четете

(прочете се темата)

Геометрически как се определят кривите линии? Една крива линия е сбор от прави линии. Вземете един център, от който излиза права линия. Подвижете тази права линия около центъра и тя ще образува крива линия. Нали казват, ако една права се продължи до безкрайност, ще се срещне. Какво подразбират геометриците? Ако продължите успоредните линии до безкрайност, ще се пресекат. Линиите, които може да се срещнат в центъра по този начин успоредни ли са? При обикновеното механично разбиране, ако две линии са успоредни — те нямат съзнание, причината е отвън, причината, която движи двете успоредни линии е външна — тогава вътрешното отношение между тях няма да се измени. Да допуснем, че влиянието на тия успоредни линии се пренесе върху самите линии. Представете си, че около една права линия се образува крива линия. Защото само около правите линии се образуват кривите линии. Кривите линии, които се образуват около правите, ще намалят разстоянието, може външно успоредните прави да се приближат. Щом се образуват успоредни прави, двете линии ще се приближат.

Да допуснем, вие вървите и кое ви кара да се приближите до един извор? Или кое ви кара да се приближите до един човек. Не обичате един човек и казвате: "Дръж се настрана от него." Един ден се зароди желание да се приближите до него. Кои са мотивите, че искате да се приближите? Колко мотива има човек да се приближи. Два мотива има: или че го обичат, или че го мразят. Като го обичаш, ти се приближаваш; като го мразиш, пак се приближаваш, ако ти си по-силен. Ако той е по-силен, той се приближава, ще ти покаже, че не трябва да имаш работа с него. Той се приближава с една мисъл да ти покаже, че той е господар на положението, а не ти. Как мислите, кой е по-силен, този, който се приближава, или този, който се отдалечава? Този, който се отдалечава, е съобразителен, този, който се приближава, е смел. Който се отдалечава, взема позиция, очаква.

Ако завъртите правата линия АВ около центъра А ще се образува крива линия. Какви са свойствата на кривата линия? Всичките точки еднакво отдалечени от този център. Ако разгледате линиите, каква дължина имат? Представете си, че тия линии, колкото и да е малка, имат дебелина. Ако безброй прави линии се турят както този радиус, центърът нали ще вземе известно пространство сам по себе си. Какви ще бъдат свойствата? Щом едно тяло вземе колкото и да е малко пространство, какво може да се заключи? Щом телата са безпространствени във физическия свят, те нямат влияние. Ако едно тяло съществува извън физическото пространство, казваме, че е безпространствено. Физическото пространство наричаме триизмерно. Има и четириизмерно пространство и в него може да правите наблюдения. Казва: "Потъвам някъде." Казва: "Издига се този човек." Как се издига? Има нещо в него, което се издига, има нещо, което потъва. Неговото издигане ти не можеш да го видиш. Казват: "Той се издига в обществото." Неговото издигане ти не можеш да го видиш. Физически колко се е издигнал? Или казват: "Потъна, съвсем е изгубен." За някого казват, че този е изгубен, или онзи е намерен. Той никога не се е изгубвал, и онзи никога не се е намирал, а вие казвате, че бил изгубен. Под изгубване разбирате човек, който мисли различно

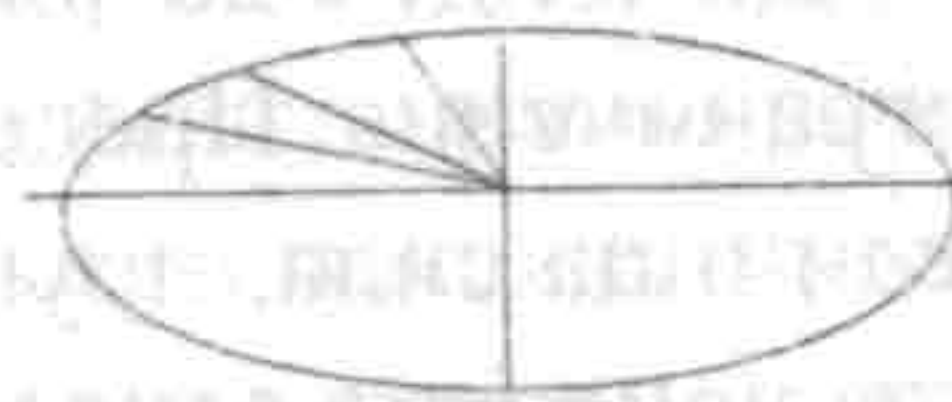
от вас, той е изгубен. Този, изгубеният човек, е влязъл в друга система. Той се движи като някоя комета, привлякло го е някое слънце, загубен е от първата система, от която излязъл, в която хората живеят. Понякога вашите мисли така се изгубват. Казвате, че еднi кого си не го обичате. Защо не го обичате? Значи чувствата ви са минали в друга система.

Да дойдем до физическия свят, който е свързан с ограничения. Представете си един предмет, силен с единица сила, другият десет пъти по-силен. Този с единица сила привлича една игла. Ако насочите другия предмет, който е десет пъти по-силен, той е магнит, иглата ще остане ли при първия? Не. Защо? Привлекателната сила на втория магнит е по-голяма.

Защо не разсъждавате философски. Един крадец се привлича от една каса, той се приближава и привлича парите в неговия джоб. Защо го обвинявате? Привлекли са се парите. Богатият ги турил в касата, той ги привлякъл. Идва крадецът, туря си ръката и всичките пари се привличат при него. Тогава как ще обусловите, на какво основание го обвинявате и наказвате? Какво представлява наказанието в дадения случай? Да оставим моралната страна. Този апаш турил ръката и привлякъл парите. Богатият съди апаша, че е намагнисал десет пъти повече парите и ги привлякъл. Съдията като тури апаша в затвора, богатият взема неговата сила, а апашът остава с единица сила, силата на богатия се увеличава. Силата на апаша отива в богатия. Ако не хванат апаша, богатият се опасява, че и друг път ще го ограби. Щом богатият вземе от всички апаша силата да крадат, той има десет единици сила, парите ще останат при него.

Как си обяснявате, защо правите линии образуват кривите линии? Да кажем, че имате крива линия. Кривата линия се образува от прави. Когато правите линии се удължават, или скъсяват, кривите линии изменят своя път. Като се подвижи кривата линия в една посока, едни от правите линии се удължават, други се скъсяват.

Да вземем елипсата. Тя има два фокуса. Ако вземете двата фокуса като полюси, тогава къде е екваторът? А и В са полюсите, екваторът е СД. Ако вземете точката О линиите, които отиват към полюсите, са по-дълги, колкото отиват към екватора, се скъсяват. Защо именно тези прави се скъсяват? Това е в зависимост от центъра О. Елипсата едновременно се движи и вследствие на това движение линиите към екватора се скъсяват. Кривата линия на екватора се скъсява, а на полюсите се удължава. Как ще обясните, защо Земята към полюсите е сплесната, а към екватора изпъкнала? (*Центробежната сила е по-голяма.*) Ако аз движа един предмет, движа един камък, къде е центробежната сила? На къде е движението? Причината на това движение е разумна, но не е механическа. Движението на Земята е механическо, но то се обуславя от един разумен център. Значи Земята е изпъкнала към екватора, радиусите са продължение, а към полюсите са по-къси. Ако разгледаме човека, кои са били причините, които са го удължили? Да кажем главата е център, тялото е спуснато надолу, главата горе е свободна. Този център се носи от тялото. От какво зависи, че главата е поставена на противоположната страна на краката? Човек е елипса. Защо неговият екватор не е изпъкнал? Де е екваторът на човека? Човешката глава е удължена. Височината на главата е 19, 20, някой път 21 см. Главата е елипсовидна. Широчината е 15, 16 см. Екваторът се пада около ушите. Значи човек е сложна елипса. Той е от няколко преплетени елипси. В човека има четири елипси, които се преплитат. Това, което теософите наричат физическо тяло, астрално тяло, ментално тяло и причинно тяло, това са вещества от различни измерения. Физическото тяло е триизмерно, астралното тяло е четириизмерно, умственото – петоизмерно и причинното – шестоизмерно. Материалите на телата имат съвсем друг състав. Тогава имате три центъра. Стомахът се намира в противоположност на мозъка. Симпатичната нервна система е в противоположност на



система е в противоположност на нервната. Цялото тяло е под влиянието на симпатичната нервна система. Мозъчната нервна система отпосле се явява. Симпатичната нервна система подготвя пътя на мозъчната, защото мозъчната система е от по-висок свят, по-висока област. Симпатичната нервна система създава тялото, после мозъкът създава главата и той е взел властта. Мозъчната система единствено ще измени човека и човека ще има по-друг образ, отколкото сега. Това, което искам от вас, ще създаде напрежение.

Представете си един човек, който прави опити. Той е сръчен да изхвърля ножове около друг, който стои изправен на една дъска. Първият хвърля ножове около главата му, отгоре над главата, отстрани. Кой има по-голяма вяра, онзи, който хвърля ножовете, или онзи, който стои на дъската? (*Който стои на дъската има по-голяма вяра*). Който е на дъската, вярва на онзи, който хвърля ножовете. Който хвърля ножовете в кого вярва? Той му казва да не се мърда. Ако се мръдне половин, един сантиметър, работата е опасна. Да кажем, че той вярва в себе си. В кое "себе" вярва? Какво подразбирате, да вярва в себе си. Запример, човешкият ум вярва в човешките крака, вярва в костите. Нали казвате сега, че човек трябва да вярва в себе си? В какво вярвам, когато искам да вървя? – Вярвам в краката си. Когато искам да гледам, вярвам в очите си. Аз вярвам в моите очи, възприемам светлината. Светлината отде иде? Тя иде отвън. Значи пред себе си имам светлина, която е една разумност извън нас, с която ние сме свързани. Като се прояви тази разумност, като че се образува известно отношение. Като влезе светлината в очите ми, приятно ми е. Следователно, споразумявам се с туй разумното, което изпраща светлината. Между мен и него се образува връзка. Някой път светлината не ми е приятна, тогава гледам да възприема по-малко.

Казвам: При сегашният живот ние ме израснали достатъчно. Вие сте израснали, но мерите със старите мерки и разсъждавате по старому. Гледам, че разсъждавате както животните. Една котка разсъждава математически, тя иска да хване една птичка измерва разстоянието. По кой начин тя

измерва разстоянието? Има диви котки, които на пет, десет метра измерват и се хвърлят точно на гърба на жертвата. Как изчислява да падне точно на гърба? И човек е като котката, направил взривни вещества, турил мерника, измерва и гледа да падне гранатата точно на мястото на неговия неприятел. Питам: По какво се отличава котката и този индивид, който хвърля бомбата? Как изчислява той и как изчислява котката? Котките са предали на своето поколение оръжието. Едно малко коте още на една година знае как да измерва да изчислява и да се хвърля на жертвата. То няма толкова сила да се хвърли на голямо разстояние, то додето може се хвърля точно на мястото. Дошъл онзи, който направил пушката, разбира законите на пушката, дигне мерника и точно на мястото отива куршумът. Ако дойде някой невежа, няма да постави мерника на място и няма да уличи.

Казвам: вие разсъждавате за доброто, за добрите отношения, но нямате ясна представа какво нещо е доброто отношение. Говорим за права мисъл, но още нямаме отношение какво е правата мисъл. Казва: "Аз зная какво е правата мисъл." Но няма ясна представа. Каква е правата мисъл? Човек, който изплатил дълговете си спрямо мен, считам, че е прав. Ни най-малко не е прав. Да кажем, той има да дава на един беден човек, който му е работил цял ден, но има да дава и на един богат човек. Понеже е в зависимост от богатия, плаща на нето, на бедния казва: "Ти ще чакаш." Права ли е мисълта? Казваме, той е честен човек. Банкерът казва, че е честен, има кредит. Умен човек е, той ще му даде пари, когато има нужда. На бедния казва: "Аз имам да взимам и като ми дадат и аз ще ти дам на тебе." Правата мисъл не трябва да бъде в зависимост. Тя трябва да бъде свободна. Семето когато падне в почвата, тогава трябва да бъде зависимо. Когато е в хамбара, то трябва да е свободно, независимо от влагата, за да не се поквари. Ако влагата влезе в хамбара, нищо няма да постигне. Ако влезе влага в хамбара, какво ще стане? Понякога искате да обичате някой човек. Имате ли право да обичате някого в хамбара? Имате ли право да обичате житото в хамбара? – Нямате право, защото ако си

позволите, ще развалите житото в хамбара. Каква полза може да ви причинят двама души, които ви обичат? Освен че няма да ви причинят полза, но те ще ви развалят. Единият тегли насам, другият натам.

В реалните неща има само едно отношение. То е център. Центърът образува всичко. Центърът образува правите линии, образува плоскости, образува всичко в света. Зависи от центъра. Центърът, който образува права линия, се движи само в една посока. В плоскостта центърът се движи в две посоки. В тялото, в куба, той се движи едновременно в три посоки. Движението на правата линия е слабо, в плоскостта се увеличава, а в тялото три пъти повече се увеличава. В права линия е единица, в плоскостта е квадрат, в тялото е куб. Вече силата се развива. Това определение може да влезе в разрез с вашите разбирания. В геометрията има увеличение на разумната сила, увеличение на физическата сила и увеличение на нервната разумна сила. Ако човек става физически силен, той огрубява. Ако стане много силен и ако се развива неговата сила и неговата чувствителност, какво става? Явяват се страдания. Страданията са аномално развиване на чувствителността в човека. Тогава иде страдание. Явява се напрежение на мисълта. Ако се увеличава силата на мозъка, тогава се усеща напрежение, разширение.

Тогава, за да се избави човек от грубостта на физическото поле, трябва да се намали силата. За да се избавиш от страдания, трябва да намалиш силата на чувствителността, не да притъпи чувствата. Не разбирайте притъпяване. Човек трябва да разбира закона на туй болезнено състояние, да го разшири на по-широка площ. Запример, заболи те пръстът. Имаш малка болка. Първо чувстваш болката в пръста и казваш, че не може да търпиш. Ако се яви по-голяма болка, тогава забравяш за малката, мислиш за голямата болка. Ако голямата болка се махне, малката болка на пръста пак ще се яви. Щом болката на пръста се махне, тогава ще мислиш за някоя малка фуска. Ако изчезне голямата болка, явява се по-малката. Човек трябва да разбира законите. Големите болести сменят малките. Какво се ползваш, ако една голяма болка смени малката? Всяка болка произтича от един по-нисш

живот. Животът, който образува болестите, е нисш. Един по-нисш живот като влезе в организма, образува болест, ти заболяваш. Ако по-висш живот дойде в тебе, той внася здраве. Лекарите казват, че ако в организма влезе храна с нисши трептения, тя не е хранителна. Храна, която не е съгласувана с организма, да има същите трептения както организма, не е в състояние да влезе в устройството му, тогава ще се образуват известни аномалности.

Сега вие страдате и не знаете защо. Казвате: "Защо са ми тези страдания?" Тогава ще ви запитам: Защо ви са радостите? Мога да ви кажа, че една радост ще ви излезе много горчива. В съвременния живот един беден човек минава, който се молил за щастие, искал да му се паднат пари. Покрай него минава един крадец, когото гонят и той дава на бедния човек една пачка с банкноти. Казва му: "Услужи си с тях." Питам: това благо на място ли е? Това щастие ли е? Как ще се оправдае, че тези пари не ги е крал? Често и ние, съвременните хора, имаме такова щастие, като този беден човек. Не вземай тези пари, в тях няма никакво щастие. Това щастие ще бъде нещастие за вас. Вие търсите щастието, което носи нещастие със себе си. Не че парите са нещастни, но отношението на тия пари не е право. Вие искате някой да ви обича, да ви даде една пачка с пари. Защо ви са тия пари? Кажете ми. Кое е по-хубаво, да ви дам един милион, или да ви дам една идея без пари? Кое бихте предпочели? Да кажем да ви дам една идея, да ви дам едно лекарство, което лекува всички болести, или да ви дам един милион лева? Кое ще изберете? Като влезете при двама болни богаташи, като ги излекувате, по 500 хиляди, ето ви един милион.

Често искате от природата да ви даде пари. Не, искайте една идея, която е лечебна. От нея повече пали ще спечелите, отколкото един милион. Някой път искате да бъдете добри, искате да бъдете богати, че да давате. Не искайте богатство. С богатството добро не може да правите. Богатството отпосле трябва да дойде като резултат. Според вас, какво трябва на човека? При това положение, при което сте, какво ви трябва?

Да ви кажа: Вас ви трябва вяра. Казва някой: "Да имаш вяра." Да ви дам едно изяснение. Представете си, че имате един ваш приятел на когото разчитате, той е опитен човек, маг. Знае качествата на тигрите, лъвовете, змиите, на всички опасни животни. Той ви поставя на един изпит. Пусне ви при лъвовете и те идват при вас. Той така нагласил, че те идват да ви ближат, дойде на един метър, вие чакате, имате вяра в него. Какво ще правите в дадения случай? Казвате: "Ще се моля." Щом се молиш, това е слабост в тебе. Ти ще имаш вяра. Ще седиш спокойно и като се приближат тия зверове, като че нищо няма да ти направят. Това теоретически е право, но какво ще бъде твоето състояние? Първо ще кажеш: "Изложи ме този човек, тази работа как ще бъде?" Ще започнеш да търсиш начин, по който да се избавиш от тях. Да допуснем, че в дадения случай вие сте птица, която има крила. Какво ще правиш? Ще се дигнеш нагоре над тях. Ти разрешаваш сам въпроса, но нямаш вяра в него. Сегашните хора имат ли вяра в природата? Те нямат вяра в природата. Те имат вяра само в това, което знаят. Затова всички вярвания на хората са ограничени. Хората вярват повече в парите, които имат в банката, отколкото в своите приятели. И това е право. Те вярват повече на онова здраве, което имат, отколкото на това, което другите имат. Казвам: Какво качество ще определим на вярата? Тя се отнася до човешкия ум. Ти не знаеш, но този твой приятел казал на всички зверове да дойдат и всеки да те близне малко. Всеки ще отвори устата, няма да те стисне. Ти само се чудиш, какво искат от тебе. Така всички ще те докоснат, ти се чудиш, какво искат. Те искат само целувка. Но докато ти опиташ, в тебе ще остане цяла пертурбация. Като разбереш после истината, ще ти стане приятно. Но тогава ще кажеш: Той ме накара космите да ми настръхнат. Ти не знаеш какви ще бъдат резултатите.

Казвам: В света всички се намираме при такива условия, когато се опитва нашата вяра, лъвовете се приближават до вас. Лошите условия, това са зверове, кобри, които се приближават при вас. Казвам: В какво се проявява силата на човешката мисъл? – Силата е в нейната правота. Мисълта трябва да има

една основа, трябва да има правота и да се движи около един център. Някой казва, че изкривил пътя си. Ако ти имаш път, и той се отбива на една страна, отбива се на друга, какво лошо има в това? Де е лошавината, че се отбива в ляво или се отклонява надясно? В ляво какво означава? В ляво да се отклониш, значи взели надмощие чувствата, а да се отклониш в дясно, значи силата взела надмощие. А силата е свързана с човешкия ум. Следователно, ако ти в даден случай се движиш по права линия, тя е хармонично влияние на човешките мисли и човешките чувства. Това е права линия. Да вървиш по права линия, изисква се хармония на твоите мисли и твоите чувства. Това е правият път. Щом започнат да преодоляват чувствата, или започне да преодолява сухата мисъл, която изсушава човека — ти считаш, че си изкривил пътя или в своите мисли, или в своите чувства. Това е погрешно схващане. Правият път подразбира човек, който мисли право и чувства право. Така трябва да се разбира. Щом чувствата управляват, човек е на кривата посока. Щом мисълта управлява и упражнява давление върху чувствата, пак е погрешно положение. Мисълта не може да бъде съвършено независима от чувствата на човека. Съвършено той не може да се освободи от своите чувства. Чувствата не могат съвършено да се освободят от мисълта.

В животните преобладават чувствата, като че мисълта не ги управлява. Мисълта у тях е външна. Да стане човек господар на своите мисли подразбира, че и мислите и чувствата са хармонични. Някой път те залае куче и ти веднага изгубваш спокойствието си, навеждаш се да вземеш камъни и се хвърляш отгоре му. Кое е най-хубаво да направиш в дадения случай? Когато те залае някое куче, какво трябва да направиш? Казвам: аз не желая куче да ме лае. Като минавам покрай него, извадя и му хвърля малко геврек. Казвам: Пожелавам ти да се освободиш от това положение. В тебе дойде едно състояние, разгневиш се. Играеш ролята на вързано животно. Казваш: "Не искам да живея, искам да умра." Как ще умреш? Ти умрял ли си? Знаеш ли какво нещо е умирането? Ако си свързан с въже, прегризи го.

Казвам: Правата мисъл разрешава всички отношения, които трябва да има не само в тесен кръг, но и в широк кръг. В правата мисъл всякога трябва да развивате едно от качествата ѝ. Не бързайте да обещаете нещо. Веднъж обещаете, изпълнете го. Когато обещавате, гледайте да не сте раздвоени. Щом сте раздвоени в себе си, онова, което обещаете, няма да го направите. Затова не се излагайте. Щом сте раздвоени, не обещавайте, защото и да обещаете няма да го изпълните. Някой път вие искате да ви направят нещо, което е извън силите на хората. Може да е малка работа. Ако аз задължа един професор да ми направи обуца, той е много учен човек, но никога не е правил обуца. Искам от него нещо, което той не може да направи. Казвам: Как този ученият човек да не може, да направи едни обуца? Всичките учени хора могат ли всичко да правят? Този професор може да ти поръча обуца, при някой обуцар. Но ако ти го задължиш сам той да ги направи, той ще каже: Тази работа не е за мене. Някой иска ние да бъдем добри. Какво разбира под думата "добри"? В някои случаи ти не може да бъдеш добър. Запример, ако едно куче ви ухапе, ще бъдете ли добри? Няма да бъдете добри. Право е.

Казваме, че правата линия може да образува криви линии. Но кривите линии могат ли да образуват прави? Кривите линии са резултат на правите линии, а правите са резултат на движещ се център. Една плоскост е резултат от движеща се права. Тялото е резултат на движеща се плоскост. Физическият свят може да ни стане ясен, когато го приложим в живота. Понякога имате желание да бъдете учени. В какво трябва да бъдете учен? Математикът употребява десет числа, после ред букви, знае как да манипулира с тях, кое къде да постави, може да изчислява. Допуснете, че вие имате десет души приятели, които са числа. И вие като този математик трябва да разбирате закона. Всяко живо число в даден случай, какво може да направи, на какво може да разчитате? Направете един опит: имате един ваш приятел, вие разчитате на него, но нямате ясна представа, на какво може да разчитате на него. На честността на човека доколко може да разчитате? Има човек, който е честен до 100,

200, 1000, 10000 лева, като дойде до повече от сто хиляди хора честността започва да се колебае. Някой е честен до един милион, повече от десет милиона, честността се колебае. Някой: "Остави стотинките." Природата обича точността. Една десета от стотинката е нищо, но една десета от милиона е много. За да бъдеш справедлив, значи нито да подядеш човека, нито с половин стотинка от тебе да замине. Какво е една обида? Някой ти казва: "Иване!" (*грубо*). В какво е обидата? Казва: "Иване!" (*нежно*). В какво е разликата. И в единия и в другия случай казва едно и също нещо – Иване. Кое обижда? (*Едното е музикално, а другото не е музикално*). Право е. Човек, който обижда, първо е обидил себе си, защото който произнася грубо, огрубява себе си. Като взема крив тон, аз огрубявам себе си. Като кажеш: Иване! (*грубо*). Ти си казал нещо неправилно. Всякога говори музикално. Каквото казваш, да е с по-малко разноси. Като кажеш: Иване! (*груб*) Ти си много лош човек. Или: "Иване!" (*нежно*) Ти си добър човек. Има нещо хубаво в тебе. Казва: Като тебе човек не съм срещал. Ние сме учени хора, но не разбираме отношенията на енергиите, как да ги управляваме. Какво ти коства да кажеш нежно: Аз не мога да го направя. Какво ти коства да кажеш (*нежно*) Иване! Под думата "Иван" разбираме правилна насока на движение. То още показва пътя, начина, по който нещата могат да станат много добре. Иван показва по кой начин товарът може да се пренесе от едно място на друго. Иван показва също и противоречията, които може да се разрешат. Под думата "Иван" разбираме правата посока на движението и начинът, по който нещата могат да станат много добре. Също показва и по кой начин може да се понесат най-разумно мъчнотиите. Това разбираме, като кажем нежно: Иване! Като кажем грубо, разбираме, че тази работа няма да стане. Като кажеш меко, работата ще стане. В меката светлина растително царство расте. Грубото е нещо външно, странично, изключение. Понякога в природата има грубост, но тя ни предава нещо. Едно предметно учение са те. Когато ние сме груби, и тя става като нас. Казва: "Кое говорене е по-хубаво, като говориш меко, или като говориш грубо?"

Казва: "По-хубаво е да бъдеш мек." И за вас е по-добре да бъдете меки. Ако моите отношения са меки, е по-хубавото. И за вас е същият закон. Природата чрез грубите неща ни учи да бъдем меки.

Колко неща има важни? В какво е правата мисъл? Върху този предмет нямаме опитна страна. Трябва да се направи един опит. Казах ви един път в класа да се съберете десет души, да вземете един лотариен билет и да видите, дали ще спечелите. Десет души се съберете и един да каже един номер, вземете го. Може да изгубите, няма нищо. Друг казва друг номер, трети, четвърти, пети. Ако от десетте номера един печели, ще знаете, че този човек е учен. Ако всички не печелите, всички сте под един знаменател. Защо ми е едно знание, което не може да ме ползува? Има лекари, които не могат да лекуват себе си. Човек трябва да лекува себе си. Ако знанието, което имам, не може да ми помогне при големите мъчности, защо ми е то? Ако силата, която имам, не мога да разчитам в усиления времена, защо ми е тази сила? Тя е безпредметна. Тя е вътрешно украшение.

Какъв опит искате да направите? (Да вземем няколко билета и един от тях да спечели). Имате числото 1578. Как мислите туй число печели ли? Туй число не може да печели, понеже първите две цифри са в стълкновение с вторите цифри. Ще кажете: Така е наредено от Господа. Има особени съчетания на числата. Аз сега не мога да ви кажа, кои числа печелят. Може да ви внесе противоречие. Хармонията е разбиране. Да ви изпея една хубава песен е мъчно, но да ви покажа дисхармонично пеене, колкото искате. Да пеем криво, колкото искате, но да пеем хубаво е трудна работа. Някой път не можеш да пееш и това, което пееш, е криво. Трябва да разбирате закона на 8-те. 8 е трудно число, трябва да разбираш закона. Защо на осемте са турили този знак? Защо са записали осемте по този начин? Ако 8-те не ти помогне да свършиш една работа, отиде. Ако 8-те не те освободи, ще намериш затвора. 8-те е последното, на което може да разчиташ. Ако то не ти помогне, другите числа не могат да ти помогнат. Щом 8-те е на края, то е последното, което може да те спаси. Ако 9-те е на края, то може да ти помогне, ти не

може да разчиташ на другите числа. Ако 5 и 7 е на края, ти разчиташ на тях, но не може да излезеш на добър край. В дадения случай на кое число може да разчиташ в себе си. Трябва да имаш нещо в себе си, на което да разчиташ. То трябва да бъде края на нещата. Началото и края на нещата са важни.

Предметът, който развивам, вас ви измъчва. Знаете защо ви измъчва? Сложил съм пред вас една трапеза, всички вие сте гладни. Разправям ви всички плодове откъде са, хлябът как е направен, дълга една история. Казвате: "Кажете ни най-важното." Кое е най-важното? Да ви позволя да ядете. Да ви кажа: Заповядайте на ядене. И след като се наядете да ви разправям. Пък аз ви разправям сега. Яденето колкото и да е хубаво, няма смисъл. Та въпросът остава малко неразбран.

Кое число да изберем за билет. Да кажем имате 2 по 8. На кое да разчитаме? На две осморки никак не можеш да разчиташ. Работата е по-лоша. И на три деветорки не може да разчиташ. Имаш $999 = 27 = 9$. Едно хубаво число, сборът е 27. Имате $666 = 18 = 9$. Тук имате лош резултат. Крайният резултат е 9. От 9 по-нататък не може да идете. То е завършена еволюция. Деветте показва завършен цикъл. Повече нямаш условия. Щом си дошъл до деветте, трябва да ликвидираш. Ако си спечелил, спечелил си, ако си изгубил, изгубил си. Деветте може да бъде положително и отрицателно число.

Казвам: Търсете в себе си онова, на което не можете да разчитате. На коя способност в себе си може да разчитате? Аз вземам пеенето, защото пеенето е музикален говор. Защото повечето мъчнотии във физическия свят ги създавате чрез говора, говориш наляво, надясно и си създаваш мъчнотии. Когато говорът не е правилен и чувствата не са правилни; когато говорът не е правилен и мислите и действията не са правилни. Музикалността в човека е начин да се изгладят чувствата и мислите, да станат хармонични, и постъпките да станат хармонични. Когато мислите са хармонични и чувствата са хармонични, вече имаме музикално състояние. Ти не може да бъдеш музикален, когато нямаш хармонични мисли, хармонични чувства и хармонични постъпки. Тогава ще бъдеш

музикален. Музиката е сила. Тогава всичко може да постигнеш. Това значи да вземе участие умът ти, сърцето ти и волята ти. Там, дето умът сърцето и волята взимат участие, музиката вече се проявява като мощна сила. Затова се препоръчва музиката като едно условие, което съединява ума, сърцето и волята в един разумен процес. В обикновената музика някога не знаем защо пеем.

Сега запомнете само това. Как го записахте? Ти не може да бъдеш музикален, ако нямаш прави мисли, чувства и постъпки. (Учителят изговори много плавно и музикално следното: Само хармоничната мисъл, само хармоничните чувства, само хармоничните постъпки, дават условия да хубавата музика!)

Само светлият път на мъдростта води към истината. В истината е скрит животът.

16 година

11 лекция на младежкия окултен клас, държана от Учителя на 12 февруари 1937 година, петък, 5 часа сутринта

Изгрев – София

ХИГИЕНА НА СЕТИВАТА

“Отче наш.”

Имате ли зададена тема? – Да. – Четете.

(Прочете се темата: “Геометрическата зависимост между правите и криви линии”).

При какви условия са се образували правите и кривите линии, както сега съществуват? Ако изучавате медицина, при какви условия са се явили сегашните лекарства? Или при какви условия са се явили сегашните ваши възгледи?

Как бихте определили един сладък предмет? Към кое сетиво спада? Това, което усещате с езика си, към кое сетиво спада? Сладчината към кое сетиво спада? Към вкуса, нали? Казвате: “Това е сладко, онова е горчиво.” Отнасяте го към едно от петте сетива. Едно усещане на обонянието ви е приятно. По какво се отличава обонянието от вкуса? Има нещо особено, което действа на вашето обоняние. Звукът действа на вашия слух. Известни звуци, като се допират до вашето ухо, са приятни, други са неприятни. Има неща приятни за очите, други са неприятни. По какво се отличава градацията на сетивата? Идваме от най-нисшето сетиво – осезанието. Някои усещания при осезанието са приятни. Едни тела са гладки, други са ръбести, някои парливи, други приятни.

По какво се отличава човешката мисъл? Казват: “Правата мисъл.” В мисълта трябва да имаш едно чувство. Да чувстваш и какво е правата мисъл. Правата мисъл геометрическа ли е? Когато кажем, че един човек мисли право, това права линия ли е? Или когато кажем, че криво мисли един човек, това крива линия ли е? Кривото мислене, крива линия ли е? Казвате: “Аз чувствавам.” Това, което чувствувате, какво отношение има към петте сетива. Казва: “Аз го чувствам.” С какво чувствуваш? С мисълта си схващаме, със сърцето си чувстваме. Как го чувстваме със сърцето? На кое място го чувствуваш? Някъде трябва да го чувствуваш. Казвам: петте сетива са в зависимост

от силите на сърцето. Има силови полета на сърцето. Не мислете, че сърцето е глупаво. Сърцето представя един по-нисш живот, в по-гъста материя.

Учените хора изказват разни твърдения, ние няма да спорим с тях. Чудни са понякога. Някой учен на Земята изчислява за гъстотата на Сириус, че била 35 милиона пъти по-гъста от водата. Следователно един килограм от материята на Сириус ще тежи на земята 35 милиона килограма. А 35 милиона килограма материя от Земята, там ще тежи един килограм. Как го измерил? Това са милиони километра разстояние, такова пространство как изчисли, че е такава гъстотата. Учените правят много тънки математически изчисления. Друг учен изчислил гъстотата на материята на друга звезда, че е толкова рядка, та 1 милион килограма от нея на Земята ще тежат един килограм. Може ли да си представите, колко рядка е тази материя? Вземам тия две изчисления. Каква полза ще извадите, ако знаете, че гъстотата на Сириус е 35 милиона пъти по-гъста от водата, пък на другата звезда един милион пъти по-рядка?

Астролозите твърдят, че Сириус влияе върху човека. Ако попаднеш под влиянието на Сириус, неговата гъстота ще ти повлияе. Ако привлечеш един килограм от Сириус, няма да знаеш какво да правиш. Ако дойдеш под влиянието на другата, на която материята е един милион по-рядка от тази на Земята, тогава в друго ще се намериш. Твоята материя толкоз ще се разрежи, че ти няма да можеш да седиш на Земята. Казвам : измени влиянието. Казват, че повечето от нас сме били на Сатурн. Това не е в съгласие със сегашните теории. Казват, че първо сме били на Слънцето, после на Сатурн, на Луната и от Луната на Земята. Астролозите схващат Слънцето като планета. Значи тази теория може да не се приеме. Върху сегашните теории астрологията не може да се базира. Други теории трябва да се създадат. Защо поддържат, че Сатурн или Марс влияе? Казват: "Той е марсианец." Съвсем друга теория е нужна и всеки трябва да се ползува от нея.

Всички имате нужда от познания по медицина. Например, трябва да знаете кои треви действат разслабително. Имате

главоболие. Има треви, които могат да помогнат на главоболието. Заболи ви главата, не знаете причината. Причината за главоболието е стомахът. Щом те боли главата, причината е стомахът. Щом те заболи коремът, причината е главата. Когато главата те боли, няма да лекуваш главата, но стомахът ще лекуваш. Това не е в съгласие със сегашната теория. Има много теории, има и много много възгледи. Имате един възглед, искате да знаете много, искате да бъдете щастливи. В какво е щастието на човека? Казваш: "Щастлив искам да бъда, да имам добри условия." В какво седят добрите условия? Научно трябва да обяснявате. Някои неща научно ги знаете. Казвате: "2 по 2 е 4." Това е аксиома. Защо 2 по 2 е 4 и 2 и 2 пак е 4? 5 по 5 е 25, но 5 и 5 не е 25. Как ще обясните? Има изключения. Защо е това изключение? Ще оставим този въпрос.

Имате две деца. Едното дете според склонностите и чувствата, като види ябълките, явява се мисълта да опита ябълката, да направи научно изследване. Отива при градината, но градинарят заобиколил градината с плет, не дава възможност да направи своите научни изследвания. Има препятствие. Детето цял ден мисли около плета, ходи, обикаля да намери начин да направи своето изследване. Да допуснем, че градинарят един ден е заспал, тогава детето влиза, взима няколко ябълки. Градинарят е учен човек, знае всяко дърво колко плода има и вижда, че липсват две. По кой начин изчезнали, не знае, но вижда, ябълките ги няма, изчезнали от дървото. Той видял, че това дете се мернало и предполага, че то взело ябълките. Детето взе изяде ябълките и разправя на своите другари, че ябълките са отлични много сладки. Детето препоръчва на другите деца, че ябълките са много хубави. Отиват другите деца, но градинарят е търговец, продава ябълките и той не е съгласен, че детето е взело ябълките и простата причина, че не е платило. Може да турим цена на ябълките. Хубавите ябълки струват 25 лв. кг. Това дете взело ябълки, но те тежат по половин килограм, двете са един килограм. Градинарят защо търси ябълките? Той търси 25-те лева. Понеже за 25 златни лева се купуват едни обуца. Един златен лев струва 35 лв. 25 по 35, то струва около

700 лева. Кое подбудило детето да вземе ябълките? Първо детето иска да вкуси ябълките. Ако ябълките бяха горчиви, то щеше ли да вземе ябълките? Ако помиришете едно цвете, вие се възхищавате от неговото ухание. Като слушате някой оратор, вие се вдъхновявате от неговия говор. Той така съчинил изреченията, така наредил глаголите, прилагателните, съюзите, местоименията, съществителните, интересува ви. Когато цигуларят свири, като бутне с лъка тоновете излизат и тебе ти е приятно. Като вземе неправилен тон, тебе ти е неприятно. Коригираш го, направил погрешка. Певецът не взел някой тон правилно, ораторът не поставил на място съществителното, тебе ти е неприятно. Къде трябва да тури съществителното? Кое е най-важното в речта? – (Глаголът). Глаголът е основа, а съюзът е най-старото, с което човек започнал. След това дошъл глаголът. Съюзът е баща на глагола. Казваш: “И”. На български “и” е съюз. На турски “и” значи “хубаво”, наречие е. Защо на български е съюз, а на турски е наречие? Има случайни работи. В природата няма случайни работи, но има един закон, който определя противоречията. На френски “о” означава вода, на български “о” е буква. Французинът като каже “о” разбира вода, българинът разбира само “о” – една буква.

Каква роля играят сетивата в човека? Човек трябва да има правилни усещания. Твоят вкус на какво ще те наведе? Ако вкусът е правилен, при яденето ще внесе известни елементи на твоята мисъл. Много работи са минали през вкуса, много работи са минали през обонянето, много елементи ще минат през слуха, много ще минат през твоите очи, и много ще минат през твоите пръсти. Казват: “Трябва да държим пръстите си изправно, да ги държим чисти.” Ако не държиш чисти ръцете си, през тях ще минат някои елементи, които могат да ти причинят малка вреда, малка болка. На това основание хигиената е потребна. Има причини. Човек в тялото си има 7 милиона прозорци, трябва да ги чисти. Как става това? С вода трябва да ги чистим. Чрез тях човек трябва да диша. Ако умиеш прозорците, ако всички пори са отворени, ти ще бъдеш здрав. Може да са затворени 10, 15, 100, 1000, 20000, 1 милион, 2

милиона. Щом се затворят 1 милион прозорци в твоята къща, ще се измени твоето физическо състояние. Първо дръжте тялото си чисто, измийте всичките прозорци. В седмицата поне веднъж трябва да измивате тези 7 милиона прозорци. Хванете някой да ги измие, платете му, затова са направени баните. Най-малко един път в седмицата отивайте да отваряте прозорците. Ако нямаше никакъв прозорец на тялото, нямаше нужда от никакви бани. Сега сте задължени. Колко струва една баня най-малко? – (8 лева). Ако вземете по-аристократична, колко ще платите? – (15, 18, 20). Ние сме пренебрегнали съществения, здравословния неща.

В какво състояние се намира осезанието ти напълно може да видиш, ако твоите пръсти са чувствителни. Човек не трябва да изгубва чувствителността си на пръстите, на кожата, на лицето. Чувствителността на пипането не трябва да се изгубва. Ако се изгуби, то е лош признак. Не трябва да губиш също и вкуса. На някои вкусът е по-силен. Някой като тури една бучка захар в чая, сладко му е, друг тури две, три и пак не му е сладко. Казва: "Аз много обичам сладко." Не, че не обичате сладко, но твоят вкус е притъпен. Да туриш 3, 4, 5 бучки не е икономично. Достатъчно ти е и 1 бучка захар. Економията е естествено положение. Обонянето някой път не е добре развито. Слухът не е така развит и зрението също, не виждаш ясно. Ако твоите пет сетива не са хармонични, мислиш ли, че можеш да успяваш? Те са проводници на известни енергии, които трябва да минат. Тия енергии ще минат първо през сърцето и сърцето ще сортира тия особени чувствувания. След това умът ще сортира елементите, които са влезли през петте сетива, минали са през сърцето и са дошли в твоя ум. След това ти ще съставиш една програма, как трябва да постъпваш в света, в който живееш.

Много учени хора говорят сега за подмладяването. Някой път и ние говорим да подмладяване като идея. Как става подмладяването? Аз мога да ви покажа, но подмладяването не е така лесна работа. Първо трябва да подмладиш пипането, след това трябва да подмладиш вкуса си, трябва да подмладиш обонянето си, трябва да подмладиш слуха си и трябва да

подмладиш зрението. След това ще подмладиш сърцето си, ще подмладиш ума си и ще станеш нов. Много интересно е подмладяването. Сега пръстите ти са притъпени и казваш: "Като умра и ида в другия свят, ще се подмладя." Вие умирали ли сте, да знаете как ще бъде? Отде знаеш, че като умреш, ще се подмладиш? Не сте правили опит.

Казвате, че имало духове. Има спор за духове, понеже те живеят в свят с по-рядка материя и не се занимават с грубата материя, с която на физическия свят се занимават. Следователно техните познания да нещата са малко по-други. Това, което нас интересува, тях не ги интересува. Да ви обясня защо не ги интересува. Допуснете, че някой е гладен. Него го интересува вкуса. Гладът се обосновава на вкуса. Друг не се интересува от вкуса, но се интересува от обонянието, от цветята. Ходи, погледне едно цвете, помирише го, хареса аромата му, приятно му е. Като му е приятно уханието, взима цветето и се закичва или на лявата, или на дясната страна. Защо туря цветето на лявата страна? Да е близо до сърцето. А защо го туря на дясната? На лявата страна като го тури, то е по-идеално, а на дясната е по-практично. Като го тури на дясната страна, то е за работа. Ще каже, че е за ума. Нали българите турят за кума и за кумата. На лявата страна за кумицата, а на дясната за кума. А кума е за днешния ден, а за кумицата е за бъдещето. Ние разглеждаме нещата за кума.

Искам да ви обърна внимание каква важна роля играят човешките сетива. Те са области, през които минава известна материя, известни сили, които ще дадат материал за градеж. Ако сте невнимателни със сетивата си, онова, което минава през тях, през осезанието, вкуса, обонянието, слуха, зрението може да ви доведе до противоречие в живота. Случва ви се понякога, че нещо ви е мъчно, нещо ви е криво. Пуснали сте нещо, което не е естествено. Трябва да знаете произхода. Ако усещате мъка, на какво се дължи вашата мъчнотия. Яли сте храна, която не е била добре сготвена, стане ви тежко. Много пъти от яденето на човека става тежко, криво. Животът се обезсмисля. Един ученик не му се учи, не е разположен. Защо не му се учи? Отде дошло

неразположението, че не иска да учи? Защото професорът му казал, че е неспособен, че е простак. Той започва да го повтаря. Учителят казва: "От тебе нищо няма да излезе, какво си губиш времето тук?" Ти трябва да знаеш, как да покажеш на професора, че от тебе нещо ще стане. Ти страдаш. Ако аз съм студент, ще кажа на професора: "Господин професор, ти си млад и при това учен, аз съм прост, но аз вярвам, че ще стана учен. Ти като ми говориш, ще ме научиш и аз ще стана учен като тебе. Ще ме извиниш, сега съм прост, ухото ми не е развито." Професорът има развито ухо, той слуша, пък аз не мога да разбирам. Професорът разправя една задача, казва: " $a + b = ab$." (*Това е верно само в един случай, когато a и b са равни на 2*). Щом a и b не са равни на 2, равенството не е вярно. Казвате: "Аз чух нещо." И аз чух, че $a + b = ab$. Значи ученият професор има различие на сетивата.

Има музиканти, които различават тоновете, има други, които не ги различават, не им са ясни. За някои музиканти тоновете звучат. Който тон и да вземете, той веднага го познава и казва: "Той е." Може да различаваме тоновете по една определена гама. Казвам: мисълта е едно изящно чувство. Това го казвам само да определя. Мисълта се води от едно крайно фино изящно чувство, което определя качествата на всеки елемент на мисълта. Това е правата мисъл. В правата мисъл всяко нещо е турено на свое място.

Имате една единица, втора, трета, четвърта, пета, шеста, седма, осма, девета, десета. (*Учителят рисува профил на човек с прави линии*). Ако един художник го погледне, ще намери, че много неща липсват на художествения образ. Ако художник рисува, той ще замени правите линии в криви. Той знае как да съпостави правите и кривите линии. На тази рисунка липсва нещо. Тромава е. Челото е малко, един сантиметър не бих желал да имам работа с такъв човек. Ако професорът има такъв студент, да знаеш колко време ще му трябва, докато го накара да стане учен. Той му казва: "Учи само." Знаете ли защо аз

така го нарисувах? — Защото е по-лесно. С кривите линии е по-мъчно. Да начертаеш една крива линия, умение се изисква, не е така проста работа. Способен гений трябва да бъдеш, за да нарисуваш една крива линия. Правите линии всеки прави. Хората казват, че някой изкривил пътя си. Той не го изкривил, но го оправил. Другояче разсъждавам. Който знае да го изкриви, той е учен, но не го изкривил както трябва, но направил счупена линия. Казват, че кривата линия е съставена от прави. Друг въпрос е. Ще кажете, че и кривата линия образува прави линии. Отсичат една част, която взимат за права. Казват: “ безброй прави линии образуват една права.” Как е възможно от прави линии да се образува крива?

Казват: “Животът е лош.” Как е възможно от сладкото да се образува горчиво? Възможно ли е? Ако река да коригирам тия работи, те са прави, но философия няма в тях. Ако приложим нещата в действителния живот, ще се намерим в противоречие. Както някой иска да има добър ум и добро сърце, без да обръща внимание на сетивата. Разказва как видял, как слушал, как помирисал и мисли, че няма влияние, че може да гледа както иска, че може са слуша както иска. Не е така. Може да гледаш, но животът ти съвсем ще се измени. Трябва да бъдете внимателни в гледането и в слушането. Ако слушаш всичко, каквото става в света, животът ти съвсем ще се измени. Представете си, че вие сте любопитни. Двама души се разговарят и вие дадете ухо, слушаш какво ще си кажат. Двама души се разговарят много наблизо, единият е гостилничар, другият е негов познат. Казва: “Имаш ли нещо в тенджерите?” — “Отлично ядене има засега.” — “Много хубаво.” Ти се интересуваш от съдържанието на тенджерите, защото си гладен. Но представи си, че не си гладен. Гостилничарят казва, много вкусно ядене сготвил, в тебе остава едно впечатление. Казваш: “Ако не бях ял, можех да отида в гостилницата да опитам това ядене.” Ти може да опиташ, но и онова дете, което прави научни изследвани в градината, трябва да плати 25 лева за това. Градинарят хване детето. Един се оплаква, казва: “Много хубаво готви, но е лош човек.” Като ядеш, трябва да платиш. Ако не

му платиш, гостилничарят е сприхав, ще те набие. Като те набие, казва: "Иди си сега, без пари да не ядеш." Онзи казва: "Без пари дава, но бие." Като го набие, казва: "Втори път с пари да дойдеш." Питам – де е лошото? Може гостилничарят да не постъпи така, аз така предполагам, че може да те набие. Гостилничарят няма да те набие. Градинарят може да бие детето. Детето има вкус, привлича се от ябълките. Като го набие градинарят, казва: "Много хубави са ябълките, но ме би за двете ябълки." То има две противоположни усещания на вкус и бой. Градинарят е учен човек и той иска да вкуси. Ти изучавал ли си какво нещо е усещането? Вझे тоягата, удари два – три пъти детето. Детето казва: "Много боли." Тогава детето сравнява качествата на вкуса с качествата на осезанието. То прави своите разграничения, къде има повече капитал във вкуса или в усещането. Ако види, че много скъпо се плаща, тогава казва: "Аз се отказвам от тази наука, не искам да имам отношение, защото се плаща повече."

Може един от усетите във вас да преодолява. Имате усети на обонянието, на вкуса, на зрението. Това са елементи на вашия живот. Ако вашите чувства не функционират както трябва, вие ще имате материал, който няма да знаете, какво да правите. Да кажем, не искаш да се учиш. Де е болката, де е слабата страна, че не искаш да учиш. Или не искаш да рисуващ, не обичаш изкуството, или изобщо не обичаш някоя работа. Къде е причината на тази на обич?

Можеш ли да начертаеш крива линия тъй правилна като с пергел и всички точки да са еднакво отдалечени от центъра? Правили ли сте опит? Казваш: "Аз зная да чертая крива линия." Чертае с пергел, учен човек е, но пази своето знание за себе си. Като отидеш при него като асистент и кажеш: "Моля, как чертаете?" Казва: "Ще туриш острието на пергела на книгата, ще го завъртиш около него." Питам: де е лошото на кривата линия? Казва: "Изкривил пътя си." Ако някой вземе една желязна топка и те хлопне по главата, де е кривото? В кривата линия ли е? Кривата линия за нищо и никакво страда, понеже една топка е направена от криви линии. Когато хлопнали, казва:

“Валчеста беше топката, с която ме удариха.” Който хвърлил и те ударил по права линия или по крива линия те ударил? Той направо по права линия те ударил. И тъй, погрешката е правата линия. Като рече да те удари, ти се снишиш, образуваш крива линия. Тази крива линия те избавя от голяма опасност. Де е лошото на кривата линия? Нали казвате, по права линия да се движим. Ако някой замерва да те удари, хвърли топката с права линия и ти седиш прав, какво ще ти допринесе? Вие разсъждавате и казвате: “Човек не трябва да се движи по крива линия.” Не обвинявайте кривите линии. Под думата “крива линия” подразбираме човек да изкриви пътя си, усетите си и чувстванията си да не ги е пазил чисти. Той не е пазил усетите на своето сърце. И сърцето има вкус, обоняние, мирис, слух, зрение и осезание. И други неща има. И умът има ред усети. Тези неща са само за изяснение. Казвам: при възпитанието първото нещо сутрин като станеш, ще пожелаеш ръцете ти да са меки. Да знаеш как да пипаш, каквото пипаш, да ти е приятно. Езикът ти не трябва да бъде обложен, но чист. Като вкусиш малко сладко, да го усетиш. Някой път много захар туряте в чашата и не го усещате. Малко като туриш и вкусиш, да ти е приятно. Обонянието да е така развито, че от половин километър да чувстваш мириса на едно цвете, не както сега от един метър. Така да е развито, както у насекомите. Едно куче по уханието на своя господар може да мине цял град, дето са минали хиляди хора, познава къде е минал господарят му и го намира. У нас това сетиво не е така развито.

Сега искате да възпитавате младото поколение. Как ще го възпитате? Притъпено е неговото осезание, притъпен е неговият вкус, притъпено е неговото обоняние, притъпен е неговият слух, притъпено е неговото зрение. Притъпени са чувствата на неговото сърце, притъпени са чувствата на неговия ум. Как ще го възпитаеш? Как ще възпитаеш професора, или някой учен как ще възпитаеш с правите линии? Елементарни неща ще му разправяш. Преди да дойде до а и в, де е минал? Имате $a + 2 = 3$, $1 + 2 = 3$. В аритметиката имаме 1 и 1 е равно на 2. 1 и 2 е равно на 3. Това са количествени числа. Имате едно кило вода

и две кила вода събрани правят три кила. Взели сте водата от едно шише, което съдържа едно кило и водата от друго, което съдържа две кила, събрали сте ги, понеже са от едно качество и ги наливате в шише, което съдържа три кила. В аритметиката числата представят широка област. Представете си, че аритметиката представя вашите усещания, а алгебрата – вашите чувства, сърцето. Тогава с какво ще определим ума? Един поширок кръг. Де съществува този процес?

Казвате: “Чиста мисъл.” Трябва да различавате чистата мисъл. Имате отвлечена мисъл, няма нищо материално, отвлечени понятия. Като влиза в тази област, умът трябва да е здрав. Ако не е, като влезе, обърква се. Понеже не всеки може да се занимава с висшата математика, като влезеш там има голямо разширение на мозъка и може да се забъркаш. Казва някой, забърках се. Много пъти се занимаваме с известни въпроси, за които умът още не е готов. Да дойдем до елементарните работи.

Кажете, защо правата линия не е права и кривата не е крива? Не че правата не е права, прави са, но нямат вътрешна философия. Кривата линия и правата линия в геометрията имат особена функция. Ние сме ги взели като спомагателно средство. Казва: “Прав е този човек, по права линия върви.” Които взели правите линии, разбират. Линиите, които са родени без закон, са незаконородени деца в математиката. Има прави линии, които нямат баща и майка. Не че нямат, но не изразяват един закон. Има криви линии, които не изразяват един закон. Мъчнотията в тия криви линии е, че не могат да дадат една идея. Имате крива линия някъде, не знаете идеята ѝ. Какво е отношението. За един учен човек всичките криви линии имат отношение. Всяка от начертаните линии имат отношение. Аз ги поставям на лицето. Едната е отгоре на главата, другата отдясно, третата – отляво. Отношенията вече са различни. Едната е близо до хоризонталната линия. И отношенията, които съществуват, са различни. Правите и кривите линии имат си място. Да имаш една крива линия отгоре на главата, да имаш хубава крива линия отстрани на лицето, да имаш една права линия на носа, те вече

имат смисъл. Ще изучавате правите и кривите линии във физиономията и в тялото. Някои тела са красиви, понеже имат много хубави криви линии. Има съчетание на линиите и от тях зависи красотата на тялото. Има линии, които произвеждат едно приятно впечатление на очите, а други са така обезформени, че не произвеждат приятно впечатление. Като се погледнете в огледалото, вие не се харесвате, но не знаете кое не харесвате. Някой път не харесвате веждите, някой път не харесвате носа, някой път не харесвате ушите, устата. И прави сте, но не знаете как да поправите устата. Да кажем, че имате малък дефект, как ще го поправите? Да допуснем, че устните имат един малко керемиден цвят, как ще го поправите? Този керемиден свят показва, че трябва да измените цвета на вашата кръв. Храната която ядете, условията, при които живеете да ги измените, че устните ви от керемидени да станат ясночервени, здравословни. Значи трябва да обърнете внимание на храната си. Да допуснем, че устните ви станат сини, какво трябва да направите? Синият цвят трябва да се отмахне. Там не е мястото на синия цвят. Къде е мястото на синия цвят? Къде ще го турите? – (На очите). Ако имаш сини очи като ясното небе, какво означават? Хората, които имат сини очи и други, които имат кестеняви очи, се различават по характер. Това е дълбока философия. Ако искаш известни неща да станат, трябва да имаш сини очи. Някои работи растат само при сини очи, някои работи растат само при кестеняви очи. Де живеят хората със сини очи? Какви хора са те, какъв темперамент имат? Те не живеят в тропика. Тези с черните очи са повече на чувствата, те живеят в тропическите места. Хората със сините очи са по-хладнокръвни. Много широк свят имат. Хората със сините очи имат похват. Ония с черните очи всичко изказват. Първо са сините очи. Всъщност първо започнаха с белите очи, с очите на светлината. Като слизаха по закона на еволюцията, всички имаха бели очи. Знаете ли какъв бял цвят? Белият цвят, който сега имате, при онзи бял цвят е като черен. Те започнаха с белия цвят и видяха, че по-надолу не могат да идат с белия цвят. В цветната гама как са цветовете? – Виолетов, син, небесен син, зелен и т.н. После образуваха сини

очи. Зеницата може ли да бъде синя? Тя е черна. Ирисът около зеницата може ли да бъде син? Онези, които имат черни очи, каква е зеницата? Черният цвят е гъстата материя, дето светлината не може да проникне.

Това са начини на размишление. Аз не съм да напуснете това, което имате. Всичко, което имате, не го напущайте, но разширете кръга на вашето сърце, разширете кръга на вашите чувства. Новото трябва да се внесе в това, което имате. Същественото е онова, което трябва да ви обнови. Ако внесете стари работи, които остаряват, какво придобивате. Нали някой път цитирате мисли на гръцки философи: "Познай себе си." Има изречения от Библията, които не остаряват, има изречения, които остаряват. Но природата всеки ден със същия ритъм внася нещо ново. Тя иска да вземете участие в новото. Сегашният век има своето ново. Понеже вие сте дорасли до новото, което животът внася, сегашният живот ви се вижда лош. Лош е, понеже вие не го разбирате. Когато имате много хубаво ядене, за да се запази, туряте го при 10-15 градуса под нулата. Яденето може ли да го ядете при тази температура? Ще го турите на огъня да се постопли. Всички знаете това. Вас ви се предава една мисъл, но тя е студена. Какво трябва да правите? – Трябва да я стоплите. Но трябва да знаете как да я стоплите. Дадат ми едно чувство много горещо, какво трябва да правите? – Ще го изстудите малко. Нали говорят за студени чувства. Някъде студеното е на място, някъде топлото е на място; някъде топлото не е на място, някъде студеното не е на място. Казва: "Горещи чувства има." Щом ви са горещи чувствата, какво трябва да направите? С колко градуса трябва да намалите едно горещо чувство? Има закон в живота. Едно чувство може да го намалите с един, два, три, четири, пет, шест градуса. Значи ще намалите трептенията на това чувство, докато стане хармонично на ония усети, които имате. Тогава казвате: "Това ни допада, можем да го приемем." При самовъзпитанието имате същото. Ако по този начин мислите, мрачните песимистични състояния, които понякога имате, лесно ще можете да се справите и ще знаете как да се справите.

Аз нарисувах този човек. Ако не знаете да рисувате, какво ще каже един художник? Ако изкарате някого да ушие една дреха, може да е свършил четири факултета, може да е много умен, но за да ви ушие дрехата, ще идете при онзи, който е свършил по дрехарство. Може ученият да е математик, да знае да смята, но тук не знае да смята. Дрехарят изведнъж вземе и направи дрехата както трябва. Ако вземете един гостилничар, който е специалист, дайте му каквато и да е храна, той ще я сготви. По-добър готвач от природата няма. Толкова хиляди ястия е сготвила. Когато дойдете при нея, всякога сте доволни. Научете се да различавате ония храни, които хората са сготвили от ония храни, които природата е сготвила. Има мисли, има чувства, има усети, които хората са образували, а има такива, които са образувани от природата. Тогава вземам усетите за сетивата на човека, чувствуванията за сърцето, а мислите са по-дълбоко. Мисълта е над чувствата. Чистата мисъл и онова чувство, което минава през мисълта, тогава стават мисли. Тя е понятна мисъл. Правата мисъл е, която минава през чувстванията на ума. Има други чувства, които означават чувства в по-висок смисъл – интуицията. Една мисъл, която минава през интуицията, е ясна. В интуицията нещата стават ясни. Запример, чувстваш след десет години какво ще бъде. Другото е чрез наблюдение.

Първо гледайте да спазвате хигиена на вашите усети, хигиената на вашите чувства и хигиената на вашите мисли, да развиете вашата интуиция. Три неща ще ви въведат в един разумен свят, със същества, които са минали по вашия път и трябва да има кой да ви ръководи. Без ръководство никой не може да ви помогне. Казва: "Аз искам да бъда самостоятелен." Самостоятелност в света няма. Ръководство трябва да има човек. Хората, които имат ръководство, успяват. По-умни същества, които са минали по този път, казват: "Така не постъпваш добре." Всеки път ще ви кажат и вие ще си оправите работите. Вие трябва да чакате, не трябва да бързате. Някой път вие бързате, не слушате какво ви се говори. Бързането е слаба страна. Не бързайте. Защо да не почакаш половин, един час да

срещнеш някого? Отиването на Слънцето не съставлява голяма мъчнотия. Аз се движа с бързината на светлината, имам три часа на разположение, че половин час ще закъснея, няма какво да ме смущава. Мене ми трябва осем минути да се върна от Слънцето. Ако имам интуиция, няма какво да чакам. Аз ще го намеря, ще проектирам ума си, ще го намеря де се е скрил, пак ще го намеря. Върна се на Слънцето и дам своя доклад. Няма мъчнотия. Не е въпрос в бързането. Казва някой път: "Не го знай къде е." Интуиция няма. Ще го намериш. Затова трябва познания. За да познаеш себе си, да знаеш къде си се скрил. Някой път в себе си не може да се намерите. Някой път се престорил, играе роля, както някоя жена играе ролята на майка ви.

Един от руските царе дал една задача на един от своите министри. Трябвало да разреши три въпроса, ако не ги разреши, ще бъде уволнен. Министърът намерил един философ, който разбирал. Той му казва: "Аз ще те освободя, но ти какво ще ми дадеш?" Казва му: "Само ме освободи от тази бея." Философът се дегизирал като министъра и отива при царя на разреши въпросите. Разрешил първия, втория, останал последният. Царят го пита: "Какво мисля аз?" Казва му: "Ти мислиш, че аз съм твойт министър, но аз не съм."

Три неща трябва да останат във вас. Трябва пречистване на човешките сетива, поставяне чувствата в нормално състояние и поставяне интуицията на нейното място. Ние сме детронирали интуицията и казваме: "Стара работа." Не, тя е един от вашите професори, ще го турим на място, да заеме катедрата си. Ще турим и чувствата да заемат своята катедра. Ще турим усетите на тяхната катедра, чувствата на тяхната катедра интуицията и ще идем да слушаме тези професори и ще ги слушаме внимателно. Те ще ви дадат всички елементи. Чувствата ще ви дадат знанието, което имат и интуицията ще ви говори. Тогава работите ще тръгнат напред. Само така вашите работи може да вървят напред. Другояче не виждам изходен път. Не че няма път. Има и други пътища, но постоянно изпити, разочарования. Да се турят чувствата на тяхното място, да се турят усетите на

тяхното място и интуицията да се тури на своето място – това е новото за всички ви, което може да се каже тази сутрин.

Само светлият път на мъдростта води към истината. В истината е скрит животът.

16 година

12 лекция на младежкия окултен клас, държана от Учителя
на 19 февруари 1937 година, петък, 5 часа сутринта

Изгрев – София.

СЪСРЕДОТОЧАВАНЕ НА ЧОВЕШКИЯ УМ

“Отче наш.”

Имате ли тема? – Не.

Пишете за другия път върху темата: *“Най-добрият метод за развиване на човешкото сърце.”*

На вас ще ви говоря върху концентрирането, съсредоточаването на човешкия ум. В съвременната култура на хората липсва съсредоточаване. С каквото и да се занимават хората в ума си, нямат постоянни величини, на които да разчитат. Разсеян е човешкият ум. Всички науки, които съществуват, са само методи за развиване на човешкия ум. Колкото науки съществуват, те са на физическото поле. Понякога говорят за окултни науки, но окултните науки влизат в съвсем друга област. Математиката какво отношение има към физическия живот? Към физическия живот тя има отношение на изчисление. Какво е отношението на физиката, на химията? Един учител пита ученика: “Драганчо, кажи, каква наука е геометрията?” – “Учителю, геометрията е наука за сполука.” И право е, без геометрия няма сполука. Геометрията е наука за сполука.

Вие навлизате в окултната наука и понеже не я познавате, казвате, че се занимавате с окултна наука. Но вие малко знаете от нея. Ако не разбираш математика, геометрия, физика, химия, физиология, зоология, ботаника, как ще разбираш окултната наука? Тя е съвсем отвлечена. Имате едно вътрешно понятие, едно вътрешно чувство, което определя. Всяка наука има едно чувство, на което почива. Чувстваш в себе си, знаеш ли нещо или не. Запример, за да бъдеш метеоролог, трябва да имаш едно чувство. Не знаеш кога ще се развали времето. Ти не може да знаеш кога ще има вятър, дъжд. Не само това, но може да имаш сеизмограф и да знаеш кога ще има земетресение. И това може да знаеш. Може да знаеш, ще има ли промени на Слънцето, ще има ли петна или не. Ти чувстваш тия неща и тия вътрешни ваши чувства не може да ги разберете. Някой път сте

неразположени и казвате: крайно съм неразположен. А пък това неразположение е едно налягане отвън върху кръвообращението. Когато времето е влажно или сухо, имате две различни налягания. Когато времето е бурно, имате друго налягане, неустойчиво. Тогава вашето песимистично настроение се дължи на времето. Неразположен сте, едно съвпадение има на вашето неразположение с външното налягане. Някой път се случва, че вие сте паднали. Като не разбирате законите, които съществуват, при известно налягане трябва да вземете известни съображения, няма да можете да ходите свободно. Запример, ако се дигнете във въздуха като птица с крилата си, какво трябва да правите? Или ако влезете в морето, искате да плувате, да се гмурнете на дълбоко, какво трябва да правите? В това отношение рибите знаят много повече от човека. Птиците знаят да хвъркат повече от човека. Понякога вие подценявате птиците. Птиците са учени същества, специалисти. Рибите се спущат в дълбочините като водолази. Имат знание да слязат на най-голяма дълбочина, понеже могат да живеят дълбоко във водата. Ако човек влезе там, ще се задуши. Той е загубил това знание, което рибите имат.

Да се върнем. Вие не можете да изучавате окултните науки, ако нямате интуиция. Окултната наука без интуиция е непонятна. Човек, който няма интуиция, мъчно може да се справи с окултната наука. Има едно спомагало на интуицията, едно вътрешно чувство за нещата, един усет. Те са спомагателни средства за изучаване. Ако бих учил музика, щях да се ползвам от ръцете си. Искам един тон да е правилен. Това, което ви говоря, е теория, считайте го за теория, мислете върху него, но не да го навиете на пръста си. Аз ако бих изучавал музика, искам първо да дам израз на тона. Първо ще упражнявам първата фаланга на пръстите, за да дам яснота на тона. Ако искам да дам съдържание, ще упражнявам втората фаланга. И ако искам тонът да има израз, тогава ще упражнявам третата фаланга на пръста. Има начини на упражнение. Музикант, който не разбира този закон, няма да знае както трябва и няма да пее както трябва. Той ще пее, но тонът няма да има никаква форма, няма да има

съдържание и няма да има израз. В тона ще има празнота. Нещата, които природата създала, не са произволни, те имат свое предназначение. Човек ако си проточи ръцете и краката и се завърти около пъпа, ще образува кръг. Ако свие ръцете и краката и се завърти, ще образува елипса с два центъра. Вие сте в елиптично състояние сега. И от двата центъра, от силите, които излизат от единия център на вашата симпатична нервна система и на мозъчната система, разнo се посрещат и разни отсечки образуват. Запример, при млади години се чувствате по един начин, на стари години се чувствате по друг начин. На млади години мислите по един начин, на стари години мислите по друг начин. Всеки мисли различно. Но за да мислиш, първо трябва имаш една постоянна величина, т.е. трябва да схващаш нещата право, трябва да ги проучаваш.

Запример, какво понятие бихте имали за любовта, без да я чувствате, само с ума си да я схващате? Или какво понятие ще имате за истината, или какво понятие ще имате за мъдростта, ако само вашият ум работи. Мъдростта има постоянна величина. Има нещо, с което мъдростта трябва да ви е ясна. Щом говорим за мъдростта, ние подразбираме светлината. Това, което светлината дава, прави нещата да ни са ясни. Щом говорим за любовта, ние разбираме живота, разбираме движението, което чувстваме. В живота чувстваме приятни и неприятни неща. Казвате: "Какво нещо е истината?" Ти трябва да живееш в истината, понеже като живееш в нея, ще бъдеш свободен. Извън истината няма да бъдеш свободен. Ако не живееш в истината, нямаш свобода. Истината носи свобода. Ако умът ти живее в истината, той ще бъде свободен; ако сърцето ти живее в истината, то ще бъде свободно; ако волята ти живее в истината, тя ще бъде свободна. Който живее в истината, той ще бъде свободен. С всичките мъчни въпроси в живота при истината ще се справиш много лесно. Свободен ли си, няма да кажеш: това е възможно, онова е невъзможно. Всичко е възможно, но за всяко нещо има свое време. Вие искате да постигнете всичко. Може ли един певец да изпее една ария, дълга няколко минути, може ли да я изпее изведнъж? Някой път искате да разбирате

всичко. Невъзможно е, защото животът е музика. Изисква дълго време да пееш в живота. Някои мислят, че може да се отделят от живота. Казвате: "Искам да чувствавам всичките неща." Младият не може да има живота на стария, дори старите, които са живели живота на младите, изгубили нещо и сегашните стари знаят половината. Сегашните стари като бяха млади, знаеха едно. Сегашните млади, които се раждат, тяхната младост е друга, тя не е като на старите. Вие, младите, като остарееете, няма да бъдете като сегашните стари. Други стари ще бъдете. И младите, които дойдат след вас и те ще се различават. Има едно постоянно различие. Мислите, че ще бъдете като сегашните стари. Няма да бъдете като тях. Съберете старите от една възраст и ще видите, че техните опитности са различни. Кажете ми, вие като остарееете, какви ще бъдете? Какво ще мислите, какво ще чувствате и каква ще бъде вашата свобода? Стар човек е онзи, който сам може да си запали свещта. Стар човек е онзи, който сам може да донесе вода. Стар човек е онзи, който сам може да яде. Стар човек е онзи, който никога не пъшка, който върви по права линия. Казвате: "Ще остареем." Хубаво, като остарееете сами ще си палите свещта. Сами ще имате светлина и ще бъдете свободни. Старостта подразбира свобода в живота. Под стари хора сега разбираме, че те имат нужда младите да ги гледат. Ами и младите имат нужда старите да ги гледат. Кой кого ще гледа: младите ли ще гледат старите, или старите ще гледат младите? При сегашните условия на живота старите гледат младите.

Заблуждението на старите е, че те мислят, че като остарееят, младите трябва да ги гледат. Понеже старите гледат младите като деца, какво трябва да направят младите в замяна на това гледане?

Имаш един приятел, който те целуне, какво трябва да направиш и ти трябва ли да го целунеш? Две целувки не правят една добродетел. Една целувка е на място. Щом двамата се целуват, не е на място. Единият трябва да целуне, това е правилно. Щом и двамата се целуват, те не разбират целувката.

Сега нали има малко противоречие. Ако вие отидете при една круша и я обикнете, ще дойде ли тя с вас заедно да ядете? Вие ще вземете от плода и ще ядете. Тя ще гледа, ще ви обича, но никога няма да направи това, което вие правите. Тя няма да обядва с вас. Тя няма да обядва с вас, но ви дава храна, услужва ви без да яде с вас наедно. Какво заключение може да извадите? Вие считате ваши приятели ония, които ядат и пият с вас, които мислят както вас в даден случай. Питам: От тия ваши приятели, които така мислят, колко са останали? Колко приятели имате, които ядат и пият с вас, на които вие можете да разчитате. Сега само разсъждавам, това не е за противоречие. Тогава какво трябва да правим? Вземам целувката на човека. Какво разбирате под думата "целувка"? Като целуваш, можеш ли да говориш? Целувката е начин да млъкнеш, да мълчиш. Като целуваш, ще мълчиш, пък онзи ще ти предаде един урок. Майката ли целува детето, или детето целува майката? Кой кого целува първо? В природата как е? Как мислите? Целувката е свойство, качество на съзнанието. Целувка е, че ти разбираш един предмет, онова, което разбираш и обичаш. Целувката е духовен опит. Ще опиташ. Онова, което опитваш, тебе трябва да ти е близко. Не може да опитваш неща, които са далечни. Може да опитваш само близки неща, дето съзнанието е пробудено. Когато съзнанието на другото същество е пробудено, може да имате един контакт, тогава ще образува познанство, приятелство.

Трябва да се освободите от едно заблуждение. Вие мислите, че много знаете, че всичко знаете. Вярно е, не го отричам. Носиш едно шише от едно кило вода. Казваш: "Аз имам всичката вода, която днес ми е потребна." Заблуждението е на друго място. Тази вода ще ти стигне за един ден, на следния ден трябва да напълниш шишето наново. Много пъти ще изпразниш това шише. Това, което се празни и пълни, не показва, че има всичкото знание. Имаш достатъчно знания. Мислите ли, че като целунеш един свой приятел, ти ще знаеш всичко. Не може. Ти си направил само една връзка. Целувката е връзка, която се прави в духовния свят. Ако тази връзка е направена правилно, тогава резултатите ще бъдат правилни; ако връзката е направена

правилно, тогава резултатите няма да бъдат правилни, последствията могат да бъдат лоши. В какво седят лошите условия? Може да си вложил парите в банка и да мислиш, че си се осигурил. Банката фалира и парите отиват. Не правете влог не на място. В природата всяко нещо, което правите, трябва да бъде разумно. Всички неща трябва да бъдат разумни. Те са величини, на които всякога можете да разчитате. Всяка постъпка трябва да бъде обоснована. Ако една постъпка не е обоснована на този закон, трябва да се изправи.

Казвам: Понякога има начини за наблюдение. Природата е скрила тия наблюдения. Ако вземете мозъка, дето са локализирани разните центрове, какво ще забележите? Представете си, че пробием главата, дето е религиозното чувство, после пробием дупка, дето е причинността, или центърът на разсъждението отпред на челото направим две дупки, или направим две дупки отстрани на главата, дето е инициативата, пробием две дупки над ушите, дето е гневът, а после пробием две дупки на малкият мозък, какво ще забележите? Щом човек е религиозен, мозъкът, дето е центърът на религиозното чувство, ще изскочи 4-5 пръста. Щом престане да е религиозен, мозъкът ще слезе пак долу. Човек започва да мисли, да разсъждава, мозъкът ще изскочи на челото като два рога. Щом се влюби, веднага отзад ще изскочат два върха. И ще знаете, че една млада мома се е влюбила, щом има два рога отзад. Дето е мястото на милосърдието, който дава милостиня на хората, пак ще изскочат два рога. Тогава ще наблюдавате, де се показват роговете. Като видите такъв човек, ще кажете: "Защо са тия рога?" Казват: "Тебе рога израснаха ли ти?" Трябва да растат рогове. Ако не растат рогове, не може да станеш човек. Трябва да имате не един рог, но стотина рога трябва да имате. За да не се възгордеете, природата турила един капак, че роговете не могат да излязат навън. Това е, за да може човек да мисли по-правилно. Другояче човешкият мозък ще бъде изложен на големи сътресения. Сега роговете са скрити. Те са големи рогове и малки рогчета. В мозъка има такива малки рогчета. Ако роговете станат такива големи, някои имат такава

опитност – роговете са толкова твърди, такова напрежение, че се разпуква черепа на човека. Тия рогове като натиснат черепа, раздвояват го.

Имате цял един свят да изследвате. Вие седите и мислите, какво да правите. Искате да свършите училище, да вземете диплом, че сте свършили гимназия или университет, след туй ще искате да ви назначат някъде чиновник, или военен да станете. Хубави работи са това. След това започвате един еднообразен живот. След като сте били 20 години инженер, измервали сте земята, какво сте придобили? Вземете една специалност, която рибите добили, или която птиците добили. Запример, мене конят ме надминава в бягането. Конят е специалист в бягането. Той бяга повече от мене, аз не мога да се надбягвам с коня. В това отношение неговото знание е по-голямо, за бягането той знае повече, отколкото аз знам. Някоя птица знае повече и от коня, та бяга повече от него, тя хвърка.

Сега вие изучавате окултната наука. Окултната наука говори и за правилния живот. Вие сте изучавали физиката на сърцето, но не сте изучавали физиката на ума. Трябва да разбирате свойствата на вашия ум, качествата на вашия ум. Трябва да разбирате качествата и свойствата на вашето сърце. Какво е качеството на вашето сърце? Какво е първото свойство на вашето сърце? Ако вземете физическото устройство на сърцето, колко подразделения има? Нали то има две подразделения, които се делят на две, четири всичко. В едната половина имате артериална кръв, в другата венозна кръв. Значи, когато в сърцето имате лошо чувство, това е венозната кръв. Добрите чувства са артериалната кръв на сърцето. Казваш: “Защо съм неразположен?” – “Венозна кръв имаш.” Трябва вашата венозна кръв да мине през белите дробове, да минат тия чувства и да се преобразят. При това всеки ден в чувствено отношение трябва да се храните. Всеки ден чувствено човек трябва да се храни. Каква храна имате в сърцето? С каква храна вие храните сърцето? Какво давате на вашето сърце, какво меню му давате? Меню на милосърдие, меню на вяра, меню на надежда, на приятелство, може да му дадете любов към Бога – то е най-

богатото меню. Какво меню ще дадете на вашия ум? Музиката е храна на ума. Ако нямаш музика, не можеш да храниш ума си. Наблюденията, които правите в обективния свят са обикновената храна за човешкия ум.

Казвам: В училището когато мислим, трябва да считаме, че с това храним своя ум. Зависи каква храна ще дадеш на ума си, от това зависи успеха на ума. Това влиза в стълкновение с разбиранията, които имате. При сегашното самовъзпитание казваме, че човек трябва да живее добре. Ти не може да живееш добре, ако не храниш ума си. Да мислиш, значи да се храниш. Не можеш да бъдеш добър, ако не знаеш да храниш сърцето си. Да чувстваш добре, това е хранене. Не можеш да бъдеш добър, ако не постъпваш добре. Добрите постъпки са храна за човешката воля. Твоята воля не може да укрепне, ако ти не я храниш. Всяка постъпка е за укрепване на човешката воля. За да укрепне волята, ти трябва да я храниш. Волята е като един лост за тебе. Ако нямаш възпитана воля, ти в живота си нищо не можеш да постигнеш. Ако нямаш възпитано сърце, ти нищо не можеш да постигнеш. Ако нямаш възпитан ум, нищо не можеш да постигнеш. Тия неща са потребни за човека. Един възпитан ум, едно възпитано сърце, една възпитана воля, това е завършен процес на едно възпитание, което трябва да почива на един закон.

Тогава обяснявам друго. Казваш: "Аз обичам еди кого си." Какво означава?

Онзи, когото обичаш, той е свързан, той ти дава храна за ума или за сърцето, или за волята. Той е като едно дърво, на което ти ядеш плодовете му. Ще укрепи или сърцето ти, или ума ти, или волята ти. Казваш: "Аз го обичам." Кой печели: когото обичат, или който обича. Онзи, когото обичат, винаги губи който обича, винаги печели. Вие искате да ви обичат, нали? Но когато ви обичат всякога, ще губите. Всички търсите да ви обичат. Не че е лошо да ви обичат, но вие трябва да имате положението на дървото, не да бъдете дърво. Дървото в дадения случай е много по-умно от човека. То е толкова търпеливо, дори има по-голямо хладнокръвие, отколкото Сократ. Вие се

усмихнете и казвате: "Отлично е това дърво." Ти считаш, че не е разумно. Как може, като ядеш от плодовете на неразумното, ти да станеш разумен? Може ли тебе глупавото дърво да те направи разумен? – Не може. Не мислите, че онова, което мълчи, е глупаво.

Ако вземете една грамофонна плоча, като я турите да се върти, тя говори. Простата плоча, като се върти, от нея излиза нещо разумно. Плочата е толкоз скромна, и казва: "Не търси тази разумност в мене. Тя е написана на мене от еди кой си автор." Тя като се върти, говори. В света всеки човек трябва да бъде разумна плоча, от която да намерите реалността. Всеки човек е грамофонна плоча. Понеже вие се изменяте, няма да бъдете такъв, какъвто сте сега. Тогава ще се измените. Ако действително бяхте една реалност, щяхте да бъдете една постоянна величина. Но щом се изменяте, реалността е другаде. Реалността е във възпитаното ваше сърце, във възпитания ваш ум и във възпитаната ваша воля. Там е реалността, извън онова, което вие виждате и знаете, извън онова, което чувствате. Това, което чувствате в дадения случай, показва една реалност. Реалността е във възпитаното сърце. Онова, което сърцето може да задържи, е реалното. Онова, което минава през сърцето и то не може да задържи, е преходна реалност.

Казвам: Вие говорите за концентриране. Концентрирането ще добиете във възпитанието на вашите клетки. Възпитание трябва на клетките. Безпокоите се заради нещо, безпокоят се и клетките. Безпокои се вашият стомах, понеже сте му дали храна, която не съответства. Безпокоят се клетките на вашия стомах, безпокоите се и вие. Или дишате нечист въздух. Безпокоят се клетките на дробовете ви и вие се безпокоите. Или допуснали сте една мисъл, която не реагира добре върху клетките на мозъка. Безпокоят се клетките на мозъка, безпокоите се и вие. Първо трябва да дадете хубава храна на клетките си и да учите техния език. Всички да ви разбират и вие да им говорите. Като започнат да протестират, веднага да запиташ къде е погрешката. Те ще ви кажат, вие ще я поправите.

Да допуснем, че вие имате едно чувство, някаква

неприязненост имате. Представете си, че един ваш приятел счупил една ваша чаша, която останала на вас от баба ви, дядо ви. Като счупи чашата, вие веднага сте неприязнено настроен, че счупил нещо много ценно за вас. Какво имаше чашата, която дядо ви и баба ви са оставили? Защо я цените, какво имаше написано на чашата? Ако чашата, останала от вашата баба и вашия дядо е ценна, не е ли по-ценен човешкият мозък, не са ли по-ценни вашите дробове, не е ли по-ценен вашият стомах, отколкото нещата отвън? Ти даваш важност на една чаша. Питам: Отде излезе чашата? Тя е от вашата ръка. Чашата е вашата ръка. Щом се счупи чашата, вие трябва да кажете на частиците: "Съберете се на едно място и не се делете, аз не ви обичам делението." Всички ще се съберат на едно място и чашата ще бъде цяла. Ако имам чаша, която дядо ми оставил, не искам всеки да я чупи. Като падне, да подскочи, да не се чупи. Казва: "Счупи се чашата." Щом се чупи чашата, тя ще ти причини беда. Ти задръж на дядо си тия чаши, които не се чупят.

Следователно, всяка идея в нас, която се чупи, тя не ни трябва. Идея, която се огъва и не се чупи, чувство, което не се чупи, воля, която не се чупи, те ти трябва. Неща, които се чупят, турете ги настрана, не ви трябва. Те са временни. Постоянни неща ви трябва. Опитностите, които имате, използвайте ги. Когато и да е от вас, аз мога да го примиря. Може да направя опит. Как ще го примиря? Двама сиромаси, които се мразят, не могат да се примирят. Дойде единият, дам му сто лева; дойде другият и на него дам сто лева. Дойде пак, пак ще дам по сто лева. Започвам да давам и на двамата. Казвам: "Ако вие ме слушате, аз всякога ще ви гарантирам; ако не ме слушате, нито пет пари не ми давам." Нали ще се обичат тия двама души, ако им дам 10, 20, хиляда лева? Направя им къща, създам им всичките удобства, ще се премахнат тия причини и ще се примирят тия хора. Когато двама души не се обичат, има причини за това. От какво произтича сегашната омраза в света? Ако някой вземе мястото на друг, той ще го намрази. Ако един слуга вземе мястото на друг, последният ще го намрази. Ако един учен взел мястото на друг, вторият ще го намрази. Все

лични работи. Той мисли, че онова, което е желал, не го е постигнал. Той се лъже. Онова, което ти ще постигнеш, никой не може да го отнеме. Светлината, която Бог ти дава, никой не може да ти я отнеме. Храната, която Бог ти дава, никой не може да ти отнеме. Ония мисли, които ти са дадени, никой не може да ти отнеме. Ако мислите, че някой ви взел вашата мисъл, лъжете се. Вашата мисъл за вас остава, ако разбирате закона. Ако вземат мисълта ви, тая мисъл е счупената чаша на дядо ви. Нека си я носят където искат.

Казвам: "Какво е вашето верую?" Казвате: "Ние вярваме в Бога, ама имаме неразположение на духа." Ако обичаш Господа, като мислиш за Него веднага неразположението ще изчезне. Като мислиш за Него, това чувство в тебе не се промени, твоята вяра е слаба. Да кажем, искаш да опиташ, дали един певец е добър. Щом си неразположен, хвани първата фаланга на показалеца. Практически да опиташ. После хвани и подържи втората фаланга, после хвани третата фаланга. Ако твоето състояние се измени, ти си добър певец. Музиката е изкуство да можеш да се справиш със силите на нашия ум, на нашето сърце, на нашата воля. То е спасително средство, което ни е дадено. В падението човек е изгубил своята музикалност и от скоро вземе се появява музиката. От няколко хиляди години преди Христа това чувство се е пробудило. Музиката трябва да бъде като метод за самовъзпитание. Да кажем, вие искате да пеете, но се срамувате. Какво ще се срамувате в къщи като пеете? Какво трябва да носи тона на вярата? С кой тон трябва да започнете? Как мислите, кажете ми вашето мнение? Какво ще измислите? Макар и да направите погрешка, нищо не значи. Кой цвят туряте на вярата? Нали ясносиният цвят турят на вярата? То е за усиляване на вярата. Понеже небето е синьо, като подигнем очите нагоре, този цвят въздейства. С какъв тон трябва да започнеш, за да се образува вярата?

Бих желал някой да се поразсърди, да направи гримасите, които човек прави при сръдната. Или когато искате да изкажете пренебрежение, искате да покажете някому, че нищо не знае, какво ще направите? Кажете, вие сте специалисти на това.

Вземам това като наука. Казваш: "Аз не искам да знам нищо заради него." Аз казвам: "Аз искам да знам нещо заради него." Той казва: "Аз не искам да знам нищо заради него". Той говори едно, разбира друго. Той не иска да знае нищо заради него, пък постоянно го държи в ума си, дето седне, все за него говори. Понеже ти не искаш нищо да знаеш за него, аз пък се интересувам, искам да знам заради него. Той разправя все за отрицателната страна. Аз превръщам тия величини. Той турил отрицателен знак минус. Казвам: "Много добре, изваждай." Той като извади всичко, аз взимам и събирам. Той изважда от торбата, оставя празна торба. Аз напълня торбата, туря я на врата и тръгвам. Кой печели, който изважда, или който събира? – Който събира. У нас има един, който изважда, друг – който събира. Който изважда казва, че не се интересува, че не струва да се живее. Започва да нарежда, че условия няма, че не е даровит, че не е талантлив, че пари няма, тялото му било хилаво, нямал какво да яде. Той изважда. Ти вземи събери ги, тури ги в торбата. След като ги събереш, плати му нещо. Какво трябва да платиш? Все ще му платиш нещо.

Един адепт среща един ученик, който се обезсърчил, не иска да живее. Този адепт се запознава с него. Ученикът казва: "Дотегна ми животът, не искам да живея." Той го завежда в стаята си, имал една голяма боа, пуца я, тя започва да го гони и ученикът хукнал да бяга. След това се наместил умът му, казва: "Слава Богу, че се избавих, вече искам да живея." Като го подгонила змията, казва, че иска да живее. Нещастията в света, са като нещастията на този ученик. Вие сте се обезсърчили, ще дойде тогава някоя змия. Змията учи човека на ум и разум. Като се уплашиш, ще искаш да живееш. Ти си турил в живота си препятствие, което не съществува, понеже не мислиш, не чувстваш правилно. Не си концентриран. Запример, вие мислите: "След 20 години какво ще бъде с мене?". След 20 години ще бъдеш точно това, което си сега. "Ама след 20 години ще бъда ли ученик?" Ще бъдеш това, което си сега. Ти предполагаш неща, които не знаеш. За да познаеш след 20 години какво ще бъдеш, трябва да имаш интуиция. Без интуиция

ти нищо няма да знаеш, ще предполагаш това, което не е, което никога няма да стане. Ти предполагаш, че нищо няма да добиеш. След 20 години ти ще добиеш тия неща.

Да се спрем на основното. По какво се отличават младите от старите? Какво схващане имате, кажете си мнението? Другите са изпитна комисия. И те знаят толкова, колкото и вие. Вие сега се стеснявате, че другите знаят повече. Те знаят толкова, колкото всеки от вас. Само че те се представят, че знаят, пък някои от вас се представят, че не знаят. Вие нали всички сте смели, но ако започне салонът да се руши, всички ще излезете из салона. Значи във всички има една предпазливост. Аз да ви кажа, по какво се отличават младият човек от стария. Младият слиза, старият плува. Младият е по-смел, иска да се качва. И старият има желание той да се качи нагоре, но той иска със самолет. Старият никога не разчита на краката си, казва: "С някой самолет да се кача." Виждам един стар човек да казва: "Аз ходих на Мусала." Той казва, че е ходил на Мусала, пък не е ходил. Той мисли в ума си, вярва, че е ходил и разправя на хората, че е ходил, пък краката не държат. Гледал на картина, мислил, че е ходил. Старите много обичат да се качват с ума си, а младите се качват с краката си. Старите обичат да плуват. Да се плува е по-лесно. Младият се качва с краката си и слиза с краката си. Старият обича със самолет, с някой кон, или нещо да го носи. Той обича удобствата. Когато обичате удобствата в живота, това са качества на стария човек. Той иска да има една каруца или автомобил, или самолет, удобства обича. Казва: "Туй е важно за концентрацията." Не, че положението на стария е лошо. Трябва да знаем, кога сме млади и кога сме стари. Щом слизаш и се качваш с краката си, ти си млад. Благодаря на Бога! Щом си стар, искаш да пътуваш със самолет. Старият разбира какво нещо е водата. Виждал съм стари хора, които пращат някое дете да донесе вода от най-хубавата чешма. Старият разбира качествата на водата.

Трябва ви концентриране. Една мисъл, която ви безпокои, да можете веднага да я отстраните. Как бихте изпели думата "младост"? Как трябва да се изпее "младост"? На младостта

ще турите "Л"-то, което показва изкачване. След това имате слизване и после пак качване. Ще се качиш горе, ще натовариш коня си (*Буквата "М"*). Като изпеете "младост", първо ще има качване, слизване и пак качване (*Учителят пее "младост"*). Слизам долу в кладенеца (*Пее с постепенно понижаване на тоновете*). Как ще изпеете: "Едно време аз бях първият ученик, що в класа стоях"? Понеже "Е"-то е закон за размножаване, усилване, размножаване трябва. Понеже в "едно" има единство и размножаване, изпейте "едно". Как ще изпеете: "Едно и едно правят две"? *Едно и едно правят две*

В концентрирането човек трябва да различава хармоничните чувства. Концентрацията трябва да отделя организираниите мисли, които носят благородните качества от неорганизираните. Нас ни препятстват неорганизираните мисли, неорганизираните чувства и неорганизираните постъпки. Не само нашите, но неорганизираните мисли на хиляди поколения преди нас ни препятстват. Ние се намираме в чудо. Пратени сме да организираме нашите мисли и всеки от нас може да организира своите мисли. При самовъзпитанието трябва да се организират мислите. И в религията и в морала трябва организиране на човешките мисли.

Вас ви е срам да изпеете "младост" (*Учителят изпя "младост" както един мъж би го изпял, после го изпя както жена би го изпяла*). Стариият трябва да пее. Понякога мислите, че не можете да пеете. Трябва да се упражняване в пеенето. В себе си пейте. Мислете, пеенето само по себе си ще дойде. Неразположен си, пей. Учителят пее: "Колко съм неразположен днеска, колко съм неразположен, колко съм неразположен, неразположен, неразположен". Пей така и ще ти мине. Като пее човек, неразположението ще мине. Като пееш неразположен, тури запетая след "не"-то и ще стане разположен. (*Учителят пее "неразположен", като отделя не-то и после "разположен"*). Концентрирането на ума продължава живота. То е икономия в природата. Концентрирането е да не хабим своите енергии безразборно. Това, което природата ни е дала, всякога да го турим на време, да не правим излишно харчене.

Не се безпокой. Един предмет, не виждаш ясно. Мисли, че можеш да го разбереш. Някой предмет не разбираш, мисли, че можеш да го разбереш. В дадения случай може мозъкът да няма светлина. Щом има светлина, нещата стават ясни. Човек трябва да работи. Концентриране на всички ви трябва. Не се спирайте. Винаги обръщайте отрицателните величини в положителни. Всяка отрицателна величина има нещо положително, от което се ползвате. Пътят, по който човек се възпитава, са страданията, от които трябва да се ползвате всички. Съмнението, подозрението, маловерието, страхът, са такива отрицателни величини, в които ще туряте една запетая. Имате неверие, турете след "не"-то запетая и ще стане "верие." Обезсърчение, запетая след без и ще стане сръчен. В обезсърчението има нещо неразбрано. То е на физическия свят. Тогава развивайте вашата вяра, развивайте вашата надежда, развивайте любовта към другите. Изслушайте всички учени хора. Да ви е приятно да изслушате всеки учен човек. Всички тия науки служат като метод за самовъзпитание. Ако човек изучава всички поети, философи от древността, те са били все хора музикални. Ти не може да разбереш философията, ако не си музикален. Ти и поезията не може да разбереш, ако не си музикален. Съвсем друга поезия ще бъде. Ти и химия не може да разбираш, и физика не може да разбираш и математика, във всички отвлечени науки има музика. Ако в геометрията има музика, тя се преподава добре. Както се преподава сега, тя се преподава без музика. Да кажем имате едно математическо отношение, или една геометрическа фигура, или един триъгълник. На триъгълника може да съпоставите бащата, майката и детето. Това са живи сили, които функционират в един триъгълник. Ако триъгълникът е равностраничен, има правилни отношения. Ако не е правилен, има малка дисхармония. Ако двете страни на триъгълника са равни, а третата не е равна, показва, че резултатите не са правилни. Казвам: Нека вашият ум, вашето сърце и вашата воля във вас съставя един равностраничен триъгълник, дето волята ви да служи на вашето сърце и вашия ум. Вашият ум да служи на вашето сърце и вашата воля. И

вашето сърце да служи на вашия ум и на вашата воля. Това е закон. Трябва служене. Умът трябва да служи, после сърцето трябва да служи и най-после волята трябва да служи. Това е самовъзпитание: да мисли човек, да чувства и да постъпва. Ако така постъпва, той ще може да се концентрира. Като дойде болка, ще можеш да се концентрираш, да отделиш тази болка от себе си. Така дълбоко можеш да се концентрираш, че може да я изолираш в съзнанието си. Усещаш някоя болка в крака, която някога е нетърпима, непоносима. Ако нямаш концентриране, много работи ще те плашат. Много ученици, когато отиват на изпит, нямат самообладание, уплашват, треперят. Колко страх не сте претърпели? Много е мъчно, когато човек държи изпит, или ония, които дават концерт. Даровитите певци дават концерти, макар съвсем страхът не може да се премахне, но все таки имат една вяра. Казват, че всичко за добро ще бъде. Тъй става. Вие казвате: "Какво сме придобили от окултната наука?" Вие едва сте в преддверието на окултната наука. Това, което знаете от окултната наука, то е предисловие. Трябва да разбирате всички сегашни науки какво са и тогава едва ще бъдете готови да разбирате онази област на окултната наука, с която се занимавате. В света има известни области, където човек не е готов. Това не е за него.

Сега какво остана? Кое е най-важното? Кое остава в ума ви? Коя е основната мисъл, на която може да се спрете? Христос имаше концентриране. Шест хиляди войници се подиграваха, какво концентриране имаше, той седи концентриран, като че не е за него. Цяла нощ го изтезават, той седи концентриран. На другия ден турят кръста му да го носи. Той пак е концентриран, идва до едно място и казва: "Не искам да го нося!" В ума на Христос мина друго нещо. Той има концентриране на ума.

Когато дойде до изпитания, човек трябва да има концентриране. Ако няма концентриране, тогава ще дойде падението. Дето няма концентриране, всякога идва падението. Уплаши се и веднага изпитът се свършва. Щом се уплаши един ученик в училището, забравя, скъсват го. Като излезе, не знае, казва: "Забравих всичко!" Концентрирането трябва да се добие.

То не е нещо, с което човек може да се роди. Той се ражда с възможност да се концентрира. Всеки ден трябва да работи за концентрация. Клетките ще ги възпитаеш, ще кажеш: "Ще ме слушате!" Всички ще насърчиш, краката ще насърчиш, ръцете ще насърчиш, очите, ушите, мозъка, всичко ще насърчиш. Няма да внасяш никаква отрицателна мисъл в ума си. Те ще дойдат, ти ще ги отстраниш, ще ги отделиш, както рибарят отделя ония риби, които не му трябва и ги хвърля във водата.

Мислете за концентриране на човешкия ум, за концентриране на човешките чувства и за концентриране на човешките постъпки.

Само светлият път на мъдростта води към истината. В истината е скрит животът.

16 година

13 лекция на младежкия окултен клас, държана от Учителя на 26 февруари 1937 година, петък, 5 часа сутринта
Изгрев – София.

ДВЕТЕ ТЕЧЕНИЯ

“Отче наш.”

Имате ли тема? — Имаме. — Каква? — *“Най-добрият метод за възпитание на човешкото сърце.”* Четете. (Прочете се темата).

Какво подразбирате под думата “метод”? Съществуването на метода какво е? Какво нещо е съществуването? Какво разбирате под думата “сърце”? Трябва да намерим неговото съдържание. Какво е предназначението на сърцето в човешкия организъм? Физиологически какви са неговите функции? От сърцето излизат две течения: артериална кръв и венозна, която отива по цялото тяло. При сегашните условия организъмът, за да може да изпълни своето предназначение, или да може да съществува, сърцето непременно трябва да функционира правилно. Има движение и при това движение трябва да има топлина. Ако няма тази малка топлина, няма да има движение. Ако има топлина, ако венозната и артериалната кръв циркулира, тогава организъмът може да прояви своя живот. Главното е животът. За да се прояви животът, трябва да има движение.

Какво разбирате под думите “най-добрият метод”? Да кажем, ако в организма има само едно течение артериалното, няма венозно, какво щеше да стане? Или ако всякога само вземаш и никога не даваш, какви ще бъдат резултатите? Трябва да разсъждавате. Казвате: “Човек трябва да живее, трябва да яде.” Той дошъл да живее и да яде. Кое е важното: да живее, за да яде, или да яде, за да живее. Две понятия имате. Ако помислиш, че трябва да живееш, за да ядеш, или трябва да ядеш, за да живееш — това са две различни положения. Вие сега не мислите, не че не искате. Да допуснем, че някой от вас ходил на екскурзия и един трън се забил в петата му. Слуша някоя сказка, но постоянно този забит трън в петата, не му дава спокойствие. Той мисли за крака си. Сказчикът иска да работиш

горе (в главата), а трънът иска да работиш долу. Ти мислиш с главата си, трънът те кара да мислиш за крака си. Питам: кой е на правата страна, трънът или сказчикът. Как мислите? – (Сказчикът). Външните условия ли са на правата страна, или ние вътре? Външните условия казват: Ти трябва да живееш хубаво. Кое е важното, да живее или какво трябва да прави, да живее ли човек, или да умре? Някои от вас не искат да живеят, но живеят. Никой от вас не иска да умре, но ще умре. Друг, иска не иска, живее. Искане не иска, ще умре. Ние не говорим за земния живот.

Младостта и старостта да също два полюса. Искаш не искаш, ще бъдеш млад. После искаш, не искаш, ще бъдеш стар, ще остарееш. Може да питаш, защо си млад. Не знаеш. Може да питаш, защо си стар – пак не знаеш. Защо живееш, не знаеш, защо умираш, не знаеш. Животът наказва хората. Които дойдат и не знаят защо са дошли на земята, животът ги бие. Като дойде смъртта и не знаеш, защо си умрял, смъртта ще те бие. Като не знаеш, защо живееш, животът ще те бие. Смъртта ще те пита: Защо дойде при мене? И животът ще те пита същото. Кажете ми, как ще живеете сега? Вие сте млади, искате да живеете. Как ще проявите вашия живот?

Да минем на друг ред на разсъждения. Допуснете, че вие сте човек, който сте дошъл да живеете на Земята. Дадени са ви външни условия, даден ви е един инструмент цигулка, даден ви е и лък, или дадена ви е една китара. Това е само едно сравнение, много сравнения могат да се направят. Ако си гладен, ще седнеш, ще ядеш; ако не седнеш, няма да ядеш. Дадат ти една цигулка и лък. Казваш: “Защо ми е тази цигулка и този лък?” Ти не знаеш да свириш, обръщаш ги, разглеждаш ги. Ако само ги разглеждаш и не свириш, те няма да ти дадат да ядеш. Казваш: “Цигулката и лъкът са за свирене”, но с това работата не се разрешава. Какво трябва да правиш? Кое е важното в цигулката? – Трябва да свириш. Като свириш, ще ядеш, ако не свириш, няма да ядеш. Чрез яденето се поддържа животът. Яденето е проводник, за да дойде животът. Ти няма да живееш, за да ядеш, но яденето ще бъде проводник за да дойде животът.

Животът е същественото в дадения случай. Казваш: "Защо трябва да живея?" – "Ти трябва да живееш, за да мислиш." Знаете ли това на какво прилича? Представете си, че има две колела, направени някъде. Колелата питат: "Ние защо сме направени валчести? Защо нас ни направиха валчести, а другите предмети са кубични?" Кажете, защо са обли? – (*За да се търкалят*). Ще имат по-малко съпротивление. Те са валчести, за да имат по-малко съпротивление. "Защо трябва да бъдем гладки?" – "За да имаме по-малко съпротивление." Когато вие имате много мъчности в живота, не сте валчести. Какви сте тогава? – Ъглообразни, следователно имате страдание. Казвате: "Много мъчности имам в живота си." – Да те направят валчест. Турете две колелета да се въртят. Защото като се въртят, ще се изминат известни разстояния. Някои същества ще се качат на тия колелета, които се въртят и дойдат до своята предназначена цел. Като се въртят колелата, ще дойде яденето. Като мислиш, ще дойде животът. Като дойде животът, ще започнеш да мислиш. Затова трябва да се движат колелата.

Вие имате мъчности. Казвам ви, всичките ваши мъчности са, защото не сте кръгли. Щом кажеш, че човек трябва да мисли, той вече е едно колело в движение. Това е нова мисъл. Имате други съществени мисли. Казвате: "Нас ни трябва същественото, реалното." Реалното, което сега имате, то е отрицателно реално. Аз го познавам, че е реално. Зимно време вие се намирате отвън, студено е, какво ще ви разправям философия, че студът е ваш противник. Казва: "Не ми разправяй това, но топли зимни дрехи можеш ли да ми дадеш, имаш ли и хубави обуца да се предпазя от студа?" Колко време трае зимата на екватора? (*Няма зима там*). Зимата на екватора държи няколко часа. Вечерно време е студено, че скреж се образува. Тъй, щото зимата там трае около 5-6 часа. В умерените пояси колко държи зимата? (*три месеца*). А на северния полюс? Предположение е, че зимата там държи 9 месеца. Вие доказвате, че зимата на полюса е 9 месеца, в умерените пояси 3 месеца, а на екватора 6 часа. Когато Слънцето изгрее на екватора, на полюса зима ли е? Но полюса в дадения случай схващате

другояче. На полюсите имате най-малки условия да се живее физически. Полюсите имат най-малки условия за органически живот, а екваторът има най-голямата възможност. Умерените пояси са по средата.

Казвам: И вие във вашият живот имате екватор и полюси. Екваторът има най-добрите условия, а на двата полюса има най-малки условия, при които може животът да се прояви. Ако се намирате на полюсите, какво трябва да правите? Не трябва да остават там. Трябва да се подвижите към умерените пояси. Ако и това не ви приляга, трябва да се подвижите към екватора. Може да се движите по протежение на цялата Земя. Казано другояче, Земята е вашето тяло, с което разполагате. Разните удове, които имате са на ваше разположение. Правим едно уподобление на мястото, условията, при които може да се проявим. Да кажем, ти си в областта на ръцете, какво ще правиш? – Ще работиш. Ако си в областта на краката, какво ще правиш? – Ще ходиш. В областта на твоя мозък какво ще правиш? – Ще мислиш. Ако си в областта на твоето сърце, какво ще правиш? – *(Ще стана поет, да излея чувствата си)*. Кой ще продава стоката?

Кой е най-големият противник в света? Де е злото? Имаме двама неприятели, които ни спъват. Единият неприятел е външен, другият – вътрешен. И двамата неприятели са постоянно около нас, ходят около нас, образуват интриги. Те са майстори на интриги. Единият прави интриги отвън, другият прави интриги отвътре. Човек трябва да знае как да се справи с тия двама врагове. Попитали един фелдфебел кои са вътрешните врагове. Знаете ли какво казал? Кои са вътрешните врагове на отечеството? Бих желал да зная, кой е вашият вътрешен враг. Кажете ми, намерили ли сте го? Не сте го намерили. Често казват: “Условията.” Условията не са врагове. Питали един мъж, кой е вътрешният му враг. Казва: “Жена ми.” Попитали един ученик, кой е неговият неприятел. – “Преподавателят ми, той ми пише слаби бележки.” Попитали слугата, кой е неговият враг. Казва: “Господарят ми, от него човек бял свят не може да види.” Попитали господаря, кой е неговият враг. Казва: “Слугата

ми, бели, колкото искаш.” Господарят е враг на кого? — На слугата. Те са един на други врагове.

Питам: Кой е вашият неприятел? В какво седи най-голямата мъчнотия в живота? Откъде произтича тя? — От стомаха. Без стомаха живот не може да има. С него зло, но без него още по-зло. Враг е той. — “Ела зло, че без тебе още по-зло”. Какво трябва да правим с този враг, стомаха? Стомахът е господар, който иска да му се слугува. Той нито оре, нито сее, нито печели, само казва: “Дай!” — Казва: “Слушай, ще дадеш нещо”. Ако не му дадеш, веднага ще кресне, той приказва. Какво ще правиш? Аз вземам фактите, както са. Може да имаш каквато искаш философия, но ако един ден не си ял, веднага се събудят отрицателни чувства. Искаш от този, от онзи. Ако не ти услужат, ти ги считаш за неприятели. Тогава стомахът казва: “Да имаше една кокошка!” Той вижда една кокошка се разхожда и като не може да вземе оттук, оттам, казва: “Я откъсни врата ѝ, оскуби я.” И живата кокошка отиде през стомаха, става проводник. Кокошката се молила: “Моля, остави ме!” Казваш: “Ако ти не станеш жертва, не влезеш през стомаха, ще ме бие. Трябва да те пратя при него, че да се освободя.” Какво трябва да се прави със стомаха? Стомахът е като джентълмен, иска по три пъти на ден да се облича — сутрин с една дреха, на обед с друга, вечер с трета. После обича да си легне, да си почива. Сутрин ще дойде полекичка да го събуди, да не се смути. Тогава пак ще се облече. Всичката мъчнотия е да му дадеш неговите дрехи да облече. Като се облече, вече е спокоен. После пак се облича в други дрехи. Като дойде време за спане, да му приготвиш леглото да спи. Да приведа тази аналогия. Направете един превод. На френски, на английски, на китайски, на немски, какъв превод ще направите? Мнозина сте езиковедци, кой език знаете? Вие сте специалисти на български език. Какъв превод трябва да направиш? Всичко това иносказателно значи да дадеш необходимото на стомаха, никога да не пресищаш стомаха, нито много гладен да го държите, нито да го пресищате. На стомаха трябва да му дадеш толкова храна, колкото е потребна, за да стане проводник на живота. Той има мярка. Как възпитавате

стомаха? Ако на всеки час даваш да яде, ако шест пъти на ден даваш да яде стомахът, струва ли? Малките деца по колко пъти хранят на ден? Аз се интересувам от съвременното възпитание. По 5-6 пъти хранят децата. Много е. Според мене три пъти е достатъчно. Нека крискат. Питам: защо шест пъти трябва да се хранят децата? За да растат. Казвам: Ако го храните три пъти на ден, няма ли да расте? И в яденето трябва да има съзнание. Храната е проводник. Ако е физическа, ще ядеш най-хубавата храна. Ако искаш да храниш сърцето си, ще имаш най-хубавите чувства. Те са пак храна. Ако искаш да храниш ума си, трябва да имаш пак най-хубавата храна. И ума и сърцето няма да претоварваш, и стомаха няма да претоварваш. Трябва да се пазите, да не претоварвате сърцето си с непотребни чувства. Трябва да пазите ума си, да не претоварвате с непотребни мисли, да не претоварвате стомаха си с ненужна храна. Сутрин какво давате на стомаха си? Колко храна му давате? Ако е мляко, по една или по две чаши. Ако е печена кокошка, по един или по два крака. Ако са сърми, по колко му давате, по една, по две, по три, по четири? Ако е чорба, колко наливате в чинията, колко давате?

Представете си, че вие сте фирмата "Иван Драганов". Функционира тази фирма. След като функционира дълго време, какво трябва да направите с тази фирма? Една фирма, която съществува нормално, трябва уреди всички вземания и давания със своите клиенти. Ако уреди всичките въпроси, добре ще функционира; ако не ги уреди, не може да функционира добре. Един ден вашата фирма ще ликвидира. Разглеждали ли сте вашите книжа, дали ще можете да ликвидирате с фирмата си и да се изплатят вземанията и даванията, и да остане нещо за вас, понеже сте човек, временно живеете някъде, ще идете в друга държава. Ще се преместите от България в Англия, от Англия в Америка, от Америка в Русия, или Германия, където и да е. Какъв ще бъде надписът на вашата фирма? За цел на фирмата сте турили щастието. Повечето хора турят тази фирма. Някой турил фирмата "богатство", друг турил фирмата "здраве". Коя фирма е най-хубава? Какъв надпис имате вие на вашата фирма?

Да се върнем към съвременния ограничен живот. В научните изследвания човек дошъл до едно противоречие. Сяденето дошъл до едно противоречие, понеже заместил яденето с други неща. Той не е мислил само да задоволи глада си, но имал и апетит. Апетитът е крива посока на нещата. Казва: "Нямам апетит да ям." Каква е тази дума, коренът ѝ какъв е? Тя е от латински корен (*Апетит значи силно желание*). Да имаш апетит, значи да имаш силно желание да възприемаш нещата. Ако всякога претоварваш стомаха си повече, отколкото трябва, какъв е смисълът на това? След апетита ще дойде някое средство да накара стомаха да работи. Какво му дават да вкуси, да го залъжат, че той отказва да работи? Какво ще му дадат, нали сте специалисти? Когато стомахът не функционира, какво вземат, за да може да смила храната? Правят едно турско кафе да пие, за да стане храносмилането. Или му дадат малко аперитив, така го наричат, за да събудят апетита. Ще вземе едно кафенце, или сода с въглена киселина, или някое лекарство може да вземе. Ще кажете: "Човек като е беден, не работи стомахът, като е богат, ще вземе едно кафе и ще стане добре." Човек може да е богат, може да е беден и в двата случая да страда. От какво страда сиромасът? Не си дояжда. От какво страда богатия? — Че преял. Единият страда от недояждане, другият страда от преяждане. Какво трябва на онзи, който страда от преяждане? — Сиромасия. На онзи, който страда от недояждане? Богатство му трябва. На сиромаса му трябва богатство. Ако си богат, ще туриш нормалното състояние, да не преядаш. Богатите трябва да кажат: "Аз досега бях богат, преяждах, няма да преяждам." Сиромасът като стане богат, ще каже: "Бях сиромас, не си дояждах, сега искам да не оставам да не си дояждам." Сиромасът гладен да не ходи, той ще изхвърли недояждането. Богатият ще изхвърли преяждането. И той трябва да яде, но ще тури по-малко количество, толкоз, колкото стомахът е в състояние да обработи, за да бъде тази храна полезна на тялото. Законът е следният: когато смилането на храната и апетитът са правилни, тогава и чувствата са нормални. Щом храносмилането е нормално, чувствата са нормални и мислите

са нормални. Щом започнеш да мислиш неправилно, започваш да страдаш, чувствата не са както трябва, и храносмилането не е както трябва. Трябва да имаш една диагноза на стомаха. Щом стомахът не функционира правилно и мислите не са правилни и чувствата не са правилни. Щом поправяте мислите, поправят се чувствата и храносмилането.

Къде е щастието на човека, понеже има фирма щастие? Къде да търсим щастието – отвън или отвътре? Аз да ви дам един ребус. Представете си, че щастието е толкова деликатно, че му трябва един отличен автомобил да се качи да го разхожда. Ако не може да го разглеждате отвън, не може да имате щастие. Но автомобилите така са направени, че един ден се развали автомобилът, не може да върви. Какво ще прави твоето щастие в автомобила? Свърши се щастието. Представете си, че твоето щастие ти си го разхождал, но краката се парализират. Като се спре автомобилът, какво ще правиш? Щастието се качва на гърба ти и казва: Носи ме сега. Преведете думите: Щастието се качва на гърба ти. Ти мислиш, че ще бъдеш щастлив. Ти ще искаш да бъдеш щастлив. Казваш: “Дотегна ми този да го нося!” Искаш да намериш автомобил да го туриш в него и ти да седиш до него. Само така ще ти е приятно да седиш до щастието. Тогава ти си щастлив, че може да седиш рамо до рамо до него. Щом се качи на гърба ти, много е тежко. Не си струва. За да бъдеш щастлив, ти трябва да разбираш себе си. Ти в себе си имаш един господар, на когото служиш. Този господар е крайно взискателен. Той иска яденето да е навреме готово. Неговите мисли и неговите чувства да са на място. Искат ти да му угодиш и по мисъл, и по чувство и по ядене. Много взискателен е този господар. Само да види да сгрешиш някъде, веднага кипне. Ако не му дадеш яденето както трябва, ако не влезеш в неговото положение, ако на време не му хванеш автомобил, или ако хванеш такъв, който тръска, той ще ти държи реч в автомобила: “Ти си толкова глупав, такова тръскане да има в автомобила.” Казва: “Знаеш ли, че може да се уволня, такъв слуга не искам. Внимателен ще бъдеш, още веднъж такъв автомобил да не ми докарваш, иначе непременно ще те уволня.” Какво трябва да се

прави с тия лошите, но умни господари? Знаеш ли какъв е този господар?

Има един анекдот. Сдружили се огънят и дърветата. Отдалеч той правил договор с дърветата. Казва: "Времето ще бъде топло, при мене ще бъде добре." Огънят в огнището казва: "Вижте всичките дървета, които са израсли, аз ги направих да растат и плодове да дават." На сухото дърво казва: "Като дойдеш при мене, като тях ще станеш." Вярвате ли, сухото дърво като иде при огъня да стане като другите? Как мислите? Като се свързало сухото дърво с огъня, какво станало? – (Изгоряло). Какво е станало като изгоряло?

Да се върнем. Вие в живота сте недоволни. Тук всички вие имате по едно недоволство. Един от вас да каже, защо е недоволен. Ако не ми кажете истината, няма да се оправят работите. Ще ми кажете от какво сте недоволни. Само едно недоволство имате, от което сте недоволни. Къща ли нямаш, автомобил ли нямаш, дрехи ли нямаш, обуца ли нямаш, библиотека ли нямаш, или пари нямаш. Какво нямаш, най-същественото ще ми кажеш. Аз ще ви определя. Ако си български шивач, какво ви трябва? Един метър, ножици. Ще предположим, че платът ще дойде. Ако имаш игла, напръстник, ножици, то е същественото. Като донесат плата, ще го премериш, човекът е моделът, който имаш пред себе си, скрояваш плата, ушиваш го, ще вземеш нещо. Научно на един шивач какво му трябва? На един търговец какво трябва? – Пари и стока. На гладния какво му трябва? – Ядене.

Сега питам: От какво си недоволен? Виждам на твоята фирма буквите, както са написани, има малко недоволство. Когато отивали българските помаци да си правят джамия, трябвало да се секат дърветата гората, да не кажат нито една българска дума. Говорили на турски, казвали, че дървото е хубаво, високо, гладко, но на края казвали на български – на върха е малко "кривичко". Думата "кривичко" я казвали на български. Щом кажеш една българска дума, от такова дърво джамия не става. Това прилича на онзи анекдот, дето един се оплаквал от жена си на съдията и той я осъдил да я обеси.

Съдията казва: "Ще намериш най-хубавото дърво и на него ще я обесиш. Преди да я обесиш, ще ѝ кажеш най-сладките думи. Ако ѝ кажеш една лоша дума, не можеш да приложиш закона." Който беси жена си, какви думи трябва да ѝ каже? *(Да не я беси)*. Ако не я обеси, тя ще го мъчи. Той искал да се освободи от нея, говорил ѝ любезно. Казва: "Ти беше отличен ангел при мене. Като дойде ми донесе всичкото щастие. По-добра жена от тебе аз не съм намирал. Ти веднъж плюна в лицето ми и всичко се обърна наизопак." Всички вие започвате с последната плюнка. Тя защо е плюнала, не че искала да го заплюе. Как ще ми обясните? Обяснете ми, защо жената плюнала в лицето му? Тя била на гости, яла мъчносмилаема храна, като говорила повърнала яденето в лицето му, без да иска. Това той счел за голяма плюнка. Казва: "Когато ме заплю в лицето, такава плюнка не съм виждал." Като се върнал при съдията, казал защо не я обесил. — "Защото ме заплю и не е заплатила за последната плюнка. Като плати, исках да я обеса." Кажете ми, какво решил съдията? Делото стои заведено. Тя го заплюла и за плунката не е платила. Каква глоба ще ѝ наложи съдията за плунката? Казва: "Да се повикат свидетели." Онзи, който дал мъчносмилаемото ядене, ще отговаря, на гости такова ядене дава ли се, че да се образува плюнка. Това дело не е разрешено. От 8 хиляди години се води това дело и не знаей как ще се разреши. Как трябва да го разреши съдията? *(Щом не могат да живеят, да се разделят)*. Не, че не могат да живеят, но всичко е в плунката. Тази плюнка трябва да излезе из устата навън.

В живота трябва нова философия. От противоположностите не можете да се избавите. Страданията ще дойдат, лошите мисли ще дойдат, смъртта ще дойде, богатството и сиромашията ще дойдат. Няма да остане нещо, което да не дойде. Всичко ще дойде, това трябва да го знаете. По пътя, по който вървите, всичко ще ви дойде. С всички средства трябва да разберете въпроса. Зимата ще дойде, и като пътувате зимно време, трябва да бъдете облечени много добре, да имате топли дрехи, обувки, снаряжения, храна, като дойде зимата, да имате всичко. Не трябва да се осланяте, че зимата няма да дойде. Когато дойде и

хубавото и лошото, за всички условия да бъдете готови. Като дойдат страданията, какво трябва да правите? Ако човек е преял, какво трябва да прави? Трябва да повърне храната. Щом много си ял, бръкни в гърлото си с пръста си и всичко да излезе навън. Това е спасението. — “Ама аперитив!” — Никакъв аперитив. Бръкни в гърлото да излезе всичко навън, изхвърли го навън. Пий топла вода, да се премие стомахът, да се пречисти и след време вземи една хубава ябълка или хубава круша, или чаша мляко с хубава кифличка. Ще закусиш. Лошата храна трябва да се изхвърли навън.

Да кажем, че двама души не могат да живеят заедно. Защо не могат да живеят? — На единият кракът е изкълчен, на другия кракът е счупен, може ли да живеят заедно? Като идеш при онзи, на когото кракът е счупен, всяко побутване на крака е чувствително. На когото кракът е изкълчен, той не иска никакво побутване на крака. Двамата души със счупения крак и с изкълчения крак трябва ли да живеят заедно? Трябва да бъдат на отделни места, да има баня, двама души и при единия и при другия да им слугуват, да има един лекар. Всеки ден трябва да се правят особени превръзки, компреси. Голяма етикеция се иска. На болния мъчно можеш да угодиш. Вие угаждали ли сте на болни хора? Болният ще ти каже: Много си прост, невежа си, така ли се бута. Малко по-внимателен бъди, не си се научил. Аз може да му кажа: И ти не си учен. Защо скачаш, че си счупи крака. Ти си първокласен невежа, не знаеш как да ходиш, защо си счупи крака? Онзи, който си счупил крака и онзи, който си изкълчил крака и двамата не знаят да ходят.

Щом си нещастен, показва, че не си живял добре. Причината на твоето нещастие ти търсиш изключително във вътрешния свят. Има известни условия във външния свят, но не е виновен целия външен свят. Наполовина е виновен светът, наполовина си виновен ти. Първо от какво тегли човек? Сегашните хора първо теглят от езика си. Как теглят хората от езика си? На един аристократ езикът бил много дълъг, обичал да ругае слугите си. Магаре, говедо, казвал на слугите си. Веднъж го арестували и по същия начин наругал стражарите.

Казват: "Я му удари на този 20 тояги." Като изял боя, поумнял. На стражарите не трябва да се казва, че са магарета, защото дърво има. На слугите може да кажеш, но на стражарите трябва да се пазиш. Този човек значи не съзнава своята погрешка. При лошите условия, ако каже, ще го наложат. Казват: "Тук има ред и порядък, ти си слуга, не си господар. Знаеш, че държавата е господар. Щом нарушиш закона, ще платиш." Вие нарушавали ли сте законите? Защо страдате? От вашия ум, от вашия господар. Вие сте като този богатия човек. Вечерно време аз ви слушам по радиото. Аз имам едно радио и зная защо страдате. Някой седи и казва: Досега аз мислех, че Господ е много умен, но аз както живея. Вие говорите лошо за Господа. Господ казва: "Я му ударете 20 тояги." Имате един слуга и казвате: "Господ не му е дал ум." Вие веднага обиждате Господа, казвате: "Направил го такъв лош." Обвинявате Господа. Казвам: "Господи, пари нямам, здраве нямам, жена ми лоша, децата лоши, не може да уча, паметта ми отслабнала." Това не ти дал, онова не ти дал. Може ли да бъдеш щастлив? – Не може. Вие имате един приятел и струпвате всички погрешки на него. Казвате: "Аз това съм направил." Щом той направи погрешка, вие я виждате, не сте готов да му простите, но изведнъж изнасяте погрешката. Какво трябва да се прави с погрешката в дадения случай? Никога не бързайте да си дадете мнението. Някой ще каже: "Я си кажи мнението." Каквато неприятност да дойде до вашия ум или вашето сърце, не си давайте мнението. Ако някой ме пита за моето мнение, аз ще се ползвам. Ако вие си дадете мнение, какво ще ползвате - нищо не може да ползвате. Нали казвате, че сте беден човек. Ако кажете, че сте беден човек, истина ли те това? Първо научете се да говорите истината. Отучете се да говорите лъжливи факти. Ти имаш едни отлични очи, отлични уши, нос, уста, здраво тяло. Казваш, че си болен и съвсем си закъсал. Не говорите истината. Това е факт, но не е истина. Ти не живееш в истината.

Представете си, че живеете в един свят, дето един богат човек си изгубил окото. Ти имаш отлични очи. Ако ти даде един милион долари да ти извадят едното око и да го турят на богатия,

ти си дадеш окото. Среещам те, на богатия окото се наместило, но твоето око излязло. Защо? Коя е причината, че излязло окото? Защо продаде окото си? Вие писахте за най-добрия метод. Кой е най-добрият метод да се премахнат мъчнотиите, или да се справите със своите мъчнотии. Дайте ми един метод и да направим опит с него. Прилагането на един метод не е вечен закон. Методите постоянно трябва да се сменят. И при дишането има метод. Един диша плитко, други диша дълбоко и т.н. Каква е нормата за доброто дишане? В природата доброто дишане има определен закон. В една минута колко вдишки трябва да правиш? Колко секунди трябва да трае вдишката? При правилната вдишка през устата или през носа трябва да приемаш въздуха? Доброто дишане е през носа. Когато превърнеш дишането в нормално състояние, то става много правилно, много хармонично. Човек като диша правилно, никакво хъркане няма. Като спи човек и туриш ухото си, всичко е гладко, няма никакво пъшкане, нищо няма. Тихо и спокойно е, само коремът се подига, от устата нищо не излиза, като че е мъртъв. Това е здравословно състояние. Докато в твоето съзнание има пертурбации, не дишаш правилно. Постоянно мърмориш в себе си, недоволен си. И дишането не е правилно. Дишането е свързано с човешката мисъл, свързано е с човешките чувства, свързано е с човешкото храносмилане. Ако не дишаш правилно и храносмилането не е правилно и мисълта няма да бъде правилна, и чувствата няма да бъдат правилни. Такава зависимост има. Първо трябва да уредите дишането, или храносмилането, или ума, или чувствата, или стомаха. Трябва да уредите едно противоречие. Ти нямаш пари. По кой начин трябва да уредиш това? Най-лесната работа е да уредиш този въпрос, както знаеш.

В древността един беден човек отишъл при един виден адепт и се оплакал. Той му казал: "Аз ще те избавя от твоята сиромашия, но ще ми обещаеш, че винаги ще бъдеш доволен от живота. Не само да го кажеш, но да го чувстваш. И когато си разположен, и когато си неразположен да кажеш: "Добре е." Ако ми обещаеш, аз ще уредя този въпрос със сиромашията.

Помни, че ако не изпълниш, ще бъде два пъти по-лошо отколкото е сега.” Той бил млад човек. Някой княз излиза със своята дъщеря на разходка. Но по едно време става промяна, някаква пертурбация, става студено, понижава се температурата 35 градуса под нулата. Влизат те в една хижа, треперят, казват: “Всички ще замръзнем.” Праща го при тях с една кутия кибрит и му казва им каже: “Аз ще ви дам огън, но е много скъп. Една клечка кибрит струва един милион.” Те му дават един милион за една клечка кибрит. Отива богатия, отива и сиромасът. Богатият казва: “Твоята клечка не струва повече от живота, половината богатство ти давам. Колкото и да струва, иначе тук ще измрем. Какво ме интересува богатството, ако измрем - то не струва повече от нашия живот.” Сиромасът запалва огъня и си урежда своята работа. Кои са кибритени клечки? Всяко запалено чувство е кибритена клечка. Да знаеш как да го запалиш. Мисълта е друга. Ще мислиш, как за прекараш правата линия. То е мисълта. Тази мисъл, тази клечка ще се запали. В какво седи постъпката? Ще туриш запалената клечка в дърветата и ще се запалят. Първо ще кажеш една мисъл – то е запалената клечка. Туряш запалената клечка при дърветата, запалят се и въпросът се свършва. Значи щастието зависи, как драсваш клечката. Запали кибритената клечка при ония условия, които са дадени, не търси други условия. Няма да търсиш други условия, да търсиш дърва да запалиш клечката. Когато всичко е събрано на едно място, щом дърветата са събрани, тогава ще палиш клечката; щом дървата не са събрани, няма да палиш кибритената клечка. Най-хубавият момент е, когато процесът е завършен. Една мисъл е завършена, когато всички условия са готови. Ако няма условията, казвам: трябва да се работи. Работата подразбира всички условия отвън. Когато всички необходими условия за вашето щастие са далеч, трябва да ги приберем на едно място.

Досега какво разбрахте? Това, което сега разбрахте, каква разлика има от онова, което по-рано бяхте разбрали? Разликата е следната: досега температурата беше нула градуса, а сега е 10 градуса над нулата. Какво става при десет градуса над нулата?

Може да се пие водата. Ако е 10, 15, 20 градуса под нулата или над нулата, какво представя? Под нулата имаш лошите условия, над нулата имаш добрите условия. Нулата е неизменна, тя показва посоката на добрите и на лошите условия. Твоето щастие може да бъде отвън, може да бъде и отвътре. Ти искаш да направиш баня. Дойде дъждът, направиш банята. В теб се заражда желание да ядеш. Тогава плодовете ще ги туриш в себе си. Следователно, при една баня отвън и едно ядене отвътре, щастието ще дойде. Но при една баня отвън и едно ядене отвън нещастието иде. Чухте ли хубаво? При една баня отвън и едно ядене отвътре, щастието иде; а при една баня отвън и едно ядене отвън, нещастието иде.

Коя е основната мисъл? При новите условия какво искаш? Искаш ли да бъдеш пръст богат човек, който умира и на този пръст турят пръстен, но го заравят, или искаш да си пръст на един беден човек, който се ражда и трябва да работи? Как ще разрешите този въпрос — да бъдете пръст на богатия или на бедния? Кое е по-хубаво? — Второто положение е по-хубаво. Вие искате пръста на богатия, който умира. Откажете се от това. Вземете пръста на сиромаша, който се ражда. Идете да работите. Каквото и да се случи, ще дойде пръста на богатия. Сега ви трябва пръста на сиромаша. После ще ви дотрябва пръста на богатия. Кое предпочитате, богатството, елмазения пръстен в гроба или пръста на сиромаша? Животът в сиромашия е да предпочитане, отколкото смъртта в богатството. То е смисълът и разрешението на двете антитези. Животът винаги е за предпочитане. Законът е верен: Любовта е жива винаги при страданието. Помнете това! Кои оценяват любовта, които се радват, или които скърбят? Кой може да те обича — сиромашът или богатият? Изпъкналата ли паница събира повече, или вдлъбнатата? — Вдлъбнатата. Запомнете: животът при сиромашията е за предпочитане, отколкото смъртта при богатството. Един ден сиромашията ще се примири с богатството, тогава и животът и смъртта ще се примирят. Животът и сиромашията не се примиряват. Щом богатството и сиромашията се примирят, тогава животът и смъртта ще се

примирият. При сегашните условия вие не ги примирявате, само възприемате живота. Живот без богатство не може да имате. В света има само един човек, който е богат – това е първият човек. Всички други, които са излезли от него, са сиромаси. Нали вие искате да бъдете богати? За да бъдете богати, трябва да обичате първия човек. Той е вашият баща, първият, който ви родил. Ако бащата е богат, синовете могат ли да бъдат богати? Краката могат ли да бъдат богати? Те са слуги. Ръцете, ушите, очите, стомахът, са слуги. Онзи, който разполага с всички условия да съобразява, той е разумният човек, който живее. Той е господар. Вие към този господар ще се отнесете, той разрешава въпросите. Временните господари оставете. Вие взимате ролята на очите, ушите, краката и искате да бъдете господари. Условията при които живеете като крака, ще се ползвате да бъдете добри. Като ръце да бъдете справедливи, като очи да бъдете истинолюбиви, като уши да бъдете умни, като обоняние да бъдете деликатни, като език да бъдете сладки, като пипане да бъдете меки. Това са качества, които човек трябва да има в себе си.

За следния път разработете тази лекция по свой начин. Всички противоречия, които имате, изкарайте ги навън. Каквито противоречия да се явят, всички няма да ги разрешите. Разработете тази тема: “Най-добрият метод за развитието на човешкото сърце.” Кой каквото за помнил от лекцията, разработете го по особен начин. Практически да го приложите, понеже всички сте закъсали. Някой закъсал в мислите, някой закъсал в чувствата. Работата трябва да се оправи и да дойде в нормално състояние. Може инсталацията да е много добре направена, но завъртите ключа, няма ток. Или инсталацията не е хубаво направена, някъде има повреда. Ток има, но като завъртите ключа, лампите не горят. Щом всичките лампи не се палят, инсталацията някъде е повредена. Трябва да се намери повредата, или е в инсталацията, или в жиците, или в крушките. Трябва да се подобри инсталацията, да се подобрят крушките,

всичко да дойде в нормално състояние, за да може лампите да светят, когато завъртите ключа.

Само светлият път на мъдростта води към истината. В истината е скрит животът.

6 година

14 лекция на младежкия окултен клас, държана от Учителя

на 5 март 1937 година, петък, 5 часа сутринта

Изгрев – София

МУСКУЛНО И НЕРВНО НАПРЕЖЕНИЕ

“Добрата молитва”

Имате ли тема? - разработка на миналата лекция. (*Прочете се*).

Не е необходимо всички да бъдете готвачи. Човек трябва да знае кое е необходимо при яденето. Да знае човек, без да яде. Трябва да има връзка. Когато се разглежда един сложен въпрос, трябва да има връзка. Да кажем ви се зададе една тема.

За другия път развийте темата: “На какво почива здравето, или основите на здравето”. Колко учени хора, които биха развили тази тема, биха налучкали важното, в какво седи здравето? Някои смятат, че е във външната обстановка, в парите, в условията. Много работи има в здравето. Това са все условия. Колцина от учените ще развият предмета тъй, както трябва?

Често учените в един клас се намират в противоречие. Представете си 20 души ученици, които следват един висш курс както вие и всеки има по един цирей на хълбока си. Ще могат ли тези ученици да слушат онзи професор, който им преподава и ще може ли да разберат въпроса? Циреят ще попречи. Като разправя той, половината не ще могат да слушат, съзнанието им ще бъде ангажирано от болката. Не може да ви интересува един предмет, който вие не разбирате. Може да ви говоря върху един предмет, може да ви говоря върху музиката. Всички музиканти няма да станете, но музиката има едно приспособление. Всеки човек трябва да знае един предмет. Може да не е певец, не е необходимо да е роден певец, но той е роден да бъде певец на себе си. Ако той не пее, трябва да плати някому да му пее. Или сам трябва да пее, или други да му пеят. Трябва да прави разход в годината по 400, 500 лева само да му пеят. Колко трябва да платите на един певец? За да дойде един виден певец или виден пианист в София, колко му плащат? Най-малко 20, 30 хиляди лева. Големите музиканти или певци много изискват. Имат право. Ще кажете, че е скъпо. Онова, което те

харчат в България струва милиони. Той ще вземе сто хиляди лева, български лева, като го преведете във валута, колко става? Колко правят сто хиляди български лева, ако един лев струва десет стотинки? - Десет хиляди лева.

Това са пак странични въпроси. Вас не ви интересуват, че някой певец дошъл от странство, че пъл, че му дали сто хиляди лева. Този въпрос не ви интересува. Представете си, че аз ви заинтересувам в музиката. На всички ви казвам, че има един певец, който е толкова гениален, като го чуете, веднага се събужда умът ви. Който слуша и той става гениален. Като изпее една песен, веднага във вашия ум се събуждат всичките таланти и вие ставате гениални. Тогава всички ще искате да го чуете, понеже искате да бъдете даровити, ще намерите пари за концерти оттук, оттам, на заем ще вземете. Казвате: "Не искам да харча парите си, едвам имам да преживея, какво ще ходя да харча парите." На какво се дължи гениалността на човека? Вие сте учени хора, някои от нас сте свършили университет.

На какво се дължи мускулното напрежение и нервното напрежение, кажете ми. По какво се отличава мускулното напрежение от нервното напрежение. Това е научен въпрос. Задайте го на вашите професори да разяснят тази тема. Може да се говори много, но да се постави на опит. На какво се дължи мускулното напрежение? Мускулното напрежение е прекъснато, то е статично. В него енергията се проявява като в една граната, падне, пръсне се. Нервното напрежение пък започва много тихо като светлината и постепенно се усилва, усилва, докато дойде до центъра. Нервното напрежение се отличава с постепенно усилване, мускулното изведнъж се проявява. При мускулното напрежение, ако не знаеш как да упражняваш мускулите, може да осакатиш някой мускул. Някой път искате да учите, пък напъгате мускулите, наместо да напъгате нервите на мозъка. Законът е, че всякога трябва да започваш с нервната система. От малко започни, не може с мускулите наведнъж. Вие искате изведнъж да станете даровити. То е мускулно напрежение. Искате наведнъж да нарисувате една картина. Не, ще започнеш тихо и спокойно в рисуването. Или започваш да проучваш един

предмет и искаш изведнъж да го проучиш. Да допуснем, имате слаба памет, искате да я развиете. Как ще развиете паметта? Има разни школи за развиване на паметта. Учил ли е някой от вас по тия системи? Доста пари се плащат, за да се научи системата. Най-добрият, най-естественият метод, по който ти можеш да научиш нещо е този предмет да те интересува, да го обичаш, да привлече вниманието ти. Всеки предмет, който събужда твоите мускули, а не събужда твоите нерви, не може да се интересува от него. Хора, които имат слаба памет, имат слабо нервно напрежение. Мускулите са напрегнати, нервите не са. Хора, които мислят, които помнят, у тях и мускулите и нервите са в напрегнато състояние. Това е въпрос, който трябва да го проучите. Как ще си обясните мускулното и нервното напрежение? Как ще събудите мускулното напрежение и как ще събудите нервното напрежение? Да допуснем, вземете един камък, искате да го хвърлите. В какво направление ще го хвърлите? Първо имате една мисъл, давате напрежение преди да хвърлите камъка. Хвърляте камъка и забравяте. Някоя мисъл или някое чувство минават в нас като странични камъни, които сме хвърлили. Някой път може да вземеш един камък, хвърлиш го и не остава дълбоко впечатление в мозъка. Ония мисли и ония чувства са странични, които събуждат един душевен подтик. Под думата "подтик" и "подтикване" понякога означаваме слаби подтици и после усилване. Подтикът трябва да бъде непрекъснат. Светлината в природата е непрекъсната. Слънцето не изгрява изведнъж. Кой са били съображенията в природата, че Слънцето не изгрява изведнъж. Защо природата направила Земята валчеста, а не я направила плоска? Да беше я направила като тава, или квадратна, та по-лесно да ходят хората. Сега е по-мъчно. Защо природата не е направила Слънцето да изгрява изведнъж, а сега има постепенно зазоряване? Природата, разумните същества като събуждат другите, за да няма стряскане, защото при събуждането ако се стресне човек, може да полудее. Полекачка ще го хванеш да го събудиш. Светлината иска да събуди в нас напрежение на нервната система, да се събудят нервите, затова постепенно

идва. Ако иде изведнъж, ще бъде мускулно напрежение. Всякога се пазим от светлината, която иде изведнъж. Вашите лампички събуждат мускулите и на място да ви помагат, да ви вредят. Като светват изведнъж, будят повече мускулна енергия, отколкото нервната, мозъчната енергия. Бих ви казал, когато ще запалвате електричеството, да си затваряте очите, за да може светлината да влезе през клепачите, да не повреди очите, на място да събудят нервите, събуждат се мускулите. Начинът, по който светлината иде от лампите, не е хармоничен. Светлината трябва да идва отнякъде и да се разпръсва, да не я виждате. В природата как става? Слънцето полека привлича вниманието. Колко е умна природата! Като направим нещо, искаме изведнъж да стане. Ние сме тщеславни, изведнъж светне като граната. Човешкият огън светне изведнъж, а онова, което природата запалва, гори дълго. Като се приближавате към една слънчева система, светлината постепенно се усилва, вие се приспособявате. Закон е, че разумните неща изискват непрекъснато изучаване. Трябва да концентрирате ума си върху онзи въпрос, върху онзи предмет, който трябва да проучвате.

Запример, мнозина от вас искат да бъдат добри певци. Ти не можеш да бъдеш добър певец, ако не знаеш да смяташ и не разбираш геометрия. Те вървят заедно. Защото музиката има разширение на вълните, тоновете имат отношение, трябва да разбираш математика. А пък самата музика е определение. За да бъдеш музикант, трябва да определиш отношението на два тона, после да определиш интензивността на всички преплитания, които остават. Тези центрове са съседни, те са близо до центъра на музиката. Той е по-долу.

Искаш да бъдеш добър човек. Какво е необходимо, за да бъдеш добър? Как мислите? - *(Да има добро сърце)*. Да имаш добро сърце, ще върви, но сърцето не е добро. Тогава вашето сърце не бие равномерно. Пулсът на сърцето не е равномерен. Някой път е 72 удара, но някой път достига до 120. Защо считаме, когато сърцето бие 120 удара за болезнено? Защо 72 удара са нормални, а по-горе или по-долу от това са аномални? Организмът е свикнал на 72 удара. У животните разнo пулсира

сърцето. В природата е различно, може да се усили пулсът. Първоначално сърцето е пулсирало по-бавно, сега се е усилило и за бъдеще предполагам, че биенето на сърцето ще се увеличи, по-бързо ще бие, но непрекъснато, не както сега, с прекъсвания. Това отсечено биене на сърцето не е ритмично. Като бие сърцето, няма ритъм, бие като машина. Значи сърцето се бори в нашия организъм с някои мъчнотии. Как мислите, че сърцето със своята сила кара кръвта? Коя е силата, която кара кръвта? Това е електричеството в човека. Свиването се дължи на електричеството, на космическото електричество, което минава през сърцето. Ако останеше сърцето да движи кръвта, едва ли щеше да се справи. Едва ли би изкарало една - две години. Но електричеството е, което движи кръвта. Хората умират, когато прекъснат това електричество, моментално умират.

Ние се отвляхохме. Кой беше главният предмет, върху който трябваше да се спрем? - (*Нервно и мускулно напрежение*). Ония от вас, които събуждат нервите, както събуждат мускулите, стават нервни. Човек ще превърне това движение в обратна посока. Вместо да събужда нервите плавно, постепенно да усилва, той ги събужда както мускулите изведнъж. Нервното напрежение става много плавно. То постепенно трябва да се усилва, както светлината идва. Няма да влагаш никакво безпокойство, само едно непрекъснато напрежение ще имаш. Някой предмет не разбираш, няма да се безпокоиш, че не разбираш предмета. Неразбирането зависи от една външна обстановка на нещата. Може предметът да не е ясен, защото не си на такъв фокус, дето може да го видиш.

Преди 10-12 години взехме един микроскоп. Аз не бях се занимавал с него, взехме го на втора ръка от един професор. Една вечер нямам работа, вземам го, турям го, мърдам насам, натам. Казват, че имал една погрешка. Той няма никаква погрешка. Според степента на онези, които го направили, толкоз им стигал умът. Виждам, технически както са направени лещите, нямат нужната яснота. Който правил тези лещи, толкоз разбирал, дотам е дошъл. Онези, които манипулират с един микроскоп, имат доста части, които трябва да познават, за да

работят с микроскопа. Казвам, всичко трябва да се изхвърли, нищо не струва. Не струва и хиляда лева, язьк за парите. Но после намерих как трябва да се работи, лесна била работата. Намерих му цената и от хиляда лева струва десет хиляди лева. Не бях се занимавал с технически работи. Имах един молив, въртя го, но не излиза графита, въртя го, но седи вътре. Търся какви са причините. Извадих всички графити отвътре и намерих погрешката.

Казваме: "Вие всичките правите такива погрешки." Някои от вас чувствувате, че не можете да мислите, не разбирате. Или някой не може да пее, не може да помни, някой се енервира. Защо се енервира? Да ви кажа защо. Много проста работа е. Представете си, че имате една бъчва. Някой направил една бъчва или каца с обръчи. Оставили сте бъчвата доста време без вода на сухо, изсушили се дъските, ослабили са обръчите. Турите вода, изтича навън, не струва бъчвата. Вземете, понабиете обръчите веднъж, два пъти и задържи. Щом сте нервни, във вас става изтичане на нервната енергия. На всички нервни хора обръчите са разхлабени, става изтичане. Човек става нервен всякога, когато не намира предмета дето го турил. Потърсиш енергията, нервната енергия я няма. Направиш някаква работа, тя изтекла. Искаш да мислиш, нямаш енергия. Искаш да пееш, нямаш енергия, искаш да помниш, нямаш енергия. Започваш да се енервираш, но енервирането е беднотия. Казвам: Стегни обръчите! Как се стягат обръчите? Ти седиш и казваш: "Пари нямам." - Работата с пари не се урежда. Има хора, които имат милиони и пак са нервни. Казва: "Да имам знание." - Има хора, които имат знание, и пак са нервни. - "Да бъдем красиви." - Има красиви хора и пак са нервни. - "Да сме набожни." - Има хора набожни хора и пак са нервни. Имаш табела "набожен човек", но пак изтича енергия. Някой път говориш за любов, но по любов не постъпваш, защото изтекла енергията. Искаш да направиш добро и не можеш да го направиш. Казваш на човека: "Моля, бъдете така добри, услужете ми!" - "Я се махни оттук, какво си дошъл да ме безпокоиш." Ще тури някой епитет на някое зоологическо животно. Някой път може да говориш

много тихо и спокойно. Ако в стаята влезе почтена госпожица боа, или господин боа, тогава какво ще правиш? Ще му дадеш мястото си, ще напуснеш стаята. Ако дойде госпожица боа, или госпожа боа, или господин боа, те ще произведат един и същ резултат., веднага ще ги приемеш. Казваш: "Аз не излизам от стаята." Като се яви госпожица боа, веднага ще изскочиш навън. Защо? Това, което човек не може да го направи, змията го прави. Като влезе змията, ще те накара да излезеш навън. Като казваш, че от къщи не излизаш, това е заблуждение. Ти си създал една глупава идея, че навън не може да живееш. Имаш заблуждение, че като живееш навън, нищо не можеш да научиш. Ако целият ден ако седиш, ти нищо няма да научиш и на какво ще заприличаш? Ти ще си докараш нещастие. Човек като съгради къща, оглупява - ще ме извините. Ако постоянно седиш в къщи, какво ще направиш? Какво ще гледаш в къщата, ще гледаш ръбовете. Какво ще научиш? Казва: "Много хубава къща ще ти служи за почивка." Онова, което ще научиш от външния свят, е предметно учение.

Правя една аналогия. Щом ние създадем един идеал, собствен идеал, който прилича на къщата, ти ще оглупееш, че си създал идеал. Аз съм създал идеал. — Какъв идеал? — Да имам десет милиона лева. Какво ще направиш с десет милиона лева? Американският милиардер Рокфелер казва, че лекарите като кон го хранят с овес. Не, че е лоша храна, вегетарианец е Рокфелер, с овес се храни.

Да се върнем към сериозната работа. Не си създавайте друг идеал, който да замести идеала, който природата е направила, който Бог създал за тебе. Не може да заместиш идеала за доброто с никакъв друг идеал. Не може да заместиш идеала на справедливостта с никакъв друг идеал. Не може да заместиш идеала си за истината, всякога на себе си да говориш истината, с нищо не можеш да го заместиш. Нали си поставяте един идеал? Казвате: "Търпи ли икономисване истината, има ли икономия в истината?" Щом започнеш да икономисваш истината, фалимент ще дойде. Закон е - истината не може да икономисваш. Щом не икономисваме истината, всичко върви;

щом започнем да икономисваме истината, всичко върви назад във физическия свят. И обратното: ако работите вървят безразборно, ще забатачиш; ако ги икономисаш, ще тръгнат. В света на истината е точно обратното. Че е така, трябва да се докаже защо именно е така. Това е един идеален свят, има енергия, няма прекъсване. Там всичко непрекъснато се усилва. На физическия свят свършиш една работа, тя ще престане. Като забогатееш, спира в тебе енергията. Или вземете идеала да израстнете. Щом дойдеш до 33, 45 години, мислиш, че си остарял, а като дойдеш до 60-70 години, казвате: "Остаряхме." Няма идеал. Това, което в младини те е импулсирало, изгубваш импулса, има обратно действие. Казваш: "Изгубих всичко, види се, ще се връщам там, отдето съм дошъл." Тогава казва: "На Орландовци." Той мисли, че от онзи свят дошъл, а казва, че ще иде на Орландовци, че там ще го занесат. Ти нищо не си свършил.

Да се върнем. Както се отвличаме, то не е необходимо да ви разправям всички тези работи. Всички говорители или оратори имат за цел да направят един предмет много ясен. Може да дадат едно обяснение, второ, трето, четвърто.

Ти не постъпваш с нервната система, както с мускулната. Два различни закона регулират нервната и мускулната енергия. Първо ще усилиш мускулите си. Те са в зависимост от нервната система. Следователно, постепенно ще развивате вашата нервна енергия. Никога не правете несъзнателни движения. Ти искаш с мускулните движения да събудиш ума си. Ти събуди този човек, погледни какво има да даде. Забелязал съм някое куче на среща ми иска да ме залае. До седи, наблюдава ме до един момент, аз отида до едно място и се спра. Ако направя още едно движение, веднага ще се нахвърли отгоре ми. Аз се спра, не го гледам, спра погледа си, понаведа се, бръкна в джоба. То наблюдава как ще се проявя. Аз му хвърля малко геврече, то погледне, помирише, вижда, че има нещо. Казва: "За мене ли е?" - "Да, за тебе е." Пак погледне, аз извадя друго парче геврек. Тогава аз минавам и то ми казва: "На добър час, свободен си." Аз може да взема един камък и да го ударя. То ще се хвърли

отгоре ми. Като дойде, аз го погледна и го питам: "Какво искаш?" - "Има да ми дължиш." Когато имате да дължите, нали никога не минавате по пътя, дето живее вашият кредитор. Преди да сте взели пари, търсите банкера, интересувате се от неговата фирма. Щом вземете парите, не минавате покрай него. Защо по-напред минавахте, а сега не минавате? Колко мъчно е някой път да си дадем отчет за някои побуждения. Да кажем, минаваш покрай един човек и се стесняваш. Преди четири пет деня ти си обещал да му платиш, но сега казваш: "Аз ти обещах да ти платя, но ти ще бъдеш тъй добър да поотложиш малко." И ние сега отлагаме плащането. Природата постъпва по същия начин. Ние вземем нещо от нея и не се явяваме, искаме да избегнем, а пък тя е направила работите така, че дето и да ходиш, ще се върнеш, ще минеш по същия начин. Ще иска лихвите. Какво е кармата? Кармата е дълг със сложна лихва. Мисля, че е преувеличено. Индуските философи зле са представяли природата. Тя не е толкова строга да ти одере кожата. Не е, не е, тя никакви лихви не взима. Така аз зная, никакви лихви не взима. Кредитира те веднъж, два, 100, 200, 300, 999 пъти си ходил и тя все ти дава, изпарил си се, всичко разпръсваш. Дойдеш да изясняваш, тя нищо не иска. Ти си я лъгал, че ще платиш, пък нищо не си плащал. Кой са причините. Тя само майката търси, никакви лихви не иска, готова е да направи отстъпки.

Ако четете Фламарион, той поставя 25 стотинки във времето на Христа със сложна лихва и изкарва едно число и казва: "Ако цялата Земя беше злато, пак не можеше да плати дълга, който се е образувал за две хиляди години." Ако сме взели от природата хиляда лева със сложна лихва, всичко отиде. За да платиш хиляда лева със сложна лихва за две хиляди години, ще ти трябва не само една Земя но повече от 9-10 хиляди земи ще ти трябват. В коя банка ще турите толкова пари? Откъде ще ги вземете? Откъде ще ги намерите. Аз харесвам това число. Казва: "Ако човек вземе 25 стотинки под сложна лихва след две хиляди години и цялата Земя ако е от злато, не е в състояние да изплати този дълг." Затова казвам, не е хубаво човек да взима пари под лихва. Вземеш ли пари, плати ги.

Да се върнем към предмета. Не взимайте пари с лихва, ако вземете, не оставяйте дълго време, но го платете. Казвате: "Аз ще ги платя." След две хиляди години с нищо не можеш да ги изплатиш. И цялата Земя да е злато, пак не можеш да платиш своя дълг. Имате голямо богатство, имате един мозък, пазете хигиена на вашия мозък. Сутрин като ставате, как трябва да събуждате мозъка си? Как се събуждате вие, кажете ми? Сутрин като ставате на двата ли крака ставате, подигате ли се на едната страна? Ще ви дам едно малко упражнение. Щом се събудиш в 3-4 часа, стани. Попитай се да станеш ли, или да не станеш. Щом си кажеш да станеш, стани. Другият казва: "Не ставай, още е рано, Слънцето не е изгряло, не си се наспал, поспи си малко." Другият казва: "Стани!" Единият ум ти казва: "Стани!" Другият ум аргументира. Питам: "Кого трябва да слушате - онзи, който аргументира, или онзи, който не аргументира? Онзи, който не аргументира, винаги има едно разположение в природата.

Ще ви приведа един пример. В Америка в една богата кантора дадат обявление, че търсят един касиер. Идват различни лица с препоръки, с висше образование. Отиват при директора и той на всички казва: "Ще ви имам предвид." Онзи оставя писмото и си отива. Най-после влиза един млад момък, гледа една книжка, подига я, туря я на мястото. Казва: "Господине, има едно обявление, вие се нуждате от един касиер, аз нямам никакви препоръчителни писма, може да ме опитате." — "Не — казва — вие носите най-добрата препоръка. С навеждането да вземете книжката, това е най-добрата препоръка." Така е и в природата. Всички хора имат препоръки. Да ви препоръча свети Никола или някой друг светия в другия свят. Казват: "Ще ви имаме предвид?"

Какъв беше въпросът? — (За ставането.) Всеки трябва да се събужда. Все ще ви събудят. Като сте били малки, майка ви е събуждала. Като дойде, вдигне юргана, потегли, заминете и вие пак се завиете. Като ставате, ще имате едно шише с вода. Като започне да аргументира, налейте малко вода на лицето си. Ако продължава да аргументира, още малко вода сипете. Три пъти като пръснеш с вода, ставаш вече. Ако иска да аргументира,

три пъти с вода. Събудиш ли се, направо стани. Това може да го употребите и за друго. Някой път искате да свършите някоя работа, дойде пак аргументира, не че не е време, разни аргументи дава. Вземете пак вода, напръскайте се и той ще престане. Когато се колебаете за някоя работа, три пъти се пръсни с вода. Виж какво ще бъде твоето настроение и започни работа. Имаш някоя работа да свършиш, свърши я. Колкото можеш, криво – ляво, свърши я по който и да е начин. Като дойдат да видят доброто, ще видят и доброто желание да свършиш тази работа. Ти може да не свършиш работата както трябва, но все таки ще спечелиш нещо. Ако не започнеш работата, много по-голяма прогрешка ще направиш. Ако така не започнете, мнозина от вас ще си създадете неприятности. Мнозина от вас се оплакват, наричат нашия век нервен век. Бих желал да е нервен век. Той е век на нервите. Не е лошо човек да бъде нервен. Нервната енергия тече постоянно. Тя не трябва да изтича, но да приижда постоянно, да се напълнят нервите и да бъдат винаги складирани с голям запас от енергия, че всякога да бъдат готови за работа. Някой път вие нямате енергия, енергията изтекла. Ще стягате обръчите си. Как се стягат обръчите? Психически как можете да стегнете обръчите? Да допуснем, че някой предмет вие не го разбирате. Дори учениците от класовете казват, че учителят говорил за един предмет, но този въпрос не могат да го разберат. Нещо по геометрия как ще разберете? Казвате: "Не ми е ясно." Учителят разправя, разправя, дойде едно вътрешно прояснение. Първо трябва да бъдете спокоен. Никога не се притеснявай, нищо не казвай. Вие казвате: "От мене нищо няма да стане." То е верно, но то е статично положение. Ако не учиш, от тебе нищо няма да стане. Ако не ядеш, нищо не можеш да бъдеш. Начинът, по който мислиш, че от тебе нищо няма да стане, така е, ако не учиш, учен човек не можеш да станеш. Ако не свириш, музикант не може да станеш. Ако не пееш, певец не може да станеш. Ако не говориш, оратор не може да станеш. Ако не се учиш, караш другите да говорят, не можеш да се научиш. В България дойдоха американци и не можаха да научат български език, защото

искаха правилно да се научат да говорят и тогава да говорят български. Нито един не можа да се научи. Те не се упражняваха. Трябва да говорят криво ляво и ще се научат да говорят. Казвам им, влизам в положението ви, че вашият език е по-обработен, по-културен, не прилича на български. Българският език е дивашки, но той не е толкоз дивашки колкото китайския, по-културен е от китайския. Китайците и англичаните имат едносложни думи. Те ценят времето, не искат дълги думи. Китайците защо създали едносложни думи? Не искат да мислят, те са пестеливи на времето. Тази пестеливост какво показва? Китайците от причина към последствие не мислят. Китаецът доста наблюдателен, но не мисли философски.

Какво остава? Ние забатачихме с китаеца. Всякога мозъкът трябва да бъде пълен с енергия. Другата енергия трябва постепенно да я изпратите и да има желание за работа. Някой път мислите за главата си, попипайте главата си. Но не трябва да туряте главата си настрана. Искате да привлечете електричеството от известни елементи отвън. Като туриш пръста си на известно място на главата си, за да се концентрираш, да кажем, искаш да събудиш в себе си центъра на смятането. Искате да развиете математиката, какво трябва да направите? Ти привличаш повече кръв в тази част. Трябва да мислиш. Често някой се хване за челото. Туря ръката на челото си, иска да си припомни. То е външен стимул. Ако човек иска да мисли, ако той върви по този път на последователно мислене, трябва да знае, как да прекара кръвта в мозъка си. С коя мисъл трябва да започнете? Вие веднага се плашите, казвате: "баща ми, дядо ми, майка ми нямат нищо, външните условия са лоши" и събуждате в себе си чувства, които не трябва да събуждате. Така събуждате страха си. Вие едва сте излезли от Египет. Всички сте толкова страхливи, съвременното човечество е толкова страхливо, че за да ви направят смели, решили да ви дадат страдания. Сега сте в пустинята. Защо Мойсей трябваше 40 години да води еврейския народ в пустинята? – За да ги освободи от страха. Трябваше 40 години да се скитат из пустинята, да измрат всички страхливи, които излязоха от

Египет, да остане новото поколение, да изчезнат робите от Египет. И във вас трябва да изчезне страха. Всички страхливи мисли, страхливи чувства да изчезнат и да остане новото поколение на добродетелта. Всички вие трябва да бъдете смели. Всички се плашите как ще преживеете, как ще бъде на оня свят, ами ако ви турят в ада. Оставете тези попски изобретения. Сега сме в ада. Там няма ад. Ние сами създаваме своя ад в себе си. И във вас се явява страхът. Говоря за страха, защото човек, като намери своите дефекти, започва са се страхува. В противовес на страха, поставете мисълта, разсъждавайте, турете вярата, турете надеждата, милосърдието, разумността – всичко това турете в противовес. Казвате: “Ами ако съм съгрешил?” Ако си съгрешил, не се страхувай. Ако си съгрешил, ще изправиш погрешката си. Не се безпокой, пиши друго писмо. Допуснал си една погрешка. Казваш: “Какво ще мисли той за мене?” Напиши второ писмо. Кажи: “Написах едно писмо, допуснал съм една погрешка, ще извините”, за да бъдеш последователен на себе си. Защото погрешки навсякъде може да има. Навсякъде може да направиш погрешка в живота, в природата. Може да направиш погрешка в говоренето, някъде повиши гласа си и кажеш нещо. Ако повишиш гласа си повече, ти ще станеш причина да страдаш. При силното говорене, при рязкото говорене, вие се демагнетизирате, губите енергия. Никога не говори рязко. Някой път повишиш гласа си и говориш рязко. Не говори така. Ако говориш така, ти губиш част от енергията. Ти ще кажеш: “Ще ме извините, сега не съм разположен, не мога да го направя.” Не казвай: “Няма да го направя!” (*Учителят говори грубо, рязко*). Не казвай: “Иде ми да го набия.” Какво значи да го набия? Прегърни го. Какво изискват думите: “Ще го набия.” НА – БИТ. След “на”, тури запетая, а “бит” значи животът му е такъв. Тури запетая и започни да разсъждаваш върху бита на този човек. Казал нещо по моя адрес, криво ме разбрал. Прати му някой подарък на него. Защо ще ходиш да го биеш, ще изхарчиш излишна енергия. Тази енергия, дето ще го биеш, струва няколко милиона. Той има да ти дава

сто лева. Струва ли да харчиш милион енергия за сто лева? Предпочети да му дадеш 100-200 лева, отколкото да похарчиш своята енергия напразно. Тя струва милион и не се придобива лесно. Ние харчим своята енергия във всяко отношение безразборно. Ще се спрете сега, ще кажете: "Аз съм много нервен!" Става изтичане на нервна енергия. Пестете тази енергия.

Някои от вас искам на втория път да ми разяснят какво сте разбрали, каква е разликата между мускулната енергия и нервната енергия. Вие ще извадите някои методи. Като помислите може да намерите някои методи. Да забогатееш още с два-три метода, няма да бъде лошо. Всички сте обеднели, съжалявам ви. Искам да създам малко по-богати фирми, да кредитирам.

Само светлият път на мъдростта води към истината. В истината е скрит животът.

16 година

15 лекция на младежкия окултен клас, държана от Учителя на 12 март 1937 г., петък, 5 часа сутринта

София - Изгрев

ОСНОВИТЕ НА ЗДРАВЕТО

“Отче наш.”

Имате ли тема? — Да. — *“Основите на здравето”*. (прочете се темата).

За да бъдете здрави, всички трябва да мислите. Във вас има един вътрешен страх. Това е нездравословно състояние. Ако се извинявате, че не знаете, то е едно. Понякога се страхувате да си изкажете мнението. Всички трябва да изучавате този закон за здравето. Искате да бъдете здрави, но това е резултат. Животните не знаят, че са здрави, те чувстват, че са здрави. Човек трябва да знае кога е здрав. Щом се тревожиш, не си здрав. Щом се обезсърчаваш, не си здрав. Щом си малодушен, не си здрав. Щом мислиш, че нямаш никакви дарби, не си здрав. Щом мислиш, че си най-глупав, не си здрав. Все отрицателни неща мислиш. Всички тези неща ще ги отхвърлиш. Има неща, които не са верни. Казваш: “Аз не съм даровит човек” Не е верно, това не е здрава мисъл. Трябва да имате ясна представа за нещата. Казвам, да опитам този предмет, як ли е, или не е як. Якотата на този молив е толкова, колкото издържа напрежението на тежестта. Някой ще се пречупи, някой ще се огъне, пък някой ще издържи. Казвам: “Вие имате една представа, която не почива на здрава основа.” Запример, лекар лекува един болен и казва, че е оздравял. Но това е лъжлива идея. Човек нито лесно оздравява, нито лесно се разболява. Болестта не иде моментално. Всяка болест, всяко нездравословно състояние е работило 5, 10, 20 години и след туй се проявява. В деня, в който се прояви, казваш: “Не зная какво стана, болен съм.” Всъщност здравето е започнало отдавна да се подравя, отдавна се е разклащало.

Казвате за някой човек, че е амбициозен. Не е лошо човек да е амбициозен. Къде е опасността от амбицията? Амбицията ще я сравните с голям товар. Ако туриш една раница от 10, 15

килограма, може да ходиш, но ако туриш един товар от 50-60 килограма на гърба си и се качваш по планината, ти ще се съсипеш. Снеми част от товара си. Всякога ще имаш една идея, едно чувство, което може да носиш. Ако не можеш да носиш, ще се упражняваш. Има мисли за деца, има чувства за деца. Има чувства за възрастни, има мисли за възрастни. Има мисли за стари, има чувства за стари. Не мислете, че стария е слаб. Старият може да издържа там, дето младият не може да издържа. В такъв случай той не е стар. Стар е, който се тревожи, който изнемогва. Малкото дете е уж неузряло. Кого ще наречем стар? – Който е узрял като хубав плод. Може ли да кажеш на човек, който не е узрял, че е узрял? Той не е стар. Защо ще кажеш, че е млад, когато не е млад? Може на стария човек да туриш млада форма, но ни най-малко формата не прави човека. Ако един човек облече фрак, тури си цилиндър, ръкавици, ще стане ли учен или богат? – Не.

Казвам: вас ви трябва едно знание! Има едно знание, което е външно, има едно знание, което е вътрешно. Досега вие сте изучавали външното знание. Може да изучите един език много хубаво, отлично, но не може да се ползвате. Може да говорите френски или английски, но не може да се ползвате. Всеки език съдържа богатства в себе си. Всеки народ има свой език, например англичаните имат един характерен език, който прилича на тях. Германия прилича на германците, Франция прилича на французите. България прилича на българите. Веднъж пътувах в планината, минавам покрай една река, направи ми впечатление нейният шум, как скача водата. Казвам си, може ли това да се превърне в музика? При пръв поглед, като ще е разхвърлено, но като разгледах скачането на водата видях, че то не е така, както първоначално ми се видя. В природата има нещо отлично, гениално. Досега природата толкоз време свири на хората, толкоз време пее, но досега никой не е разбрал песента ѝ.

Питам: “Какви са основите на здравето?” Може да вземете някоя книга на някой много учен човек. Природата е най-ученият авторитет. Има много учени хора, които говорят за

здравето, но те сами не са здрави. Може ли човек, който не знае да пее, да учи другите да пеят? Онзи професор, който учи другите, неговият център по музика трябва да бъде по-развит, отколкото на ученика. Ако професорът няма развит този център на музиката, не може да преподава. Той може да не е господар на гърлото, то е друг въпрос. Гласът може да се развие. Мнозина от вас имате имате регистър от една октава, или една октава и няколко тона. За да бъде здрав един съвременен човек, трябва да има най-малко две октави. Ако имаш само три тона, ти здрав не можеш да бъдеш. Ако имаш две октави, нормално здрав можеш да бъдеш. Ако пееш две октави, здрав си. Ако не пееш, трябва да се стремиш. Някой едва може да вземе два тона и мисли, че е здрав. Това не е здраве, не е музика.

Колко елемента има здравето? Здравето е над три октави и половина, но нормата на здравето е две октави. Забележете, че когато човек заболяе, не може да пее. Може да проверите моите научни наблюдения. Като заболяе човек, може да познаете дали ще умре. Щом не може да пее, ще умре. Казвам му: "Вземи един тон." – "Не мога да пея." Казвам: "Той ще умре." – "Какво да правя?" – "Ще пееш, ще се научиш да пееш. Ако искаш да живееш, ще се научиш да пееш." Казва: "Аз не съм пъл." Казвам: "Ако можеш да се научиш да пееш, ти ще оздравееш. Ако не пееш, ще умреш." Пеенето е дишане. Тъй седи въпросът.

Дадох ви една песен, която е задача. "Мога да кажа" да го преведете. То може да се разреши по много начини. Има един естествен път за всички въпроси. Въпросите могат да се разрешат по разни начини. Може да направите легато, може да завъртите тук и там, да уплетете. Хората, които не са знаели много, все са увъртали. Хората, които не искат да си плащат дълговете, увъртат. При увъртането има ограничение на нещата. По колко начина може да представиш една мисъл? Запример, как ще представите мекия глас? На какво се дължи ясният глас? Казвате: "Гласът не е ясен." Физиологически трябва да разглеждате въпроса. Когато гласът на певеца опира на мекото небце, този глас е плосък, не е чист. Като излезе във високото небце, в коравото наред, този тон е чист и става ясен. Тонът,

като излезе от гърлото, трябва да дойде до небцето, после по зъбите и да излезе навън. Щом спре на меката част, няма музика. Който не знае, иска да пее ясно, но гласът опира все на меката част, и може да бъде ясен. Какво ще бъде, ако тръгнете по мека почва, потъвате в тинята, едва ходите, как ще вървите? Ако тръгнете през калната почва, какво ще бъде положението? Като повървиш, известно време, ти ще се изтощиш. Ако тръгнеш по твърда почва без да потъват краката в калта, тогава ще ходиш свободно.

Казвам: човек не трябва да се спъва в гласа си, не трябва да се спъва и в своята мисъл. Често се спъвате от страх. Помислите ли, какво ще кажат хората, вие се уплашите. Искаш да имаш доброто мнение на хората. И то е хубаво. Ако се страхуваш, няма да можеш да научиш онова, което е дадено от природата. Или искаш да изучиш някое изкуство, искаш да рисуваш, но се страхуваш какво ще кажат хората. Нищо не значи, че те ще се смеят. Децата като започнат да се учат, пък и всичките хора когато започнат нещо ново да учат, все правят погрешки. Правили са и за бъдеще хиляди погрешки ще правят. Погрешките са безпредметни. В това няма грях. Грехът изтича по друг закон – когато можеш да направиш нещо и не го правиш, това е грях. Направиш нещо някъде, но не знаеш, не те държат отговорен. Ако правиш нещо от инат, знаеш, тогава те държат отговорен.

Сега ще учите. Знанието, което съществува в света е общо. Знанието, събрано от всичките векове, което е дошло от древността, от което може да се ползвате, е едно благословение. Защото то е усилие на духа на цялото човечество, на всички добри и гениални хора, които са работили. Ние трябва да се ползваме от пътя, който са прокарали и богатата, които идат в нас. Ако остане и ние да учим, както те са учили, изисква се един дълъг период.

Запример, вие понякога хълцате. Не знаете причината на хълцането. Как го лекувате? Някой път го лекувате с разтриване на корема, някой път викате лекар, който ви дава лекарство. Пийте малко вода, поемете въздух дълбоко, накарайте

диафрагмата да слезе. Диафрагмата се подигнала, натиска дробовете, образува тия вълни. Подишай, диафрагмата да отиде на мястото си. Диафрагмата е покрив на стомаха. Той иска къщата му да е по-висока. Щом къщата на стомаха е по-висока, яде повече. А пък диафрагмата е подът на дихателната система. Тя не обича подът да се подига нагоре, основата трябва да седи равна, да бъде на място. Тя е на границата между физическия и духовния свят. Не премествай тази граница. Щом преместиш, ще имаш едно вълнение. Нека седи на място границата. При дишането диафрагмата има важна роля. Които изучават науката за дишането, обръщат голямо внимание на диафрагмата. Щом тя функционира правилно, ще бъдеш здрав; щом не функционира правилно, не можеш да бъдеш здрав. Когато тя се качва нагоре, тогава сърцето тупти, ще имаш кашлица, ще имаш прозявки и много други работи. Ще кажеш: "Откъде дойде този дявол." Дяволът дошъл, възгордял своята диафрагма. Смири диафрагмата си, тури я на работа. Ще ѝ кажеш да пази границата, да стои на мястото си. Във вас ще се роди мисълта: "отде да знаем, че е така." Ами отде дойде кашлицата, защо кашляте. Щом закашляш, кажи: "Няма да кашлям!" Вие искате да заповядвате на кашлицата. Кажете ѝ: "Няма ли да ме освободиш?" Заповядайте на кашлицата. Тогава, за да спреш кашлицата, напълни дробовете с въздух, като искаш да кашляш, като се напъваш диафрагмата не пуца въздух и той като натисне, ще я намести. Като оставиш дробовете непълни с въздух, диафрагмата излиза нагоре. Казвам: "Поеми въздух." То е естествено лекуване. Навсякъде може да се лекувате. Другите спомагателни средства и те ще дойдат. Това са естествени неща, с които може да си помогнете при кашлицата.

Вие разглеждате въпросите научно и туряте здравето много далеч от себе си. Какви са основите на здравето? Основите на здравето са стомахът да работи, добре да смила храната и да я изпраща, кръвта да отива в белите дробове да се пречисти, хранителните сокове да се пренаправят на кръв и след туй да отидат в мозъка. Като възприеме кръвта мозъкът ще извади електричеството и магнетизма. След туй мозъкът трябва да

поблагодари, тази сила да я изпрати по цялото тяло, та да може и другите да се ползват от неговото производство. Трябва да има една обмяна. Ако няма правилна обмяна между стомаха, белите дробове и мозъка ви, вие нямате основи на здравето. Основите на здравето са стомахът да функционира правилно, белите дробове да функционират правилно и мозъкът да функционира правилно.

Понякога като разглеждаме въпроса, изпадаме в морализиране. Казвате: "Трябва да живеем добре." Питам, как да живеем добре? За да живеем добре, при яденето първо човек не трябва да бъде лаком. Не трябва да ни съблазнява яденето на другите. Трябва да бъдем доволни от това, което имаме. Имаме пресен хляб и ябълки, трябва да бъдем доволни от това, което природата ни е дала. Да не искаме неща, които хората са създали. Да обясня другояче. Имате хубави, меки, топли дрехи, като ги облечете добре задържат топлината на тялото. Един ден вие не сте доволни от тия дрехи, понеже нямат такъв хубав изглед. Вземете тънки дрехи, по-корави, не са така меки, но имат хубав цвят. Носите ги, но се простудите. Питам, светлите дрехи ли са по-хубави, които не задържат топлината, или меките дрехи, които нямат хубав цвят? Не съм против цвета, ако меките дрехи имат и хубав цвят, те са за предпочитане. Но меките дрехи, които нямат хубав цвят, са за предпочитане, отколкото които имат хубав цвят, но са тънки и корави. Ако съберете мекотата на дрехата и цвета, е хубаво. Някой път меко [...] – друго отношение. Цветът на лицето показва, дали човек е здрав или не. В природата всяко нещо е на мястото си. Естественият цвят показва, че има здравословно състояние на тялото. Има една естествена краска, която показва здравето. Като се облече дрехата, има един цвят, който показва, че дрехата е здрава. Има друг цвят, който нищо не струва. Ако облечеш такава дреха, тя пет пари не дава. Но ако залагаш дреха, която има хубав цвят, е готова хиляди да ти даде. Ако залагаш дреха, която няма цвят, тя пет пари не дава. Като отидеш при природата хубаво облечен, като те види, тя обръща внимание, ще те посрещне, веднага те кредитира. Като те види малко окъсан, казва: "Ще почакаш

малко.” Не те кредитира и казва: “Това, което искаш от мене, не мога да ти го дам.” Понеже тя ти давала, давала, не си бил изправен. Тя ще ти каже, не така грубо като хората, но ще ти каже да почакаш.

Сега остава мисълта: “Ние виновни ли сме?” – “Не сте виновни, но не сте и праведни.” Какъв е праведният човек. Не сте сиромаси, но не сте и богати. Праведен човек разбирам богат човек, който с труд е спечелил богатството си. Казвам: “Не си грешен, но си сиромас.” Грешният употребявам на сиромас, богатият на праведен човек. Праведният човек е здрав човек. Грешният човек винаги има болест, това са полиците, които той изплаща. Те са дълговете от миналото. Като се разболееш, това показва, че някога в миналото си бил грешник и на този грях идат болестите. Не е лошо, че идат болестите. Като дойдат, ще признаеш дълговете си и ще ги изплатиш. Не мислете, че болестите са нещо нелечимо. Болестта е нарушение на здравето. Следователно, щом се премахне нарушението, една малка дисхармония – дисхармонията може да е в пищеварителната система, дисхармонията може да е в дихателната система, може да е в нервната система – но трябва да се премахне. В дихателната система усещаш, че не можеш да дишаш, както искаш. В яденето усещаш, че стомахът не работи. Стомахът не работи, както трябва, мозъкът не работи, както трябва и човек не може да бъде здрав. Сега се плашите и казвате: “Аз не съм здрав, аз съм се разболял.” Тогава придавате на болестта един особен характер, казвате: “Нелечима е моята болест, тя ще ме завлече.” Ако стоиш в пороя, ще те завлече, ако седиш на брега, няма да те завлече. Но ако си далеч от реката, няма да те завлече. Излезте навън. Не се самозабравяйте, не се лъжете. Много неща ще ви кажат хората, които не са верни.

Един европейски цар хвалили и му казвали: “Като тебе друг цар няма. Ти и в природата като заповядаш, ще го направи.” Той ги слушал. Един ден заповядал на своите придворни да го занесат на брега на Атлантическия океан. Излязъл на брега, когато имало прилив. Седнал на брега, приливът идва. Придворните му казват: “Ваше величество, приливът идва, трябва да вървим.” – “Какво че идва приливът, аз заповядвам

да се върне." Заповядал веднъж, два пъти, приливът продължава да иде. Казват: "Ваше величество!" – Не слуша. Казвам: не се борете с приливите. Може да ви уверяват, че приливите ви слушат. Приливът слуша, когато дойде до своя краен предел, тогава започва да се оттегля. Аз съм учен човек, заповядвам да се оттегли водата. Като дойде до крайния предел отливът спира. Мога да заповядам приливът да стане и може да заповядам отливът да стане. Съобразявам се, когато приливът става, тогава казвам -да стане приливът. И когато става отливът, казвам – да стане. Туй хората наричат, че аз съм силен човек. Силен човек съм, понеже зная. Като объркам работите, ще видя, че колкото и да казвам на водата да се оттегли, не се оттегля. Като казвам да дойде, не идва. Трябва да се разбират онези закони, с които природата функционира. Каквото правим според тия закони, мисълта ни ще бъде вярна. Трябва да бъдем съгласни с нейните закони, защото по-умни от нея не можем да бъдем тя е правила хиляди и милиони опити, опити и има вече нещо изработено. Ние сме деца, едва сега започваме да учим. Ще употребим всички нейни закони.

Сега няма да ви питам, разбрахте ли ме, но ще ви кажа: "Приложете това!" Аз не искам да разбирате. Казвате: "Аз не можах да разбера." Въпросът не е за разбиране. Приложете го. Имаш една отрицателна мисъл, какво трябва да правиш с нея? Представете си, че имате една мисъл във вид на змия, пък не обичате змиите. Какво трябва да правите? Не стопляйте змиите преждевременно. Природата знае, че змията е крайно егоистична. Има и друга философия за това – тя е направена студенокръвна. Щом стане студено, тя се вдървява. Остави я да е вдървена, не ѝ давай топлина. Защото, щом ѝ дадеш топлина, ти ще ѝ бъдеш първата жертва. Щом събудиш нейната кръв, тебе ще ухапе. Нека седи замръзнала. Един ден като я опитомиш, ще я вземеш със себе си, ще тръгнеш през гората, и тя ще ти бъде добър стражар. В Индия има факири, които със змиите респектират тигрите, които са много опасни, задигат човека, носят го. Индусите носят кобри, тигрите като ги видят, бягат, защото знаят, че като ги клъвне, отиде. Кобрата само като покаже главата си, тигрите бягат. Щом имате кобра, тигърът я

помирисва.

Казвам: силните мисли, които имат характера на кобрите, ще ги държите в джоба си за други, по-големи опасности. Сега другата мисъл – как да опитомите кобрите? Ще ви приведа един пример да си изясните. Да кажем имате вряла вода при 100 градуса. Тя е една кобра. Ако от такава вода капне на тялото 50, 60, 100 капки, веднага ще ви изгори. Какво трябва да направите? На тази кобра ще турите студена вода, докато направите водата до такава температура, която вие обичате. И на кобрата по същия начин. Как ще приложите закона на кобрата? С водата лесно можем да се справим, знаем как да изстудяваме водата. Но кобрата как ще опитомим, това не знаете. Как ще приведете този пример? На кобрата ще намерите една черта, която ще обикнете. Змията е много тщеславна. Ако я обикнете, тя е много разположена. Може да направите опит. Змиите са много умни. Като срещнете една змия, може да опитате. Срещнах една змия на пътя, тя се спряла, изплезила езика. Казва: "Както виждаш, не мисля лошо. Някой път ухапвам хората, когато ме настъпят." Тя стои на пътя и пита: "Както обичаш, аз да мина по-напред, или ти?" Казвам: "Мини." Тя ме погледна и тръгна. Като не ѝ разбираме езика, не виждаме хубаво. Казвам: "Ни най-малко нямам лоши намерения." И най-лошата кобра няма лоши намерения. Понякога кобрата става лоша. Гладът е, който прави животните лоши. Когато една змия много дълго гладува, гладувала два, три месеца, като се събуди тази криза, става лоша. Поради глада животните стават жестоки, понеже искат да наситят глада. Казвам, ако на тази кобра дадете храна, или намерите доброто в нея, вие ще се освободите от едно зло. Да допуснем, че ви дойде една лоша мисъл, какво ще направите? Дойде някой човек, когото не обичате, как трябва да се справите? Представете си, че мразите някого, не знаете причината, като го видите, имате крайно отвращение. Какво трябва да направите, за да си въздействате. Като видиш този човек, към когото имаш отвращение, кажи си: "Той един ден може да стане цар, пък аз да имам нужда от него." Направи го цар. Тогава отвращението почти наполовина ще се смекчи. Този човек, от когото имате отвращение, може да е цар, ако с него

постъпиш добре, ако ти смекчиш своето отвращение – ти изведнъж не можеш да го обикнеш, но смекчи поне на половина своето отвращение, то е пак една придобивка. Представи си, че този човек е цар и от него зависи да даде своя подпис за свободата ти или не. Да кажем, дойде ви една мисъл, как трябва да я смекчите? Кажете в себе си: “За добро е.” Тази лошата мисъл е изпратена за добро. Пак има нещо хубаво. Наполовина най-малко ще смекчи вашето разположение. Случи ви се нещо, което никак не обичате. Кажете: “За добро е.” За умния, за добрия човек всичко – и добро и лошо, все за добро действа: пък за глупавия и доброто и лошото, все за зло му действа по неговото разбиране.

Каква е основната мисъл, която остана във вас и можете да я приложите?

Може ли да изпее: “Мога да кажа, че Слънцето скоро ще изгрее.” Не е лесна работа на певците, понеже имате горно гърло, средно гърло и долно гърло. Три гърла имате и не знаете през кое да пеете. Долното гърло са басистите, средното тенорите, горното сопраните.

/Няколко пъти няхме с Учителя: “Мога да кажа, че Слънцето утре ще изгрей и на Земята лицето ще огрей. Топлината то ще внесе за всичко що расте”/. Дотук песента е разрешена, сега остава: “всичко живо ще стане и на работа ще се хване”. Дойдохме до задънена улица. Или трябва да го изпеем, или трябва да го изменим. Това ще остане за другия път. Това, което днес научихте, няма да го забравите. То е по-добро разрешение.

Само светлият път на мъдростта води към истината. В истината е скрит животът.

16 година

16 лекция на младежкия окултен клас, държана от Учителя
на 19 март 1937 г., петък, 5 часа сутринта
София - Изгрев

ЧЕТИРИТЕ ХИГИЕНИЧНИ ПРАВИЛА

“Отче наш.”

Имате ли тема? – Не.

Какъв беше предметът на миналата лекция?

По какво се отличава здравият човек? Кой са признаците на здравия? Имате ли здрав човек? Съвременната култура как определя здравето? Понякога лекарите гледат езика, пипат пулса. На български как се пише “болест”? Как се пише “здраве”? Колко и как са наредени буквите? При болезненото състояние не се изисква много знание, лесно може да се създаде болката. Лесно се пише думата “болен”. Като дойдем до здравето, здравето мъчно се изговаря. Болестта лесно се добива, здравето – мъчно. Ако сте болен, и ако знаете как да произнасяте думите, бихте се излекували, ако се помъчите за произнесете “здраве”. Как произнасяте думата “здрав”? Как трябва да я произнесе човек, за да бъде здрав? Представете си, че вие всякога искате работите да станат лесно. Ядете, взимате една хапка и без да я дъвчете, преглъщате я, после втора пак така. Ако тази храна е твърда, като влезе в стомаха, какво ще бъде вашето положение? За да бъде човек здрав, той трябва да се спре, да мисли. Като вземеш хапката, ще мислиш да я глътнеш или да не я глътнеш. Как трябва да я глътнеш? Здравословната храна е взискателна. Трябва да ѝ дадеш прием, да се преломи повече, ще я попиташ откъде е, как е и след това ще я приемеш в стомаха. Щом бързо приемаш храната, бъди уверен, че здравето скоро ще си замине. Щом си много бърз в яденето, здравето си отива. “З”-то право ли е написано? Ако по друг начин го напишем, какво показва? – “З”-то значи иска да яде. Дето се съединяват двата полукръга на “З”-то е устата му. Не можете да бъдете здрави, ако добре не се дъвче храната. Тогава основата на “Д”-то ще се запре на гърлото. Аз ви карам да произнесете думата здрав.

Три съгласни букви има, то е голямо препятствие. Като

произнасяте "З"-то къде се спира езикът? Когато искаш да произнасяш "здраве", ще допреш зъбите си и казваш "мълчание". Малко трябва да говориш. Трябва да въоръжиш зъбите си. За да произнесеш "Д"-то, трябва да подпреш езика до горната част на небцето. Това е придихателен знак. "Д"-то показва, че трябва да говориш с горното гърло. Горното гърло показва, че трябва да мислиш, когато говориш. Езикът винаги трябва да побутва чрез нервната система небцето, за да се събуди в тебе мисъл. "Р"-то как се произнася? Трябва да анализирате как произнасяте звуковете." В"-то как се произнася? Показва, че обмяна трябва. Болестта е нещо външно. То е отношение на човешките мисли и чувства. При В-то умът и сърцето трябва да бъдат в съгласие. Когато човек е болен, трябва да има обмяна между положителните и отрицателните енергии. Причината на болестта е, че няма добра обмяна между тях. Защо престанало отношението на положителното и отрицателното? Този човек постоянно говори все с долното гърло. Долното гърло е на животните. Всяка болест се дължи на едно животинско състояние. В животните яденето е крайно безразборно. Една риба гълта друга риба с нечистотиите. Котката яде мишката с козината и червата. Малко животни има, които обръщат внимание на храненето. Хората по атавизъм носят някои от стремежите на животните. Понякога у човека има голямо желание да яде. Ако искаш да събудиш интереса на котката, донеси само риба, закачи я и тя ще седне, ще се обърне към рибата, гледа и мечи. Ако е друга храна, няма да прави така, но щом помирише рибата, започва да мечи. Понякога и на човека се дояде някоя храна и той започва като котката: "Яде ми се баница, яде ми се баница". Баницата не е най-здравословната храна за човека. След баница ще каже: "Пие ми се чашка винце". След топлата баница, направена от брашно, сирене и масло, ще вземе студено вино. Два процеса точно противоположни.

След време някой учен човек, който не разбира законите, които съществуват в природата, ще пише какво съдържа

сиренето, какво съдържа брашното и маслото, какви хранителни елементи имат за човека и какъв стимул за стомаха дава виното. Щом стомахът трябва с вино да се събужда, той е вече в болезнено състояние. Забелязал съм, че някои носят камшик или тояга, когато карат някой кон, някое халаше. Той и да го бие, толкова може да върви. Казвам: не трябва камшик, не трябва биене, но трябва храна, трябва да се храни този кон. Когато конят е здрав, като дигне камшика, конят тръгва. Ако някое вещество трябва да събужда в нас храносмилането, то е нездравословно състояние. Какъв е най-добрият цяр за човека, за да бъде умен и здрав? Когато сте болни, какъв цяр взимате? С какво се лекувате, когато сте болни? Изобщо лекарите казват на болния да не яде. Някои се оплакват, че изгубили апетита. Не му се яде и всеки ден се оплаква, че загубил апетита. Повечето болести произтичат от анормален апетит. При обикновени условия ако изпиете една студена вода при нормално състояние, като изпиете първата чаша, втора не ви се пие. Но ако вземете една бучка захар – имате вече един стимул – може да изпиете една, две и три чаши. Неестествено положение е един стимул. Да допуснем, че изпивате три чаши студена вода. Какво ще стане? Ако водата е доста студена, ще погълне голяма част от топлината на вашия стомах, ще се свият капилярните съдове и ще престане нормалното кръвообращение. Вследствие на това се явяват много болезнени състояния.

Новите наблюдения показват, че много пъти известни мисли произвеждат точно това, което студената вода произвежда на стомаха. Има известни думи след като ви ги кажат, ще получите топлина. Като че топлината лази по вас. Има други думи, като ви ги кажат, като че студ пълзи. Нали казвате: "Смрази ме този човек!" Кажете ми една дума, която смразява. Имали ли сте някой път тази опитност. Ако не може сега, после намерете някоя дума, която смразява, която намалява много топлината. Направете малки научни изследвания. Абстрахирайте се от окръжаващата среда, вземете речника и изучавайте езика. За да разберете съдържанието на една дума, турете ръка на

сърцето, кажете думата и ще видите, че при някои думи сърцето бие с няколко удара по-бързо, а при други – по-малко. Думите ще произведат промяна в пулса на сърцето. Ораторите изучават своята реч, понеже така нареждат думите, че започва да намалява пулсът на сърцето на слушателите и погледнеш – този излязъл, онзи излязъл. Щом измени пулса и човек е неразположен. Сегашните оратори мислят, защо при едни оратори хората седят, а при други излизат навън? Кой са причините, че слушателите не доизслушват едни говорители?

В Америка на едно съживително събрание посред проповедта на един доста виден проповедник, един работник става и си отива. Проповедникът разправял анекдот, че неговата баба била голяма грешница и отишла в ада. Работникът като слушал за мъките на бабата, си казал: “Какво ще слушам за мъките на тази баба и аз се мъча тук, да ми каже нещо утешително.” Като го видял да си отива, проповедникът му казал: “Знаеш ли, че и ти отиваш в ада?” – “Ти, казва, няма ли да пратиш много здраве на баба си?” Този работник без да разбира законите, иска да реагира на неговата мисъл. Исква да му каже: “Ти за такива болезнени състояние не ми говори, говори ми нещо за здравето. Разправяш ми за болни работи, че баба ти умряла, че била грешница, болна била.” Че бабата влязла в ада, това е един затвор. Ние го знаем. Нито когато човек е болен е добро, нито когато е в затвора е добро. Някой казва: “Човек трябва да се затвори.” Затворът е само стимул. Затворът не поправя хората. Някой казва: “Да се затвори.” Ти може да затвориш в себе си някое чувство. Може да се затвориш, понеже и човек има затвор. Имаш благородни чувства, затвориш чувствата си. Имаш една благородна мисъл, затвориш я. Хората искат да се освободят отвън от затвора. Казват: “Кога ще се махнат тия затвори?” В човешкия живот има затвори, болници, стражари. По-напред трябва да се освободиш от своите вътрешни болници, стражари, затвори, които имаме. Какви ли не стражари има вътре. Как се ражда страхът у човека? Аз се интересувам кое ви дава повод във вас да се страхувате? Кой е първият повод за страха? Децата като се раждат, имат ли

наследствен страх? Като се родят децата, ако майката не ги плаши, от какво щяха да се боят? Има хора, които ги е страх от змии; има хора, които ги е страх от вълци; някои ги е страх от биволи; някои хора ги е страх от коне. Разни подбудителни причини има за страха. Да кажем, че вие имате страх, който произтича от животните – един животински страх. Някои ви е страх от времето. Когато има буря, разбирам да се страхувате. Или дойде някое зло, разбирам да се плашите. Но вие се страхувате, когато нямате пари. Как ще си обясните, от какво ви е страх в дадения случай? Имате пари, насърчите се; нямате пари, обезсърчите се. Кое е онова, което ви дава повод на този страх? Парите нямат органически живот. Трябва да има подълбока причина. Човек, който вярва в парите, ако [са] златни, ако си тури ръката в джоба, тия пари са като свита. Като си тури ръката, изтича нещо от парите, дава му нещо. Като тури ръката в джоба и намери никакви пари, обезсърчи се, вижда, че е сам, няма кой да го подкрепи. В дадения случай парите са като гласоподаватели, ти си кандидат, насърчаваш се, че ще те изберат. Ако нямаш пари, ще пропадне изборът. Вас ви избират сега. Като бръкнеш в джоба, все ви избират. За какво избират парите? – За кандидат. Като имаш пари, те гласоподават и ще те изберат, ще ти дадат един обяд.

Страхът, който се ражда от безпаричието и страхът, който се ражда от една мечка, същото влияние ли имат върху човека? Сиромашията е неестествено състояние, но и богатството е неестествено състояние. Гладът и ситостта са две състояния у човека, които произтичат едно от друго. Гладният е гладен, защо? – Защото не е сит. Ситият е сит, защо? Защото не е гладен. Значи, кой е по-положителен в дадения случай? В животинското царство гладът е онзи стимул, който кара животните да мислят и ходят. Щом животните се наядат хубаво, цял ден спят. Щом едно животно има хубави условия, целия ден това животно ще седи под някоя сянка като аристократ. Само сегиз – тогиз ще помръдне с опашката. Щом е гладно ходи на едно място, на второ, на трето, четвърто, пето, шесто. Гладът заставя животните да мислят за своята прехрана, как да я придобият.

Казвам, при сегашното състояние на човека, ако тази сила на глада не действа в човека, веднага ще се яви инертно състояние. Понякога многото ядене внася друга аномалност. Ако по десет пъти ядете на ден, вие ще развалите закона на хигиената. Таман сте се нахранили, ще вземете едно шоколадче, бонбонче, после една кифла намазана с масло, с чай, с кафе, или някоя паста, или баница, или бюрек. Десет или 15 пъти на ден все взимате храна, която никак не е в съгласие. Един здрав човек трябва ли да яде често? Изобщо колко пъти ядете? (*Три пъти*). Повече ядете. В природата има определено време за ядене за всички същества. Има едно течение на гладните, като дойде то, всички трябва да ядат. После има едно течение на ситите. В природата има време и за работа. Течения са те. Има време за учене, за ходене в църква. Навсякъде има такива течения. Ако човек води естествен живот, ще върви по тия течения. Щом почне да ходи по това, което той нарежда, тогава се явява неестествените положения.

Да допуснем, вие сте българи, ходите на гости и посетите десет души ваши приятели. Като ги посетите, навсякъде ще ви черпят. Някъде по стария обичай ще ви дадат кафе, ще го изпие. Ако идете при друг, ще ви дадат сладко с чаша вода. На десет места идете, десет сладка десет чаши вода трябва да вкусите. Българите са много економични. Турили една лъжичка сладко в една малка паничка. В Америка по-другояче ядат. Те ядат повече. В голямата паница ще ти турят да ядеш. Българите са по-економични, в малка паничка турят.

Един анекдот има. Един мисионер, който идва първи път в България отива на гости и го черпят с една купа сладко. Той взел купата и изял всичкото сладко, като мислил, че е за него. После като му разправили какъв е българският обичай, че само една лъжичка се взима, той казал: "Аз съм бил голям безобразник."

Не само българите, но и най-културните народи живеят нехигиенично. Ако идете в Америка, американците минават да едни от най-културните народи, след като се нахранят на едно угощение, ще изпият едно кафе, което съдържа 250 грама и

накрая ще изедат ледено от 150 грама. Като влезе леденото след кафето в стомаха, какво ще произведе? Сега в Америка се явяват хора, които говорят за лошото хранене. Имат желание да се изправят, но хората мъчно може да се научат на естествен живот.

Казвам: Вие младите, младото поколение, трябва да започнете с една хигиена на речта. Вие нямате статистика с какви думи трябва да си служите. Като станеш сутрин, каква дума трябва да кажеш? Вие не сте правили опит със себе си – сутрин като станете с каква дума започвате. Може ли да ми кажете с каква дума започвате? Трябва да имате едно разположение. Станете сутрин, попитайте се какво ще правите през деня. Ученикът отвори книгата, каква е думата, с която предметът започва? С каква дума посрещате лекцията? Някой като погледне урока, казва: “Мъчен е този урок.” Казвам, ония навици, които сме добили, ще мине дълго време, докато се освободим. Говорим за хигиена. Хигиена има на мислите, хигиена има на чувствата, хигиена има на постъпките и тогава вече иде хигиена на храненето. За да бъде човек здрав, четири отдела от хигиена трябва да поддържа. Едно здравословно състояние на човека се отличава, както се отличават хубавите дрехи. Има нещо, което отличава здравето. Здравият човек носи една прекрасна дреха, която природата му е дала. Туй състояние някои го кръщават, че живот имат в себе си, кръщават го магнетично състояние. Когато носиш животворната дреха, усещаш разширение. Като съблечеш тази дреха, умърлушиш се и в хода и в краката няма самоувереност. Няма я дрехата. Тая дреха уподобявам на дрехите на един полковник. Като го видят, всички войници му отдават чест. Ако този полковник не си тури тия дрехи, войниците ще му отдадат ли чест? Значи, когато човек няма тази дреха на здравето, на природата ще го посетят разни болести. Щом си облечен в дрехите на полковник, никой няма да те спира. Щом нямаш дрехите на полковник, на първия пост ще те спрат, ще ти кажат: “Къде отиваш?” Ще те върнат назад. За да признаят вашия чин, колко нарезки трябва да имате на дрехата си? – Има турени три нарезки. Казва: “Мисли, чувствуй и постъпвай!” Това е естествено. Като станеш, първо

ще си туриш дрехата, ще прочетеш еполетите си.: "Мисли, чувствуй и постъпвай." Ще бъде надпис, но както сега пишат за Русия СССР. Като вървиш, кой как мине, ще ти даде почет. Като вървиш, обърни се и виж еполетите си. Като срещнеш някой свой приятел, виж има ли еполети с м.ч.п. щом няма, ще кажеш, че не е здрав.

Хубаво е човек да изучава себе си. В човека има две състояния, които са две граници, които определят здравословното и нездравословното състояние. В човека има едно здравословно и едно нездравословно състояние, между които са наредени всички други състояния. Запример, станеш сутрин, чувстваш се много добре. Някой път станеш, има някаква мисъл и ти не си разположен. Казваш: "Сънувах някакъв сън." Можеш да кажеш, че не си си отспал. Както и да е, но трябва да си дадеш отчет за твоето състояние откъде се е явило. Да кажем, имал си едно състояние на безразличие, после се явява едно радостно разположение, или едно скръбно състояние. Нямах повод за скръбта. Някой път скръбта идва, без да има някакъв външен повод. Запример, тъй както е нажежена тази печка, приятно е да се седи до нея. Но ако топлината става чрезмерна, ако вие не можете да издържите, показва, че сте много близо до печката. Ако се отдалечите, никак не усещате нейната топлина. Значи сте се отдалечили. Допуснете, че вие сте в зависимост от печката. Хората на физическия свят избират едно естествено положение, дето равномерно могат да възприемат топлината. В човека има една граница, една линия на естествените чувства и мисли, които човек има. Той всякога трябва да се намира на тази граница, която разделя тия два свята: нормалния и анормалния свят.

Вие се намирате в положението на един беден студент, който

отишъл при един лекар и му разправя, че е отслабнал, че трябва да се храни с печени пържоли, пюре, кокошчици, ябълки, круши, сливи. Студентът казва: "Господин докторе, аз едва имам пари за хляб." И ние понякога говорим за хигиена и препоръчваме такива храни, които ги няма. Лекарите често определят храни, които ги няма. Ако лекарят каже на един богат човек, той ще намери, но един беден човек къде ще намери? На бедния каква диета ще му дадеш? Сега ви говоря за един човешки свят. Това възражение е право. Но когато говорим за природата, тя е турila хората при богати условия, следователно тя е турila правила, по които да се хранят. Ние подразбираме живот, дето имаш всичко, което ти е нужно да ядеш. Всичко, което не трябва да ядеш не е дадено. Тях не трябва да ядеш. Какво трябва да се яде?

Първият човек, който беше в рая, там имаше надпис: "Плодовете на това дърво не са за ядене." За всички дървета в рая беше писано от кои трябва да се яде. От всички плодове можеше да се яде, само от плодовете на дървото за познаване доброто и злото не беше позволено да се яде. Чисто хигиенично правило. Дори има неща, за които човек не трябва да мисли; има неща, за които не трябва да чувствава. Понеже човек едновременно мислил и чувствал заради него, искал да направи опит. Това е на физическото поле. Тогава имате нужда от хигиена на храната. От неспазването на хигиеничните правила какво може да се зароди? Целият сегашен живот, цялото сегашно човечество върви по нехигиеничен път: нито мисли правилно, нито чувствава правилно, нито постъпва правилно. Малко хора ще срещнете, които мислят правилно. И учените хора не постъпват по хигиеничните правила и религиозните хора не постъпват по хигиеничните правила. Малко хора ще срещнете, които постъпват естествено, както природата е писала. Тепърва трябва да се възстанови естественият ред на нещата. Един болен човек не може да го храниш с каквото искаш. На малките деца, които се раждат, мляко трябва да се дава. Техният стомах едва е способен за храната от майката. Тази храна има магнетични

свойства и силите, които са в самото дете, са в хармония с майката. Детето разбира майка си чрез храната си. Тя произвежда един стимул. Млякото е стимул за малкото дете.

Ако разгледате птиците, които имат много хубави условия за живеене, хигиената им е много лоша. Те се хранят много лошо. Майката донесе някой щурец, някое червейче и малкото птиче цялото го глътне. Затова птиците не живеят дълго време. Много нечисто се хранят. В едно отношение птиците са пример, в друго не са. Понякога се явява желание у хората да не обръщат внимание върху храната както птиците. Но птиците нямат мляко. Те избират подходяща храна, но колкото и да избират, все в храната има нещо нечисто. Казвам: живеем в свят, дето има хиляди нарушения на ония закони, които природата е поставила. Тогава се питате защо хората страдат. Мисълта не е мисъл, както трябва; чувствата не са чувства, както трябва; постъпките не са постъпки, както трябва. Храненето не е хранене както трябва. Дори при най-хубавите условия хората не постъпват както трябва. Писателите са писали много хубави неща, но едновременно написали и много негативни неща, с което развалили всичко хубаво. Някой проповедник говори много хубаво за братство, но изведнъж започне да говори за ада. Казва: "Ако съгрешиш, тъй ще бъде!" Щом живея един неестествен живот, аз ще сгреша. Щом не ям, както трябва, ще се разстрои стомаха ми, ще дойде болезнено състояние. Щом живея естествено, това болезнено състояние не може да дойде.

Ако ви се даде опит, цяла една седмица да живеете естествено, какво ще направите? Бих желал за една седмица да опитате, да направите опит да живеете естествено. Значи да мислите, както трябва, да чувствувате както трябва, да постъпвате както трябва и да се храните както трябва. Направете един опит. Понякога искате да се оправи светът. Постарайте се за една седмица да направите опит и да видите, доколко ще бъде сполучлив. Да лягаш на време, да ставаш на време, да ядеш на време навреме, да не бъдеш нито гладен, нито сит. Щом се усетиш сит, неестествено е. Щом се усетиш гладен, пак е

неестествено. Да не се усещащ нито гладен, нито сит. Това е естественото положение.

Срещате човек, когото не обичате, казвате си: "Много ми е неприятен този човек. Симпатия нямам към него." Констатирайте факта, че нямате симпатия към него. Това е друг въпрос. Но в природата има един закон: Неща, които ти са несимпатични, не минавай близо покрай тях, да не ги виждаш. Защото като ги видиш, ще имаш лошо разположение. Ако дойдете близо до един водопад, във вас ще се зароди страх, да не би да хлътнете. Ако искате да не се страхувате, стойте на един километър разстояние. Отдалече може да се чува шума и с бинокъл да го гледате.

Тогава ще ви попитам: "Защо Господ направи света?" Господ направи света много добър, но светът е много опасен. Ако искаш да видиш Слънцето уголемено сто хиляди пъти, отколкото го виждаш сега, ако с един телескоп би гледал Слънцето и нямаш предпазители за очите, може да ослепееш от светлината, която иде. Дори с един телескоп гледаш една звезда и той се върти, ти ще я гледаш като на зазоряване. Природата е турила всяко нещо на своето място. Ония предмети, с които си в хармония минавай наблизко до тях; ония предмети, с които не си в хармония, минавай надалече. Отрицателните мисли, с които не си в хармония, туряй настрана, не ги разглеждай. За да разгледаш един въпрос, трябва да си готов. Запример, разглеждате въпроса за омразата. Знаете ли какъв отровен елемент има, каква грозна отрова съдържа? От какво е съставена омразата? Знаете ли от какви киселини е съставена омразата? Имате ли елемент меркурий? – Да. "Р"-то какъв елемент съдържа? Имате уран, меркурий, азот – можете ли да направите едно съединение. (*Може сол да се образува*). Благодарение, че омразата образува само соли. Ако дойдете до съединението на отвращението, то е доста силна киселина. Ако разбирате една дума, ще образува известни органически и психически съединения. За бъдеще химиците ще знаят всяка дума какви съединения образува в човека. Всяка дума има състояния, които произвеждат видоизменение в психиката, но

и видоизменение и в кръвта на човека. Казвам, това са въпроси, които има да проучвате за бъдеще. Вие няма да оправите света. Навеждам ви тия неща като полезни лично за вас. Някой път искате да измените вашия вътрешен свят. Светът ще върви по същия път, по който сега върви. Ние като хора може да изменим вътрешния свят, в който сега живеем. Него може да изменим. Философията е там.

Само светлият път на мъдростта води към истината. В истината е скрит животът.

16 година

17 лекция на младежкия окултен клас, държана от Учителя
на 26 март 1937 година, петък, 5 часа сутринта

Изгрев – София

ПОРЕДИЦА МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС

ПЪРВА ГОДИНА (1922)

Двата пътя (1-21 лекция). Кърджали, 1999 г.

ВТОРА ГОДИНА (1922 - 1923)

Допирните точки в природата, том I (1-15 лекция). София, 1935 г.

Добри навици, том II (16-31 лекция). София, 1935 г.

ТРЕТА ГОДИНА (1923-1924)

Разумният живот (4 книжки, 1-32 лекция). София, 1925-1926 г.

ЧЕТВЪРТА ГОДИНА (1924 - 1925)

Лекции на Младежкия окултен клас (5 книжки, 1-31 лекция).
София, 1927-1928 г.

ПЕТА ГОДИНА (1925 - 1926)

Време и сила (1-32 лекция). София, 2002 г.

ШЕСТА ГОДИНА (1926 - 1927)

Посока и растене. (1-37 лекция). София, 2002 г.

СЕДМА ГОДИНА (1927 - 1928)

Божествената мисъл (1-30 лекция). София, 1942 г.

ОСМА ГОДИНА (1928 - 1929)

Божествените условия, том I (1-28 лекция). София, 1942 г.

Отворени форми, том II (29-42 лекция). София, 1943 г.

ДЕВЕТА ГОДИНА (1929 - 1930)

Служене, почит и обич, том I (1-24 лекция). София, 1940 г.

Закони на доброто, том II (25-48 лекция). София, 1940 г.

ДЕСЕТА ГОДИНА (1930 - 1931)

Пътят на доброто (1-42 лекция) София, 1999 г.

ЕДИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1931 - 1932)

Съществуване, живот и отношения (1-37 лекция). София, 1999 г.

ДВАНАДЕСЕТА ГОДИНА (1932 - 1933)

Великата разумност, том I (1-20 лекция). София, 1949 г.

Съразмерност в природата, том II (21-42 лекция). София, 1949 г.

ТРИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1933 - 1934)

Неиздадени лекции

ЧЕТИРИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1934 - 1935)

Неиздадени лекции

ПЕТНАДЕСЕТА ГОДИНА (1935 - 1936)

Господар и слуга, том I (1-16 лекция). Шумен, 1998 г.

Основният тон, том II (17-36 лекция). София, 1999 г.

ШЕСТНАДЕСЕТА ГОДИНА (1936 - 1937)

Разумните същества, (1-22). София 2002 г.

СЕДЕМНАДЕСЕТА ГОДИНА (1937 - 1938)

Възможности в живота (1-40 лекция). София, 1998 г.

ОСЕМНАДЕСЕТА ГОДИНА (1938 - 1939)

Скръб и радост (1-39 лекция). София, 1999 г.

ДЕВЕТНАДЕСЕТА ГОДИНА (1939 - 1940)

Смяна на състоянията, том I (1-19 лекция). София, 1998 г.

Пътят към щастието, том II (20-41 лекция). София, 1998 г.

ДВАДЕСЕТА ГОДИНА (1940 - 1941)

Най-лесното, том I (1-15 лекция). София, 1998 г.

Живот, светлина и сила, том II (16-35 лекция). София, 1998 г.

ДВАДЕСЕТ И ПЪРВА ГОДИНА (1941 - 1942)

Двете Божествени посещения (1-38 лекция). София, 1999 г.

ДВАДЕСЕТ И ВТОРА ГОДИНА (1942 - 1943)

Минало, настояще, бъдеще (1-36 лекция). Казанлък, 1998 г.

ДВАДЕСЕТ И ТРЕТА ГОДИНА (1943 - 1944)

Силите на природата. (1-14 лекция). София, 1947 г.

Забележка: Просветният комитет решава да се издадат последните лекции от Младежкия и Общия окултен клас, Утринните слова и Неделните беседи, както и съборните беседи от Мърчаево през 1943-1944 г., по реда на изнасянето им, в три тома - "Заветът на любовта"

СЪДЪРЖАНИЕ

1. РАЗУМНИТЕ СЪЩЕСТВА 7 стр.
25 септември 1936 год.
2. ФУНКЦИИ НА ЧЕРНИЯ ДРОБ 20 стр.
2 октомври 1936 год
3. ДВЕТЕ КОЛЕЛА 31 стр.
9 октомври 1936 год
4. СЪЩЕСТВЕНОТО ЗА МЛАДИТЕ 46 стр.
16 октомври 1936 год
5. БАЩА И СИН 63 стр.
1 януари 1937 год.
6. КОЕТО МИСЛИШ, СТАВА 73 стр.
8 януари 1937 год
7. ГЛАДНИ И СИТИ – ЕДИНЕНИЕ И 91 стр.
РАЗЕДИНЕНИЕ
15 януари 1937 год
8. ПОВОДИ НА МИСЪЛТА 106 стр.
22 януари 1937 год
9. ГРОЗОТА И КРАСОТА 117 стр.
29 януари 1937 год

10.ЕСТЕСТВЕНА ХЛАДИНА И ТОПЛИНА.....136 стр.

5 февруари 1937 год

11.ПРАВИ И КРИВИ ЛИНИИ.....151 стр.

12 февруари 1937 год

12.ХИГИЕНА НА СЕТИВАТА.....166 стр.

19 февруари 1937 год

13.СЪСРЕДОТОЧАВАНЕ НА.....185 стр.
ЧОВЕШКИЯ УМ

26 февруари 1937 год

14.ДВЕТЕ ТЕЧЕНИЯ 199 стр.

5 март 1937 година

15.МУСКУЛНО И НЕРВНО 216 стр.
НАПРЕЖЕНИЕ

12 март 1937 година

16.ОСНОВИТЕ НА ЗДРАВЕТО.....230 стр.

19 март 1937 година

17. ЧЕТИРИТЕ ХИГИЕНИЧНИ..... 240 стр.
ПРАВИЛА

26 март 1937 година

Учителят Беинса Дуно
РАЗУМНИТЕ СЪЩЕСТВА

Младежки окултен клас
XVI година
(1936 – 1937)

Първо издание

Предпечатна подготовка: Недялка Йохнева, Светлана Димитрова,
Станислав Йохнев

© ИК “ЖАНУА – 98”
ПЕЧАТНИЦА “БОЛИД”

ISBN 954-9589-65-X